

2008. NOVEMBER 20., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

1. Az ülés megnyitása

(Az ülést 9.05-kor megnyitják.)

Elnök. – Hölgyeim és uraim, elnézést kérek, amiért pár percet késtem. Volt képviselőtársunk, Otto von Habsburg ma ünnepli a 96. születésnapját. 1979 és 1999 között volt az Európai Parlament tagja. Aktív jelenlétével és minőségi munkájával mindannyiunknak példát mutatott. Most beszéltem vele telefonon, ezért késtem pár percet. Remélem nem bánják, hogy mindannyiuk nevében szívből gratuláltam neki 96. születésnapja alkalmából – és természetesen bajor kollégái nevében is.

2. Pénzügyi segítség a tagállamoknak (benyújtott állásfoglalásra irányuló indítványok): lásd a jegyzőkönyvet

3. A Számvevőszék éves jelentésének ismertetése - 2007

Elnök. – A következő napirendi pont a Számvevőszék 2007-es éves jelentésének ismertetése.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, az Európai Számvevőszék elnöke. – Elnök úr, nagy megtiszteltetés a számomra, hogy részt vehetek a Számvevőszék 2007-es pénzügyi évről szóló éves jelentésének vitáján, amelyet november 10-én már ismertettem a Költségvetési Ellenőrzési Bizottság előtt.

Összességében a Számvevőszék most fenntartás nélküli – vagy ha úgy jobban tetszik, pozitív – véleményt ad az uniós elszámolásokról, míg az alapul szolgáló tranzakciókról adott véleménye általánosságban hasonló a tavalyihoz.

A Számvevőszék megállapítja, hogy a beszámolók minden lényegi szempontból hű képet adnak az Európai Közösségek év végi pénzügyi helyzetéről és pénzforgalmáról. A tavaly megfogalmazott fenntartásokat – tekintettel az azóta bekövetkezett fejlődésre – már fel lehet oldani.

Ami az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségét és szabályszerűségét illeti, a Számvevőszék fenntartás nélküli véleményt ad a bevételekről, a kötelezettségvállalásokról és a „gazdasági és pénzügyi”, valamint az „igazgatási és egyéb kiadások” kifizetéseiről.

Ami az „igazgatási és egyéb kiadásokat” illeti, amelyeknél 2007-ben 8 milliárd euró került elszámolásra, a Számvevőszék elfogadja az intézményeknek – köztük az Európai Parlamentnek – a Számvevőszék javaslatain alapuló, a pénzügyi irányítás további fejlesztése érdekében meghozott döntéseit és intézkedéseit. Ezek hatását a Számvevőszék a következő években fogja megállapítani.

Azonban a „mezőgazdaság és természeti erőforrások”, a „kohézió”, a „kutatás, energia és közlekedés”, a „külső támogatás, fejlesztés és bővítés”, valamint az „oktatás és uniós polgárság” tekintetében a Számvevőszék úgy ítéli meg, hogy a kifizetéseket továbbra is lényeges hibák terhelik, bár eltérő mértékben. E területek felügyeleti és ellenőrző rendszereit csupán részben ítéltük eredményesnek, bár a „kutatás” és bizottsági szinten a „külső támogatás, fejlesztés és bővítés” területén a Számvevőszék bizonyos fejlődést állapít meg a felügyeleti és ellenőrző rendszerek tekintetében.

A „kohézió” terén, amely a költségvetési kiadásokban 42 milliárd eurót jelentett, a Számvevőszék a tranzakciók egy reprezentatív mintáján végzett ellenőrzés alapján megállapítja, hogy a visszaigényelt összegek legalább 11%-át nem kellett volna visszatéríteni. A téves visszatérítések leggyakrabban nem támogatható költségek elszámolására, a ténylegesnél több kiadás bejelentésére, illetve a közbeszerzési szabályok súlyos megszegésére voltak visszavezethetők.

A „mezőgazdaság és természeti erőforrások” terén, amelynek kiadásai 2007-ben 51 milliárd eurót tettek ki, a Számvevőszék úgy találta, hogy a hibaarány aránytalanul nagy része esik a „vidékfejlesztésre”, míg az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) kiadásai esetében a Számvevőszék úgy ítéli meg, hogy a hibaarány valamennyivel a lényegességi küszöb (2%) alatt marad.

De miért áll fenn továbbra is ez a helyzet, és miért hasonlóak összességében az alapul szolgáló tranzakciók a tavalyiakhoz? Nos, a lényegi hibák a felügyelet és ellenőrzés hiányosságai miatt állnak fenn még mindig, valamint azért, mert az Európai Unió kiadásainak sok területéhez eredendő, jelentős kockázati tényezők kapcsolódnak.

A költségvetés nagy része több millió kedvezményezettnek kerül kifizetésre az Európai Unióban – ide tartoznak a megosztott irányítás alá tartozó területek is –, ráadásul gyakran bonyolult szabályok és szabályozások és a kedvezményezettek önbevallása alapján. Ezek az eredendő kockázati tényezők hibákhoz vezetnek mind a kedvezményezettek, mind a pénzeszközök kifizetői részéről.

A kockázatok ellenőrzésére számos felügyeleti és ellenőrzési szint létezik: az első a kedvezményezettek szintje; a második a támogatási kérelmek ellenőrzésére tett intézkedések hatékony tervezése és kivitelezése; végül pedig a bizottsági szinten történő felügyelet annak biztosítására, hogy a rendszer egységes egészként működjék.

Mivel a legtöbb hiba a végső kedvezményezettek szintjén fordul elő, a hibákat gyakran csak részletes helyszíni ellenőrzéssel lehet megbízhatóan felderíteni. Az ilyen ellenőrzések azonban költségesek, így általában az egyéni támogatási kérelmeknek csak kis százalékát fedik le.

A Számvevőszék a 2007-es pénzügyi évre vonatkozó munkája során úgy találta, hogy a tagállamok nem mindig hatékonyak az egyéni támogatási kérelmek ellenőrzésére irányuló intézkedések hiányosságainak felismerésében. A Számvevőszék hiányosságokat talált a Bizottság megfelelőségi vizsgálatában a mezőgazdaság terén.

A költségvetés sok területén léteznek mechanizmusok a helytelenül történt kifizetéseknek a kedvezményezettekkel való behajtására, illetve – ha a tagállamok helytelenül adminisztrálták a kifizetéseket – bizonyos kifizetések „megtagadására”, azaz annak megtagadására, hogy az összeg a költségvetésből kifizetésre kerüljön.

Azonban még nincsenek megbízható információk a kiigazító intézkedések hatásairól, a Számvevőszék pedig úgy ítéli meg, hogy a kiigazító intézkedéseket még nem lehet hatékonyan itélni a hibák csökkentése terén.

El kell ismerni, hogy 2000 óta a Bizottság jelentős erőfeszítéseket tesz, hogy kiküszöbölje a felügyelet és az ellenőrzés hiányosságait: mindenekelőtt kidolgozott és megvalósított egy belső reformprogramot, 2006 elején pedig egy cselekvési tervet is elindított az Unió felügyeleti és ellenőrző rendszerének további fejlesztésére.

A reformprogramban kulcsszerepet játszó éves cselekvési jelentések és nyilatkozatok, köztük a kohézióra és a mezőgazdaságra vonatkozók, jelenleg már olyan képet festenek, amely jobban összhangban van a Számvevőszék értékelésével, bár úgy tűnik, hogy bizonyos területeken még mindig alábecsülik a problémákat.

A Bizottság által megállapított fejlődés ellenére a Számvevőszék úgy találja, hogy a 2006-os cselekvési tervet illetően még mindig túl korai lenne arról beszélni, hogy érezhető hatást gyakorolna az alapul szolgáló tranzakciók jogszerűségére és szabályszerűségeire. Például 2007 volt az első olyan év, amikor a tagállamoknak éves összefoglalót kellett készíteniük a rendelkezésre álló könyvvizsgálatokról és nyilatkozatokról. Amint a Számvevőszék a 6/2007 sz. véleményében kifejtette, ez elősegítheti az uniós pénzeszközök irányításának és ellenőrzésének fejlesztését. Azonban még nem áll rendelkezésre megbízható értékelés a rendszer működéséről és hatékonyságáról.

Ez a jelenlegi helyzet. De előre kell tekintenünk, és fel kell tennünk a kérdést: mit lehetne még tenni, és milyen intézkedéseket kell a jövőre nézve fontolóra venni? A Számvevőszék azt javasolja, hogy bármiféle intézkedés esetén figyelembe kell venni a következő szempontokat.

Először is, a hibák enyhítésére tett intézkedésekből származó előnyöket össze kell vetni az intézkedések költségeivel.

Másodszor, a költségvetési folyamat összes résztvevőjének el kell fogadnia, hogy bizonyos hibakockázat elkerülhetetlen.

Harmadszor, a polgárok nevében a költségvetési és a mentesítésért felelős hatóságoknak politikai szinten meg kell állapodniuk a különböző költségvetési területek elfogadható kockázati szintjéről.

Negyedszer, felül kell vizsgálni az olyan terveket, amelyeket elfogadható költségekből és elfogadható kockázat mellett nem lehet megfelelően végrehajtani.

Végül pedig, megfelelő figyelmet kell fordítani az egyszerűsítésre, főképp a vidékfejlesztés és a kutatás területén, mivel az átgondolt, világosan értelmezhető és egyszerűen alkalmazható szabályok és szabályozások csökkentik a hibakockázatot, és gördülékeny, költséghatékony irányítási és ellenőrzési intézkedéseket tesznek lehetővé.

Ezért a Számvevőszék azt javasolja, hogy a Bizottság készítsen elemzést az ellenőrzés költségeiről, valamint a különböző kiadási területekből eredő kockázati szintekről. A Számvevőszék javasolja továbbá, hogy a Bizottság folytassa a felügyeleti és jelentési rendszer fejlesztését, és közben működjön úgy együtt a tagállamokkal, hogy az éves összefoglalókat hatékonyan fel lehessen használni az éves cselekvési jelentésekben, valamint legyen lehetőség a cselekvések nyomon követésére a visszaigénylési rendszer fejlesztése érdekében.

Az egyszerűsítés és az elfogadható kockázat elve mellett a Számvevőszék „A költségvetés reformja, változások Európában” című bizottsági közleményre adott válaszában javasolja az egyértelmű célkitűzések, a valóságosság, az átláthatóság és az elszámoltathatóság elveinek alkalmazását is az uniós költségvetésre vonatkozó intézkedések megtervezésekor. A Számvevőszék javasolja továbbá, hogy a politikai vezetők gondolják újra a kiadási programokat az eredményeket illetően, valamint kritikusan gondolják át, hogy milyen mérlegelési jogkör maradjon országos, regionális, illetve helyi szinten.

Befejezésképp elmondanám, hogy a Számvevőszék elismeri ugyan a fejlődést, de ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az Európai Unió pénzügyi irányításának további fejlődése a jelenlegi és jövőbeli intézkedések sikerétől függ, amelyek a kockázatok elfogadható szintre történő csökkentését és költséghatékony irányítási rendszerek kifejlesztését célozzák.

Most, amikor a pénzügyi és a gazdasági bizonytalanság idejét éljük, a Számvevőszék szerepe még fontosabb és mérvadóbb. Az Európai Unió külső könyvvizsgálójaként kötelességünk, hogy az uniós polgárok pénzügyi érdekeinek független védelmezőjeként lépünk fel. Éves jelentésünk bemutatásakor is az a cél lebegett a szemünk előtt, hogy hozzájáruljunk az átláthatóság és az elszámoltathatóság javításához. E két tényező elengedhetetlen az uniós polgároknak az Unió intézményeibe vetett bizalma megőrzéséhez – márpedig éppen ez a bizalom az Unió működésének alapja, és egyben jövőjének záloga.

Elnök. – Szeretném megköszönni Silva Caldeira úrnak, a Számvevőszék elnökének a jelentését, valamint az Ön, a Számvevőszék és az Európai Parlament közötti, mindig nagyon konstruktív együttműködést.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, a Bizottság üdvözlöi a Számvevőszék éves jelentését. Szeretném hangsúlyozni, hogy a Számvevőszékkel való együttműködésünk valóban nagyon konstruktív volt. A jelentés tartalmaz egy igazán jó hírt: a Számvevőszék teljesen rendben találta az elszámolásokat, azaz a Számvevőszék tagjai fenntartás nélküli véleményt adtak ki róla. Ez figyelemre méltó eredmény, annál is inkább, mivel még csak három éve került bevezetésre az új elszámolási rendszer.

De van még egy jó hír: a Számvevőszék elismeri, hogy erősödik a felügyeleti rendszer. Most, azaz a 2007-es évről szóló jelentés esetében fordul elő először, hogy az ellenőrző rendszerekről szóló egyetlen fejezet sem kapott piros lapot a külső könyvvizsgálótól. Hatalmas erőfeszítések történnek ezen a területen. Szeretném kiemelni a strukturális alapok meglévő könyvvizsgálatainak a tagállamok által tavaly tavasszal első ízben beadott éves összefoglalóit.

A Számvevőszék elismeri ezeket az erőfeszítéseket még akkor is, ha azok eredményei még nem érzékelhetőek a hibaarányok jelentős csökkenésében. A Bizottságot azonban ösztönzik ezek az eredmények.

Ugyanakkor tény, hogy az egyes tranzakciók még mindig vegyes képet mutatnak. A Számvevőszék elismeri, hogy a mezőgazdasági kiadások legnagyobb tételét jelentő Európai Mezőgazdasági Garanciaalap esetén a hibaarány ebben az évben ismét a lényegességi szint alatt van. Nem igaz ugyanez az egyéb természeti erőforrások esetén, ahol különösen a vidékfejlesztésre jellemző a nagy hibaarány. A Számvevőszék a kohéziós alapok esetében is még mindig túl sok hibát talált.

A Bizottság legfontosabb prioritása ezen hibaarányok csökkentése, és a Bizottság attól sem retten vissza, hogy szükség esetén keményen fellépjen ebben az ügyben. 2008-ban az ERFA és ESZA – a kohéziós alapok – esetén már 843 millió eurós pénzügyi korrekciót hajtottunk végre, és további becsült 1,5 milliárd eurós korrekció már folyamatban van.

Hadd emlékeztessem Önöket arra, hogy az alapul szolgáló kifizetések hibáit illetően nagyon szigorú elvárásokat kell teljesíteni. Legalább 98%-uknak hiba nélkülinek kell lennie. Ennek ellenére egyre közelebb vagyunk ehhez a határhoz: a Számvevőszék szerint most egyetlen költségvetési terület kivételével a kifizetések 95%-a vagy annál magasabb százaléka mentes volt a komoly pénzügyi hibáktól.

A Számvevőszék fejlődést állapított meg a külső támogatás és belső politikák, a közlekedés és energia, valamint az oktatás és uniós polgárság területén. Az igazgatási, valamint a gazdasági és pénzügyek területén még nagyobb a fejlődés. Ezek a területek a Bizottság közvetlen irányítása alatt állnak, részben ez az oka annak, hogy itt a megtett erőfeszítések hatása közvetlenebbül érezhető. Tehát összefoglalva: a Bizottság véleménye szerint a Számvevőszék 2007-es éves jelentése azt mutatja, hogy állandó, fokozatos fejlődés tapasztalható.

Az elmúlt öt évben hosszú utat tettünk meg. A megtett fejlődést látva biztosan állíthatom, hogy a Bizottság semmiképpen nem bánta meg azt a célkitűzését, hogy az alapul szolgáló tranzakciókat illetően pozitív megbízhatósági nyilatkozatot érjen el. Reméljük, hogy az Európai Parlament is elismeri a pozitív fejlődést, és továbbra is támogatni fogja az egyszerűsítésre, a jobb irányításra és a tagállamok nagyobb mértékű elszámoltathatóságára irányuló erőfeszítéseket.

Jean-Pierre Audy, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (FR) Üdvözlöm az elnök urat, az Európai Bizottság alelnökét és a Számvevőszék elnökét, valamint Önöket, hölgyeim és uraim. Mindenekelőtt szeretném megköszönni a Számvevőszék elnökének azt az óriási munkát, amelyet a Számvevőszékkel együtt véghezvitt; úgy gondolom, hogy fontos dokumentumot hoztak létre, amely nagyon informatív a számunkra.

Mint ismeretes, ez a mentesítés a 2007-2013-as pénzügyi terv első mentesítése. Az első a Bizottság által bevezetett új irányítási, hitelesítési és könyvvizsgálati ellenőrző rendszer mellett. És ugyanakkor ez az utolsó időszak, amikor megvitathatjuk ezt a témát, mivel hat hónapos munkába kezdünk, és még az európai választások előtt, áprilisban szavazni fogunk, amikor a Bizottság pozitív megbízhatósági nyilatkozatot ígért. Legutóbb 14 éve rendelkezünk pozitív megbízhatósági nyilatkozattal, ami aggodalomra ad okot az Európai Parlament számára.

Ami az elszámolásokat illeti, azt hallom, hogy fenntartás nélküli véleményt adtak ki. Miért nem sikerült a Galileo projektet megszilárdítani? És nem tudom elhallgatni azt a tényt, hogy soha nem fogok hozzászólni az 58 milliárdos negatív egyenleggel záródó elszámolásokhoz. Ez az egyik dolog, ami aggaszt.

De vannak jó hírek is. Örömmel tölt el, hogy az igazgatási kiadásokról fenntartás nélküli véleményt kaptunk, alacsony hibaarányal, és annak alapján, amit hallottunk, csalások nélkül. Azonban a mezőgazdaság, a kohézió és a strukturális alapok terén a tagállamok megosztott irányítása nem megfelelő, itt nagyon nagy a hibaarány – néhány tagállamban 60 % feletti. A Tanács most nincs itt, pedig érdekes lenne tudni, mit gondolnak a tagállamok és a Tanács erről a helyzetről, amikor nem írják alá a nemzeti nyilatkozatokat, ami az államháztartások jelenlegi nehéz helyzetében nagy terheket ró az állampolgárookra.

Azt hiszem, az elnök úrnak igaza van, meg kellene vitatnunk a bizottságokkal, a Bizottsággal, a Tanáccsal, a Parlamenttel, a tagállamok parlamentjeivel és nemzeti számvevőszékeivel a mentesítési eljárást – ők azonban nincsenek jelen ezen a mostani vitán.

Az elnök úr engedélyével előadóként 30 másodperces felszólalási időt szeretnék kérni, hogy kifejezzem, mennyire megdöbbenett engem és képviselőtársaimat az a tény, hogy a Tanács nincs jelen. Azonban az Európai Számvevőszék elnökéhez fordulva szeretném elmondani, hogy megértem, hogy az elnök úr néhány nap múlva fogja a jelentését ismertetni az ECOFIN-Tanács előtt, és így a Tanács nem tud véleményt nyilvánítani, mielőtt nem kerül sor véleménycserére a különböző tagállamok között.

Ez a helyzet, és mivel a megosztott irányítás ügyében a tagállamokra szegeződnek a figyelő szemek, bízom benne, hogy gyorsan megkapjuk a Tanács véleményét, és tisztelt elnök úr, hadd kérjek írásbeli választ igénylő kérdést a kérdések órájában, várva a Tanács gyors véleményét, miután alkalma lesz véleménycserére az Európai Számvevőszék kitűnő jelentésével kapcsolatban.

Herbert Bösch, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, szeretnék gratulálni a Számvevőszéknek ahhoz a munkához, amelyet most ismertet a Parlament előtt a 2007-es éves jelentés formájában. A Számvevőszék folyamatosan fejlődő tendenciát mutató éves jelentései közül véleményem szerint ez a legjobb. Informatívabb, de azt is mondhatnám, hogy színesebb és világosabb.

Elégedetten állapítottam meg, hogy a Számvevőszék tagjai ellenálltak annak a kísértésnek, hogy egy cseppnyi populizmussal fűszerezzék az éves jelentést.

Számos különböző jelentés és természetesen különösen ezen jelentés alapján meg kell majd vizsgálnunk, hogy a Bizottság a 2007-es évben megfelelő vagy nem megfelelő módon használta-e fel az európai adófizetők pénzét. Eddig már számos biztató előterjesztésre került sor, főleg a Kohéziós Alapért felelős biztos részéről. A kutatási biztos is utalt rá, hogy a Tisztelt Ház és a Számvevőszék által a tavalyi jelentésről megfogalmazott bírálat termékeny talajra talált.

Az európai költségvetés ellenőrzésére tett közös erőfeszítés, amelytől a tagállamok elzárkóznak, még mindig nem működik megfelelően. Négy tagállam azonban – Dánia, Hollandia, az Egyesült Királyság és Svédország – ösztönző példát mutat az aktív együttműködésre. Elégedetten látjuk, hogy bizonyos nemzeti számvevőszékek – pl. a német számvevőszék – elkezdtek nemzeti szinten foglalkozni a Németországban felhasználásra kerülő európai forrásokkal, és reméljük, hogy ez politikai vita tárgyává is válik majd.

A Wynn- és Mulder-jelentések óta próbáljuk a Szerződés 274. cikke és 5. cikke közötti szakadékokat áthidalni a nemzeti megbízhatósági nyilatkozatok követelménye segítségével. Kallas biztos úr, most, amikor ezt a témát vitatjuk meg, elmondom, hogy örülnék, ha a Bizottság segítőkészebb lenne, és aktívabb szerepet vállalna a jelentések szabványosításában. Ezt az Ön pozitív megközelítése nagyban elősegíthetné.

Amikor ítéletet mondunk a Bizottság munkájának minőségéről a mentesítési eljárásban, akkor az adófizetők arról tájékoztatjuk, hogy ez a munka nagy általánosságban elfogadható-e vagy sem. Ha más intézményektől szakszerűséget várunk el, akkor nekünk magunknak is szakszerűbb megközelítést kell alkalmaznunk. Tűrhetetlen és komikus is, ha a Tisztelt Ház arról vitázik, hogy a bizottság továbbra is úgynevezett semleges bizottságként működhet-e vagy sem. Nem lehet egy ellenőrző bizottságot egyszerűen csak afféle kiegészítő bizottságnak tekinteni, mivel ez nem szakszerű hozzáállás. Már elmúltak azok az idők, amikor hat hónapig az egyik helyen foglalkoztak a költségvetéssel, az év hátralevő részében pedig egy másik bizottság volt felelős a költségvetés ellenőrzéséért.

Még meg sem vizsgáltunk minden szervezetet, és így kellene biztosítani az adófizetőknek arról, hogy minden megfelelően működik. A többi intézmény részéről is szakszerűségre van szükségünk, de a Parlamentnek is erőfeszítéseket kell tennie, egyébként nem állhatunk ki az adófizetők elé.

Jan Mulder, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, szeretném megköszönni a Számvevőszéknek a jelentést, és elmondani, hogy én is évről évre tapasztaltam a fejlődést, többek között azt, hogy a jelentés egyre világosabb és könnyebben érthető lett. Valóban évről évre tapasztalható a fejlődés, habár csak csekély mértékben. Most bizonyos fókig kifoghatjuk a szelet az euroskeptikusok vitorlájából, hiszen elmondhatjuk, hogy az elszámolások most első alkalommal jóváhagyásra kerültek. Azonban ha közelebbről megnézzük az elszámolások fejlődését, láthatjuk, hogy az csekély mértékű. Sikertől átlépünk egy keskeny határvonalat. Ha megnézzük a 2006-os és a 2007-es jelentést, láthatjuk, hogy valóban nincs olyan nagy különbség, bár tagadhatatlan a fejlődés.

A Bizottság hangsúlyozza, hogy az évek során jelentékeny fejlődésen ment keresztül a költségvetés végrehajtása. Ezt azzal támasztják alá, hogy 2002-ben és 2003-ban csak a kiadások 4%-a került jóváhagyásra a jelenlegi több mint 45%-kal szemben. Ez valóban jelentékeny fejlődés, de attól tartok, hogy nagyrészt az agrárpolitika drasztikus változásainak köszönhető. Ha az agrárpolitikában nem mentek volna végbe változások, akkor nagy valószínűség szerint nem értük volna el a 40% feletti jóváhagyási határt. Ezzel alaposan kell foglalkozni, mivel a Bizottság alapvető eljárásai még nem felelnek meg a nemzetközi szabványoknak, és még mindig jelentős mértékű fejlesztést igényelnek. Véleményem szerint az elmúlt négy év során a fejlődés túl lassú volt.

Sajnos a cselekvési terv eredményeit még nem tudjuk mérni. A Bizottság kezdetben nagy erőfeszítéseket tett ezen a téren. Ahogy mindannyian elismertük, nagyszerű módszer volt, de sajnálatos módon még nem hozott elég eredményt.

Osztom Bösch úr csalódottságát a Bizottságnak a nemzeti nyilatkozatokkal kapcsolatos eljárását illetően. Ez annál is inkább meglepő, mert tavaly a Bizottság teljesen világosan kijelentette, hogy nem szándékozik végrehajtani a megállapodást. Azonban szerencsére a Bizottság újragondolta a lépéseit. Azonban nem felejthetjük el, hogy ezt a megállapodást aláírta a Tanács, a Bizottság és a Parlament. Elfogadhatatlan, hogy az egyik fél ellenérzést fejez ki a megállapodás végrehajtásával kapcsolatban. Alig várom, hogy láthassam a Bizottság által kibocsátott, a megállapodás végrehajtásáról szóló iránymutatásokat. Mik az eddigi eredményei a tagállamokkal a 44. cikk végrehajtásáról folytatott vitáknak? A következő hónapokban sok időt és energiát kell szentelnünk ennek az ügynek. Ez igaz arra is, amikor el kell majd döntenünk, hogy áprilisban megadjuk-e a Bizottságnak a mentesítést, vagy inkább elhalasztjuk hat hónappal.

Bart Staes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, én is szeretnék köszönetet mondani a Számvevőszék tagjainak. Ismét kiváló munkát végeztek. Szeretném emlékeztetni a biztos urat, hogy mandátuma kezdetén a csalások ellen harcolva megígérte és elkötelezte magát, hogy mandátuma végére az elszámolások megbízhatóságát, valamint jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló nyilatkozatot ad ki.

Megvalósult ez a cél? Nyilvánvaló, hogy nem. Ez már a 14. alkalom egymás után, hogy ez a nyilatkozat nem jött létre. A helyes irányba tartunk? A Számvevőszék szerint kétségkívül, és Ön foggal-körömmel védi ezt az álláspontot. Van okunk az aggodalomra? Szerintem igen. Pontosan egy éve maradt, hogy beváltsa az ígéretét, és még rengeteg tennivaló van, ahogy képviselőtársaim is elmondták.

Mit is állapított meg a Számvevőszék? Azt, hogy a könyvviteli rendszerben hiányosságok vannak, amelyek részben a bonyolult jogi és pénzügyi keretnek tulajdoníthatók. A Számvevőszék szerint, ha minőségi és pénzügyi információkról van szó, ez kockázatot jelent. Mit mond a Számvevőszék a kifizetések jogszerűségéről és szabályszerűségéről? Jóváhagyja az igazgatási költségeket? Komoly problémák vannak a költségvetés olyan nagy területein, mint a mezőgazdaság, a Kohéziós Alap, a strukturális alapok, a Regionális Fejlesztési Alap, a szociálpolitika, a vidékfejlesztés, a kutatás és fejlesztés, az energia, a közlekedés, a külső támogatás, a fejlesztés és bővítés, valamint az oktatás és uniós polgárság. Reprezentatív mintát vettek a kohézió területéről, azaz a Kohéziós Alap és a strukturális alapok területéről. Jelentésében a Számvevőszék megállapítja, hogy az esetek 11%-ában a kifizetéseknek nem lett volna szabad megtörténniük. Ez nagyon súlyos felismerés, amelyet nagy mértékben figyelembe kell venni a mentesítési eljárásban.

2007 volt az első olyan év – mint ahogy több képviselőtársam is rámutatott –, amikor a tagállamoknak éves összefoglalót kellett készíteniük a rendelkezésre álló ellenőrzésekről és nyilatkozatokról, de a Számvevőszék szerint ez a módszer nem működött. Az összefoglalókat nem lehet összehasonlítani, ezenkívül nem tartalmazzák az összes szükséges információt. De ennek ellenére, ahogy Mulder úr is jogosan utalt rá, létrejött egy kötelezettségvállalás, egy politikai megállapodás. Ezért keményen megdolgoztunk itt a Parlamentben. És most mit látunk? Tagállamok egész sora vonakodik együttműködni. Érzékelhetően az euroszeptikus országok azok, amelyek élen járnak ezen a téren: az Egyesült Királyság, Dánia és Hollandia nagy mértékben. Hogy ez biztosan nem lehet? Biztos, hogy emlékeztetnünk kell a Tanácsot az ezzel kapcsolatos felelősségére.

Végül a Zöldek/az Európai Szabad Szövetség Képviselőcsoportja nevében szeretném hangsúlyozni a tagállamokkal kapcsolatos azon politikai követelményt, hogy valóban vállalniuk kellene a politikai felelősséget azokért a kiadásokért, amelyeknek az irányításában részt vesznek. Hiszen ez kötelességük! Ezenkívül nagyobb átláthatóságot szeretnénk a végső kedvezményezettekkel illetően. Lehet, hogy van egy szép honlap, de úgy látom, hogy számos tagállam, köztük az én hazám, Belgium is, olyan információkat tesznek fel rá, amelyek származásuk oda nem illőek és teljesen átláthatatlanok. Tehát ezen a területen is sok a teendő, és ezért is küzdenünk kell a mentesítési eljárás során.

Esko Seppänen, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (FI) Üdvözlöm az elnök urat, a biztos urat és az Európai Számvevőszék elnökét. Siim Kallas, a Bizottság alelnöke általánosságban nézve jó munkát végzett a költségvetés ellenőrzésének fejlesztése és különösen az igazgatás átláthatóságának erősítése terén. Jó példa erre az, hogy a közvélemény tudomást szerzett az agrártámogatásokról.

Részben az Európai Számvevőszék is egyetért ezzel a megállapítással. Természetesen vannak olyan területek, amelyekről több szót kell ejteni, ezek főleg a mezőgazdasági és regionális fejlesztési támogatások. Ezek a területeken a felelősség nagyrészt a tagállamoké. A Számvevőszék jelentésében felismerhető egyfajta különbségtétel: a kissé korrektebb északi nettó befizetők ellentétben a visszaélésekre hajlamosabb déli kedvezményezettekkel. Nyilvánvaló, hogy a különbség egyik okozója a szóban forgó készpénz összege. Délen többet kell szétosztani és ellenőrizni, mint északon. A helytelen általánosítások elkerülése érdekében fontos, hogy a Számvevőszék jelentéseiből pontosan kiderüljön, hol történtek visszaélések, hogy elkerülhetőek legyenek a félreértések és a helytelen általánosítások.

Szeretném felhívni a figyelmet valamire, amire az Európai Számvevőszék hatásköre nem terjed ki, és ami nemzeti szempontból is fehér terület. Ez a 2004-ben létrehozott Athena Alap, amely a tagállamok hatáskörébe esik, de nem az EU-éba. A tagállamok saját védelmi költségvetésükből fizetnek be az alapba olyan közös katonai műveletekre, amelyek kívül esnek az EK hatáskörén. Ezek a műveletek egyrészt a NATO-elv alapján működnek, azaz „ott kell fedezni a költségeket, ahol felmerülnek”. Másrészt viszont itt van az Athena rendszer, amelynek a finanszírozását titokban tartják. Az EU-országok ilyen jellegű katonai műveleteit demokratikus ellenőrzésnek kell alávetni.

Amikor az Európai Számvevőszék jelentése megvitatásra kerül, képviselőcsoportunk különleges figyelmet fog szentelni a tanácsi költségvetés jogszerűségének, amelyet a Parlament idáig nem vizsgált meg alaposan.

Godfrey Bloom, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, úgy tűnik, hogy Kallas biztos úr egy teljesen más dokumentumot olvasott. Biztosíthatom róla, hogy egy brit részvénytársaság egyszerűen nem tehetne meg ilyesmit. Ha bármelyik brit részvénytársaság ilyen elfogadhatatlan elszámolásokat mutatott volna fel 14 éven keresztül, és aztán idén ismét – én ugyanis nem úgy értékelem, hogy a Számvevőszék

teljesen rendben találta az elszámolást, olvastam ugyanis a dokumentumot –, továbbá ha a Bizottság egy ilyen brit részvénytársaság igazgatótanácsa lenne, akkor azt kell mondanom, hogy már börtönben lennének!

Tehát komoly a helyzet, és közben a Parlament, ha nevezhetjük egyáltalán így, az év nagy részét azzal tölti, hogy a banán görbületéről, a paszternák göcsörtösségéről és az üvegmeretek szabványosításáról beszél, sőt kedden a traktorülések szabványosításáról is szavaztunk; szóval ez az abszurd szervezet az év nagy részében semmi értékeset nem csinál. Egyetlen komoly kötelezettségünk van, mégpedig az, hogy végrehajtsuk a Bizottsággal a költségvetési elszámolást. Ez a legkomolyabb dolog, amit tehetünk; és most már 15. alkalommal ismét át fog menni a költségvetés.

Ez hatalmas szégyen, és hadd tudassam a brit képviselőkkel, hogy oda fogok figyelni, hogyan szavaznak. És biztosíthatom őket arról is, hogy el fog jutni az Egyesült Királyságba annak híre, hogy miként cselekedtek itt, miközben otthon az ellenkezőjét mondják.

Ashley Mote (NI). - Elnök úr, mindannyian tudjuk, hogy az Európai Bizottság elszámolása nem fejeződhet be mindaddig, amíg végre meg nem oldunk két alapvető problémát. Egyik probléma sem új keletű. Először is: nincs bizonyosság az elszámolási rendszer nyitőegyenlegéről, a rendszert 2005-ben módosították, majd egy évvel később hatalmas kiigazítások történtek, amelyek nyilvánvalóvá tették, hogy nem volt lehetséges és most sem lehetséges az egyeztetés.

És másodszor: itt van a megosztott irányítás problémája, amelyre már történt is utalás, más szóval a közpénzek szétosztása a kedvezményezetteknek, akiket aztán felelőssé tesznek a források felhasználásáért és elszámolásáért. Még a tagállamok belső könyvvizsgálói is elismerik, hogy ez a rendszer nem működik.

Éveken keresztül másról sem hallottunk – akárcsak ma a Számvevőszék és a biztos részéről –, csak a nemsokára bekövetkező fejlődésről, a kockázatkezelésről és a hibaarányokról – tehát részletkérdésekről! A valóság azonban az, hogy semmi lényegi változás nem történik, és a nyilvánosság – teljesen jogosan – kezdi elveszíteni a türelmét. Ha ennek a furcsa Titanicnak a fedélzetén kontárkodunk a nyugágyakkal, attól még a hajófenéken nem lesznek betömve a lyukak.

Ha hihetünk a görög számadatoknak, még mindig vannak olívaültetvények az Égei-tengernél. A forrásokkal való bulgáriai visszaélésekről azt jelentették, hogy nincs ellenőrzés alá vonva. A török fennhatóság alatt álló Észak-Ciprus 259 millió eurót kapott közpénzekből gazdasági fejlesztésre, de a nicosai EU-hivatal nyíltan beismeri, hogy ezt az összeget nem tudja nyomon követni vagy ellenőrizni, egész egyszerűen azért, mert nem ismerjük el a török kormányzatot. A pénz egy részét új járdák építésére fordították a virágzó üdülőhelyen, Kyreniában, ahol a kaszinók éjjel-nappal nagy forgalmat bonyolítanak le. A helyi rezsim úgy döntött, hogy nem emelik meg az adókat, mivel úgy gondolják, hogy ha az EU elég ostoba ahhoz, hogy pénzt adjon nekik, akkor ők örömmel elfogadják. Azt a pénzt jó célokra is lehetett volna fordítani.

Nemcsak az elszámolások elfogadhatatlanok, hanem néha annak megítélése is, hogy a közpénzeket miként használják fel.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Először is szeretném megköszönni a Számvevőszéknek ezt a konstruktív és szokatlanul könnyen érthető jelentést. Biztos vagyok benne, hogy a jelentés megfelelő alapot fog biztosítani a Költségvetési Ellenőrzési Bizottság munkájához.

Arra gondoltam, hogy főként az EU független hatóságaira korlátozom hozzászólásomat, hiszen ennek a témának vagyok az előadója. Természetesen néhány intézmény egyre növekszik méretét, felelősségét és rendelkezésére álló költségvetést tekintve. Ezért javasolnám, hogy ezen intézményeknek az ellenőrzése is legyen egyre alaposabb.

Amióta itt vagyok az Európai Parlamentben, minden évben megtárgyaltuk a független hatóságoknak a költségvetés tervezésével, végrehajtásával, a közbeszerzésekkel, a jelentésekkel stb. kapcsolatos problémáit, és sajnos úgy tűnik, hogy ez idén sem lesz másként. Ugyanez igaz arra a problémára is, hogy ezek a hatóságok egyre több és több pénzt igényelnek annak ellenére, hogy már az előző években is problémát jelentett számukra a pénz elköltése. Szerintem ez számos fontos kérdést vet fel, mivel visszatérő problémának tűnik. Felveti, legalábbis szerintem, a felelősség és az ellenőrzés kérdéseit. Ezért úgy gondolom, hogy különösen sajnálatos, hogy a Tanács nem vesz részt a mai vitában, mivel úgy vélem, hogy egyetemleges felelősségünk van a decentralizált hatóságok ellenőrzésének és felügyeletének biztosítása terén.

Ezen általános megjegyzéseken túl – amelyek a decentralizált hatóságok nagy részére, ha nem is mindegyikre, igazak – négy hatóság esetén jó okunk van arra, hogy közelebbről is megvizsgáljuk őket. Az első az Európai Rendőrákadémia, a CEPOL, amely az idén ismét észrevételeket kapott a közbeszerzései miatt; ez egy visszatérő

probléma, amelyben még nem foglaltunk állást. Ezenkívül még nagyobb figyelmet érdemel az, hogy a Számvevőszék rámutatott arra, hogy a pénzt magánköltségek fedezésére fordították. A második a Galileo, amellyel kapcsolatban a Számvevőszék még nem nyilvánította ki, hogy megkapja-e a megbízhatósági nyilatkozatot vagy nem – egyszerűen azért, mert annyi bizonytalanság van a Galileo, az Európai Űrügynökség és egyéb érintettek kapcsolata körül. Hol kezdődik és végződik a Galileo? És végül, de nem utolsósorban ott van a Frontex és az Európai Vasúti Ügynökség, mindkettő jó példa az olyan hatóságokra, amelyek túlbecsülik a költségeiket, és túl sok pénzt igényelnek, ráadásul évről évre többet. Ezek olyan ügyek, amelyeket közelebbről is meg szándékozom vizsgálni a mentesítési eljárás során. Remélem, hogy folytatódik a konstruktív együttműködés a Számvevőszékkel és a Bizottsággal, és csalódott vagyok, hogy a Tanács nem vesz részt ezen a vitán.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Elnök úr, Caldeira úr a jelentés ismertetésében úgy beszélt a kockázatról mint jelentős hibátényezőről. Engedjék meg nekem, hogy röviden kitérjek az Európai Fejlesztési Alapra. Az alap afrikai, karibi és csendes-óceáni országoknak nyújt segítyeket. A kockázat más is és nagyobb is, mint a tagállamok esetén. Fontos, hogy a Számvevőszék megállapította, hogy a költségvetési év bevételei és kiadásai alapjául szolgáló tranzakciók jogszerűek és szabályszerűek. Ez az általános következtetés alapot ad arra, hogy összességében jóváhagyólag tekintsünk a jelentésre.

Másrészt viszont a kifizetések alapjául szolgáló tranzakciókban nagy számban fordulnak elő hibák. A Számvevőszék megkérdőjelezte a Bizottságnak a támogathatósági feltételekre vonatkozó dinamikus értelmezését; el kell fogadni a Számvevőszék véleményét, amely szerint ez az értelmezés hibás. A lényeg az, hogy ez az értelmezés nem teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy meg tudjanak felelni a megbízható közfinanszírozás normáinak. A Bizottságnak a lehető leghamarabb felül kell vizsgálnia álláspontját. A Parlament tulajdonképpen már foglalkozott ezzel az üggyel.

Egy másik kérdés, amelyet a jelentés felvet, az ENSZ-szel folytatott együttműködés. A jelentés hangsúlyozza, hogy az ENSZ nem hajlandó továbbítani a kifizetéseket igazoló megfelelő dokumentumokat. A Számvevőszék megállapította, hogy három fő területen fordulnak elő lényegi hibák. Ezek a következők: a költségek támogathatósága, az előfinanszírozás, valamint helytelen összegek kifizetése. Ezeket a hibákat már jóval korábban felismerhették és korrigálhatták volna a kifizetéseket jóváhagyó személyek – és így is kellett volna tenniük. Ezért, ha összevetjük a könyvvizsgálati költségek méretét és a könyvvizsgálatok hatékonyságát, nem meggyőző a Bizottság magyarázata, amely szerint a könyvvizsgálati költségek nagyon magasak. Nehéz lenne egyetérteni ezzel a véleménnyel. Ehelyett a Bizottságnak inkább nagyobb hatékonyságra kellene törekednie, és növelnie kellene alkalmazottai számát. Egyébként a Parlament már egy évvel ezelőtt is felvetette ezt a témát.

Összességében elmondhatjuk, hogy a Számvevőszék által rendelkezésünkre bocsátott információk vegyesek. Az általános helyességet elismerve szeretném a figyelmet mégis inkább a lényegi hibákra irányítani. A jelentés tartalmazza a Számvevőszék javaslatait, amelyeket nagy részben figyelembe kell venni.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). - (FR) Elnök úr, én is szeretnék köszönetet mondani a Számvevőszéknek kitűnő munkájáért. Volt néhány képviselőtársunk, akik éppen most kezdtek el lázadni az európai pénzeszközök felhasználása ellen.

Remélem, hogy a média nem úgy fogja bemutatni ezt a vitát és a Számvevőszék munkájának eredményeit, mint ahogy általában szokta, azaz remélem, hogy nem azokról a vonatokról fognak beszélni, amelyek késnek, viszont egy szót sem azokról, amelyek időben érkeztek – hiszen az Európai Unió költségvetésének nagy része megfontolt módon került felhasználásra. Nem szabad abba a hibába esni, hogy nem látjuk a fáktól az erdőt.

Észrevettük, hogy a Számvevőszék jelentésének iránya fejlődő tendenciát mutat. Ez nagyon jó hír. Az is elhangzott, hogy milliányi kedvezményezett van, ami már önmagában is érzékelteti a feladat méretét és nehézségét.

Szeretnék hangsúlyozni két felelősséget. Nem akarok vádolni egy szervezetet sem. Egyszerűen csak azt szeretném mondani, hogy ha a jövőben jobban szeretnénk teljesíteni, akkor azoknak, akik pénzügyi téren felelősséggel bírnak, cselekedniük kell.

Ahogy én látom, a felelős személyek két csoportba sorolhatók. Az egyik a Bizottság – és a Számvevőszék részéről éppen most hallottuk, hogy több milliányi kedvezményezett van, és hogy az első teendő a szabályok egyszerűsítése. Ezért mielőtt az ellenőrzésekről és nyilatkozatokról beszélénk, szeretnénk kifejezni azt a

reményt, hogy a kedvezményezettek számára egyszerűbbé fog válni a rendszer – különösen a szövetségek, magánszemélyek stb. számára.

A felelős személyek második csoportját természetesen a tagállamok alkotják. Én és munkatársaim a Regionális Fejlesztési Bizottságban továbbra is hangsúlyozni fogjuk a tagállamok felelősségét a strukturális alapok terén. Gyakran a tagállamok maguk is csak még bonyolultabbá teszik az igazgatást, és ahelyett hogy tanácsként működnének, csak még bonyolultabbá teszik és halogatják az ügyeket.

Ezért a Számvevőszék jelentésével összhangban valóban elvárjuk a tagállamoktól, hogy tegyék könnyebbé az európai forrásokhoz való hozzáférést, és természetesen azt is, hogy a következő években megfelelőbb ellenőrzést vezessenek be.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Üdvözlöm az elnök urat, a Számvevőszék elnökét, a biztost és Önöket, hölgyeim és uraim. Mivel már 14 éve beszélünk a megbízhatósági nyilatkozatokról, jövőre évfordulót ülhettünk. Át kell gondolnunk, hogy mit teszünk akkor ebből az alkalomból.

Azt hiszem, hogy lassanként kezdünk nevetségessé válni. Az egyik fő veszély az, hogy ez rutinná fog válni, és akkor senki sem fog már minket komolyan venni, de még az általunk elért eredményeket sem. A Számvevőszék jelentése érdekes – bebizonyosodott, hogy a „megnevezni és megbélyegezni” elv működik –, és szeretném arra kérni a Számvevőszéket, hogy a továbbiakban is őrizze meg ezt a fajta egyértelműséget.

Most azonban azzal a kérdéssel kell szembenéznünk, hogy mit tegyünk azokkal a tagállamokkal, amelyek 1981 óta az EU tagjai, de még mindig nem alkalmazzák következetesen az uniós jogszabályokat. Arra szeretném kérni a Bizottságot, hogy vegye észre, hogy minél következetesebben lép fel, annál gyorsabban érhetünk el eredményeket – ez az egyik tanulság, amit az ügyből levontam. Szeretném látni azt is, hogy a Bizottság konzekvens módon lép fel azon a területen is, amelyért saját maga felelős. Csalódottsággal tölt el, hogy olyan kevés fejlődést tapasztalhattunk a közvetlen irányítás terén. Elvártam volna a Bizottságtól, hogy jó példát mutasson, és demonstrálja, hogy megvalósítható a fejlődés, valamint azt is, hogy hogyan.

A jelentésből különösen érdekelt volna az új tagállamok helyzetére vonatkozó rész, de erről nem bocsátottak túl sok információt rendelkezésre. Néhány számot nem értek. Például a Romániára és Bulgáriára, a két új tagállamra vonatkozó megállapításokat, valamint azt, amit ezeken a helyeken 2007-ben az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) megállapított. Ebben a két országban az OLAF 76%-os csalási és szabálytalansági arányt állapított meg az összes alap szűrőpróbaszerű ellenőrzése során. Ez az arány nagyon magas, ezért itt az ideje, hogy következetesen lépünk fel, és segítsük ezt a két országot a jobb eredmények elérésében, különben soha nem lesz fejlődés.

Ez az éves jelentés a Barroso-féle Bizottság utolsó jelentése, és az új költségvetési időszak első jelentése. Szeretnék gratulálni Kallas biztos úrnak és a Barroso-féle Bizottságnak a pénzügyi ellenőrzés terén végzett munkájukért. A Bizottságnak sikerült sokkal többet elérnie, mint bármelyik elődjének. El kell gondolkodnunk azon, hogy mindezen munka ellenére sem sikerült jobb vagy gyorsabb eredményeket elérnünk. Sokat várok az új, visszatérítésekre vonatkozó jelentési rendszertől, és remélem, hogy jövőre nem ugyanez lesz a helyzet, hogy majd ismét vállat vonunk, és azt mondjuk, hogy majd jövőre jobb lesz.

Elnök. – Kallas biztos úr, ha Gräßle asszonytól kap ennyi dicséretet, arra tényleg büszke lehet!

Dan Jørgensen (PSE). – (DA) Elnök úr, a vitánk néha kicsit absztrakt, ezért szeretnék mindenkit emlékeztetni arra, hogy miről is beszélünk valójában. Az adófizetők pénzéről. Az uniós polgárok pénzéről. A pénzről, amelyet elég értelmes célokra fordítunk – néha meg nem annyira értelmes célokra. Az EU nevében felhasználásra kerülő valamennyi pénzforrással szemben közös követelmény, hogy ésszerű és becsületes módon kerüljenek felhasználásra. A másik dolog, ami minden uniós pénzre vonatkozik: vannak követendő szabályok, és ha ezeket nem tartják be, akkor büntetést kell fizetni.

Sajnálatos módon az idén is azt kell látnunk, hogy a Számvevőszéknek nem állt módjában jóváhagyni az uniós költségvetés végrehajtását, azaz az elszámolásokat. Ez természetesen nagyon-nagyon elfogadhatatlan. A kérdés az, hogy kit illet a kritika, kire kellene mutogatnunk? Nem kétséges, hogy a legnagyobb probléma a tagállamokban van. Sajnálatos módon nem kétséges, hogy amikor a tagállamok az EU-tól kapnak egy halom pénzt, akkor ezt a pénzt nem ellenőrzik olyan mértékben, nem vetik alá annyi szabálynak, mint a nemzeti források esetén tennék. A Szerződésben világosan szerepel, hogy az Európai Bizottság a felelősség; az Európai Bizottságnak kell nyomást gyakorolnia a tagállamokra, hogy azok bevezessék a szükséges ellenőrzési eljárásokat. Sajnálatos, hogy a Bizottság nem valósította meg a saját célkitűzését úgy, hogy

lehetőséget adjon nekünk, hogy jóváhagyjuk az elszámolásokat e költségvetési időszak vége előtt. Így nem fogjuk tudni elérni ezt a célt.

Azonban én is szeretném hangsúlyozni, hogy nagy előrelépés történt, például az Európai Parlament részéről a nyomásgyakorlás terén. Tavaly bevezettünk egy cselekvési tervet, amely számos speciális kezdeményezést tartalmazott, amelyeknek a hatásait az ez évi jelentésben természetesen még nem fogjuk látni, de a következő évben már igen. Ennek örülhetünk. Az ez évi eljárásban természetesen nagyon célzottan, azokra a területekre koncentrálni fogunk dolgozni, amelyeken még mindig problémák vannak. Főleg a mezőgazdasági területre gondolok, ahol egyébként pozitív trendek indultak el, de ebben az évben sajnos némileg rosszabb értékelést tapasztalhattunk, mert a vidékfejlesztési alapok terén nem tartjuk kezünkben a dolgokat.

Bill Newton Dunn (ALDE). - Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani a Számvevőszéknek a jelentéséért, valamint a biztosnak és munkatársainak a munkájukért.

Ez nagyon fontos terület, mert olyan sok hanyatló és megbukott állam van a világ különböző részein – nem sorolom fel őket, úgyis nyilvánvaló –, amelyekben virágkorát éli a bűnözés, ami hozzánk is begyűrűzik. Tehát foglalkoznunk kell ezekkel a problémákkal, és örülök, hogy lassanként végre kezdünk a helyes irányba elindulni.

Sajnálatos, hogy senki nincs jelen a Tanácsból, mert a tagállamok azok, amelyek nem végzik el a dolgukat ezen a területen. Egyetlen személy sincs itt a Tanácsból – arra kell törekednünk, hogy ez jövőre ne legyen így.

Szeretnék néhány szót szólni távol lévő honfitársamhoz, Bloom úrhoz, aki mondott egy ostoba felszólalást a „répák göcsörtösségéről” vagy valami ilyesmiről, aztán kiment, mert még annyi udvariasság sincs benne, hogy végighallgassa a vitát. Ha Bloom úr itt lenne, szívesen emlékeztetném arra, hogy a nyugdíjakért felelős brit minisztériumnak sem sikerült az elmúlt 14 évben jóváhagyni az elszámolásait. Tehát Nagy-Britanniában sincs mire büszkének lennünk. Nagy-Britanniával kapcsolatban az is csalódást okoz nekem, hogy a brit kormány nem hajlandó együttműködni az OLAF-fal, ami teljes értelmetlenségnek tűnik és javításra szorul. Szeretnék magyarázatot kapni erre a brit kormánytól.

Az utolsó megjegyzésemet pedig közvetlenül az elnök úrnak címezném: amikor jövőre az új Parlament számára javaslatokat teszünk a bizottságokról, akkor szerintem komolyan fontolóra kell vennünk, hogy hogyan lehetne megerősíteni a Költségvetési Ellenőrzési Bizottságot – úgy, hogy erősebb legyen, és több felelősséggel bírjon, és hogy ezen a problémán továbbra is nagyon keményen dolgozzunk.

Elnök. – Köszönöm Bill Newton Dunn úrnak. Az elnök, mint mindig, megpróbál majd minden tőle telhetőt megtenni.

Markus Ferber (PPE-DE). – (DE) Üdvözlöm az elnök urat, az Európai Számvevőszék elnökét, a Bizottság alelnökét és Önöket, hölgyeim és uraim. Most már kezd hagyománnyá válni, hogy nem lehet megbízhatósági nyilatkozatot adni az uniós kiadások és a nemzeti igazgatás közötti kapcsolatról. Emlékszem a Számvevőszék előző elnökével, Friedmann professzor úrral folytatott beszélgetésekre, aki egyszer azt mondta nekem, hogy a struktúrák miatt egyáltalán nem is lehetséges megbízhatósági nyilatkozatot adni. Ezért át kell gondolnunk, hogyan lehetne ebbe az eszközbe úgy életet lehelni, hogy el lehessen érni a célt, azaz a megbízhatósági nyilatkozatot – már amennyiben az jogos.

Fontos, hogy ebből a szempontból különbséget tegyünk néhány dolog között. Először is: egy olyan költségvetés, amelynek kb. 95%-a támogatás, sokkal inkább ki van téve a csalás veszélyének, mint egy nemzeti, regionális vagy önkormányzati költségvetés. Ez a támogatási költségvetés nagyrészt a tagállamok igazgatása alá tartozik. A tagállamok az új finanszírozási időszakra sokkal nagyobb függetlenséget követeltek, mert az előző finanszírozási időszakban arra panaszkodtak, hogy túl nagy a központi ellenőrzés. Természetesen ez azt is jelenti, hogy a költségvetési forrásokért vállalandó felelősséget is át kell vinni regionális vagy nemzeti szintre.

A harmadik területet éppen csak érinteni akarom. Különbséget kell tennünk a csalás és a pazarlás között. Ezeket gyakran egy kalap alá veszik. Természetesen az is dühítő, amikor uniós pénzekkel támogatnak olyan projekteket, amelyek nem feltétlenül szükségesek. Azonban ez nem csalás, hanem pazarlás. Ezért a projektek felelőseinek, különösen a strukturális intézkedések – a tagállamok – terén, azért is felelősséget kell vállalniuk, hogy a pénzt ne pazarolják el, hanem tényleg csak olyan projekteket támogassanak, amelyek valóban hozzáadott értéket képviselnek a régió számára. Ezért fontolóra kell vennünk, hogy a strukturális

intézkedésekre kamatmentes kölcsönöket adjunk. Ha a tagállamoknak vissza kell fizetniük a pénzt, akkor csak olyan projekteket fognak belőlük finanszírozni, amelyekre tényleg szükségük van.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Elnök úr, először is szeretnék gratulálni a Számvevőszéknek ehhez a nagyszerű munkához, és ahhoz is, hogy mindannyiunk számára és általában az uniós polgárok számára is könnyebben érthetővé tették a jelentést.

Azonban szerettem volna még speciálisabb részleteket látni a Számvevőszék jelentésében – nevekkal és elemzett esetekkel. Ezt én nem nevezném „megnevezésnek és megbélyegzésnek”, mint ahogy néhány tagállam, hanem inkább „megnevezésnek és megértésnek”. Mégpedig azért, mert csak egyedi esetek leírása révén érthetjük meg a problémákat. Amennyire én látom, különösen a strukturális alapok esetén olyan keretszabályozások vannak, amelyek gyakran abszurd követelményeket támasztanak. Ez a tagállamok és a saját felelősségünk is, ezért a lehető legalaposabban meg kell vizsgálnunk ezeket a keretszabályozásokat.

Meg kell vitatnunk az Európai Parlament 2007-es költségvetésének végrehajtását is. A strasbourgi épületek 2007-ben kerültek megvásárlásra, és akkor teljes mértékben biztosítottak minket arról, hogy nincs bennük azbeszt. Csak a beszerzés megtörténte után tudtuk meg, hogy az épület kb. 50 helyiségében van azbeszt. Ez komoly dolog, amelynek nagy figyelmet kell szentelnünk.

Hölgyeim és uraim, ez nem azt jelenti, hogy hadat üzenünk azok ellen, akik akarnak vagy nem akarnak Strasbourgba jönni. Nem használhatunk fel egy egészségügyi kérdést olyan célok érdekében, amelyek ebből a szempontból nem relevánsak, ha szigorúan vesszük. Ettől függetlenül az egészségügyi probléma létezik, és örültem volna, ha a főtitkár egyértelmű biztosítékot ad arra nézve, hogy az előterjesztett azbeszt-eltávolítási terv összeegyeztethető az épületek folyamatos használatával.

Hónapok teltek el, és még mindig csak várok erre a biztosítékra. Több száz oldalnyi jelentést olvastam el, és megszámlálhatatlanul sok fotót néztem végig, néhány nagyon érdekes is volt, de még mindig nem kaptam meg a biztosítékot; pedig tényleg szükség van rá, mivel enélkül nem tudunk biztonságban dolgozni itt.

Ezért szeretném hangsúlyozni, hogy ez Európai Parlament költségvetésének mentesítéséhez ezt a kérdést teljes mértékben tisztázni kell, mert egyébként nem tudunk igennel szavazni.

ELNÖKÖL: MARTÍNEZ MARTÍNEZ ÚR

alelnök

Marian Harkin (ALDE). - Elnök úr, én is szeretnék köszönetet mondani a Számvevőszéknek. A jelentést olvasva és a mai vitát hallgatva a következő kérdés fogalmazódott meg bennem: félig üres vagy félig tele van a pohár?

A Számvevőszék következtetései első mondata azt tartalmazza, hogy a Számvevőszék 2007-re további fejlődést állapított meg a Bizottság felügyeleti és ellenőrző rendszerében, tehát legalább a jó irányba haladunk. Bizonyos területeken van fejlődés, de bizonyos szektorokban még mindig túl magas a hibaarány, és a mai délelőtti folyamán körvonalazódott is, hogy melyek ezek a szektorok.

Nagyon fontos szempont, hogy az OLAF szerint 2000 és 2007 között a strukturális alapok terén a Bizottság kifizetései 0,16%-ában áll fenn a csalás gyanúja – és ez a szám nagyon jelentős. Azonban alapvetően politikai lévén, én a dolog másik oldalát látom. Folyton azt hallom közösségi csoportoktól, önkéntes szervezetektől, nem kormányzati szervezetektől, hogy mennyi nehézséget okoz nekik a források megpályázása, mivel minden egyes lépésnél leragadnak a szigorú megfelelési szabályok miatt. Folyamatosan azzal bombáznak, hogy Brüsszel mennyire bürokratikus. És ugyanakkor itt vannak a tagállamok, amelyek közül soknak komolyan fejleszteni kell a fellépéseit; és itt van még a Bizottság, amelynek szintén van még mit tennie, meg a Parlament és a Számvevőszék.

Hiszem, hogy a Számvevőszék ajánlásai változást hoznak majd, különösen a finanszírozásra jogosult költségek számítási alapjának egyszerűsítésében, valamint az átalányfizetés alkalmazásának elterjedésében. Van fejlődés, csak túl lassú.

Szóval akkor félig üres a pohár vagy félig tele? Figyelembe véve az uniós támogatások összhatását, a jelenleg zajló fejlődést, illetve a remélhetőleg végrehajtásra kerülő ajánlásokat, véleményem szerint a pohár félig tele.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Elnök úr, az EK-Szerződés 274. cikke szerint a Tanács éppen annyira felelős a források felhasználásáért, mint a Bizottság. Mi vagyunk a költségvetési hatóság.

Elnök úr, meghívtuk a Tanácsot erre a vitára? Nem látok itt senkit a Tanácsból. Elnézést kértek a távolmaradásért? Megindokolták, hogy miért nincsenek itt?

Nem értem. Talán azért nincsenek itt, mert nem akarják tizennégyedszerre is hallani, hogy a Számvevőszék szerint van még mit fejleszteni? Hiszen tudjuk, hogy ők költik el az európai pénzek több mint 80%-át. Vagy azért nincsenek itt, mert akárcsak a tagállamok, örülnek az elkölthető forrásoknak? Közben meg mi itt a Parlamentben vagyunk elég orcátlanok ahhoz, hogy megvitassuk egy távol maradt vendég – mert gondolom, meghívták őket is – hibáit.

(FR) Ezt most franciául fogom mondani. Franciaországban vagyunk. Hol van a francia elnökség? Hol van Sarkozy úr? Hol maradnak a képviselők ebben a vitában?

– (ES) Majd meglátjuk, hogy – Molière szavaival élve – megérkeznek-e nemsokára.

Ez elfogadhatatlan. A Költségvetési Ellenőrzési Bizottságban mindenki egyetért velem abban, hogy ez nem történhet meg még egyszer. Azt gondoltam, hogy a kiváló francia elnökség is többet fog tenni azért, hogy vállalja a következményeket. Itt és most kellene vállalniuk a következményeket. Nem tehetik meg, hogy csak költsenek, aztán meg nem jönnek ide. Hiszen nemcsak a tagállamok, hanem a Tanács is vizsgálatunk tárgyát képezi. De soha nincsenek itt, mert nem akarják ismét ugyanazt hallani.

A megoldást a nemzeti nyilatkozatok jelentenék.

Két dologra szeretnék még kitérni.

Először is szeretnék gratulálni Silva Caldeira úrnak. A parlamenti ciklus utolsó vitájában nagyon jó jelentést készített. Részben az Ön által vezetett Számvevőszéknek köszönhető, hogy a dolgok fejlődnek. Kérem, adja át gratulációját és számos képviselőtársam gratulációját a Számvevőszék összes tagjának.

Kallas úr, a Bizottság figyelemre méltó fejlődést valósított meg. Sajnálatos módon nem sikerült elérni a végső célt, a pozitív megbízhatósági nyilatkozatot, de azért van fejlődés.

Szeretnék tenni egy javaslatot: egyszerűsíteniünk kell. Egyszerűsíteniünk kell, és több felelősséget adnunk a tagállamoknak, és akkor majd ide kell jönniük, és vállalniuk kell a következményeket. Az uniós források felhasználásának fejlesztéséhez szükséges az egyszerűsítés és a bürokrácia háttérbe szorítása.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Köszönöm a szót, elnök úr. Számomra, egy a Frau Gräßle által hiányolt új tagország képviselője számára a mostani discharge két szempontból is fontos. Egyrészt ez a 2007–13-as időszak első éve, tehát amilyen megállapítást most hozunk, az mind kihatással lesz a további felhasználásokra. Másodszor ez az az év, amely az Európai Parlament és a Bizottság számára az utolsó discharge-ot adja, ezért érdemes mérleget készíteni.

Lehet, hogy egyes képviselőtársaim nem fognak egyetérteni velem, én mégis azon az állásponton vagyok, hogy bár a fő célunkat, a pozitív DAS-t nem sikerült elérni, emelt fővel tekinthetünk vissza a közösen elért eredményekre. A Bizottság, élén Siim Kallas alelnök úrral és a Parlament a COCOBU vezetésével nemcsak azt érte el, hogy a saját számláinál, kiadásainál minden rendben van, hanem azt is elérte nagy, szívós munkával, hogy a kiadások 80%-áért felelős tagországok egyre inkább készek az ellenőrzés terén való együttműködésre is.

Tudom, hogy az agrár- és kohéziós alapok területén még komoly feladataink vannak e tekintetben, de ennek végrehajtása során nem hagyhatjuk figyelmen kívül a megváltozott világ gazdasági körülményeket. A mostani válságban főleg az új tagországok számára fontos, kiemelkedő jelentőséggel bír, hogy az EU-forrásokat minél gyorsabban, minél kevesebb demokrácia mellett használják fel. Ezt a célt kell elérni anélkül, hogy ezáltal a kifizetések kockázata nőne. Ezért is üdvözlöm, hogy az Európai Számvevőszék is egyszerűsítéseket javasol ezen a területen. Most már a Bizottságon és a tagországokon a sor, hogy ezt megvalósítsák. Köszönöm szépen.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani az Európai Számvevőszéknek és Siim Kallas biztos úrnak azért a fontos munkáért, amelyet az európai adófizetők érdekében végeztek el.

Az uniós elszámolásokban 2% hibahatár van engedélyezve. Véleményem szerint a fizetésekre, bérleti díjakra és egyéb igazgatási költségekre szánt összegek esetén sokkal nagyobb pontosságnak is lehetségesnek kellene lennie. De ne keverjük össze a dolgokat. Vannak olyan költségcsoportok is, amelyek esetén nehézséget okozhat a 2%-os hibahatáron belül maradni. Például mostanában sokat beszélünk a regionális politika

magasabb költségeiről. Talán csak elég határozottnak kell lennünk ahhoz, hogy felismerjük, hogy ezekben a költségcsoportokban nem valószínű a zero tolerancia megvalósítása.

A jövőben sokkal költséghatékonyabbnak kell lennünk, egyszerűsíteni kell a kérelmezési eljárást, és lehetővé kellene tenni az elszámoltathatóság és felelősség nemzeti szintre történő áthelyezését. Ez az európai adófizetők érdekeit szolgálná, ezért remélem, hogy a Számvevőszék is hatékonyan fog fellépni ebben az ügyben.

Véronique Mathieu (PPE-DE). - (FR) Elnök úr, nem kívánok az elnökség védelmére kelni, de szeretnék reagálni képviselőtársam, Pomés Ruiz hozzászólására. Gondolom, hogy nem volt itt, amikor az előadó beszélt. A Tanács az ECOFIN-ülés előtt nem kíván jelen lenni a Parlament vitáján. Tehát szándékosan nincsenek itt. Nem hiszem, hogy az ülés előtt eszmecsere lenne szükségük.

Rátérve a jelentésre, azt hiszem, hogy a kulcsszó az egyszerűsítés. Azonban úgy gondolom, hogy az uniós források szintjén a megosztott irányítás a bonyolult ügyintézés egyik oka. Ezenkívül szerintem a bonyolult ügyintézés nem minden esetben a csalást hivatott megelőzni, főleg nem a mezőgazdasági szektorban. Amit ma megtudtunk, az sajnos az uniós források extrém módon bonyolult igazgatásának köszönhető – főleg a vidékfejlesztés terén.

Tegnap szavaztunk a KAP-ról, és látnunk kellett, hogy például a környezetvédelmi kölcsönös megfeleltetés nagyon bonyolult. A Parlament tagjai felszólítanak a környezetvédelmi kölcsönös megfeleltetés egyszerűsítésére, mivel a gazdáknak keményen meg kell dolgozniuk a környezetvédelmi kölcsönös megfeleltetés teljesítése érdekében. Az európai forrásokat – főleg a strukturális alapok igazgatását – egyszerűsíteni kell, és nekünk ezt a politikai üzenetet kell keresztülvinnünk. Az európai források egyszerűsítése a mai kulcsszó, és ezt mindenkinek meg kell hallania.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Gratulálok a jelentéshez, amely használati utasításul szolgálhat az uniós források kifizetésének bonyolult eljárása során. Számos következtetést levontam a jelentésről: egyértelműség és érthetőség – ez a Számvevőszék által bevezetett új munkamódszer hatása; elemzés, amely alapot ad a fontos javaslatokhoz, bár ezek közül néhányról már évek óta beszélünk; és az eredményekre való összpontosítás. Ennyit a jelentés értékeiről. Beszéljünk inkább a jelentés azon eredményeiről, amelyek az Európai Unió kiadásainak szabályszerűségére és megvalósítására vonatkoznak. Ezen a téren ezeket a következtetéseket vonhatjuk le: hiányosságok a tagállamok ellenőrző rendszerében, illetve bizonyos mértékig hatékony felügyelet az Európai Bizottság által; nagy a hibalehetőség ezen a területen a számokban. Bizonyos területeken lényegi hibákkal kell szembesülnünk. Jelentős fejlődés ment végbe, de ez még mindig nem elég. A jelentés fő következtetéseit az ajánlások tartalmazzák, amelyek segítségével fejleszteni lehetne az európai források igazgatási rendszerét: az ellenőrző rendszer fejlesztése különböző szinteken – első, második és harmadik szinten –, illetve a szintek közötti kapcsolat fejlesztése, ami a tagállamok fontos kötelezettsége; ezenkívül az eljárások egyszerűsítése a könnyebb ellenőrzés és a kockázat nélküli végrehajtás érdekében. És mivel a problémák esetén gyakran az új tagállamokról van szó, azt hiszem, hogy szükségük van a jobb együttműködésre és segítségre a világos és pontos nemzeti ellenőrző mechanizmusok létrehozásához.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Elnök úr, szeretném megköszönni a Számvevőszéknek a jelentés mai ismertetését, amely nagyon részletes és hasznos volt. Igen, a hibaarányok túl magasak – és mindannyian a javításra törekszünk –, de már végbement bizonyos fejlődés, és általában az EU is fejlődött, tehát van okunk örülni.

Arról szeretnék beszélni, hogy a tagállamok talán körültekintőbben bánnak a saját pénzüikkel, mint az uniós pénzekkel, és hogy meg kell változtatnunk ezt a hozzáállást. Azonban ahogy azt már mások is elmondták, nem szabad túlbonyolítani a megfelelésre vonatkozó szabályokat és szabályozásokat, mivel ezek nehézséget okoznak az embereknek, különösen azoknak, akiknek valószínűleg tényleg szükségük lenne arra, hogy részesüljenek a forrásokból.

Itt tartom a kezembem – még annyira friss, hogy meleg – a közös agrárpolitikáról szóló állapotfelmérést, amelyről ma délelőtti történt megállapodás. Az egyik dolog, ami nagyon meglepett a ma délelőtti ismertetés során, hogy világosan kiderült, hogy a vidékfejlesztés terén nagy problémák vannak a követelmények teljesítésével, az állapotfelmérés alapján most pedig több forrást veszünk el az egységes támogatásból, hogy átcsoportosítsuk a vidékfejlesztésbe. Ez olyan kérdés, amelyben állást kell foglalnunk. Elméletben nagyon jó ötlet pénzt átcsoportosítani a vidékfejlesztési programokba az éghajlatváltozás, a biodiverzitás és a vízgazdálkodás ügyei miatt – de mi alapján mérjük ezeket az ügyeket, és mi alapján állapítjuk meg, hogy mennyi pénzt érnek? Ezt nagyon alaposan meg kell vizsgálnunk.

Attól tartok, hogy ezt a jelentést is, akárcsak a korábbiakat, az EU ellen fogják felhasználni, hogy a jelentésből negatív következtetéseket vonnak le az EU-ra nézve, ahelyett hogy inkább ezt mondanák: nézzétek, elértünk bizonyos fejlődést, és most azokra a területekre koncentrálunk, ahol további fejlődésre van szükség annak érdekében, hogy az uniós polgárok számára kedvezően költjük el az uniós pénzeket, és hogy elkerüljük a túlbonyolított eljárásokat.

A Tisztelt Házban ma délelőtt az „egyszerűsítés” szó hangzott el a leggyakrabban. Ha ez olyan könnyű lenne, már elkezdtek volna. Nem gondolom, hogy ez könnyű feladat lenne, de talán ha azok, akik az ellenőrzésért és felügyeletért felelősek, jobban tisztában lennének az alapvető problémákkal, az segítene előmozdítani a folyamatot. Szeretném elismerésemet kifejezni a jelentés ismertetésével kapcsolatban, és reméljük, hogy a jövőben megfelelően költjük el a forrásokat.

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, először is hadd fejezzem ki, mennyire támogatom a Számvevőszék jelentését, amely igazolja a Számvevőszék munkájának következetességét.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ezek a jelentések mindig nagyon sajátos kontextusban kerülnek elemzésre. Ez a kontextus most több okból is különösen fontos. Először is azért, mert a 2013 utáni új politikák formálásán dolgozunk. Másodszor pedig azért, mert a politikák hatékonyságának figyelemmel követését és megítélését célzó módszereket is most vitatjuk meg. Harmadszor pedig azért, mert mindannyian az Európai Uniónak a pénzügyi válságra adandó válaszában dolgozunk, azaz eszközeinket és módszereinket megpróbáljuk hozzáigazítani az új kihívásokhoz.

Ha megnézzük a jelentésnek a kohéziós politikára vonatkozó részét, akkor nem kerülheti el a figyelmünket az a tény, hogy a jelentés egyértelmű fejlődést állapított meg azokon a területeken, ahol maga a Bizottság volt felelős az egyedi fellépésekért. Másrészt viszont azokon a területeken, amelyekre a tagállamok részéről többszintű könyvvizsgálat és felelősség jellemző, a jelentés szerint a mai napig kevés változás érezhető, mivel még nem láthatjuk a nemrég bevezetett reformok közvetlen eredményeit.

Hadd jegyezzem meg, hogy amikor kidolgozzuk az új politikákat, egyértelműen különbséget kell tennünk – ahogy azt Ferber úr is megállapította – egyrészt a hibák, a visszaélések és a nem megfelelő irányítás között, másrészt pedig aközött is, hogy hogyan viszonyulnak ezek a politikák hatékonyságához. Véleményem szerint helytelen, ha egy hibát vagy egy hibaszintet egyszerűen egy bizonyos politika hatástalan voltával azonosítunk. Az ilyen leegyszerűsítő következtetések miatt talán éppen azoknak a politikáknak intünk búcsút, amelyek az új helyzetben nélkülözhetetlenek.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Elnök úr, én is szeretném megköszönni a Számvevőszéknek az éves jelentés ismertetését és a Bizottságnak az erre adott válaszát. A könyvelési részről érkező pozitív hangok ellenére tulajdonképpen ugyanazzal a helyzettel kell szembenéznünk, mint tavaly. Igaz, hogy történtek intézkedések a kohézió területén, köztük az Európai Bizottság cselekvési tervének révén is, és a hibaarány csekély mértékben, 12%-ról 11%-ra csökkent, de ez nyilvánvalóan nem elégséges. Ami a mezőgazdaságot és a költségvetés egyéb fő kiadásait illeti, kettős a kép. Az agrárpolitika saját hibaaránya a kritikus 2%-os határ alatt van, nem utolsósorban az integrált ellenőrző rendszernek köszönhetően. Azonban úgy gondolom, hogy szigorúbb büntetéssel kellene sújtanunk azokat az országokat, amelyek több mint tíz éve elmulasztják hatékonyan megvalósítani ezt az integrált ellenőrző rendszert, és hogy ezt progresszív pénzügyi korrekciók révén kellene megtennünk.

A vidékfejlesztés terén kevésbé rózsás a kép. Ahogy már McGuinness úr is rámutatott, ez világos felszólítás volt a nemrégiben ülésező Mezőgazdasági Miniszterek Tanácsának arra nézve, hogy ne döntsenek túl gyorsan a pénzeknek az agrárpolitikából a vidékfejlesztésbe való átcsoportosításáról. Azóta megtudtam, hogy bár a Tanács nem tett olyan gyors lépéseket, mint ahogy azt a Bizottság szeretne volna, de a javasolt módosítás ettől nem lesz kevésbé jelentékeny.

Ezek a problémák. Most térjünk át a megoldásokra. A Számvevőszék határozatlanul beszélt az ellenőrzési költségek, az egyszerűsítések és a világos célkitűzések megfontolásáról. Mindezek a tervek jók, de mind az Európai Bizottság, mind a Számvevőszék túlságosan is jól tudja, hogy az alapvető probléma abból a tényből fakad, hogy a kiadások 80%-a a tagállamok megosztott irányítása alá tartozik. Ezért egyértelmű, hogy a megoldást is részben a tagállamoknak kell megtalálniuk. Ezért aztán elképzelhetik, mennyire csodálkoztam, hogy sem a Számvevőszék, sem az Európai Bizottság nem említette a nemzeti irányítási nyilatkozatokat. Szeretném emlékeztetni a biztos urat, hogy az előző mentesítési eljárás kapcsán ígéretet tett arra nézve, hogy elkötelezi magát ezen nyilatkozatok mellett. Szeretném tudni, hogy teljesítette-e ezt az ígéretét, és hogy ez miért ilyen nyilvánvaló, mert én nem látok rá bizonyítékot. Mivel ezek a nyilatkozatok egyfajta tanulási folyamatot jelentenek a számunkra, véleményem szerint fontos alaposan megvizsgálni a jelenlegi éves

összefoglalók és nemzeti nyilatkozatok minőségét, majd levonni a megfelelő tanulságokat. Én mindenesetre úgy veszem, ahogy le van írva, azaz hogy az Európai Bizottság segíteni fog minket e téren a következő hónapokban.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). - (BG) A Számvevőszék éves jelentésének ismertetése jó alkalom annak elemzésére, hogy mire és hogyan kerül felhasználásra az uniós költségvetés. Az uniós költségvetés elsődleges célja a csaknem ötszázmillió uniós polgár életminőségének javítása. Megszokott, hogy olyan projekteket finanszírozunk, amelyeknek közvetlen hatásuk van a polgárok mindennapi életére, például utak és autópályák építését. Mint tudják, mostanában az eurószkeptikusoknak sikerül üres ígéretekkel és téves állításokkal félrevezetniük az uniós polgárok egy részét. Az egyik módszerük az, hogy mindenért, ami nem működik megfelelően, az EU-t okolják. Nekünk azonban minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk annak érdekében, hogy az uniós polgárok élvezhessék az uniós tagsággal járó előnyöket. Azt az erőteljes üzenetet kell az uniós polgárok felé közvetítenünk, hogy mi, Európa jogalkotói, arra törekszünk, hogy az Európai Unió eredményesebben és hatékonyabban működjön. Csak így állíthatjuk meg az euroszeptikusok diadalmenetét.

Ezzel kapcsolatban szeretnék pár szót ejteni hazámról, Bulgáriáról. A bolgárok hosszú éveken keresztül türelmetlenül várták, hogy végre az Európai Unió egyenrangú polgárainak nevezhessék magukat, és élvezhessék az uniós tagság előnyeit. Most pedig, ahogy az számos különböző tárgyú uniós jelentésből kiderül, az uniós csatlakozás ellenére a kormány helytelen intézkedései és gyengesége miatt sok honfitársam meg van fosztva a közösségi szolidaritás előnyeitől. Ez is szerepelt az Európai Bizottság legutóbbi, 2008. júliusi jelentésében, amely sajnálatos módon az uniós források részleges befagyasztásához vezetett Bulgária számára. Ez a helyzet mélyen elkeserít, mivel legfőbb vágyam, hogy honfitársaim egy virágzó Bulgáriában élhessenek, amely elfoglalta az őt megillető helyet az egyesült Európában, és hogy ne vádolhassanak minket a felsőbb körök korrupciójával és szervezett bűnözéssel.

Ezért arra szólítok fel minden uniós és nemzeti intézményt, hogy folytassák a munkát a Számvevőszék éves jelentésében hangsúlyozott hiányosságok leküzdése érdekében, valamint az uniós polgárok életminőségének javítása érdekében.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). - (NL) Elnök úr, a figyelmemt kérem. Azt hiszem, ez olyan téma, amire sokan figyelnek. Biztos, hogy a jóváhagyás hiánya bizonyos mértékig a hibáknak tulajdonítható. De ennyi év után bizonyára Önben is felmerül, hogy talán a rendszer hibás, és javításra szorul. Ferber úr hangsúlyozta, hogy az átláthatóságra és saját felelősségre vonatkozó kötelezettségeket rendszeresen nem teljesítő országoknál más típusú finanszírozást kell alkalmazni. Szerinte ezt úgy lehetne megtenni, hogy azzal a feltétellel bocsátjuk rendelkezésükre a forrásokat, ha azokat nem költik el, csak egy későbbi időpontban. Ez ellen tiltakozom. Mindenképpen az országoknak kell választaniuk, ha a strukturális alapokról, a mezőgazdaságról és a vidékfejlesztésről van szó.

Gerard Batten (IND/DEM). - Elnök úr, ahogy barátom, Bloom úr is nagyon helyesen megjegyezte, egész egyszerűen nem igaz, hogy a Számvevőszék teljes mértékben elfogadta az elszámolásokat. Úgy tűnik, hogy 6 milliárd euróval nem tudnak megfelelően elszámolni. A jelenlegi árfolyamok alapján ez mintegy 4,7 milliárd GBP. 2007-ben Nagy-Britannia nettó befizetése az uniós költségvetésbe 4,3 milliárd GBP volt. A nettó összeg a saját pénzünk, amelyet a saját országunkban költünk el. Természetesen nem létezik olyasmi, hogy „az EU pénze”. Elégge biztosak lehetünk abban, hogy egy, a brit adófizetők nettó befizetésénél nagyobb összeg csalók zsebébe vándorol.

Ez nagyon találóan összegzi a brit uniós tagságot: tiszta pénzkidobás. Egyre több és több brit polgár jön rá, hogy az Európai Unió...

(Az elnök félbeszakítja a felszólalót)

Dushana Zdravkova (PPE-DE). - (BG) Én is szeretnék gratulálni a jelentéshez. Számomra nagyon fontos, hogy a jelentés hangsúlyozza az európai források ellenőrző és felügyeleti rendszerének fejlesztését, valamint ezen eljárások egyszerűsítését javasolja. Teljes mértékben egyetértek az Európai Bizottság számára tett javaslatokkal és megállapításokkal, mivel azok nagyon helytállóak. Szeretném megemlíteni a nem hatékony ellenőrző rendszerek sajnálatos példáját, ami Bulgária kapcsán már szóba került. Hazámat számos végrehajtó hivatal részéről folyamatos kritika éri az előcsatlakozási programok forrásainak kezelésében talált szabálytalanságokért. Ez nyilvánvaló bizonyíték arra, hogy a bolgár kormány részéről a helytelen irányítás visszaéléssé fajult, és hogy az előcsatlakozási intézkedések célkitűzései nem valósultak meg. Azonban azt gondolom, hogy amennyiben a Bizottság megtette volna a szükséges és hatékony ellenőrző intézkedéseket, akkor ez nem történt volna meg. Bár ezt a Bizottság is elismeri a jelentés 51. oldalára adott válaszában, számomra nem világos, hogy pontosan milyen egyedi intézkedéseket kell tenni.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Elnök úr, Kallas úr a mandátuma kezdetén azt a célt tűzte ki, hogy elérje a pozitív megbízhatósági nyilatkozatot, de őszintén szólva a Számvevőszék különböző jelentéseiben nem sok változásról értesülünk. Attól tartok, Kallas úr, hogy beszámolóját és az aktuális jelentésről kialakított értelmezését Peter Mandelson szelleme hatja át. Mintha Mandelsons mondását ismételte volna meg, amely szerint minden a legnagyobb rendben van, pedig azt állítani, hogy az elszámolások rendben vannak, egyszerűen nem igaz.

A tagállamokat okolni nem tisztességes védekezés, mivel a Szerződés 274. cikke kimondja, hogy a felelősség végeredményben a Bizottságé. Hiszen elsősorban ki ad a tagállamoknak pénzt? Ön, ismerve azokat a problémákat, amelyeket az úr, aki Ön mellett ült, évről évre a tudomására hoz, bizonyos programok finanszírozása esetén csökkenthetné a forrásokat, nem igaz? Kallas úr, a felelősség végeredményben az Öné. Attól tartok, hogy kudarcot vallott.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, Számvevőszék. – Elnök úr, először is szeretném mindenkinek megköszönni a kedves szavakat a Számvevőszék munkájáról, valamint a vitában való aktív részvételt. A Számvevőszék nevében szeretném megköszönni a képviselőknek, hogy ilyen nagyra értékelik a Szerződés értelmében az Európai Parlament érdekében kifejtett munkánkat. Ez a megbízatásunk. Ez a feladatunk.

Figyelembe fogjuk venni a Számvevőszéknek címzett megjegyzéseket és javaslatokat, amelyek eredményeink és megállapításaink prezentációjának, az Önök és az uniós polgárok felé való kommunikálásának további javítását célozzák. Minden területen törekedni fogunk a szigorú nemzetközi könyvvizsgálati standardok alkalmazására, beleértve azt is, hogy figyelembe vesszük más könyvvizsgálók munkáját is, mégpedig a tagállamokban az uniós források könyvvizsgálatával megbízott könyvvizsgálókat.

Befejezésképpen szeretném még röviden megjegyezni, hogy továbbra is támogatni fogjuk az Európai Parlamentet és a Költségvetési Ellenőrzési Bizottságot a mentesítési eljárás során, valamint ismét teljes együttműködésre fogunk törekedni az intézményekkel. Mint ahogy felszólalásomban is mondtam, végeredményben az a legfontosabb, hogy munkánk eredménye azt jelzi, hogy az uniós intézmények elszámoltathatóak és átláthatóak, és hogy megbízhatunk az Európai Unióban.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, sok észrevételt hallottunk. Előttünk áll a mentesítés és az egyeztetés hosszú folyamata, amelynek során mindezekre a megjegyzésekre választ és/vagy megjegyzést kell adnunk és kapnunk.

Most csak a sokat emlegetett egyszerűsítésről szeretnék elmondani még valamit. Mindenki azt mondja, hogy az egyszerűsítések pártján van, de valójában két különböző mögöttes vélemény létezik. Az első az, hogy a források kedvezményezettjei még szabadabb kezet akarnak kapni, míg a források befizetői nagyon pontosan tudni akarják, hogy hova megy a pénz. Tehát van itt egy folyamatos ellentmondás. Másodszor pedig, mindezidáig – bár nagyjából az elmúlt két év különböző volt – zéró toleranciát feltételeztünk a hibákkal kapcsolatban. Ezért a szabályokat úgy dolgoztuk ki, hogy megelőzzék a hibákat a végbemenő milliányi tranzakcióban. Ezért a híres megbízhatósági nyilatkozat egyfajta mitológiai színezetet nyert, mondván, hogy az elszámolások alapjául szolgáló tranzakciók mindig tartalmazznak hibákat. Ahogy a Számvevőszék is megállapítja a jelentésében, valójában a kifizetések 95%-a nem tartalmaz hibákat, kivéve a strukturális alapokat, ahol magasabb a hibaarány. Tehát a források túlnyomó többségben a szabályokat betartva kerültek felhasználásra.

Azonban a hibákkal kapcsolatos zéró tolerancia elve hamarosan megvitatásra kerül. Az elfogadható kockázat kérdése is számos alkalommal felmerült, és hamarosan a Parlament elé tárjuk a jelenleg a Bizottságban folyó átfogó egyeztetésekről szóló közleményt. Modelljeink világosan mutatják, hogy ha zéró toleranciát akarunk – azaz 100%-os mentességet a hibáktól –, az hatalmas ellenőrzési költségekkel jár. Van egy pont, ahol a hibák, költségek és kockázatok találkoznak. Ebben nagyon nagyra értékeljük a Számvevőszék álláspontját, főleg az effajta kvantitatív korlátozás bevezetésére nézve, amely sokkal jobb képet ad.

Akkor majd meglátjuk, ahogy az egyik tisztelt képviselő mondta, hogy talán bizonyos területeken alacsonyabb, míg más területeken magasabb lényegességi küszöbre lenne szükség. Akkor majd hitelesebb értelmezést adhatunk a tranzakciók jogszerűségének és szabályszerűségének követelményéről.

Elnök. – A vitát lezárom.

4. Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1073/1999/EK rendelet módosítása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az Ingeborg Gräßle asszony által a Költségvetési Ellenőrzési Bizottság nevében készített jelentés (A6-0394/2008) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1073/1999/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2006)0244 – C6-0228/2006 – 2006/0084(COD)).

Ingeborg Gräßle, előadó. – (DE) Elnök úr, biztos úr, hölgyeim és uraim, amire sokat kell várni, az végül nagyon jó lesz. Ma előadóként az OLAF-rendelet felülvizsgálatára vonatkozó 92 módosítást ismertetek Önökkel, és azzal a kéréssel fordulok Önökhöz, hogy hagyják jóvá azokat. Ez a Csalás Elleni Hivatal első reformja megalapítása óta, és a Hivatal alapjait érinti, azaz azt a rendeletet, amely az OLAF alapvető tevékenységeit szabályozza.

Az Európai Parlament két évet adott magának a rendelet felülvizsgálatára, mivel az OLAF-fal kapcsolatos ügyek mindig veszélyforrást jelentenek számunkra. Büszkeséggel tölt el az a tény, hogy az Európai Parlamentben és a Költségvetési Ellenőrző Bizottságban valóban sikerült megegyeznünk, és tartjuk is magunkat a megegyezéshez. Nem veszünk el a részletekben és nem zavarodtunk bele általánosságokba, mint ahogy azt a Tanács gyakran teszi. Egyetértünk a reform célkitűzésében, ami nem más, mint egy hatékony Hivatal megteremtése, amely hatékonyabban tudja végrehajtani fontos feladatait.

Támogatjuk a Hivatalt. Azt akarjuk, hogy a Hivatal a helyén maradjon, és végre tudja hajtani a feladatait. Szeretnék köszönetet mondani munkájukért az OLAF valamennyi munkatársának, köztük a főigazgatónak, és szeretném biztosítani őket arról, hogy szükségünk van a munkájukra. Szeretnék köszönetet mondani képviselőtársaimnak, az árnyékelőadóknak, a tanácsadóknak, a Bizottság titkárságának és természetesen saját munkatársaimnak is, akik elkötelezetten dolgoztak az ügy érdekében. Mindannyiuknak szeretném megköszönni messzesemenő támogatásukat, mivel ez sikert fog hozni a Parlament számára, és ugyanakkor szükséges a Parlament sikeréhez.

Együttműködtünk annak érdekében, hogy a Bizottság már elavult szövegtervezetét logikus módon továbbfejlesszük, illetve hogy néhány teljesen új elemmel bővítsük, ilyen például a panaszokkal foglalkozó felülvizsgálati tanácsadó. Ezzel megelőzhetjük azt, hogy az OLAF munkaképtelenné váljon a belső viták miatt. Prioritásunk volt a tagállamok csalás elleni küzdelmet célzó módszereinek fejlesztése.

A Tanács tagjai ma ismét távol maradtak, de kényszeríteni akarjuk és fogjuk őket, hogy vegyenek tudomást erről a küzdelemről. Azt akarjuk, hogy a csalás elleni küzdelem közös témánk legyen. Nem akarunk monológot. Párbeszédet akarunk. Évente egyszer szeretnénk egy együttes ülést, ahol megvitatnánk a csalás elleni küzdelem fő kérdéseit és a tagállamokban tapasztalt problémákat.

Javítani szeretnénk az eljárásokban érintettek jogi védelmét, és az OLAF-vizsgálatok során mindvégig biztosítani akarjuk a jogi védelmet. Ezért a teljes felelősséget átruháztuk az OLAF-ra, annak bíróira és ügyészeire. Azt akarjuk, hogy az OLAF vizsgálatainak eredményeit nagyobb mértékben lehessen felhasználni a bíróság előtt. Biztosítani akarjuk, hogy a vizsgálatok során végig tiszteletben tartsák a nemzeti jogot, és hogy a bizonyítékok megfeleljenek a nemzeti jognak.

Véleményünk szerint nagyon sajnálatos, hogy bizonyos tagállamok, pl. Luxembourg, soha egyetlen OLAF-vizsgálatot sem vittek bíróság elé. Tehát Luxembourg azon polgárainak, akik az uniós forrásokat hűtlenül kezelik vagy tisztességtelen módon használják fel, jó esélyük van arra, hogy ezt büntetlenül megússzák. Ez negatívan befolyásolja a törvények betartását, ezért helyezünk olyan nagy hangsúlyt arra, hogy az OLAF-vizsgálatokban érintettek egyenlő bánásmódban részesüljenek. Az EU tisztviselői nem részesülhetnek a többi polgártól eltérő bánásmódban, és az átlagpolgárok sem részesülhetnek az EU tisztviselőktől eltérő bánásmódban.

A Bizottság annyira megfontolt, hogy még csak véletlenül sem törekszik erre. Biztos úr, készen állok a harcra erről a témáról. Tudom, hogy a későbbiekben ezt a pontot mint elfogadhatatlant vissza fogja utasítani, és ki fog tartani ezen döntése mellett. Szerintem ez nagy kár! A Parlament bizonyára nem fogja Önt annak a kísértésnek kitenni, hogy a Bizottság szövege alá söpörhesse az EU tisztviselőit érintő vizsgálatok eredményeit.

Most meg kell győznünk a Tanácsot. A Tanács nem áll készen tárgyalni velünk erről a rendeletről, ehelyett az OLAF három jogi alapjának konszolidációjára törekszik. Ez azt jelenti, hogy sok időt elvesztegetünk, és az ügy kimenetele bizonytalan, ugyanakkor elszalasztjuk a lehetőséget, hogy megtegyük, ami most megtehető,

hogyan javítsuk a Hivatal munkakörülményeit, valamint hogy megvédjük a Hivatalt az eljárásokban érintettek kritikájától.

Szeretnénk, ha a Tanács lehetővé tenné, hogy megtegyük azokat a lépéseket, amelyeket most közösen meg tudunk tenni. Nem a harmadik lépéssel kell kezdeni, hanem az elsővel. Előadóként készen állok arra, hogy a cseh elnökséggel megállapodásra jussak egy idő előtti második olvasatról. Ahol valamit meg akarnak valósítani, ott megvan a módszer is rá, így biztos vagyok benne, hogy fogunk közös megoldást találni.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, először is szeretnék köszönetet mondani Gräßle asszonynak az ügyben kifejtett lendületes munkájáért, valamint a Költségvetési Ellenőrzési Bizottságnak, hogy energikusan végigvitték a vitát. A Bizottság nagyra értékeli az előadó jelentős munkáját, aki egyébként közreműködött a 2006 óta függőben lévő javaslat újratárgyalásának kezdeményezésében. Az első javaslat már 2004-ben létrejött.

Sok minden megváltozott 2004 és 2006 óta. Az OLAF munkájának nagy része már nem az intézményekkel kapcsolatos, hanem külső felekkel, hiszen csalásellenes vizsgálatokat folytatnak Európa-szerte, sőt valójában világszerte mindenhol, ahol uniós források kerülnek felhasználásra. Széles körben elismerik, hogy az OLAF nagyon eredményesen végzi a munkáját.

Kialakult azonban egy – ha megengednek egy pszichiátriai szakkifejezést – skizofrén helyzet: az OLAF egyrészt a Bizottságnak egy „normális” főigazgatósága, amelyért teljes mértékben a Bizottság felel; másrészt van egy vizsgálati funkciója, amelynek működése teljesen független, de amelyért szintén a Bizottság felelős. Egy ilyen felállásban hol vannak a határok, hol vannak a függetlenség és elszámoltathatóság határai?

Véleményünk szerint egy hitelt érdemlő, csalás elleni hivatalnak egyrészt függetlennek kell lennie a kívülről jövő beavatkozástól, másrészt világos és erős irányításra van szüksége. Egyértelmű szabályok a vizsgálatokra nézve és szigorú szabályok az elszámoltathatóságra nézve – ezek a működési függetlenség feltételei.

Alapjában véve csak két lehetőség van: az OLAF a Bizottság részeként működik, de egyértelmű feladatkörrel és a felelősség elkülönítésével; vagy az OLAF teljes függetlenítése az uniós intézményektől és erős, külön felügyelet és elszámoltathatóság biztosítása.

A Bizottság 2006-os javaslatának vezérelve az OLAF meglévő jogi keretének megerősítése volt: egyértelműbb irányítási struktúra az OLAF-nak; nagyobb mértékű elszámoltathatóság és felügyelet; a vizsgálati személyek védelmének megerősítése; a vizsgálatok és nyomon követésük keretének megerősítése.

Ezért a Bizottság teljes mértékben támogatni tudja a jelentésben javasolt módosításokat, amelyekről ma szavazni fognak, és amelyek összhangban vannak a reform általános célkitűzéseivel, és köszönetet mond a célkitűzések továbbfejlesztéséért.

Másrészt a Bizottság a szövegezés folyamata során világossá tette, hogy a jelenlegi helyzetben bizonyos módosítások nem lehetségesek, egyszerűen azért, mert az OLAF jelenlegi, bizottsági főigazgatósági státusza jogilag nem engedi meg azokat.

Ilyen módosítások például: az OLAF köthessen független együttműködési megállapodásokat; az OLAF léphessen fel függetlenül az Európai Bíróság előtt; vagy hogy az Európai Parlament és a Tanács döntsön az OLAF főigazgatósági kinevezéseiről.

A Bizottság azt is világossá tette, hogy a javaslatoknak egy bizonyos részét nem tudja elfogadni, mert azok jelenlegi megszövegezésükben eltérnének az irányítást érintő tervezett fejlesztésektől, vagy megszüntetnének olyan biztosítékokat, amelyeket a jelenlegi rendelet tartalmaz.

Ilyenek például az irányítási keret hatáskörére, az érintett személyek eljárási jogaira vagy a kevésbé jelentős ügyek hatékonyabb nyomon követésére irányuló javaslatok.

Mindazonáltal a Bizottság észrevételezte, hogy a jelenlegi reformjavaslattal párhuzamosan mind az Európai Parlament, mind a Tanács több ízben és különösen kitartható módon hangsúlyozta, hogy támogatnák a csalás elleni jogszabályok egészének további egyszerűsítését és konszolidációját. A hivatalba lépő cseh elnökség felkérte a Bizottságot, hogy ismertesse erre vonatkozó koncepcióját, hogy a cseh elnökség egy későbbi időpontban, amikor már hivatalban lesz, készen állhasson ennek megvitatására.

Ezért a Bizottság arra törekszik, hogy 2009 elején ismertesse a kért vitadokumentumokat, amelyek a csalás elleni múltbéli tapasztalatokon és a reform jelenlegi vitáján alapulnak, valamint egyéb hasznos elemeken, ahogy azt fentebb vázoltuk. Ebben az Európai Parlament is teljes mértékben szerepelni fog.

Befejezéséppen szeretném még egyszer elmondani, hogy a Bizottság hálás az Európai Parlament támogatásáért. A Bizottság nem fél nyíltan kimondani, hogy véleménye szerint hol vannak a határok, de ugyanakkor mindig is készen állt és készen áll a teljes átláthatóság és együttműködés szellemében megvitatni bármely olyan kérdést, amely szükséges a jövő OLAF-ja és a csalás elleni sikeres küzdelem erős és hitelt érdemlő kereteinek megteremtéséhez.

Paul Rübig, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, hölgyeim és uraim, először is szeretnék szívből jövő köszönetet mondani Bösch úrnak. Egyike volt azoknak, akik lehetővé tették, hogy az OLAF létrejöhessen, és nagyon bölcs volt abban a tekintetben, hogy tudta, hogy egy ilyen testület az uniós intézmények jó hírét is garantálja. És éppen erre van szükségünk a nemzetközi szinten. Ezenkívül tiszta, átlátható, az uniós polgárok számára hozzáférhető intézményre van szükségünk, amely tisztázza a többnyire Európán kívülről jövő és nem az európai érdekeket szolgáló, félrevezető információkat, valamint visszaélések esetén beavatkozik, és biztosítja a visszaélések felszámolását.

Ezért fontos, hogy a Felügyeleti Bizottság biztosítsa az OLAF függetlenségét, és különösen fontos, hogy a főigazgatói hivatalért a jövőben az Európai Bíróság vállaljon felelősséget. Ez lehetővé fogja tenni, hogy az OLAF függetlenül és részrehajlás nélkül tevékenykedhessen. Ezenkívül az is fontos, hogy az OLAF által beidézt vagy vád alá helyezett személyek jogai is világosan kifejezésre kerüljenek, és ez a Parlamentre is vonatkozik. Elengedhetetlen ezen személyek jogainak biztosítása az Európai Parlamentben is. Ehhez természetesen együtt kell működni harmadik államokkal is, de az uniós tagállamok egyéb hivatalaival is, különösen a nemzeti és regionális számvevőszékekkel, és ezzel biztosítani, hogy az uniós források a megfelelő célra és a lehető legjobb módon kerüljenek felhasználásra.

Szeretnék Gräßle asszonynak gratulálni, amiért nagy hozzáértéssel és akaraterővel munkálkodik ennek az igen bonyolult ügynek a sikere érdekében. Kíváncok neki sok sikert, és remélem, hogy a végrehajtás sem várhat már sokat magára.

Herbert Bösch, a PSE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, szeretném megköszönni Rübig úrnak a dicsérő szavakat. Tényleg van okunk egy kis büszkeségre. Ez a Bizottság volt az – és szeretném Önöket emlékeztetni még valakire –, a Parlament Költségvetési Ellenőrzési Bizottsága volt az, aki tisztelt kolléganőnk, Diemut Theato vezetésével 1999 tavaszán megragadta a lehetőséget a Csalás Elleni Hivatal létrehozására. Nem szabad elfelejtenünk, hogy mik voltak az alapelvek. Az alapelvek között ott volt természetesen a független vizsgálat elve, valamint az a tény is, hogy az OLAF-ot mindig ideiglenes megoldásnak tekintettük. Ha végre lesz Európai Ügyészség, akkor az OLAF már nem lesz az, ami ma. Ezért mindig hangsúlyoztuk, hogy fontos az erős Felügyeleti Bizottság és a magas szintű függetlenség. Nemrég tartottunk erről a témáról egy szemináriumot, ahol megállapítottuk, hogy az OLAF függetlensége valójában nem volt veszélyben.

Ez a Bizottság munkáját is dicséri. Nagyon jól értem azt, amiről Kallas úr beszélt. Ezzel a vegyes működéssel, amely részben független, részben függő, nem egyszerű ilyesmit végrehajtani, ezért nagyon kíváncsi vagyok, hogy mit fog tartalmazni a konzultációs dokumentum. Természetesen elfogadhatatlan, hogy az OLAF függetlensége biztosítóinak egy része, vagyis a Tanács, nem vesz részt a vitában. A rendszer így nem működőképes. Ha képtelenek vagyunk független testületet létrehozni, akkor csak úgy biztosíthatjuk a függetlenséget, ha minél több ember feszíti ki a hálót, és mindenki egy kicsit más oldalról húzza. Ellenkező esetben egyszer csak azt vesszük észre, hogy az OLAF-ot már csak egy szál tartja, és már nem független. A Tanács, a Bizottság és a Parlament az a három testület, amelynek feszíteni kell azt a bizonyos hálót, és közben kritikus távolságban kell maradnia az OLAF-tól, hiszen nem minden kifogástalan, amit az OLAF tesz. Ha ezeket az elveket nem vesszük figyelembe, akkor veszélybe kerül az OLAF eredményes működése. Szeretném megköszönni az előadónak a munkáját, és remélem, hogy időben megtörténik a fejlődés, ahogy az előző hozzászóló is mondta.

Jorgo Chatzimarkakis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, Kallas biztos úr, teljes szívemből szeretnék gratulálni az előadónak. Óriási mennyiségű, kemény munkát végzett el, ami manapság ritkaságszámba megy.

Az OLAF egy nagyon sajátos hivatal az EU-n belül: egy független, a korrupció ellen harcoló hivatal, amelyért más nemzetközi szervezetek irigyelnek minket. Ahogy Bösch és Rübig úr is mondta, ez a Parlament volt az, amelyik az OLAF elődeivel kapcsolatos rossz tapasztalatokat követően ragaszkodott az új Csalás Elleni Hivatal függetlenségéhez. Emlékeztünk rá, hogy akkor csak gyakorlati okokból lett az OLAF a Bizottsághoz kapcsolva.

Sajnos sokakban már elhalványult az 1999-es botrányok emléke, és ezzel a korrupció ellen küzdő hivatal számára szükséges függetlenség tiszteletben tartása is. Mai nézőpontból a meglévő biztosítékok már nem

elégsek ahhoz, hogy megvédjék az OLAF-ot a külső befolyásoktól, illetve a növekedő akadályoktól. Tisztázzunk egy dolgot rögtön az elején: az OLAF feladata a csalás elleni küzdelem. Az OLAF egy olyan hivatal, amely biztosítja, hogy az adófizetők pénze megfelelő módon kerül felhasználásra. Ezért van öt olyan pont, amelyeket a jelentés révén támogatunk az OLAF függetlensége érdekében.

Az első pont a főigazgatónak a Európai Bíróság által tárgyalta ügyekbe való beavatkozási joga. Ez a jog biztosítja, hogy az OLAF következetesen megvédhesse vizsgálati eredményeit. A második fontos biztosíték a Felügyeleti Bizottság joga arra, hogy a Bizottság vagy más testület ellen az Európai Bíróságon eljárást indíthasson, amennyiben az OLAF függetlensége veszélybe kerül. Ez a kemény fegyver azért szükséges, mert a múltban a Felügyeleti Bizottság figyelmeztetéseit egyszerűen figyelmen kívül hagyták.

Harmadik pontként pedig az OLAF függetlenségét az is biztosítja, hogy kötelessége bíróság elé vinni azokat a tényeket, amelyek kimeríthetik a bűncselekmény fogalmát.

A negyedik pont pedig az, hogy hangsúlyozzuk a felelős személyek szakértelmének és megbízható jellegének fontosságát. Ötödik pontként elmondanám, hogy üdvözlöm azt, hogy az OLAF főigazgatóját ismételtelen ki lehet nevezni. Így a tapasztalat és a teljesítmény még fontosabb válik.

Tehát óvakodnunk kell az OLAF rágalmozásától. A korrupció ellen küzdő más hivatalok esetén a tapasztalat megmutatta, hogy ez nem segít. Mindazonáltal teljes mértékben egyetértek Bösch úrral abban, hogy a Tanácsot is be kell vonni. Ehhez még hiányzik a francia vagy a cseh nyilatkozat. A csehek és a franciák nincsenek is jelen, márpedig így nem működhet a rendszer.

Ryszard Czarnecki, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, biztos úr, holnap lesz az OLAF megalapításának 10. évfordulója. Az Európai Csalás Elleni Hivatal a Jacques Santerre kompromittált Európai Bizottságának romjaiból nőtt ki, amelyet korrupcióval és nepotizmussal vádoltak. Az élet bebizonyította, hogy az OLAF elengedhetetlen az EU igazgatásának hatékony működéséhez; ugyanakkor az OLAF létezésének és működésének ténye azt jelzi az uniós tagállamok számára, hogy az Európai Unió szervei folyamatos felügyelet, ellenőrzés és vizsgálat alatt állnak. Az OLAF munkája megeremti az uniós intézmények szükséges tekintélyét.

A jelenlegi, előrehaladott állapotban lévő projekt célja az OLAF szerepének megerősítése először is munkaviszonyainak racionalizálásával, másodsor munkaminőségének javításával, harmadszor pedig, ahogy az előző hozzászóló is megjegyezte, függetlenségének megerősítésével – ezért külön szeretnék köszönetet mondani az előadónak. Ez a munka már majdnem négy éve folyik. Ezt az Európai Bizottság kezdeményezte, figyelembe véve a kilenc évvel ezelőtti sajnálatos tapasztalatokat, amikor lemondani kényszerült. Az új OLAF kereteit meghatározó dokumentum az Európai Unió Tanácsával, a Számvevőszékkel és az adatvédelmi ombudsmannal való egyeztetések során jött létre; ezenkívül nagyon fontos, hogy közmeghallgatást is tartottak – azaz más szóval a nyilvánosság véleményét is kikérték. A közmeghallgatáson elhangzott javaslatok és a Számvevőszék külön jelentésének javaslatai jelentős módosításokat eredményeztek a négy évvel ezelőtti, eredeti javaslathoz képest. Például szükségesnek bizonyult az OLAF és az uniós tagállamok, illetve az Európai Unió intézményei, szervei és szervezetei közötti együttműködés sajátosságainak pontos meghatározása.

Kulcskérdés az OLAF függetlenségének tényleges megerősítése. Az OLAF munkatársai számára olyan feltételeket kell teremtenünk, hogy teljes függetlenségben dolgozhassanak. Ha az OLAF az uniós alapok szétosztásával kapcsolatosan folytat vizsgálatot, legyen szó akár a tagállamoknak szánt forrásokról, akár külső támogatásról, biztosítani kell az érintett harmadik országok és nemzetközi szervezetek bevonását. Működésének racionalizálásához biztosítani kell az OLAF számára az Európai Unió forráskezelési adatbázisához, valamint az illetékes uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek adatbázisaihoz és fontos információihoz való közvetlen és automatikus hozzáférést. Ez megszüntetné azt az előző gyakorlatot, amikor is a fent említett intézmények körülbástyázták magukat mindenféle ellenőrzés ellen.

A tagállamok nem tekinthetnek az OLAF-ra ellenséggént vagy felesleges hivatalként. Minden uniós államnak ki kell neveznie egy szervet, amely napi szinten együttműködik az OLAF-fal. Mint ismeretes, nem mind a 27 tagállam hozott létre nemzeti szinten szakértői testületet az uniós forrásokkal való pénzügyi visszaélés elleni küzdelem koordinálására. Szoros együttműködésre van szükség az OLAF és az Europol, valamint az OLAF és az Eurojust között.

Az OLAF-nak átlátható módon kell eljárnia vizsgálati eljárásai és biztosítékai, vizsgálatai jogszerűségének igazolása, valamint a gyanúsítottak vagy a potenciális jövőbeli gyanúsítottak fellebbezési eljárásai során. Ami a tagállamokat érintő eljárásokat illeti, a vizsgálatokat az adott tagállam képviselői hajtánák végre. Részt

vehetnének a bírói hatóságok képviselői és az OLAF-fal együttműködő szervek. Ez a módosítások fő irányvonala.

Ugyanakkor ellenzem az uniós intézmények tisztviselőinek túlzott bírságokkal való büntetését a hivatalokról és korrupciógyanús gyakorlatokról való jogosulatlan adatszolgáltatás miatt. Egyik képviselőtársunk, van Buitenen úr esete, aki jelenleg az Európai Parlament tagja, de korábban az Európai Bizottság tisztviselője volt, azt sugallja, hogy a múltban nem azok lettek felelősségre vonva, akik a visszaélésekben bűnösök voltak, hanem azok, akik felhívták a figyelmet a visszaélésekre, üldözték és leleplezték azokat. Szolgáljon ez a tapasztalat figyelmeztetésként számunkra, amikor a bejelentőkre kiszabandó büntetésekkel és bírságokkal kapcsolatos különös rendelkezésekről lesz szó.

Végezetül elmondanám még, hogy a tagállamok polgárai gyakran azonosítják a korrupciót és a visszaéléseket az uniós intézményekkel. Ennek a tendenciának az ellensúlyozásához az EU szerveinek fokozottabb átláthatóságára van szükség, valamint több információra az Európai Unió által a korrupció elleni küzdelemben alkalmazott vizsgálatokról és módszerekről. Nagy hiba az ilyen jellegű információk elhallgatására azzal az ürüggyel, hogy az információ felfedése aláaknázza az EU tekintélyét. Éppen ellenkezőleg, az ilyen ügyeket nyilvánosságra kell hozni, hogy az Európai Unió tagállamainak polgárai és adófizetői láthassák, hogy nem tussoljuk el szégyenletes módon a korrupciós eseteket.

ELNÖKÖL: MORGANTINI ASSZONY

alelnök

Bart Staes, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, most az együttdöntési eljárás keretében alkotunk jogszabályt. Ez a Parlament és a Tanács közötti együttműködést jelenti, azonban az utóbbi nincs jelen. Legyünk őszinték! A francia elnökség a legcsekélyebb érdeklődést sem tanúsítja. Ez meg is magyarázza a távolmaradásukat. Természetesen remélem, hogy Gräble asszony megállapodásra jut a cseh elnökséggel az első olvasatnál, de valahogy nem hiszem, hogy ez fog történni. A csehek nem fogják jelentősen befolyásolni a döntéshozatalt.

A Chatzimarkakis úr által felsorolt és általam is teljes mértékben támogatott öt ponton kívül szeretnék felsorolni további tíz pontot, amelyeket a Költségvetési Ellenőrzési Bizottságban fontosnak ítélnék a Gräble asszonnyal folytatott együttműködésben, és amelyeket valójában teljes mértékben elengedhetetleneknek tartunk.

Először is az OLAF és az Eurojust közötti fokozottabb együttműködés mellett vagyunk azokban az esetekben, amikor több mint két tagállamot érintő, országhatárokon átívelő bűncselekményekről cserélünk ki információkat. Óriási jelentősége van az OLAF, az Eurojust és az Europol közötti együttműködési megállapodásnak.

Másodszor, szeretnénk, ha a Csalás Elleni Hivatal (OLAF) főigazgatójának feladatai és kötelességei pontosabban meg lennének határozva. Így elszámoltatható lenne.

Harmadszor, szeretnénk, ha az OLAF munkatársainak feladatai pontosabban meg lennének határozva. Be kell vezetni azt a követelményt, hogy a vizsgálatok 12 hónapnál rövidebb ideig tartsanak, és maximum 6 hónappal legyenek meghosszabbíthatók. Ha egy vizsgálat 18 hónapnál tovább tart, akkor erről visszajelzést kell adni a Felügyeleti Bizottságnak.

Negyedszer, a védekezési jogokat meg kell erősíteni. Ötödször, az újságírók forrásainak különleges, garantált védelmet kell kapniuk. Hatodszor, egyértelműbb megállapodásra van szükség az OLAF feladatáról, valamint az Európai Parlamenttel és a Pénzügyi Ellenőrzési Bizottsággal való kapcsolatáról.

Hetedszer, egyértelmű szabályokra van szükség a közvéleménynek szánt információk nyitottságáról. Nyolcdaszor, meg kell erősíteni a Felügyeleti Bizottság szerepét, főleg ami tagjait és struktúráját illeti. Bírószági vizsgálati tapasztalattal rendelkező szakértőknek kell lenniük, akik öt évre kapják kinevezésüket.

Kilencedszer, a főigazgató kinevezésének eljárásán javítani kell. Tizedszer pedig, a bejelentők és a vizsgálat alatt álló személyek védelmén is javítani kell.

Erik Meijer, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony, az uniós pénzek esetén fennáll a csalás veszélye. Mivel a kiadások jelentős része a közös agrárpolitikával és a regionális alapokkal függ össze, az Unió pusztán közvetítővé válik. Ennek eredményeképpen a felelősség megoszlik másokkal, akik a forrásokat

a sajátjuknak tartják. Megnehezíti az ellenőrzést, hogy a forrásokat központi helyről osztják ki az érdekelt, nem a központi helyen lévő felek vagy projektek számára.

Ezen a héten felhívtuk a Tanácsot annak elfogadására, hogy több forrást biztosítsunk az iskolákban kiosztandó gyümölcsökre. Egy ilyen intézkedés hasznos a gyermekek egészségére nézve, de az ilyesmit a legjobban kis méretekben, helyi szinten lehet megszervezni, sokkal jobban, mint uniós szinten. Talán jelentékeny mértékben csökkenthetnénk a csalás kockázatát azzal, ha a pénzek a költségvetésbe folynának be, vagy ha méltányosabbá tennénk a szegényebb régiók befizetéseit azzal az egyetlen feltétellel, hogy e területek lakosainak minden lehetőséget meg kell adni, hogy származási helyükön élhessenek és dolgozhassanak. Ha megszüntetjük a befizetések egyenlőtlenségeit, munkahelyeket teremtünk és jó lehetőségeket kínálunk, akkor a munkaerő-migráció nagy része szükségtelenné válik. Ez a migrációból eredő problémákat is enyhítené.

De ezt a szintet még nem értük el. Amíg a kifizetések esetén számolni kell a csalás kockázatával, addig a kiterjedt csalás elleni ellenőrzésekre szükség van. Ehhez nem elég a kiemelkedő finanszírozás és a jó alkalmazotti állomány: a Csalás Elleni Hivatal (OLAF) csak akkor tud megfelelően működni, ha teljes mértékben független lehet, és kritikát gyakorolhat a Bizottság és a Tanács felett. Amikor a jelenlegi igazgatót kinevezték, nem vették figyelembe a független választótestület javaslatát, amely kiválasztotta a hét legmegfelelőbb jelöltet. A Bizottság kedvenc jelöltje kezdettől fogva a jelenlegi igazgató volt. Azt is beszélnek róla, hogy túlzott befolyást akar alkalmazotti állománya kiválasztásában, így biztosítva, hogy alkalmazottai függjenek tőle. Ezek az ügyek nem tesznek jót a csalás elleni ellenőrzés komolyságába vetett bizalomnak. Sok választópolgár a csalók paradicsomának tartja ezt a kaotikus Európát.

Ezenkívül úgy tűnik, hogy a bejelentők nem tudják biztonságos módon ismertetni gyanújukat az OLAF-hoz. Ha kiszivárognak a szerepük, büntetesképpen elbocsáthatják őket a titoktartás megsértéséért. Ezenkívül túlságosan is gyakran addig várunk, amíg a sajtó a közvélemény elé tár egy botrányt, és túl sok szabálysértés marad büntetlenül. Ezenkívül nincs elég olyan rendelkezés, amely biztosítja minden fél meghallgatását. Túl sok vizsgálatot halasztanak el vagy zárnak le, mielőtt még azok kielégítő eredményt érhettek volna el.

A Gräble-jelentés megteszi az első kis lépéseket a helyes irányba. A jelentés eredményeképpen az OLAF nagyobb autonómiával rendelkezhet, munkamódszereit kevésbé fogja ellenőrizni az Európai Bizottság, és jobban biztosítva lesz az érintettek védelme. Képviselőcsoportom támogatja ezeket az első kis lépéseket, de nem ringatjuk magunkat abba az illúzióba, hogy ezek megoldják a problémát. A Felügyeleti Bizottságot tovább kell erősíteni, és nem szabad elhalasztani vagy elmulasztani az 1073/1999/EK rendelet módosítására irányuló együtt döntési eljárást.

Nils Lundgren, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (SV) Elnök asszony, az EU története során számtalan botrány robbant ki a korrupció, a csalás és a szabálytalanságok következményeként. Az EU-ba vetett közbizalom szintje alacsony. Svédországban minden évben felmérést készítünk a svédeknek a különböző intézményekbe vetett bizalmáról. A svédok a leginkább például az közegészségügyi intézményekben, a rendőrségben és a királyi családban bíznak; a politikusok, a szakszervezetek és a sajtó valahol sokkal lentebb szerepelnek ezen a listán. A lista legalján pedig az Európai Bizottság és az Európai Parlament áll. És évről évre ez az eredmény.

Ezért az EU-nak hatékony hivatalra van szüksége a csalás ellen. Az OLAF-fal rossz tapasztalataink voltak, például a függetlenség és az átláthatóság hiánya, valamint a titkos lobbizás a főigazgató és a Felügyeleti Bizottság kinevezése kapcsán.

Előadónk, Gräble asszony sokat dolgozott annak érdekében, hogy biztosítva legyen a függetlenség, az átláthatóság és a szabályok szigorú betartása. Felhívom a Tisztelt Házat Gräble asszony javaslatának teljes támogatására. Ez fontos első lépés azon a hosszú úton, amelyet az EU-nak meg kell tennie polgárai bizalmának elnyerésére, ha ez lehetséges.

Végezetül hangsúlyozottan szeretném kérni, hogy támogassák az általam előterjesztett módosítást. Ez a módosítás minden EU-szervtől megkövetelné az újságírók forrásainak tiszteltetését.

Ez a reform elengedhetetlen a botrányos Tillack-ügy után, amelyben az OLAF vezetőségének eljárásait éles kritikával illették. Végük a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága volt az, amely tavaly teljes mértékben felmentette Tillackot. Sem az OLAF, sem az Európai Parlament, sem az Európai Bírósága nem ismerték el felelősségüket.

Philip Claeys (NI). – (NL) Elnök asszony, az Európai Unió számára nagyon fontos, hogy hatékony és fejlett csalás elleni hivatallal rendelkezzen, annál is inkább, mivel jelentősen nő a költségvetés és a külső támogatások,

tehát egy ilyen hivatal nélkül nem lehetséges hatékonyan nyomon követni, hogy az eszközöket ésszerűen költik-e el. Azt gondolom, hogy a közvélemény, azaz más szóval az adófizetők gyakran megkérdőjelezik ezt, még hozzá jó okkal.

Ez a jelentés nagy számban tartalmaz megfelelő javaslatokat, ezért ami engem illet, támogatni fogom, még akkor is, ha azt hiszem, hogy több figyelmet kellene szentelni az OLAF függetlenségének. Az OLAF az Európai Bizottság főigazgatósága, és a politikai felelősség a Bizottság alelnökéé. Működésében és a vizsgálatokat illetően a hivatal független, de ez a hibrid státus finoman szólva potenciális problémákat hordoz magában. Meggyőződésem, hogy a hivatal tekintélyét csak a független státusz tudja megerősíteni.

Antonio De Blasio (PPE-DE). - Elnök asszony, szeretnék gratulálni Dr. Gräble asszonynak. Előadónk megpróbálta összehangolni az összes érintett fél érdekeit, és ezáltal képes volt felismerni a jelenlegi problémákat, valamint gyakorlati megoldásokat és kompromisszumokat találni.

Jelenleg nem túl kielégítő a dolgok állása. Látjuk, hogy a Számvevőszék az uniós pénzeket érintő szabálytalanságok és csalási ügyek miatt egymás után 14. alkalommal ismét visszautasította az EU elszámolásának elfogadását. Legfőbb ideje, hogy keményebb eszközöket használjunk az uniós alapokkal való visszaélések elleni küzdelemben. Mivel az Európai Ügyészség megalapítása el lett halasztva, legfőbb ideje az Európai Csalás Elleni Hivatal függetlenségének és vizsgálati hatáskörének megerősítésével előmozdítani a csalás elleni küzdelmet.

Van egy fontos pont a Gräble-jelentésben: a tagállamokkal folytatott együttműködés megerősítése. Habár a rendelet kimondja, hogy minden nemzeti és nemzetközi partnernek minden szükséges módon együtt kell működnie, ennek az együttműködésnek nincs részletes jogalapja. Az akadályok száma még tovább nő, ha országhatárokat átlépő csalás elleni együttműködésről van szó. Ezért nagy szükség van a módosított rendeletre, amely biztosítja az OLAF és a tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés jobb igazgatását. Az Európai Parlament az egyetlen olyan intézmény, amelynek tényleg megvannak az eszközei az EU pénzügyi érdekeinek védelmére. Ha mi nem állunk ki a korrupció és csalás elleni harc mellett, senki nem fog tudni minket helyettesíteni.

Végezetül szeretnék még kiemelni egy érdekes kérdést. Míg a 2008-as Globális Korrupció-érzékelési Index szerint az európai országok az úgynevezett „legtisztább országok” között vannak, újabb tanulmányok szerint ezek a jómódú országok inkább külső, tengerentúli üzleteikben használnak illegális eszközöket, pl. a megvesztegetést. Egyetértek mindazokkal, akik ezt a kettős mércét elfogadhatatlannak találják.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Elnök asszony, először is szeretnék gratulálni Gräble asszonynak, és különösen szeretném megköszönni neki, hogy olyan nyitott a javaslatokkal szemben. Gratulálok ahhoz, hogy sikeresen vezette dinamikus csapatát a lehető legjobb eredmények elérése érdekében. Gratulálok, Gräble asszony!

Szerintem a vizsgálat alatt álló polgárok jogainak védelme a szöveg legfontosabb eleme, amelyért képviselőcsoportom is küzdött, és amelyre Gräble asszony is összpontosította a figyelmét.

Mostantól az OLAF által folytatott vizsgálatok eljárási szabályainak kulcsfontosságú pontjai lesznek az ártatlanság védelme, a magánélet és a bizalmas kezelés, az eljárási garanciák, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája. Az eljárási szabályokat minél hamarabb közzé akarjuk tenni, majd el akarjuk küldeni – valószínűleg el kell őket küldeni – az e célból kinevezett felülvizsgálati tanácsadónak, így a polgárok 30 munkanapon belül választ kaphatnak panaszaikra.

A Felügyeleti Bizottság szerepét is meg kell erősíteni. A Felügyeleti Bizottságnak az OLAF vizsgálati feladatköre végrehajtásának rendszeres ellenőrzésével kell védenie az OLAF függetlenségét. Ezenkívül hangsúlyozni szeretném, és úgy gondolom, hogy ezt Gräble asszony is hangsúlyozni fogja, hogy a Felügyeleti Bizottság felléphet az Európai Bíróság előtt, akárcsak a főigazgató, aki az intézményeket is az Európai Bíróság elé idézheti. Ez olyan ügy, amelyért az előadó buzgón küzdött. Ily módon az OLAF főigazgatójának szerepe is védettebb és biztosítottabb lesz.

Megerősödik az Európai Parlament szerepe is az intézményi egyeztető eljárásokban. Hiszem, hogy ez egy fontos és innovatív elem. Bár mi előnyben részesítettük volna azt, hogy ne növekedjenek a meghosszabbítási időszakok, mivel szerintünk még két év is túl hosszúnak tűnik, bár értjük, hogy a vizsgálatok bonyolultak és összetettek lehetnek. Azonban reméljük, hogy a Bizottság – és itt köszönetet kell mondanom Kallas úrnak a nyitottságáért és azért, hogy támogatott minket – a négy éves ciklus után, amikor a rendelet megvalósításáról

szóló jelentést ismertetnie kell előttünk, javaslatot tud majd tenni a vizsgálati időszakok lehetséges csökkentésével kapcsolatban.

Még mindig reménykedünk abban, hogy lesz Európai Ügyészség, és ezt a vágyunkat az előadó is osztja. Köszönjük, Gräßle asszony!

Paul van Buitenen (Verts/ALE). - (NL) Elnök asszony, biztos úr, nagyon szomorú vagyok. Gräßle asszony javaslatára az OLAF akaratlanul is nagyobb hatalommal fog bírni, de közben nem áll megfelelő felügyelet alatt. 1999-ben az akkori Bölcsek Bizottsága előre megmondta, hogy az OLAF mint belső bizottsági hivatal nem tud majd erőltlen Felügyeleti Bizottsággal működni. A hatásokat mindenki jól láthatja. Elszámoltathatóság és ellenőrzés híján az OLAF vezetősége, különösen a főigazgatóság, újra és újra kudarcot vallott. A személyzet nem megfelelő megválasztása, a védelem jogainak sérülése, bizonyítékok elhallgatása, bűnvádi dossziék benyújtása téves eljárási határidőkkel. A csúcspont pedig az a megvesztegetési ügy, amelyet maga az OLAF koholt egy újságíró ellen, aki többet tudott, mint azt az OLAF szeretne volna. Az OLAF még házkutatást is tartott, amelynek során lefoglaltak az újságíró tulajdonát képező tárgyakat. Az OLAF ezt követően éveken keresztül hazudott a Bizottságnak, a Parlamentnek, a bíróságoknak, az ombudsmannak és az ügyészeknek Belgiumban és Németországban, azaz nem fedte fel az összes tényt. Valójában az OLAF a saját munkatársainak is hamis információkat adott. Meddig fájulhat még ez?

A Bizottság tudatában van ennek, és azt mondja, hogy ennek véget kell vetni, de azt is állítja, hogy neki erre nincs felhatalmazása. Pontosan ez az, amiért a Bizottság visszavonta ezt a javaslatot. Ahogy Ön is említette, a javaslat a legjobb szándékkal készült. Azonban egyre jobban belelátunk a jelenlegi visszaélésekbe, és ez szükségessé tesz egy másik felügyelő szervet az OLAF ellenőrzésére, és az Ön által javasolt egyik megoldás a végéhez közeledik. A megoldás egy független OLAF, amely a Bizottságtól függetlenül és megfelelő felügyelet alatt működik, amelyet nem politikusok neveznek ki, hanem a tagállamok ügyészei, amíg meg nem alakul az Európai Ügyészség.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Elnök asszony, annak a ténynek, hogy az Európai Unió közmegítélése olyan rossz, sajnos sok köze van az OLAF-hoz. Egyetértek az előző hozzászólóval abban, hogy az OLAF se nem hús, se nem hal, és tevékenységét áthatja az önkény. Az OLAF alkalmazottai már hozzám is fordultak azzal, hogy a helyzet nagyon lesújtó, hogy kettős mércével mérnek, és hogy nincsenek világos előírások. Az OLAF egyik alkalmazottja az OLAF eljárásait a titkosrendőrségéhez hasonlította, azaz egy nem demokratikus szervéhez. Ez természetesen az úgynevezett Galvin-jelentés miatt volt aktuális, a miatt a belső jelentés miatt, amely az Európai Parlament képviselőinek sok ügyét taglalja, amely ügyeknek – ha az OLAF azonos mércével mérne – nagyarányú vizsgálatokhoz kellett volna vezetniük, többek között a magát az OLAF atyjának tartó Herbert Bösch ellen.

Mi történik ebben az esetben többek között a német képviselőkkel? Mi történik sok más képviselővel? Ahol a csalás világos gyanúja merül fel, pl. adóbevallások vagy illegális pártfinanszírozás – ahelyett, hogy a helyes megközelítést alkalmaznák, és azt tennék, amit az én esetemben, azaz azt mondanák, hogy saját kezdeményezésből tesznek valamit –, ott az OLAF csak kényelmesen hátradől, és nem tesz semmit. Természetesen ennek sok köze van a jelenlegi főigazgató személyes hozzáállásához is. Ez nagy kihívás Önnek, biztos úr. Ami itt folyik, nem méltó egy demokráciához. Az én esetemben formális hibákat konstruáltak, kerestek és kutattak. Végül semmi nem igazolta a vádjaikat, ami elég kínos az OLAF számára.

Azonban az olyan esetekben, ahol a csalás gyanújában talán lehet valami igazság, nem tesznek semmit, szemet hunynak. Ezért úgy gondolom, hogy sok uniós tisztviselő dolgozik az OLAF-hoz hasonlóan, és hogy egy ilyen uniós tisztviselői kart nem szabad tovább támogatni, szerintem sok uniós tisztviselőt bíróság elé kellene állítani, és hogy végre igazi demokráciára lenne szükség uniós szinten, a hatalmi ágak szétválasztásával és nem olyan OLAF-fal, mint a jelenlegi!

Herbert Bösch (PSE). - (DE) Elnök asszony, szeretném megállapítani, hogy Martin úr, aki egyébként csak most jött be, leragadt annál az egyetlen pontnál, hogy az OLAF-nak vizsgálatot kellett volna indítania Bösch úr ellen. Ez megengedhetetlen. Ez azt jelentené, hogy ebben az esetben csalás gyanúja áll fenn, hiszen az OLAF csak csalás gyanúja esetén indíthat vizsgálatot.

Kérem az Elnökséget, hogy oldja meg ezt a kérdést. Elutasítom a vádakat. Ilyesmit egyszerűen nem lenne szabad megengedni! Remélem, meghozzák a szükséges intézkedéseket Martin úr ellen. Mindenféle bizonyíték nélkül azt állította, hogy az OLAF-nak eljárást kellett volna indítania Bösch úr és más német képviselők ellen. Ez megengedhetetlen, és elvárom, hogy meghozzák a szükséges intézkedéseket.

(Taps)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, a tagállamoknak, az Europolnak és az Eurojustnak most rendszeresen kell majd foglalkozniuk az OLAF megállapításaival.

Az Európai Csalás Elleni Hivatal információi közvetlenül a rendőrséghez és az igazságszolgáltatáshoz fognak kerülni, méghozzá kötelezően. A Regionális Fejlesztési Bizottság tagjaként örömmel üdvözlöm ezt a reformot. Az OLAF-nak élnie kell ezzel az új hatalommal, hiszen a strukturális alapok központi problémát jelentenek számunkra. A szabálytalanságok száma drámaian nő, a kár összege 1998 és 2007 között 43 millió euróról 828 millió euróra nőtt. Ez a növekedés elfogadhatatlan. Ezért helyes, hogy fejlesztjük az ellenőrzést és a büntetőeljárást. Azonban a tagállamokra is nagyobb nyomást kell gyakorolnunk, hogy hozzák nyilvánosságra a támogatások kedvezményezettjeinek nevét.

El kell gondolkodnunk a visszaélések egyik okán is. Véleményem szerint amikor szétosztjuk a forrásokat, kevésbé hangsúlyozzuk a régiók felelősségét. Ezért növelnünk kell a régiók és projektek támogatói által végzendő kötelező közös finanszírozást, és több programot kell kölcsönalapúvá tennünk. Ha a források kedvezményezettjei jobban azonosulnak a projektek lehetséges hosszú távú sikerével, akkor kevesebb lesz a visszaélés, és az OLAF-nak is kevesebb dolga lesz.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Elnök asszony, mielőtt a lényegre térek, szeretnék egy megjegyzést tenni képviselőtársam, Martin úr beszédével kapcsolatban. A fokozottabb ellenőrzést támogatva tett néhány nagyon indokolt megjegyzést, de nem kellene kikezdenie egy olyan becsületes, tisztességes és jó embert, mint Bösch úr, aki tapasztalataim szerint ezeket a tulajdonságait a Költségvetési Ellenőrző Bizottság elnökeként is bizonyítja – még ha esetleg sok mindenben nem is értünk egyet.

Az OLAF problémakörével kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet a fennálló hatalmas összeférhetetlenségre. A problémát nem szükségképpen az OLAF maga okozza, inkább az OLAF furcsa kapcsolata a Bizottsággal: hiszen a Bizottság része, de alkalmanként ez ellen a szerv ellen kell vizsgálatot folytatnia. Ezért aggaszt az, hogy az OLAF, amely a Bölcsék Bizottságának 1999-es jelentését követően jött létre – amely jelentés a Bizottságtól független OLAF-ot képzelte el –, egyre kevesebb és kevesebb időt tölt a belső, bizottsági ügyek vizsgálatával. Bizonyára vannak más érdekes és izgalmas vizsgálatai, de nem vagyok meggyőződve arról, hogy Gräßle asszony jelentése tárgyalja az OLAF függetlenségének problémáit ebből a szemszögből.

Végezetül elmondanám, hogy az is aggaszt, hogy van az összeférhetlenségnek egy másik szintje is. Megengedhető az, hogy az OLAF tagjainak hozzátartozói olyan uniós intézményekben dolgozzanak, amelyek ellen az OLAF vizsgálatot indíthat? Nem kellene – hiszen ez a Parlament a házastársak számára is megtiltotta, hogy a képviselők számára dolgozzanak – ezt oly módon szabályozni, hogy minden uniós intézményben csak egy hozzátartozójuk dolgozhat? Ily módon a jövőben elkerülhetőek lennének az ilyen jellegű összeférhetlenségek.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, véleményem szerint az OLAF esetében nagyon fontos, hogy különbséget tegyünk egyrészt a bizonyos esetekben Európán kívülről érkező, félrevezető információk, másrészt a gyakran 50–60 oldalas bürokratikus szerződések, valamint több mint 600 oldalas kézikönyvek között, amelyek esetén persze a legtöbb a hiba.

Le kell szögeznünk, hogy a világos és egyszerű előírásokat sokkal könnyebb betartani, mint a bonyolultakat és terjedelmeseket. Éppen ezért szólítom fel a Tanácsot arra, hogy minél gyorsabban hajtuk végre az alapfeltételek ilyen irányú fejlesztését. Az OLAF-ra azért van szükség, hogy Európában átláthatóság és igazságosság legyen.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony, köszönök minden megjegyzést, amelyek egyébként jól mutatják a téma ellentmondásos természetét.

Ahogy Gräßle asszony említette, a javaslat 2004-ben indult útjára, amikor még teljesen más volt a helyzet.

Tetszik az „összeférhetetlenség” kifejezés. Világosan kivehető intézményi összeférhetetlenség van a függetlenség és az elszámoltathatóság között. Folytatnunk kell a munkát, és meg kell vitatnunk ezt a kérdést. Bármilyen történjék az összeférhetetlenség feloldására, az nem történhet a Parlament, a Tanács és a Bizottság együttműködése nélkül. Ahogy mondtam, nincs sok lehetőség, csak néhány. A többség egyértelműen támogatja a nagyobb függetlenség gondolatát, amely egyben nagyobb elszámoltathatóságot is jelent. Gondoljuk végig a lehetőségeket! A Bizottságon belül vannak bizonyos világos határok. Világos, hogy a főigazgatóság nem mehet függetlenül a bíróság elé: ez az adott jogi kereteken belül nem lehetséges.

A felszólalók közül sokan említették a tagállamokhoz való fordulás jogát mint fontos lehetőséget. Azonban megint csak a Bizottság az, amely a tagállamokban intézkedik, és világos határok vannak arra nézve, hogy a tagállamok számára milyen mértékig elfogadható a Bizottság beavatkozása. A Bizottság elszámoltatható itt és a nyilvánosság felé is az OLAF tevékenységéért, ezért mi nagyon örülnénk egy függetlenebb OLAF-nak, amely függetlenül fordulhatna a bírósághoz és függetlenül lenne elszámoltatható, külön mentesítéssel. Üdvözlőnk ezeket a változásokat, valamint a világos felügyeletet mind a vizsgálatok, mind azok tartalma felett.

Jelenleg nincs Európai Ügyészség. Ennek megalakulását várjuk, de addig is más megoldást kell találnunk. Folytassuk ezt a munkát! Ahogy mondtam, e vita alapján meg fogjuk fogalmazni elképzeléseinket egy dokumentumban. Várom a gyümölcsöző vitákat a tisztelt képviselőkkel és az ügy előadóival.

Ingeborg Gräßle, előadó. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, hölgyeim és uraim, köszönöm a vitát. Azt hiszem, hogy a biztos úr most láthatta, milyen fontos az OLAF függetlensége a Parlament számára. Szeretném, ha ez a vita is a részét képezné a most következő megbeszéléseknek. Szeretném kérni, hogy kezdjük el ezeket a megbeszéléseket fokozatosan, hogy cseréljünk eszmét a módosításokról, és hogy ne helyezkedjünk az „ügysem lehetséges” álláspontra. Ez a Parlament akarata. Részei vagyunk az együttdöntési eljárásnak, és megkívánjuk, hogy az Európai Bizottság is részt vegyen ebben az eljárásban. Támogatjuk a Bizottságot. Azt akarjuk, hogy megmaradjon az OLAF feletti befolyása, de ezt a befolyást a megfelelő helyen kell használni, és az OLAF számára nagyobb támogatást kell jelentenie, mint eddig.

Csak részben vagyunk elégedettek, és ez a Bizottság munkájának eredménye is. Vannak bizonyos témák, amelyeket nagyon komolyan meg kell vitatni. Én készen állok erre, várom a vitát. Azonban szeretném, ha a Bizottság számára a vita kezdetén egyfajta „bemelegítő gyakorlatot” kínálnák fel, mivel nincs is értelme összeülnünk, ha úgy gondoljuk, hogy az, ami itt ma elhangzott, kőbe van vésve. Nagyon komolyan meg kell vitatnunk a lehetőségeket, és azt is, hogy mi nem lehetséges.

Két dolgot szeretnék elutasítani. Az egyik az a torzított kép, amelyet néhány képviselő festett az OLAF-ról a saját kicsinyes önérdeke alapján. Ez egy torzított kép, amelynek semmi köze a valósághoz. Szeretném, hogy az OLAF tudja, hogy ez a kép nem a Ház többségének véleményét tükrözi. Hisszük, hogy az OLAF fontos munkát végez, Martin úr ügyében is. Hiszen nem az történt, hogy az OLAF gyanújából semmi nem igazolódott be. Hanem az, hogy az Osztrák Államügyészség nem akart foglalkozni az OLAF vizsgálati eredményeivel. Ez gyakran megesik.

Martin úr, Önnek is igazat kell mondani a Ház előtt. Ez Önre is érvényes. Szeretném elmondani van Buitenen úrnak, hogy nagyon sajnálom, hogy nem fogadta el az együttműködésre vonatkozó ajánlatot. Kétszer is beszéltünk egymással, de nem hiszem, hogy egyedi esetek alapján kellene megítélni az OLAF-ot. A szervezetekben valami mindig rosszul működik, de nem kapunk helyes képet, ha az egész szervezetet ezen egyedi esetek alapján ítéljük meg. Én megpróbáltam nem így tenni. Ezt szeretném nyomatékosan kijelenteni. Személyesen nagyra tartom Önt, az összes könyvét olvastam. Azonban különböző munkamódszerek léteznek, és a politikában mindig ott van az a veszély, hogy az ember az egyedi esetekből helytelen következtetést von le.

Hiszek benne, hogy az a jelentés jó.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Elnök asszony, a 145. és 149. cikk alapján szeretnék személyes nyilatkozatot tenni, így három percet beszélhetek. Ami itt történik, az egyszerűen felháborító. Az OLAF a semmiből csinál ügyet, és vádat emel ellenem a saját vizsgálata alapján. Ez nagyban befolyásolta a 2006-os választásokon való szereplésünket. Egy évvel később az államügyészség megállapította, hogy tényleg volt néhány technikai jellegű hiba, de ezek semmilyen körülmények között nem indokolnak semmiféle vizsgálatot. Semmiféle eljárás nem indult, és az egész ügyet ejtették. Egyáltalán semmi nem történt.

Amit Gräßle asszony mondott, az rágalom. Folytonos kísérlet a jó hírnevem lerombolására. Az OLAF éppen így használja ki a helyzetet. Ha az OLAF bizonyos következtetéseket von le, de a tagállamok nem tesznek lépéseket, attól a személy még bűnös. Ez botrányos! Hol van a kettős mérce ebben a botrányban, Gräßle asszony? A kettős mérce abban a tényben van, hogy ahol valóban gyanús körülmények állnak fenn a Parlament képviselőivel kapcsolatban, más képviselőkkel kapcsolatban, ott nem indítanak vizsgálatot, és nem tesznek semmit. Ez aláaknázza az európai demokráciát. Mert egy politikai ellenőrzés alatt álló, titkos eszközzel lépnek fel a nem kívánatos ellenféllel szemben, és próbálnak valamit kiharcolni az ügyből, és hamis állításokat tesznek annak ellenére, hogy állami intézmények – és én elég nagyra értékelem a viszonylag független osztrák bírósági rendszert – megerősítik, hogy azokban semmi igazságtartalom nincs. Ez a választók és Európa hitelességének arculcsapása. Ha az embert a szavazatok 14%-ával megválasztják, aztán pedig ily módon

megalázzák, és sorozatosan valótlan tényeket terjesztenek róla, akkor összedől az, amit korábban igazságos és integrálható rendszernek láttunk. Gräßle asszony, Ön tönkreteszi Európát és lerombolja a demokráciát!

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra ma, déli 12 órakor kerül sor.

5. A tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló 2001/331/EK ajánlás felülvizsgálata (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont az Ouzký úr által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nevében a Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdés (O-0085/2008 – B6-0479/2008) a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló 2001/331/EK ajánlás felülvizgálata.

Miroslav Ouzký, szerző. – Elnök asszony, nehéz most, ez után a különösen élénk vita után felállni, és áttérni egy másik témára!

Szeretném hangsúlyozni, hogy a környezetvédelmi jogszabályok jó és következetes végrehajtása elengedhetetlen a hitelességükhöz, a mindenkinek azonos feltételek megteremtéséhez és a környezetvédelmi célkitűzések megvalósításához. Ezért munkánkhoz, azaz a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság munkájához nagyon fontos a környezetvédelmi ellenőrzések kérdése.

November 14-én a Bizottság közzétette a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzésekről szóló közleményét. Ez a közlemény a környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló 2001/331/EK európai bizottsági ajánlás felülvizsgálata.

A közlemény tartalmaz néhány aggodalomra okot adó üzenetet. A közlemény megállapítja, hogy a tagállamok által az ajánlás végrehajtásáról benyújtott információk vagy hiányosak vagy nehezen összehasonlíthatók. Megállapítja továbbá, hogy még mindig jelentős különbségek vannak a Közösségen belül a környezetvédelmi ellenőrzések végrehajtási módjai közt. Megállapítja azt is, hogy az ajánlás alkalmazási köre nem megfelelő, és nem terjed ki számos lényeges tevékenységre, pl. a Natura 2000-re és az illegális hulladékszállítás ellenőrzésére. Megállapítja továbbá, hogy az ellenőrzési tervek végrehajtása nem történt meg, és ha a tervek léteznek is, gyakran nem férhetők hozzá a nyilvánosság számára.

Bizottságom aggodalommal vette tudomásul a Bizottság következtetését, amely szerint a közösségi környezetvédelmi jog teljes körű végrehajtása nem biztosítható. Az nem csak további környezetkárosításhoz, hanem a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti verseny torzulásához is vezetne.

Ezért bizottságunk négy kérdést fogalmazott meg a Bizottság felé, amelyeket a következőképpen lehet összefoglalni. Először is, a Bizottság miért csak módosítani akarja az ajánlást – miért nem javasol környezetvédelmi ellenőrzésekről szóló irányelvet? Másodszor, miért döntött a Bizottság egy időigényes folyamat mellett ahelyett, hogy a meglévő irányelveket külön-külön kiegészítené a környezetvédelmi ellenőrzésekre vonatkozó követelményekkel? Harmadszor, miért nem határozza meg a Bizottság egy irányelvben az olyan fogalmakat, mint az „ellenőrzés” és „hitelesítés”, amelyeket a különböző tagállamokban eltérően értelmeznek? Negyedszer, miért nem áll készen a Bizottság arra, hogy az IMPEL-t egy hatékony európai uniós környezetvédelmi ellenőrzési munkacsoporttá alakítsa át?

Előre is szeretném megköszönni a Bizottság választát, és befejezésül szeretném hangsúlyozni, hogy véleményem szerint a környezetvédelmi jog végrehajtásának és alkalmazásának ugyanolyan politikai figyelmet kell kapnia, mint a jogszabályok megszavazásának a Bizottságban, a Tanácsban és a Parlamentben.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony, örülök, hogy a csalás elleni megbízólevélem után most a zöld megbízólevelemet is bemutathatom, így a témaváltás is örömet jelent. Szeretnék köszönetet mondani az Európai Parlamentnek ezért a nagyon fontos témáról, a környezetvédelmi ellenőrzésekről folytatott vitáért.

A Parlament és a Tanács, felismerve a közösségi fellépés szükségességét, 2001-ben elfogadta a környezetvédelmi ellenőrzésekről szóló ajánlást. Ennek célkitűzése a környezetvédelmi ellenőrzésekre vonatkozó közös követelmények lefektetése volt a környezetvédelmi jog jobb és következetesebb közösségi végrehajtásának biztosítására.

Akkor hosszú vita folyt arról, hogy ezeknek a követelményeknek kötelező erejűeknek kell-e lenniük vagy nem. Végül kompromisszumként egy nem kötelező erejű ajánlás került elfogadásra. A tagállamok elkötelezték magukat az ajánlás teljes körű végrehajtása mellett, a Bizottságot pedig felkérték ezen határozat felülvizsgálatára az ajánlás tagállami szintű végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok alapján.

A Bizottság 2007. novemberi közleményével kezdte meg a felülvizsgálati folyamatot. A közleményben a Bizottság megállapította, hogy bár az ajánlás bizonyos tagállamokban fejlődést hozott a környezetvédelmi ellenőrzések terén, de sajnálatos módon nem került teljes körű végrehajtásra minden tagállamban.

Ezért a Bizottság közzétette a helyzet javítására vonatkozó előzetes álláspontját. A következő intézkedéseket tartjuk szükségesnek: először, az ajánlás módosítását oly módon, hogy erőteljesebb és világosabb legyen, és jobb jelentési mechanizmust tartalmazzon; másodszor, ahol szükséges, az ajánlás kiegészítését külön irányelvekben jogilag kötelező erejű ellenőrzési követelményekkel; és harmadszor a felügyelőségek közötti, az IMPEL-en keresztül megvalósuló információcsere és a legjobb gyakorlatokra vonatkozó tapasztalatcsere további támogatását.

A Bizottság most gyűjti össze más intézmények és érdekelt felek hozzászólását ezen előzetes javaslattal kapcsolatban, és aztán teszi közzé végső javaslatát.

Most pedig rátérve a feltett kérdésekre, szeretném a következő észrevételeket tenni.

Először is szeretném tisztázni, hogy a Bizottság 2007. novemberi közleményében közzétett álláspontok nem zárják ki azt, hogy a Bizottság a jövőben irányelvre vonatkozó javaslatot kezdeményez a környezetvédelmi ellenőrzésekről. A Bizottságnak a közleményében is kifejezett álláspontja az, hogy közösségi, jogilag kötelező erejű szabályozásokra van szükség a hatékony környezetvédelmi ellenőrzések biztosítása céljából. Ebben a tekintetben ugyanazon az állásponton vagyunk, mint a Parlament.

A kérdés az, hogy e szabályozásoknak horizontálisnak kell-e lenniük, és minden környezetvédelmi ellenőrzést le kell-e fedniük, vagy inkább ágazatokra, azaz egyes berendezésekre és tevékenységekre kell-e vonatkozniuk.

Mindkét megközelítésnek megvannak a maga előnyei és hátrányai. A horizontális megközelítést egyszerűbben és gyorsabban végbe lehetne vinni. Másrészt viszont az ágazati megközelítés lehetővé tenné a különböző berendezések vagy tevékenységek sajátos aspektusainak jobb figyelembe vételét. Például a hulladékszállítás ellenőrzésének követelményei teljesen mások, mint az ipari berendezések ellenőrzésének követelményei. Ha jobban koncentrálunk a célra, akkor hatékonyabb követelményeket tudunk felállítani.

Tulajdonképpen bizonyos mértékben már évek óta az ágazati megközelítést gyakoroljuk. Például a Seveso II irányelv rendelkezéseket tartalmaz a berendezések baleset-megelőzési szempontból való ellenőrzésére. Ezek a rendelkezések nagyon hatékonynak bizonyultak. Most az IPPC-irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslatunkba is felvettünk ellenőrzési követelményeket.

Egy másik ágazat, ahol további fellépést látunk szükségesnek, a közösségi hulladékszállítási rendelet végrehajtása. Az illegális hulladékszállítás egyre jelentősebbé váló problémája veszélyezteti az emberek egészségét és a környezetet.

Egyértelmű bizonyíték van az IMPEL által koordinált közösségi hulladékszállítási ellenőrzés alatt dokumentált illegális hulladékszállításokról. A jelenlegi kereskedelmi adatok és bizonyos hulladékok – különösen az elektromos és elektronikus hulladékok, valamint az elhasznált járművek – exportjára vonatkozó vizsgálatok azt mutatják, hogy ezek jelentős mennyiségben az EU-n kívülre kerülnek.

Úgy tűnik, hogy ezek a szállítmányok sok esetben megsértik a közösségi hulladékszállítási rendelet exporttilalmait. A probléma komolyságát jelzik az EU-ból érkező hulladékoknak a fejlődő országokba történő lerakása kapcsán kiobbant komoly incidensek is, mint pl. a 2006-os elefántcsontparti incidens, valamint a Greenpeace-nek az illegálisan Nyugat-Afrikába szállított hulladékokról szóló legújabb jelentése.

A Bizottság jelenleg vizsgálja a kiegészítő kezdeményezések szükségességét, köztük a jogi követelmények továbbfejlesztését a hulladékszállítás ellenőrzésének elősegítése és erősítése érdekében.

Ahogy közleményünkben megállapítottuk, szükségesnek tartjuk az ellenőrzéssel kapcsolatos fogalmak közös meghatározásának kialakítását. Véleményünk szerint erre a célra egy horizontális ajánlás lenne a megfelelő eszköz.

Ami az IMPEL-nek egy európai uniós környezetvédelmi ellenőrzési munkacsoporttá való átalakítására vonatkozó ötletet illeti, az IMPEL a tagállamok ellenőrző hatóságainak informális hálózataként jött létre.

Célkitűzése, hogy elősegítse a tagállamokban a környezetvédelmi jogszabályokat ténylegesen alkalmazó emberek közötti információcserét és a legjobb gyakorlatokra vonatkozó tapasztalatcserét. Véleményem szerint meg kell őriznünk az IMPEL-nek azt a jelenlegi szerepét, hogy lehetővé teszi az ellenőrök szaktudásának áramlását, valamint az uniós szintű informális eszmecserét.

Mi a Bizottság részéről továbbra is támogatni fogjuk az IMPEL-t, és tovább fogjuk erősíteni sikeres együttműködésünket. Idén az IMPEL informális hálózatból nemzetközi szövetséggé vált. Ezáltal az IMPEL nemcsak könnyebben elérhetővé válik, hanem új tevékenységi lehetőségek is megnyílnak előtte. Érdekes és ambiciózus ötlet az, hogy lépünk tovább, és hozzunk létre egy európai uniós környezetvédelmi ellenőrzési munkacsoportot beavatkozási hatáskörrel, valamint azzal a hatáskörrel, hogy az Európai Bíróság elé utalhassa a tagállamokat. Ez azonban fontos jogi és intézményi kérdéseket vetne fel.

Tehát inkább a jelenlegi rendelkezések határai között kell megnéznünk az európai uniós környezetvédelmi jog végrehajtásának fejlesztési eszközeit, és meg kell fontolnunk, hogy tovább lehet-e fejleszteni vagy megfelelőbb módon lehet-e használni ezeket az eszközöket. A Bizottság például bizonyos tagállamok ellen horizontális szabálysértési eljárásokat indított bizonyos kötelezettségek végrehajtásának rendszeres elmulasztása miatt, valamint a bizonyos tagállamokban működtetett ezernyi illegális hulladéklerakó miatt – ezek az eljárások ahhoz vezettek, hogy a tagállamokban jobb végrehajtási stratégiák alakultak ki.

Még egy példa az olyan kezdeményezésekre, amelyek a jogszabályok jobb végrehajtásához vezetnek: a hulladékszállítás közös ellenőrzése a Közösségen belül, amelyet az IMPEL keretein belül szerveztek meg a Bizottság támogatásával. Át fogjuk gondolni, hogyan lehetne ezt az együttműködést tovább erősíteni, és ösztönözni fogjuk a tagállamokat, hogy vegyenek részt ebben az együttműködésben.

Caroline Jackson, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, a biztos úr szavai nem feleltek meg a várakozásaimnak. Tudom, hogy Dimas urat képviseli itt, és nem tehet mást, mint hogy felolvassa, amit odaadtak neki, de véleményem szerint ennél többre van szükségünk.

A környezetvédelmi jog olyasvalami, amit ebben a Parlamentben a legtöbben, sőt talán mindenki támogat – talán még az UKIP is, bár úgy tűnik, ők most nincsenek itt, talán a brit nemzeti lobbogót vasalják éppen.

A probléma az, hogy nem tudjuk, mi történik a tagállamokban, és az Európai Bizottság javaslatai csak nagyon kis mértékben javítanak a helyzeten. Mi, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság tagjai, még mindig inkább azt támogatjuk, hogy ne ajánlás, hanem irányelv jöjjön létre. Részemről nem értem, miért ne lehetne egy általános, a környezetvédelmi ellenőrzésekről szóló irányelv, valamint emellett miért ne lehetne külön szabályozásokkal kiegészíteni a külön irányelveket, ahol ez szükséges.

Most pedig áttérnék az európai uniós környezetvédelmi ellenőrzési munkacsoport kérdésére. Talán egy kissé furcsa, hogy ez az ötlet éppen egy brit konzervatív fejéből pattant ki – szavazz a kékre, tarts a zöldekkel –, de szükségünk van rá, mivel különben a Bizottság teljesen a tagállamok által kiadott információkra van utalva.

Érthetetlen, hogy a hulladéklerakókról szóló irányelv hatályba lépése után kilenc évvel eljárás indul az Európai Bíróságon Spanyolország ellen, mivel az országban 60 000 illegális hulladéklerakó működik, ahol több mint félmillió tonna illegálisan lerakott hulladék fér el. Tudni véljük, mi történik Nápolytól délre. Az 1979-ben elfogadott, madarakról szóló irányelvet még mindig nagy mértékben figyelmen kívül hagyják.

A Bizottság gyakran tapasztalja, hogy az Európai Bíróságon a környezetvédelmi ügyekben folyó eljárásokat magánszemélyek kezdeményezik. Nem hiszem, hogy ez elégséges lenne. Az európai polgárok tudomására kell hoznunk, hogy nem lehetünk biztosak abban, hogy az elfogadott környezetvédelmi jogszabályok végrehajtásra is kerülnek. Ez nagyon komoly ügy, már csak azért is, mert most foglalkozunk az éghajlatváltozással kapcsolatos jogszabályokkal is. Vissza kell térnünk az európai uniós környezetvédelmi ellenőrzési munkacsoport kérdésére, amelyet én teljes mértékben támogatok.

Genowefa Grabowska, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, képviselőcsoportom nevében és mint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság tagja hadd fejezzem ki, mennyire támogatom a feltett kérdéseket. Osztom a képviselőtársaknak a kérdésekben megfogalmazott aggodalmait.

A Bizottság 2007. novemberi közleménye valóban sok vitához és kételyhez vezetett azok körében, akik aggódnak a környezetért, és akik azt szeretnék, hogy a környezetvédelmi jogszabályokat ne csak egyszerűen meghozza az Európai Parlament, hanem azokat végre is hajtsák, mégpedig azok eredeti szellemében.

Ennek elérése érdekében hatékony felügyeleti rendszer bevezetésére van szükség, amely a jogszabályokkal összhangban van, és amelyet még mindig nem hoztunk létre. Nemzeti rendszerek vannak, amelyek egymástól eltérően működnek, míg uniós szinten csak egy ajánlás létezik. Mint mindannyian tudjuk, az ajánlások nem kötelező erejűek. Ezt kiköti a Római Szerződés 249. cikke, amely meghatározza az irányelv és az ajánlás közötti különbséget. Ezért arra kérem a Bizottságot, hogy kezelje az ügyet a lehető legkomolyabban, és hogy a környezetvédelmi megfelelőség felügyeleti, ellenőrzési és jelentéstételi rendszerét egy kötelező erejű eszköz, az Európai Unió környezetvédelmi jogával összhangban lévő irányelv formájában vezesse be.

Nem hagyhatjuk a dolgot annyiban, és nem remélhetjük, hogy a 2001-es ajánlás módosítása – azaz a tagállamokra vonatkozó újabb kötelezettségekkel való kiegészítése – bármit is megváltoztat. Biztos úr, ez semmit nem fog megváltoztatni. A tény az, hogy ha hatékony környezetvédelmi jogszabályokat akarunk, akkor hatékony végrehajtási és felügyeleti rendszerre van szükség.

Ismétlésképpen: Ön azt kérdezte, hogy ágazati vagy globális felügyeleti szabályozásokat kellene-e bevezetnünk. Én viszont azt kérdezem, hogy Ön vajon a környezet egészét vagy csak bizonyos ágazatokat akar-e védelmezni. És ez meg is adja a választ a kérdésre.

Johannes Blokland, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök asszony, az elmúlt években sok környezetvédelmi jogszabályt fogadtunk el az Európai Parlamentben. A környezetvédelem a legfontosabb napirendi pontok között kap helyet, és ez jól is van így. Azonban fontos elmondani, hogy nemcsak meg kell alkotni a jogszabályokat. Végre is kell hajtani őket, és úgy tűnik, itt merülnek fel a problémák. Az Európai Bizottságtól érkező információk szerint a környezetvédelmi politika végrehajtása időnként hagy maga után kívánnivalót. Az ajánlás tartalmazza a környezetvédelmi ellenőrzési politikát, ezt azonban a különböző tagállamokban elég eltérően értelmezik. Érkeztek olyan jelentések is, hogy a környezetvédelmi ellenőrzéseket hiányosan hajtják végre, ami azt jelenti, hogy a meglévő környezetvédelmi jogszabályok nem mindig tudják megvédeni a környezetet. Ha javítani akarunk a környezet minőségén, akkor a legfontosabb, hogy hatékony ellenőrzéseket vezessünk be, amelyek biztosítják a jogszabályok végrehajtását.

Biztos úr, Ön kijelentette, hogy bemutatja zöld megbízólevelét. De ebben a vonatkozásban még elég sok a tennivaló. 2007-ben és előtte én voltam a hulladékszállításról szóló rendelet előadója, és ezen a területen még van mit javítani. Hajlandó lenne-e a meglévő ajánlást kötelező erejűvé tenni a környezetvédelmi politika jobb végrehajtása érdekében?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Elnök asszony, osztom az Európai Bizottságnak azt a véleményét, hogy nagy különbségek vannak a különböző tagállamok által alkalmazott, a környezetvédelmi megfelelőség felügyeletére szolgáló különböző módszerek között

Európai parlamenti képviselőként alkalmam volt számos IMPEL-projekt eredményét tanulmányozni, köztük egy, a tengeri kikötőkön keresztül más országokba kerülő hulladékokkal foglalkozó projektét is. Megfigyeltem, hogy az IMPEL különböző ellenőrző szolgálatai közötti együttműködés nemcsak a tapasztalatcseréből áll, hanem – és ezt talán a legfontosabb – közös felügyeleti műveletekből, valamint a környezeti bűncselekményekkel és szabálysértésekkel kapcsolatos információcseréből is.

Bizonyos tisztességtelen cégek szándékosan olyan országokba helyezik át törvénytelen tevékenységeiket, ahol az ellenőrző rendszer gyengébb, és ahol így büntetlenül működhetnek. Ha ez ellenőrző rendszerek minden tagállamban egységesek lennének, akkor ez nem történhetne meg. Ez egy további érv amellet, hogy az Európai Uniónak legyen egy hatékony és egységes rendszere a környezetvédelmi követelményeknek való megfelelőség felügyeletére.

A közösségi jogszabályok bevezetésének és végrehajtásának folyamatában fontos szerepet játszanak az ellenőrzések, ennek ellenére a tagállamok különböző politikai prioritással ruházzák fel azokat. Ezért támogatom teljes mértékben az Európai Bizottságnak a jelenlegi ajánlást módosító és hatékonyabbá tévő javaslatát. Egyetértek azzal a javaslattal, hogy szükség van jogilag kötelező erejű követelményekre az ágazati rendeletek végrehajtásának ellenőrzése terén. Ha ez meglesz, akkor képesek leszünk nagyobb politikai prioritással felruházni az ellenőrzéseket, és az egész Közösségben végrehajtani a környezetvédelmi jogszabályokat.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Az ellenőrzések fontosak a közösségi környezetvédelmi jogszabályok alkalmazásának és teljesítésének garانتálása céljából. Ezért a Bizottságnak a tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló ajánlása fontos lépés volt 2001-ben, amikor jóváhagyták.

Azonban az ajánlás végrehajtásának kiértékelése számos problémát vetett fel. A Bizottság közleménye megállapítja, hogy még mindig nagy eltérések vannak a környezetvédelmi ellenőrzések helyi, regionális és nemzeti szintű végrehajtásának módjában. Ezenkívül a közlemény tartalmazza, hogy a közlemény megszövegezésébe felvett nemzeti intézkedések jelentős mértékben különböznek mind a végrehajtást, mind az ellenőrzést illetően. A Bizottság közleménye láthatóan nem orvosolta az ajánlás hiányosságait. Még ha a közlemény a fent említett problémák elsimítására is jött létre, hiányzik belőle egy kulcsfontosságú elem, és ez volt az oka az ajánlás mérsékelt sikerének is. A dokumentum teljes mértékben jogi természetére gondolok – ez az, ami hiányzik.

Úgy gondolom, hogy az ajánlás pusztán módosításának nem lesz egyéb hatása, mint a jelenlegi bizonytalan állapot fenntartása. Csak egy irányelv hozhat jelentős és hatékony változást a környezetvédelmi ellenőrzések terén.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök asszony, szeretnék köszönetet mondani a tisztelt képviselőknek a környezetvédelmi kérdésekre vonatkozó észrevételeikért és megjegyzéseikért. Ez egy nagyon érzékeny téma, bár mindannyian a környezetvédelem mellett vagyunk. Két megjegyzést tennék a felmerült észrevételek kapcsán.

A Bizottság is osztja azt a nézetet, hogy a környezetvédelmi ellenőrzésekre vonatkozó, jogilag kötelező erejű követelmények valóban szükségesek és fontosak. A Bizottság munkája ebbe az irányba tart. A kérdés az, hogy hol legyenek ezek a kötelező erejű követelmények – gondolok itt az IMPEL-nek közösségi ellenőrzési munkacsoporttá való átalakítására. A Bizottság még mindig azt a nézetet képviseli, hogy jobb megőrizni az IMPEL-t a jelenlegi formájában.

Elnök. – Kaptam egy állásfoglalásra irányuló indítványt⁽¹⁾ az eljárási szabályzat 108. cikkének (5) bekezdése értelmében.

A vitát lezárom.

A szavazásra ma, déli 12 órakor kerül sor.

(Az ülést 11.55-kor a szavazások órájára felfüggesztik, majd 12.05-kor folytatják)

ELNÖKÖL: WALLIS ASSZONY

alelnök

6. Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredményeiről és egyéb részleteiről lásd a jegyzőkönyvet)

6.1. Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1073/1999/EK rendelet módosítása (A6-0394/2008, Ingeborg Gräßle) (szavazás)

6.2. 8/2008. költségvetési módosítás: Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (A6-0453/2008, Ville Itälä) (szavazás)

6.3. Az európai ombudsman által az 1487/2005/GG számú panasz ügyében az Európai Unió Tanácsához intézett ajánlástervezetet követően az Európai Parlament részére készített különjelentés (A6-0395/2008, Rainer Wieland) (szavazás)

6.4. A társadalom- és nyugdíjbiztosítási rendszerek jövője: finanszírozásuk és az egyénre szabott biztosítások felé mutató tendencia (A6-0409/2008, Gabriele Stauner) (szavazás)

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

6.5. Harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételei (A6-0432/2008, Ewa Klamt) (szavazás)

6.6. A tartózkodási és munkavállalási engedélyre irányuló egységes kérelmekkel kapcsolatos eljárás (A6-0431/2008, Patrick Gaubert) (szavazás)

– A 10. módosításról szóló szavazás után:

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Elnök asszony, véleményem szerint meg kellene ismételni az 1. módosítás szavazását, mivel ugyanaz a többség szavazott az 1. módosítás mellett. Ön idejekorán eldöntötte a szavazást, mondván, hogy a módosítást elutasították.

Elnök. – Szerintem ehhez már túl késő. Számomra egyértelműbb volt az első szavazás, mint a következők. Sajnálom, de így döntöttem.

6.7. Az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet módosítása (A6-0368/2008, Neil Parish) (szavazás)

6.8. Pénzügyi támogatási mechanizmus a tagállamok fizetési mérlegéhez (A6-0450/2008, Pervenche Berès) (szavazás)

– Az 1. módosításhoz:

Pervenche Berès, előadó. – (FR) Elnök asszony, azt hiszem, hogy a szóbeli módosítást írásban is eljuttattuk Önhöz.

„A Tanács és a tagállamok” helyett a „A Tanács keretében ülésező tagállamok” kifejezést javaslom.

előadó. – Angolul ez így hangzana: „the Member States within the Council and the Commission” (a Tanács keretében ülésező tagállamok és a Bizottság”, azaz az „and the Member States” (és a tagállamok) rész törlésével.

előadó. – (FR) Bízom benne, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták Képviselőcsoportja elfogadhatónak tartja ezt.

A szöveg így következetesebb és hatékonyabb.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

6.9. Az Európai Unió és PNR-adatok (szavazás)

– A szavazás előtt:

Jean-Pierre Jouyet, a Tanács hivatalban lévő elnöke. – (FR) Üdvözlöm az elnök asszonyt, az Európai Bizottság alelnökét, a képviselőcsoportok elnökeit és Önöket, hölgyeim és uraim. Először is hadd mondjam el, hogy örülök, hogy a szavazások órája alatt szólalhatok fel.

Örülök, hogy a francia elnökség lehetőséget kapott arra, hogy az európai PNR-adatokról beszéljen a Házban. Ez a projekt számos kérdést vet fel, számos aggodalmat és várakozást ébreszt, és mindezek alapos megfontolást érdemelnek.

Ez a projekt nagyszámú köz- és magánügynökséget érint, és az Európai Unió belső biztonsága, az alapvető szabadságokról és jogokról alkotott elképzelése, sőt bizonyos szempontból nemzetközi politikája forog kockán.

Ezért ez a program módszeres, összehangolt és progresszív megközelítést igényel.

Az elmúlt hat hónapban nyitott, érveken alapuló vitákat folytattunk speciális és konkrét kérdésekről. Hallottunk a légi közlekedési szektorban tevékenykedő cégekről, a tagállamok biztonságért felelős szolgálatairól és a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátoráról. Teljes átláthatósággal működtünk

együtt az adatvédelmi hatóságokkal, és meg kell mondanom, hogy az európai adatvédelmi biztos nagyon-nagyon segítőkészen működött közre.

A francia elnökség kikérte az Alapjogi Ügynökség véleményét, és ez úttörő kezdeményezés volt.

A Tanács hasonlóan nyitott szellemben kifejezte azt a kívánságát, hogy nagyon szorosan együtt kíván működni a Tisztelt Házzal függetlenül, a jelenleg hatályos jogi alapoktól vagy intézményi keretektől. Ezért javasoltuk a Parlamentnek, hogy erről a programról lehetőség szerint minél gyakrabban kell eszmecsere folytatni. A Parlament előadója is részletes információkat kapott az elmúlt hat hónapban elvégzett munka minden egyes lépéséről.

Az elnökség a jövő héten jóváhagyás céljából ismertetni fogja az elért haladásról szóló írásbeli jelentését a Bel- és Igazságügyi Tanáccsal. Ígérem, hogy ezt az összefoglaló dokumentumot a Parlamenthez is el fogjuk juttatni.

A köztünk kialakuló vitának le kell fednie a program kapcsán felmerült minden fontos problémát. Ezeket három csoportba sorolhatjuk.

Az első az, hogy ez az eszköz nélkülözhetetlen, ahogy azt például a kábítószer elleni küzdelemben betöltött szerepe is bizonyítja. Franciaországban a repülőtereken a hatóságok által megtalált kábítószer 60–80%-ának esetében ennek a programnak köszönhető a siker. Évi másfél tonna kábítószer – ez valódi eredménynek nevezhető. És ami hasznos a kábítószer elleni küzdelemben, az ugyanolyan hasznos a terrorizmus elleni harcban is. A terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátora számára – aki szorosan együttműködik a tagállamok biztonságért felelős szolgálataival – kétségtelenül fontosak a programból származó adatok, főleg azért, mert a terroristákat határátlépéskor lehet a legkönnyebben elfogni.

A második fontos kérdés az, hogy nyilvánvalóan szükség van egy sor elvre a jogok és szabadságok védelme érdekében, amelyeket Európa-szerte tiszteletben kell tartani, ha adatfelhasználásról van szó. Az adatok gyűjtése és feldolgozása ma nagyon különböző módszerekkel történik, ami elégtelen az Európai Unió keretein belül. Harmonizált szabványokra van szükség, a használhatatlan vagy aránytalan módszereket pedig természetesen el kell vetni vagy szankcionálni kell.

Végezetül pedig a harmadik fontos kérdés nemzetközi szintű. Érdeklünk egy globális politika kialakítása, az amerikai modell alternatívájának létrehozása, és Európának képesnek kell lennie nemzetközi szinten támogatnia ezt a modellt.

Az Európai Uniónak joga van beavatkozni az összehangolt globális munkába az adatok és programok használati és szabályozási módszereinek befolyásolása érdekében. Ez befolyás kérdése; ugyanakkor értékeink tiszteletben tartásának kérdése is. Légitársaságaink és polgártársaink szeretnék, ha megtennék ezt a lépést annak érdekében, hogy csökkentsük a nagy mértékben eltérő nemzeti követelményekből adódó korlátozásokat.

Elnök asszony, bizottsági elnökök, hölgyeim és uraim, ezeket a kérdéseket kell közösen átgondolnunk.

(Taps)

Sophia in 't Veld (ALDE). - Elnök asszony, rövid leszek. Köszönöm a Tanács beszámolóját. Szeretném elmondani – a többi képviselőcsoport nevében is –, hogy véleményem szerint az Európai Parlament komoly partner, és készen áll arra, hogy részt vegyen ebben a folyamatban. Azonban csak akkor foglalunk formálisan állást, ha hiánytalan, kielégítő és részletes válaszokat kapunk mindazokra az aggályokra és ellenvetésekre, amelyeket az Európai Parlament, az európai adatvédelmi biztos, a nemzeti adatvédelmi hatóságok, az alapjogi ügynökségek és a légitársaságok számtalan alkalommal felvetettek, mivel szerintem ezek megérdemlik a valódi válaszokat.

A Tanács többször is ígéretet tett arra, hogy elkötelezi magát a Lisszaboni Szerződés reformjai mellett. E reformok hiányában felkérem a Tanácsot, hogy cselekedjék a Lisszaboni Szerződés szellemében, és kövesse a Parlament ajánlásait vagy adjon válaszokat – nem is annyira az Európai Parlamentnek, hanem inkább az európai polgároknak.

Nizza után nyolc évvel a döntéshozatal ezekben a kérdésekben, a rendőrség és az igazságszolgáltatás együttműködésének terén sajnálatos módon még mindig zárt ajtók mögött zajlik mindenféle fontos demokratikus kontroll nélkül. Ezért azt szeretném, ha a tagállamok ugyanolyan céltudatosan, bátran és elkötelezetten állnának hozzá a demokratikus reformokhoz, mint a pénzügyi válság idején.

Végül arra szólítom fel képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt az állásfoglalást, és küldjenek nagyon világos politikai jelet a Tanácsnak.

(Taps)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (FR) Elnök asszony, mivel Jouyet miniszter úrnak most távoznia kell, azt hiszem, a Parlamentnek köszönetet kell mondania neki. Ő az egyik legkötelességtudóbb miniszter, akit valaha is ismertünk. Jó szerencsét kívánok neki.

(Hangos taps)

Elnök. – Nagyon köszönöm, Cohn-Bendit úr. Milyen jó ma a hangulat!

6.10. Pénzügyi támogatás a tagállamoknak (szavazás)

6.11. Az Európai Unió válasza a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részében romló helyzetre (szavazás)

– Az 1. módosításról szóló szavazás előtt:

Pasqualina Napoletano (PSE). - (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, azt hiszem, minden képviselőcsoport egyetért azzal, hogy töröljük a „különleges” szót, amikor az európai különleges erőkről van szó. Ezért: töröljük a „különleges” szót.

(A szóbeli módosítást nem fogadják el)

6.12. Az európai úrpolitika: Európa és az úr (szavazás)

6.13. A kazettás bombákról szóló egyezmény 2008 vége előtti hatályba lépésének szükségessége (szavazás)

6.14. HIV/AIDS:korai diagnózis és gondozás (szavazás)

6.15. A méhészeti ágazat helyzete (szavazás)

6.16. A tagállamokban folytatott környezetvédelmi ellenőrzésekre alkalmazandó minimum követelményekre vonatkozó 2001/331/EK ajánlás felülvizsgálata (szavazás)

7. A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Jelentés: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Elnök asszony, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság kétségbeesetten próbálja vitatni a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság kompetenciáját a férfiak és nők munkahelyi egyenlőségének kérdésében. Kezdeményezésünkre megszövegeztek egy jelentést a fizetésbeli különbségek megkülönböztető hatásairól, illetve a nők nyugdíjazásában tapasztalható egyéb egyenlőtlenségekről, valamint a társadalombiztosítási jogosultságok terén egyre megszokottabbá váló egyedi bánásmódról.

A végeredmény egy zagyva jelentés, amely általánosan ismert közhelyeket sorakoztat fel. Messze vagyunk már a nők nyugdíjazását érintő egyenlőtlen bánásmódtól és ennek olyan ellenszereitől, amelyekre a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság alapozni kívánta jelentését. Mint a Nőjogi Bizottság véleményének előadója az eljárási szabályzat 47. cikke alapján és a Nőjogi Bizottság egyhangú támogatása mellett legjobb tudásomnak megfelelően dolgoztam, hogy egyedi javításokat javasoljak a nyugdíjrendszer reformjának keretei között. Ennek eredményeképpen létrejött hat nagyon pontosan kidolgozott korrekció a nők biztosításának hiányosságainak pótlására, amelyek például az anyaságból vagy a családi kötelezettségekből erednek.

Hihetetlen, de a Foglalkoztatási Bizottság a 47. cikkben szereplő kötelességeivel szöges ellentétben nyomatékosan elutasította a javaslatokat. Sajnálatos módon csatát veszítettünk, de folytatjuk a harcot.

- Jelentés: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Philip Claey's (NI). - (NL) Elnök asszony, azon egyszerű oknál fogva szavaztam a Klamt-jelentés ellen, hogy a gazdasági bevándorlás és a „kék kártyának” nevezett dolog egész koncepciója rövidtávú gondolkodásra utal. Ehelyett inkább egy szakképzési és átképzési politikát kellene elfogadnunk, és el kellene érünk azt a kb. 20 millió munkanélkülit, akik az Európai Unióban jelenleg kerülnek vissza a munkaerőpiacra. Inkább tanulunk kellene múltbéli hibáinkból. Tanulunk kellene a vendégmunkások és családjaik 70-es és 80-as évekbeli bevándorlásából, amely jelentős szociális problémákhoz vezetett.

Most azzal próbálják megnyugtani a közvéleményt, hogy kizárólag magasan képzett és átmeneti bevándorlókról van szó, de ki vagyok én, hogy megkérdőjelezzem Louis Michel szavait, aki azt állítja, hogy továbbra is szívesen fogadják a többi bevándorlót is. Más szóval, a gátak nyitva maradnak. Most csak annyi történik, hogy még egyet megnyitnak. Ez egy társadalomellenes szövetség. A nagytőke olcsó munkaerőt akar, és egyesíti erőit a multikulturális baloldallal, ennek pedig a társadalom issza meg a levét.

- Jelentés: Neil Parish (A6-0368/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Elnök asszony, nehéz szívvel szavaztam a borpiac egységes közös szervezéséről szóló Parish-jelentés mellett, mert azt gondolom, hogy ez a közös piacszerzés nem jelent egyszerűsítést és nem javítja az átláthatóságot. Bonyolultabbá fogja tenni a bortermelők és az egész boripar életét.

A biztos úr tegnap este próbált megnyugtani minket ez ügyben. Remélem, hogy a Bizottság be fogja tartani az ígéretét, és főleg, hogy a szakma továbbra is megfelelően képviselve lesz a tanácsadó bizottságban, mint mindig a borpiac első közös szervezése óta.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Elnök asszony, ma csak habozva szavaztam a különböző mezőgazdasági termékek széles körének egységes piacszerzéséről szóló Parish-jelentés mellett. Üdvözlöm a Bizottságnak az európai agrárpolitika egyszerűsítésére irányuló célkitűzését. Ezt azt jelenti, hogy a jövőben csak egy piaci rendtartás lesz, amely helyettesíteni fogja a jelenlegi 21 piaci rendtartást, pl. a gyümölcsöket, a zöldségeket, a tejét és a borét. Azonban az így létrejövő, nagyon bonyolult dokumentum adminisztrációját a lehetőségek szerint minél egyszerűbbé kell tenni. Ezért nagyon örülök, hogy a tegnapi vitában a Bizottság biztosítékot adott arra nézve, hogy elfogadják az ötletet, és az EUR-Lex európai uniós keresőprogramba felvesznek egy olyan funkciót, amely a felhasználók számára lehetővé teszi, hogy csak a saját mezőgazdasági termékükkel kapcsolatos cikkeket hívják le.

A Bizottság azt is megerősítette, hogy a bor piaci rendtartása, amelynek megtárgyalása bizonyos nehézségekkel járt, és amely a Parlament sok követelményét tartalmazza, változatlan fog maradni. Csak ebből az okból tudtam a jelentés mellett szavazni.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: HIV/AIDS (RC-B6-0581/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Örülök, hogy néhány nappal december 1-je előtt, amely az AIDS világnapja, foglalkozunk ezzel a globális problémával. A HIV-vírussal fertőzöttek száma nő. Naponta kb. 14.000 ember válik fertőzötté, közülük kétezeren 15 év alatti gyermekek.

A régi „tűzfészek”, Afrika és a Távol-Kelet mellett Kelet-Európában és Közép-Ázsiában is nő a fertőzöttek száma. Ezekben a régiókban 2006-ban 1,7 millióra nőtt a fertőzöttek száma. A legnagyobb növekedést Oroszországban és Ukrajnában regisztrálták, ahol kb. 270 000 ember fertőződött meg a HIV-vírussal. Ezekben a régiókban a HIV terjedését főként a kábítószer-fogyasztás és a fertőzött tűk használata okozza. Mivel Ukrajna az Európai Unió közvetlen szomszédságában fekszik, az ukrainai adatok még riasztóbbak.

Az a tény, hogy a világméretű prevenciók ellenére sem sikerült megfékeznünk a HIV-vírus terjedését, arra utal, hogy felül kell vizsgálnunk ezeket a programokat, és meg kell erősítenünk a prevencióra és a hatékony gyógy módok kifejlesztésére irányuló erőfeszítéseket.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Kongói Demokratikus Köztársaság (RC-B-0590/2008)

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök asszony, 1994-ben a Nyugat figyelme a ruandai népirtásra irányult. Most ugyanez történhet Kongó keleti részében. A közvetlen prioritás humanitárius jellegű, de ezen túlmenően

rendezni kell egy kényes, bonyolult és zavaros politikai helyzetet is. Ez a helyzet részben azért alakult ki, mert a nemzetközi közösség nemcsak mosta kezét a ruandai népirtás ügyében, de hagyta azt is, hogy a hutu *népirtók* Kongó keleti részébe meneküljenek, ahol Kabila elnök Kigali és a helyi tuszik felháborodására túl keveset tett a milíciák megállítására.

Az ENSZ-nek és az AU-nak most vezető szerepet kell vállalnia a szóban forgó, közvetlen politikai és biztonsági ügyek kezelésében, de azt is fel kell ismernünk, hogy nagy mértékben a természeti erőforrásokért folytatott verseny húzódik meg a vérengzés hátterében. Kína fontos szereplő a régióban, de kevés érdeke fűződik az afrikaiak emberi jogainak tiszteletben tartásához.

A Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy be lehet-e vezetni most Afrikában egy, az ásványi anyagokat és egyéb erőforrásokat tanúsító rendszert, hasonlóan ahhoz, ahogy a gyémántipar területén a sikeres kimberley-i folyamat működött a véres gyémántok vagy a konfliktusokban szerepet játszó gyémántok esetében. Ezért az állásfoglalás mellett szavaztam.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: A méhészeti ágazat (B6-0579/2008)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Elnök asszony, ez az állásfoglalás kicsit megkésett. Inkább afféle „eső után köpönyeg”, mivel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 91/414/EGK irányelv elfogadása óta nagyon kevés történt a rovarirtók méhekre és különösen a méhek teljes reprodukciós ciklusára gyakorolt hatására irányuló kutatás előmozdítása céljából.

Még megdöbbentőbb az, hogy a növényvédő szerek forgalomba hozataláról vagy más szóval a 91/414/EGK irányelv reformjéről szóló Breyer-jelentés első olvasatának szavazásakor a mai napon az állásfoglalás mellett szavazók közül sokan a méhek megfelelőbb védelmét garantáló módosítások ellen voltak.

Nem a jó szándék visz előre; a tettek és a cselekvés visznek előre, és bízom benne, hogy amikor második olvasatban szavazunk a Breyer-jelentésről, akkor képviselőtársaim emlékezni fognak erre az állásfoglalásra, és a méhek érdekében fognak szavazni.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Elnök asszony, szeretném elmondani Hennicot asszonynak, aki csak nemrég lett a Parlament tagja, hogy nyilvánvalóan nem tudja, hogy 1994 óta mi mindent kezdeményeztünk, különösen ezen a területen.

Szeretnék köszönetet mondani minden képviselőnek, aki részt vett a mezőgazdasági szektor aggasztó helyzetéről szóló vitában és állásfoglalásban. Érthető, hogy nem sokan követték tegnap éjfél felé ezt a kiváló és nagyon lényegre törő vitát – Hennicot asszony sem volt itt –, amelynek célja a Bizottság ösztönzése volt arra, hogy szembesülve a méhészeti szektor fölöttébb aggasztó válságával, tegyen nagyobb erőfeszítéseket. Örömmel látom, hogy a Bizottság megértett minket.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az 1. módosítás, amelyet képviselőcsoportom nem támogatott, egy pusztán szerkesztésszerű módosítás volt. A B. preambulumbekzdés német fordításában van egy hiba. Ezért ki kell javítanunk ezt a fordítást, amely pontosan ugyanazt tartalmazza, mint a német módosítás.

Egyetértünk a növényvédő szerek engedélyezésére vonatkozó, időközben visszavont módosítás tartalmával. Azonban mivel szóról szóra átveszi az ezen szerek forgalomba hozataláról szóló, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságban megszavazott szöveget, képviselőcsoportom és én úgy gondoltuk, hogy nem szabad plagizálnunk ezt a szöveget, hanem elsőbbséget kell adnunk a Környezetvédelmi Bizottságnak. Azonban az állásfoglalás 8. bekezdésében nagyon jól meg van fogalmazva ajánlásunk és követelésünk, amelyben pontosan ugyanarra a dologra szólítunk fel, azaz a méhhalandóság és a rovarirtó szerek használata közötti kapcsolat kutatásának előmozdítására abból a célból, hogy megfelelő intézkedések történjenek e szerek engedélyezése terén. Nyilvánvaló, hogy a méhek pusztulását okozó rovarirtó szereket nem szabad engedélyezni. Már évek óta ezt hangoztatjuk.

Elnök. – Lulling asszony, köszönjük az ezen intézkedésnek szentelt, részletekbe menő figyelmét. Biztosíthatjuk, hogy a különböző nyelvi változatokat gondosan ellenőrizni fogják.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Ingeborg Gräßle (A6-0394/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Kiváló barátom és képviselőtársam, Ingeborg Grassle jelentése alapján a módosítandó jogalkotási állásfoglalás jóváhagyása mellett szavaztam, azaz az Európai Csalás Elleni

Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1073/1999/EK rendelet módosítására irányuló tanácsi és európai parlamenti rendeletre vonatkozó javaslat mellett. Támogatom az OLAF vizsgálata alatt álló személyek jogainak fokozottabb védelmét és a tagállamokkal folytatott nagyobb mértékű együttműködést. Egyre nagyobb igény alakult ki az OLAF csalás elleni vizsgálati tevékenységeinek állami irányítására, valamint az eljárások és a vizsgálati időtartamok független ellenőrzésére a vizsgálatok titkosságának biztosításával. Inge Grassle óriási munkát végzett a jelentés kapcsán, és megérdemli köszönetünket.

Dragoş Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) Gräble asszony jelentése mellett szavaztam, mivel az OLAF által lefolytatott vizsgálatok érintettjeinek lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy legalább írásban észrevételeket tehessenek a szóban forgó ügyekről. Ezeket az észrevételeket az érintett tagállamok elé kell terjeszteni a vizsgálat során szerzett egyéb információkkal együtt. Ez az egyetlen módja annak, hogy a nemzeti hatóságokhoz az ügyvel kapcsolatos minden információ úgy jusson el, hogy közben érvényesüljön az az elv is, hogy minden félnek meg kell adni a lehetőséget saját szempontjainak ismertetésére. A jelentés ugyanakkor biztosítja a harmadik országokkal folytatandó együttműködést is, és megerősíti az OLAF Felügyeleti Bizottságának szerepét.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Gräble asszonynak az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló jelentése mellett szavaztam. Valóban nagyon fontos az ezekre a vizsgálatokra vonatkozó rendelet módosítása, mivel felül kell vizsgálni bizonyos intézményközi kapcsolatokat. Ezenkívül módosítani kell a rendeletet a vizsgálatokban érintett személyek jogaira, valamint az OLAF, az európai intézmények, a tagállamok és az informátorok közötti információcserére vonatkozóan. Végül szeretnék gratulálni Gräble asszonynak ehhez a kezdeményezéséhez; létrehozott néhány további érdekes javaslatot, például a Csalás Elleni Hivatal főigazgatójának új feladatkörére vonatkozólag, akinek joga lenne külső vizsgálatokat indítani nemcsak a tagállamok vagy a Bizottság, hanem az Európai Parlament kérésére is.

- Jelentés: Rainer Wieland (A6-0395/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Köszönöm, elnök asszony. A jelentés mellett szavaztam. Ennek a vitának a kulcspontja nemcsak a Petíciós Bizottság által tárgyalt sajátos kérdés, azaz a német nyelv használata a közösségi intézményekben. Mindenekelőtt egy általános kérdéstről, az uniós nemzetek polgárainak a dokumentumokhoz való hozzáféréséről van szó, és ennek következményeképpen a közösségi intézmények átláthatóságáról is. Azt gondolom, hogy ebből a szemszögből nézve elengedhetetlen, hogy a Tanács alapos vizsgálatot végezzen az ügyben az elnökségi weboldalon használt nyelvek számának növelésének előmozdítása céljából. Ennek a növekedésnek fokozatosan kellene megtörténnie meghatározandó, megfelelő, objektív kritériumok alapján. Nem szabad elfelejtenünk, hogy minél nagyobb a használt nyelvek száma, annál több polgárnak van lehetősége közelebbi kapcsolatba kerülni az Európai Unióval. A polgároknak úgy kell tekinteniük az európai intézményekre, ahogy az azoknak otthont adó épületekre: intézményeinknek hozzáférhetőeknek kell lenniük.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Általában egyetértünk a jelentéssel, különösen azzal, amit az ombudsman következtetéseiről mond: „a Tanács elutasítása, hogy a panasz benyújtójának kérésével tartalmilag behatóan foglalkozzon, hivatali visszasságnak minősül” és „ezen internetes oldalakon az információknak lehetőség szerint a közösség valamennyi hivatalos nyelvén, kellő időben elérhetőeknek kellene lenniük”.

Nem értünk egyet azonban a jelentés következtetéseinek (1) bekezdése d) pontjával, amely így szól: „amennyiben az elérhető nyelvek számát korlátozni kell, a használandó nyelvek kiválasztása csak objektív, ésszerű, átlátható és kezelhető kritériumok alapján történhet”. Mi mellett érvelnénk, hogy akárcsak az Európai Parlament és az Európai Bizottság weboldalának, a Tanács weboldalának is az Európai Unió minden hivatalos nyelvén tartalmaznia kellene minden információt. Csak így védhetjük meg valóban a többnyelvűséget és a kulturális sokszínűséget, amelyeket a Közösség vezetői állítólag védenek, de a gyakorlatban folyamatosan megkérdőjelezik ezeket a gazdaságosság kedvéért.

- Jelentés: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Bár a Parlament többsége által elfogadott határozat tartalmaz néhány ellentmondásos szempontot, a fő érv az, hogy az előregedő társadalom és a demográfiai változások miatt az általános és állami társadalombiztosítási rendszer túl sérülékeny ahhoz, hogy reagálni tudjon a magán pénzügyi szektor érdekeire, amely a lehető legnagyobb szeletet akarja megszerezni a tortából.

Nézzük meg például a következő bekezdést: „emlékeztet arra, hogy az individualizációs tendenciák anélkül járulnak hozzá a második és harmadik pillér megerősítéséhez, hogy megkérdőjeleznék a társadalombiztosítási

rendszerek első pillérét; ennek célja, hogy az egyének, főleg a nők és más érzékeny csoportok nagyobb választási szabadsággal rendelkezzenek, és így függetlenebbé válhassanak, illetve képesek legyenek megteremteni saját, kiegészítő nyugdíjosultságukat”.

Más szóval az a cél, hogy a szabadság jelszavát a zászlóra tűzve arra ösztönözzék az embereket, hogy találjanak alternatív pénzügyi megoldásokat az állami társadalombiztosításra még akkor is, ha közismertek ennek negatív hatásai. Az USA-ban jelenleg tapasztalható események remekül példázzák ezt. De a kapitalizmus mindig megpróbálja a propaganda eszközeivel támogatni saját célkitűzéseit.

Ezért a jelentés ellen szavaztunk.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Az előadó, Stauner asszony, világos elemzést ad azokról a kihívásokról, amelyek az előregedő népességből és a csökkenő aktív népességnek a szociális védelmi rendszerek iránti csökkenő hozzájárulásából adódnak, amelyekkel kapcsolatban az előadó elkötelezettnek tűnik. Ez az előadó mellett szóló első jó pont.

A második jó pont, hogy félénken megkérdezi, vajon tényleg hatékony-e a javasolt csodaszer, azaz a bevándorló munkavállalók tömeges beengedése, akik reményeink szerint fizetni fogják a régi európaiak nyugdíját és egészségbiztosítási rendszerét – ez a megoldási javaslat megdöbbentő cinizmusról és önzésről tanúskodik azok részéről, akik gyakran az együttérzés és tolerancia egyedüli letéteményeseinek hirdetik magukat. Végezetül még egy jó pontot kap az előadó, amiért kritikusan elemzi az egészségügyi rendszerek privatizációjának tendenciáját és a nemzeti társadalombiztosítási rendszerek reformja pusztán pénzügyi megközelítésének tendenciáját.

Azonban a jelentés nem tárgyalja a legfontosabb kérdést: mivel a probléma gyökere kontinensük demográfiai hanyatlása, erre kell ellenszert találnunk. A tagállamok nem halogathatják tovább egy olyan ambiciózus családpolitika bevezetését, amely ösztönzi a születési ráta növekedését, ez lenne a társadalombiztosítási rendszerek egyensúlyának, és ami még fontosabb, dinamizmusának, fellendülésének, valamint egész egyszerűen túlélésének is a záloga.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A jelentés megállapítja, hogy a legtöbb tagállamban előregszik a népesség, és ezért a társadalombiztosítási és nyugdíjbiztosítási rendszerek túlterheltek válnak. A probléma megoldására javasolt megoldás a szokásos, azaz különböző közösségi intézkedések. A Júniusi Lista véleménye szerint az EU-nak egyáltalán nem kellene foglalkoznia a tagállamok társadalom- és nyugdíjbiztosítási rendszereit érintő kérdésekkel.

Az Európai Parlamentnek van álláspontja a kötelező nyugdíjkorhatárról, a munkaszerződésekről, arról, hogy milyen nyugdíjrendszert kellene a tagállamoknak bevezetniük, a munkavállalókra kirótt adókról, az adóterhek megosztásáról, és még arról is, hogyan kellene megszervezni az uniós országokban az ellátást. Ezeket a kérdéseket teljes mértékben nemzeti szinten kellene megoldani. Az uniós intézmények általános tanácsai ezekben a kérdésekben egyáltalán nem segítenek semmit.

A fentiek miatt a végső szavazáson a jelentés ellen szavaztunk.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Bár Stauner asszony jelentése hivatkozik a lisszaboni stratégiára, erre a nyilvánvaló Európa-párti ballépésre, mégis megérdemli a támogatást, mivel megkérdőjelezi azt a hitvallást, amely szerint a bevándorlás a megoldás az európai demográfiai, gazdasági és társadalmi problémák további súlyosbodása ellen.

A szelektív vagy egyéb bevándorlás torzítja az európaiak identitását és kultúráját, súlyosbítja a közösségek konfliktusait, és feszültségeket hoz magával – elég, ha megnézzük, mi történik minden többnemzetiségű és multikulturális társadalomban a világon.

Olyan modern kori rabszolgaság ez, amelyből csak a globalizáció pénzéhes hívei húznak hasznot, akik az olcsó munkaerőben eszközt látnak arra, hogy befolyást gyakorolhassanak a munkabérekre a már így is igen magas munkanélküliségre alapozva. Ez lehetővé teszi a harmadik országok elitjének kizsákmányolását, azaz tovább rontja a helyzetüket.

Ezt a stratégiát követni tévedés, mert a bevándorlók viselkedése előbb-utóbb idomul az európaiak viselkedéséhez; főleg arra a sajnálatos tendenciára gondolok, hogy kevesebb gyereket vállalnak egy olyan társadalomban, amely minden tekintetben tévúton jár.

Az új nemzetek Európájának a családok támogatása és a születési ráta növekedése mellett a nemzeti és közösségi preferencia politikájára, a nemzeti és közösségi védelem politikájára van szüksége.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A jelentés teljes valójában felfedi az EU-nak és az egyesített európai tőkének a társadalombiztosítási rendszerek megszüntetésére irányuló, mélyen népellenes törekvéseit. Elrettentésül utal az EU demográfiai hanyatlására, hogy ürügyet teremtsen a nyugdíjkorhatár emelésére és a „hárompilléres” rendszer bevezetésére, azaz:

- a létminimum szintjén lévő nyugdíjak a nemzeti szociális biztonsági rendszerekből;
- a járulékalapú nyugdíjat kínáló, foglalkoztatói nyugdíjrendszerek szélesebb körű terjesztése;
- a munkavállalóknak a magánbiztosítókhoz való fordulása (az uniós terminológiában az „individualizáció”), vagyis az úgynevezett „harmadik pillér”.

Tehát a jelentés a lehetőségek széles tárházát kínálja a monopóliumhelyzetben lévő biztosítótársaságoknak arra, hogy még egy nyereséges szektorban megvessék a lábukat.

Ez a támadás része egy sor munkavállaló-ellenes uniós intézkedésnek, ilyenek például a „rugalmas biztonság” általános alkalmazása vagy a munkaügyi jogszabályok „felülvizsgálata” (valójában eltörlése), a „rabszolga-kereskedelmet” folytató munkaerő-közvetítő ügynökségek intézményesítése, a heti 65 óras inaktív munkaidőt bevezető irányelv, valamint a munkaidő éves alapon történő beosztása.

A munkásosztálynak ellentámadással kell reagálnia az egyesített európai tőke egyre kíméletlenebb támadására, mégpedig egy monopóliumellenes szövetség létrehozásával, amely az alsóbb rétegek érdekeit képviseli, és megveti az alapjait az alsóbb rétegek jólétének, valamint szükségleteik kielégítésének.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Az Európai Unióban nem növekedhet a foglalkoztatási ráta, amíg bizonyos társadalmi csoportok kevésbé vannak képviselve vagy ki vannak zárva a munkaerőpiacról. A fogyatékkal élők vagy a súlyos egészségügyi problémákkal küzdők szeretnének dolgozni, de a munkáltatók legtöbbször erősen hátrányos megkülönböztetést alkalmaznak velük szemben.

Ezenkívül különleges felszerelések szükségesek annak biztosítására, hogy ezek az emberek megfelelően tudják elvégezni a munkájukat, de a munkáltatók nem hajlandók túl sokat befektetni ebbe a területbe. A tagállamokban elfogadott pénzügyi intézkedések nem vezettek a remélt eredményekhez. Románia esetében például az adóköteles nyereség kiszámításakor levonhatók a fogyatékkal élők által a termelési folyamatban használt berendezések beszerzésére költött összegek, a fogyatékkal élőknek az otthonukból a munkahelyre való szállításának költségei, valamint a munkanélküliek biztosítási költségeiből levonhatók a felkészítés, szakmai képzés és tanácsadás fajlagos költségei. Ahogy a jelentés leírja, bizonyos különleges vállalkozások létrehozása valós megoldást kínál a munkaerő-piaci szempontból sérülékeny társadalmi csoportoknak a munkaerő-piaci integrációjára.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, örülök, hogy Stauner asszony ilyen kiváló munkát végzett a társadalom- és nyugdíjbiztosítási rendszerek jövőjével kapcsolatban. A jelentést támogattam, mellette szavaztam. Egyetértek a jelentés alapjául szolgáló érveléssel, és hiszem, hogy az Európai Uniónak a tagállamokkal együttműködve meg kell próbálnia minél gyorsabban megfelelő megoldást találni a felmerült problémákra.

Európa elöregedő népességű kontinens, tehát a születési ráta a természetes cserélődési ráta alatt van. Kevesebb, mint ötven év múlva Európa népessége kisebb létszámú és idősebb lesz. A bevándorlás bizonyára nem kínál megoldást erre a problémára: inkább többek számára vonzóvá kell tenni a minőségi munkákat, és többeket kell megtartani ezekben a munkákban, a társadalombiztosítási és munkahelyi biztonság magas szintjét kell nyújtani, fejleszteni kell a munkavállalók oktatását és képzését, korszerűsíteni kell a régi nyugdíjrendszereket, és fel kell ismerni a sokak által támogatott magánfinanszírozású rendszerek bizonytalanságát.

- Jelentés: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Alexander Alvaro (ALDE), írásban. – Teljes mértékben támogatom a kék kártya bevezetését. Azonban attól tartok, hogy az Európai Néppárt és az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja módosításainak elfogadásával hamarosan füstté válik Európának a legális bevándorlásra vonatkozó haladó stratégiája. A jelenlegi szöveg inkább elveszi a legmagasabb szintű képzettséggel rendelkező munkavállalók kedvét az EU-ba való legális bevándorlástól. Többek között a jelenlegi szövegben elfogadott bürokratikus akadályok

nem fogják arra ösztönözni a magas szintű képzettséggel rendelkező munkaerőt, hogy az EU munkaerőpiacán dolgozzon.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, az Európai Parlament svéd szociáldemokratái a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről, azaz az EU kék kártyájáról szóló jelentés mellett szavaztunk. A jelentés, amelyre a Parlamentben szavaztunk, továbbfejleszti az irányelvet, különösen a harmadik országokból érkező munkavállalókkal való egyenlő bánásmód szempontjából, mivel megakadályozza az e munkavállalók ellen irányuló hátrányos megkülönböztetést. Szintén pozitív javaslat, hogy a tagállamok vizsgálhassák meg, hogy mely területeken van szükségük arra, hogy megnyissák kapuikat a munkavállalás céljából bevándorlók előtt. Üdvözljük azt a tényt, hogy a Parlament elutasította a Bizottság által előterjesztett javaslatokat, amelyek lehetővé tették volna a munkáltatók számára, hogy megkülönböztessék egymástól a 30 év alatti és 30 év feletti munkavállalókat. Öröndetes az is, hogy korlátozták az uniós tagállamok azon lehetőségét, hogy harmadik országokból olyan szektorok munkavállalóit fogadják, amely szektorban munkaerőhiány van az adott harmadik országban. Ezzel megelőzzük, hogy az EU részt vegyen az agyelszívásban, azaz a magasan képzett munkavállalók elcsábításában, főként a fejlődő országokból.

Ugyanakkor sajnálatos az a tény, hogy a Parlament nem tudott megegyezni a kollektív szerződéseknek a harmadik országból érkező munkavállalókra való alkalmazásáról. Sajnálatosnak tartjuk azt a tényt is, hogy a 79. módosítás nem került elfogadásra. Végezetül pedig a fizetés szintjének megállapításában az EU nem illetékes, erről az adott tagállam szociális partnereinek kell döntenie. Reméljük, hogy a svéd kormány tovább küzd majd a Tanáccsal folytatott tárgyalások során.

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Köszönöm, elnök asszony. A jelentés mellett szavaztam. Ez egy nagyon fontos rendelkezés. A harmadik országbeli, magas szintű képzettséggel rendelkező munkavállalók új jogainak megteremtése mind a migránsok, mind a fogadó országok számára új lehetőségeket jelent. Mindenekelőtt alapvető fontosságú, hogy az egyenlőtlenségek elkerülésére ez az összes tagállamban azonos kritériumok alapján történjen meg, ugyanakkor növelné Európa vonzerejét a magasan képzett, harmadik országbeli munkavállalók számára, amely vonzerő messze elmarad az USA-é és Kanadáé mögött. Az elfogadásra váró közös szabályok keretein belül teljes szívemből támogatom az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjának módosításait. Az elengedhetetlennek tartott egyenlő bánásmód biztosítása az, ha a harmadik országbeli munkavállalók minimálbére nem alacsonyabb a fogadó ország hasonló munkavállalóinak minimálbérénel.

Támogatjuk a kék kártya kiterjesztését azokra is, akik valamely tagállamban jogszerűen tartózkodnak, illetve azt, hogy a kék kártyát a munkahely elvesztése esetén is hosszabbítsák meg hat hónapra. Végül pedig kötelességünk a harmadik országokkal együttműködni a magasan képzett munkaerő képzésének támogatásában azokban a szektorokban, amelyek érezhetik az agyelszívás hatásait. Ezen rendelkezés elfogadása ösztönözni fogja a legális bevándorlást, és szakértelemmel, valamint emberi tapasztalatokkal gazdagítja az EU-t a csere olyan távlatai révén, amelyek mindig is az európai szellem igazi lényegét képezték.

Catherine Boursier (PSE), írásban. – (FR) Az uniós kék kártya bevezetéséről szóló Klamt-jelentés mellett szavaztam, mivel ez teszi először lehetővé a számunkra európai szinten azt, hogy az elutasítás kultúrájától, az európai erődtímeny kultúrájától, elmozduljunk az „igen” kultúrája, egy nyitott Európa kultúrája felé azzal, hogy végre megoldjuk a bevándorlás pozitív irányítását, és bizonyos jogokat tudunk garantálni a munkavállalóknak. Ezt a folyamatot sürgősen követniük kell a külföldi munkavállalók más csoportjainak érdekeit védő egyéb intézkedéseknek, amelyeket már nagyon várok.

Bizonyára tovább is mehetünk volna; szívesebben fogadtunk volna egy horizontális irányelvet, mint egy ágazati, de a közösségi vívmányok megvannak, különös tekintettel az „egyenlő értékű munkáért járó egyenlő fizetés” elvére, az agyelszívás elutasítására, főleg az olyan alapvető ágazatokban, mint az egészségügy vagy az oktatás, valamint a munkaszerződés lejártá után a tartózkodási engedély érvényességének megkészszerzésére új munkahely keresése céljából.

A szöveg mindenekelőtt a legális bevándorlást kívánja támogatni, nem pedig csak a szelektív bevándorlást, amellyel én nem értek egyet.

Dragoş Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) Klamt asszony jelentése mellett szavaztam, mivel a magas szintű képzettséggel rendelkező bevándorlóknak lehetőséget ad a munkára. A jelentés előírja, hogy az uniós tagállamoknak kötelességük előnyben részesíteni az uniós polgárokat; ez a számos uniós tagállam által a munkaerőpiacon alkalmazott megszorítások szempontjából előnyös a román állampolgárok számára. A

jelentés azoknak a személyeknek, akik megfelelnek az irányelvben foglalt feltételeknek, az uniós kék kártya lehetőségét kínálja két év eredeti érvényességgel, amelyet további két évvel meg lehet hosszabbítani. Ha a munkaszerződés két évnél rövidebb időre szól, akkor a kék kártyát a munkaszerződés időtartamát három hónappal meghaladó időtartamra kell kiállítani.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Sajnálatos módon tartózkodtam Ewa Klamtnak a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló jelentésének (A6-0432/2008) szavazásán, mivel Írország nem fogadta el az Amszterdami Szerződés 4. jegyzőkönyve 3. cikkének ezt a javaslatát, és mivel Írországnak már van ezen a területen érvényes nemzeti politikája, amely rugalmasságot és széles körű mérlegelést tesz lehetővé a munkaerő-piaci feltételekhez való alkalmazkodás terén.

Lena Ek (ALDE), írásban. – (SV) Csak most kezdődött el igazán az ambiciózus, képzett munkavállalókért folytatott verseny. Európának vonzóbbá kell válnia a világ képzett munkaereje számára, hogy sikeres lehessen a globalizált világban. Ezért kifejezetten üdvözljük a Bizottság által javasolt kék kártyát, amely megkönnyíti az európai munkaerőpiacra való belépést. Én magam már régóta lelkes pártfogója vagyok a kék kártyának és más olyan ötleteknek, amelyek megkönnyítik az európai munkaerőpiacra való belépést. Sajnálatos módon a Parlament többsége olyan mértékben csökkentette a javaslat hatékonyságát, hogy végül a tartózkodás mellett döntöttem. Folytatni fogom a küzdelmet a Parlament által jelenleg támogatottnál lényegesen hatékonyabb uniós kék kártya érdekében.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Az uniós kék kártya, amely a magas szintű képzettséggel rendelkező munkavállalóknak van fenntartva, szabad mozgást kínál a kártyatulajdonosnak, valamint szabad letelepedést biztosít bármely uniós tagállamban. A kártya a bevándorlás új hullámát fogja elindítani, amely uniós szinten már nem lesz ellenőrizve, szemben azzal, ahogy ma sok országban azt nemzeti szinten ellenőrzik.

A családtagoknak adott, valódi időkorlát nélküli, azonnali belépési jog ösztönözni fogja az állandó bevándorlást. Ez a rabszolgaság új, modern formájának intézményesítése, amely mostantól nem az izmok vagy a fogak, hanem a diplomák alapján fogja kiválasztani áldozatait. Meg fogja fosztani a fejlődő országokat az értelmiség azon rétegétől, amelyre égető szükségük van, ezzel súlyosbítani fogja ezen országok gazdasági helyzetét, és olyan helyzetet fog teremteni, amelyben az egyre növekvő illegális bevándorlás sem fog megszűnni.

A javaslat olyan minimálbért tartalmaz, amely teljesen nevetséges és önkényes, mivel nem veszi figyelembe a realitásokat vagy a szóban forgó ágazatokat vagy szakmákat, és ennek két előrelátható következménye is van: az egyik a legmagasabban képzett európaiak fizetésének csökkenése, akik így még vonzóbbnak fogják érezni, hogy Európán kívül vállaljanak munkát, a másik pedig a bevándorlók kizsákmányolása, hiszen semmi biztosíték nincs arra, hogy olyan fizetést fognak kapni, amely valóban összemérhető a képzettségükkel.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Annak ellenére, hogy a Parlament elfogadta azokat a módosításokat, amelyeket megszavaztunk, és amelyek enyhítik az uniós kék kártyára vonatkozó javaslat néhány negatív szempontját, úgy gondoljuk, hogy ezek a módosítások nem változtatják meg az Európai Bizottság által a Tanácsnak benyújtott irányelvre vonatkozó javaslatnak sem a kiváltó okát, sem a központi célkitűzéseit.

A kék kártya egy olyan eszköz, amely a lisszaboni stratégia neoliberális célkitűzéseire reagál a munkaerő kizsákmányolását illetően. A főleg (a zöld kártyát bevezető) USA-val folytatott kapitalista versenyben az EU megpróbálja elcsábítani a „magasan képzett munkaerőt” a harmadik országok humán erőforrásainak rovására.

Más szóval ez a „kék kártya” (amely a kizsákmányolásra redukálja a bevándorlást, és az uniós tagállamok munkaerő-szükséglete alapján megkülönbözteti és szelektálja a bevándorlókat) és a „kiutasításról szóló irányelv” (amely növelni fogja az önkényes kiutasítást, és tovább fogja súlyosbítani a családegyesítés nehézségeit és akadályait) ugyanannak az érmének a két oldala. Más szóval ugyanannak a politikának egymással összhangban lévő eszközei és pillérei: az EU embertelen bevándorlási politikájának, amely kriminalizálja és kiutasítja, illetve kizsákmányolja, aztán félredobja a bevándorlókat.

Ezért a jelentés ellen szavaztunk.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE), írásban. – Az ALDE képviselőcsoport nevében szeretném elmondani annak okait, hogy a végső szavazáson miért tartózkodtunk. Hogy világossá tegyem a helyzetet: az ALDE képviselőcsoportja határozottan támogatja a kék kártyát. Azonban az ALDE képviselőcsoportja úgy érzi,

hogy az eredeti tervezet hatékonyságát lényegesen csökkentették. Túlságosan is sok megszorítás került bele.

Az EU bevándorlási csomagjának a tervek szerint két pillérje lenne: az illegális bevándorlás elleni küzdelem, ugyanakkor pedig jobb lehetőségek megteremtése a legális bevándorlás számára. A Tisztelt Ház által módosított javaslat nem hozza meg a szükséges változást, hanem ehelyett elfogadja a tagállamok protekcionista gyakorlatát. Ennek a jelentésnek az elfogadásával a Parlament még kevésbé hatékonyá tette a már amúgy is nagyon mérsékelt bizottsági javaslatot. Egy elszalasztott lehetőség! A jelenlegi tendencia az, hogy a magas szintű képzettséggel rendelkező munkaerő az EU helyett az USA-ba, Kanadába vagy Ausztráliába vándorol ki. Ha meg akarjuk fordítani ezt a tendenciát, akkor célratörőnek kell lennünk. A jelenlegi szöveg inkább nehezebbé teszi azon magasan képzett munkavállalók legtöbbszörének a dolgát, akik a legális bevándorlást tervezik az EU-ba, és semmiképpen sem teszi vonzóbbá az EU-t a magasan képzett munkavállalók számára. Politikai eltökéltségre lenne sürögősen szükség.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Nagyon szemléletesek voltak Jean-Pierre Jouyet úrnak, a Tanács hivatalban lévő elnökének és Jacques Barrot úrnak, a Bizottság alelnökének felszólalásai az uniós kék kártya, valamint a tartózkodási engedélyt és munkavállalási engedélyt egyesítő egységes engedély vitája során. Következzen egy rövid szemelvény.

Idézet Jacques Barrot-tól: „Ezek a szövegek megmutatják a francia elnökség által sikeresen létrehozott bevándorlási és menekültügyi paktum igazi alkalmazási körét, és bizonyítják, hogy ez egy valóban kiegyensúlyozott paktum, amely kifejezi az európaiak azon akaratát, hogy a bevándorlás előtt megnyissák a kapukat, ami különösen hasznos és pozitív lehet európai társadalmunk jövője szempontjából”.

Egy másik idézet tőle: „Alapvető fontosságú az a lehetőség, hogy két évre vissza lehet térni a származási országba anélkül, hogy az ember elveszítené huzamos tartózkodási engedélyét”.

És egy idézet Jean-Pierre Jouyet-től: „ez a két szöveg nem a vég, csak a kezdet, amely teret enged a körkörös migrációnak”.

És ezt is mondta: „Ez a két szöveg azt mutatja, hogy az Európai Unió valóban elkötelezi magát a legális bevándorlás támogatása mellett”.

Ezek után nem lehet kétség: vezetőink és francia képviselőink az európai intézményekben támogatják az Európán kívülről érkező tömeges bevándorlást, amely nemzeti dezintegrációs politikához vezet. A jelentés ellen fogunk szavazni.

Jean-Marie Le Pen (NI), írásban. – (FR) Klamt asszonynak a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló jelentése helyes feltevésekből indul ki, de helytelen következtetéseket von le.

Valóban igaz, hogy a Közösségen kívüli, képzett bevándorlók inkább az Egyesült Államokat vagy Kanadát választják Európával szemben. A tendenciát meg akarják fordítani, és a bevándorlókat hozzánk akarják csábítani: ez aggasztó mazochizmusra és a józan ész elvesztésére utal.

Annyira képtelenek vagyunk mérnököket, számítógépes szakembereket és orvosokat képezni, hogy a fejlődő országokból kell idehívunk őket?

Elfogadható emberileg, hogy elszívjuk az intellektuális tőkét olyan országoktól, amelyeknek fejlődésük érdekében égető szükségük van ezekre a képzett munkavállalókra?

Tényleg elhiszik, hogy a Sarkozy úr által támogatott szelektív bevándorlás megállítja a legális és – ami még fontosabb – az illegális bevándorlást?

És még egy utolsó kérdés: mi marad a közösségi preferenciából, ha idevonzzuk a képzett munkaerőt azzal, hogy ugyanazokat a jogokat adjuk nekik, mint az uniós polgároknak, beleértve az egyenlő fizetés jogát is?

A kérdéseimre adott válaszok azt mutatják, hogy milyen veszélyt jelent egy olyan Európa, amely valódi emberiség elleni bűncselekményt követ el a fejlődő országokat illetően. Ezekből az okokból kifolyólag nem tudunk a jelentés mellett szavazni.

Fernand Le Rachinel (NI), írásban. – (FR) Az uniós kék kártya, amely a képzett munkavállalók újabb bevándorlási áradatát indítja meg Európán kívülről, gazdasági, társadalmi és humanitárius katasztrófát fog

jelenteni Európa népei és nemzetei számára, amelyek már amúgy is szenvednek az ellenőrzés alá nem vonható, illegális bevándorlás és az ugrásszerűen növekvő legális bevándorlás miatt.

A más kontinensekről érkező mérnökök és egyéb magasan képzett szakemberek által okozott elkerülhetetlen szociális dömping megelőzése érdekében az ő fizetésüknek legalább 1,7-szer magasabbnak kell lennie, mint a fogadó országban érvényes minimálbérnek. Ez a francia kékgalléros dolgozóknak tetszeni fog.

A bevándorló munkavállalóknak lehetőségük lesz gyorsított eljárás keretében családjukat is áthozni – ez elősegíti a családok újraegyesítését, ne is törődjünk vele, hogy ez már amúgy is széles körben elterjedt, és veszélyeket rejt magában. Ezenkívül a bevándorlóknak lehetőségük lesz az európai tartózkodási időket felhalmozni a huzamos tartózkodási engedély megszerzése érdekében. Ezzel a kör bezárult: létrejöttek a tömeges letelepedésnek és az állampolgárság tömeges megszerzésének feltételei.

Szintén botrányos, hogy ez tovább fogja súlyosítani a harmadik, főleg az afrikai országok ellen irányuló agyelszívást azzal, hogy elcsábítja elitjüket és újra elszegényíti őket.

A brüsszeli globalista és bevándorláspárti politika ismételtelen nem fogja megkérdézni Európa népeinek véleményét. Most minden eddiginél jobban kell küzdenünk az újra felfedezett szuverenitásért, valamint az emberek azon jogáért, hogy a helyükön maradhassanak.

David Martin (PSE), írásban. – A Klamt-jelentés mellett szavaztam, amely az EU-t vonzóbb célponttá teszi a harmadik országok magasan képzett munkavállalói számára. A jelentés rugalmas, gyorsított eljárást tesz lehetővé a harmadik országbeli, magasan képzett munkaerő belépésére, valamint előnyös tartózkodási feltételeket biztosít számukra és családjuk számára.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) A legtöbben szeretnék abban a környezetben élni és dolgozni, ahol felnőttek, egy olyan országban, amelynek a nyelvét beszélik. Az emberek két fő okból hagyják el származási országukat. Az első az, hogy a börtön vagy a halál elől menekülnek. Hogy elkerüljék ezt a sorsot, menekültek lesznek. A második fő ok a szegénység. Olyan országokba költöznek, ahol többet keresnek, még akkor is, ha nem kapnak igazságos fizetést, ha a munkájuk bizonytalan, ha a lakáskörülményeik szegényesek, vagy ha nincsenek túl jó kilátásaik a jövőre nézve.

A jövőbeli demográfiai kilátások változása, valamint a bizonyos területeken jelentkező munkaerőhiány következtében a bevándorlás hirtelen ismét hasznosnak tűnik. Egyre kevésbé fogadják szívesen azokat a menekülteket, akik nem szükségéből, hanem önszántukból jönnek az uniós országokba, míg a magas képzettséggel rendelkező kiváltságosokat arra ösztönzik, hogy költözzenek ide. Ez a szelektív módszer azt jelenti, hogy a megfelelő képzettséggel rendelkező embereket elveszik azokról az országokról, ahol a képzettségüket megszerezték, holott éppen ott lenne rájuk a legnagyobb szükség. Nélkülük ezek az országok nehezen tudnak felzárkózni, és éppen ez ezen országok szegénységnek fő oka. Ha a kék kártya eredménye az agyelszívás, az rossz hír Európának és a világ többi részének is.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), írásban. – (DE) Az Ewa Klamt jelentésében szereplő, az Európai Bizottság javaslatán alapuló kékkártya-konceptió az elitek bevándorlásának koncepciója, amelynek eredménye katasztrofális lesz.

A kékkártya-konceptió egyetlen pozitív eleme, hogy végre felismeri azt a tényt, hogy az Európai Unióba, így a Németországba irányuló bevándorlás is szükséges és helyes.

A kékkártya-konceptió lehetővé fogja tenni az Európai Unió számára, hogy kiválogassa a bevándorlók legjobbait, hogy megtartsa a jókat, és visszautasítsa a többieket. Baloldali nézőpontból ez az elitista koncepció elfogadhatatlan. Az embereknek lehetővé kell tenni, hogy munkát keressenek az Európai Unióban, menedékjogot kell adni nekik, ha bajban vannak.

A kékkártya-konceptió azt jelenti, hogy a magasan képzett és nagyon keresett munkaerőt elcsábítjuk a származási országából. Ez tovább súlyosítja ezen országok problémáit, és tovább növeli az egyenlőtlenségeket a világban.

A Német Foglalkoztatáskutató Intézet tanulmánya arra figyelmeztet, hogy a kék kártya eredménye olyan gazdaság lesz, amelyben „az üres álláshelyeket gyorsabban betöltik, a helyi, képzett munkaerő fizetését pedig alacsonyabb szinten tartják”. Ennek hatása az lehet, hogy a gazdaság bizonyos szektoraiban a bérszint jelentősen csökken.

A kékkártya-koncepció összességében az elhibázott közösségi bevándorlásellenes politika része. A „szelektív bevándorlás” koncepcióját képviselő kékkártya-koncepció a (bevándorló) embereket pusztán gazdasági tényezőkné tekinti.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Demográfiai előrejelzések szerint 2050-re az EU aktív lakossága 48 millióval csökken, az eltartottak aránya pedig megkétszereződik, 2050-ben pedig eléri az 51%-ot; ezek az előrejelzések arra a tényre hívják fel a figyelmünket, hogy a jövőben a legkülönbözőbb szaktudással és képzettséggel rendelkező bevándorlók egyre nagyobb tömegét próbálja meg „elcsábítani” valamelyik tagállam e negatív tendenciák ellensúlyozásaként.

A magasan képzett munkaerő esetén alkalmazott, lényegesen eltérő meghatározási és belépési feltételek nyilvánvalóan korlátozni fogják e munkaerő mobilitását az Európai Unió egészében, befolyásolják a tartózkodási engedéllyel rendelkező humán erőforrás hatékony eloszlását, és megakadályozzák a regionális egyenlőtlenségek felszámolását.

Az Európai Unióhoz 2007-ben csatlakozott egyik tagállam képviselőjeként a jelentés mellett szavaztam, amely hatékonyan fogja szabályozni a magasan képzett munkaerővel szemben támasztott jelenlegi és jövőbeli követelményeket, figyelembe véve az uniós polgárokra alkalmazandó közösségi preferencia elvét.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, teljes mértékben ellenzem Klamt asszonynak a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló jelentését. Az úgynevezett „kék kártya”, az USA zöld kártyájának ez a kidolgozatlan másolata, csak rossz hatással lenne Európa társadalmi rendszerének jelenlegi állapotára, tovább rontaná a magasan képzett európai munkaerőt sújtó bizonytalan foglalkoztatási helyzetet, és növelné a munkanélküliséget. Teljes mértékben ellenzem a javaslatot, amely azt jelentené, hogy a magasan képzett európai munkaerőnek az Európán kívüli munkaerővel kellene versenyeznie, ráadásul lehet, hogy az európai munkaerő hátrányos helyzetből indulna. Ezenkívül a javaslat előmozdítaná a nem uniós országok szakképzett munkaerejének és potenciáljának elszívását, és ezzel azt az agyelszívást segítené elő, ami ellen Európa jelenleg éppen küzdeni kíván.

Carl Schlyter (Verts/ALE), írásban. – (SV) A jelentés pozitív szempontjai egyrészt a legális bevándorlás, másrészt az a tény, hogy a szabályokat megsértő munkáltatókat kizárhatják az uniós közbeszerzésekből, de sajnálatos módon az Európai Parlament gyengítette a munkavállalók védelmét, és a gyakorlatban a fizetési feltételek csak a magasan fizetett munkavállalóknak, úgy mint a mérnököknek és orvosoknak teszik lehetővé a rendszerbe való bekerülést. Az agyelszívás problémájával is alaposabban kellett volna foglalkozni, ezért a jelentés pozitív szempontjai ellenére tartózkodom a szavazástól.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) A kék kártya alapvetően nagyon jó ötlet, mindig is támogattam azt, hogy a legális bevándorlást könnyítsük meg, az illegálist pedig tegyük nehezebbé. Sajnálatos módon az eredeti javaslatot annyira bürokratikussá tették, és hatékonyságát olyan mértékben csökkentették, hogy képviselőcsoportommal megegyezően a tartózkodás mellett döntöttem.

Bart Staes (Verts/ALE), írásban. – (NL) A kék kártya jó kezdetnek tűnt az Európai Unió modern migrációs politikájának kialakításához. Véleményem szerint szükség van közösségi migrációs politikára, nem utolsósorban azért, mert 2050-re az európai aktív lakosság 20 millióval csökkenni fog. Azonban az Európai Parlament lényeges dolgokat lefaragott a Bizottság amúgy is hiányos javaslatából.

A Bizottság javaslata hagyott némi lehetőséget a migrációra a magas szintű képzettséggel nem, de jó szaktudással viszont rendelkező emberek számára. A Parlament azonban csírájában elfojtotta ezt a javaslatot azáltal, hogy jelentősen szigorította a migráció feltételeit.

Az Európai Parlament a jövedelemkülbséget az érintett tagállambeli átlagbér 1,7-szeresében állapítja meg. Ez túlságosan magas. Ha versenyezni akarunk az USA-val és Kanadával, amelyek a legvonzóbb országok a legmagasabban képzett munkaerő számára, akkor egyszerűsíteniünk kell a bevándorló munkavállalókra vonatkozó szabályokat. Ezenkívül elfogadhatatlan a Parlament által támasztott követelmény, amely szerint a bevándorlóknak öt év munkatapasztalattal kell rendelkezniük, és ebből két évnyivel vezető beosztásban. Nem értem, hogy miért nem terjesztették ki ezt a javaslatot egy olyan migrációs eljárásra, amely mindenki számára elérhető, aki munkát talál itt. A kék kártya lehetővé teszi a legális migrációt, de mivel nem mindenki számára elérhető, tartózkodtam a szavazástól.

Andrzej Jan Szejna (PSE), írásban. – (PL) Az Európai Uniónak szembe kell néznie a gazdasági migráció kérdésével. Sajnálatos módon a képzett munkaerő az Egyesült Államokhoz, Kanadához és Ausztráliához képest nem találja vonzó célnak az EU-t.

Ennek fő okai az egységes migrációs fogadórendszer hiánya, valamint az uniós tagállamok közötti mozgással kapcsolatos problémák. Ezt a helyzetet megváltoztatandó integrált és következetes európai migrációs politikára van szükség.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a képzett szakemberek bevándorlása növeli az Európai Unió versenyképességét, és lehetővé teszi a gazdasági növekedést. Előrejelzések szerint a következő két évtized során az EU-ban 20 millióval kevesebb szakképzett munkavállaló lesz, különösen mérnökökből lesz hiány. Ezeket az előrejelzéseket nem szabad figyelmen kívül hagynunk.

Véleményem szerint a migránsok foglalkoztatása semmiképpen sem jelenthet hosszú távú megoldást az Európai Unió gazdasági problémáira. Az EU-nak további intézkedéseket kell tennie a gazdaságpolitika és foglalkoztatáspolitikai terén, azonban jelenleg szükség van a gazdasági migránsokra, már csak a népesség előregedése és az egyre erőteljesebb demográfiai változások miatt is.

A fentiek figyelembevételével támogattam az uniós kék kártya bevezetését a képzett migránsok számára.

- Jelentés: Patrick Gaubert (A6-0431/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), írásban. – (FR) Patrick Gaubert képviselőtársam jelentése alapján a módosított jogalkotási állásfoglalás jóváhagyása, azaz a harmadik országok állampolgárainak valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó egységes engedélyre irányuló egységes kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országokból származó, a tagállamok területén legálisan tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslat mellett szavaztam. Üdvözlöm a Patrick Gaubert által az ezen az érzékeny területen elvégzett fontos munkát, amely hozzájárul a közös európai bevándorlási politika kialakítására tett erőfeszítésekhez. Ésszerűvé vált, hogy a harmadik országokból származó, a tagállamok területén legálisan tartózkodó munkavállalók közös jogain és egy eljárási kérdésen, azaz az egységes kérelmezési eljárás és az egységes engedély bevezetésén dolgozzunk.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Kötelességemnek éreztem, hogy a Patrick Gaubert által a harmadik országok állampolgárainak valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó egységes engedélyre irányuló egységes kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országokból származó, a tagállamok területén legálisan tartózkodó munkavállalók közös jogairól szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról készített jelentés (A6-0431/2008) szavazásán tartózkodjam. Azért tettem így, mivel Írország sajnálatos módon nem fogadta el az Amszterdami Szerződés 4. jegyzőkönyve 3. cikkének ezt a javaslatát. A demográfiai előrejelzések és a jelenlegi gazdasági helyzet azt bizonyítják, hogy Európának hatékony bevándorlási politikára van szüksége, amely megfelelően szabályozza a munkaerővel szemben támasztott követelményeket. A következő évtizedekben Európa gazdasági és társadalmi fejlődése az új gazdasági migránsoktól fog függni. Ez azt jelenti, hogy Európa-szerte aktív politikára van szükség a magasan képzett és a kevésbé képzett munkaerő belépésének lehetővé tételére.

Patrick Gaubert (PPE-DE), írásban. – (FR) Az Európai Parlament igen nagy többséggel most fogadott el két jelentést a munkavállalás céljából Európába bevándorlók belépéséről, ezáltal bizonyítva, hogy az Európai Unió képes különleges eszközöket bevezetni a gazdasági migránsok összehangolt kezelésére.

A tartózkodására és munkavállalására vonatkozó egységes engedélyre irányuló egységes kérelmezési eljárásról szóló jelentésem elfogadása megdönti számos afrikai és latin-amerikai államfő azon megalapozatlan vádjait, amelyek szerint Európa egy erődítmény, amely elzárkózik a világtól.

A plenáris ülés szavazása elfogadja a legális bevándorlók és az európai polgárok közötti egyenlő bánásmód elvét, és egy sor szociális és gazdasági jogot biztosít a legális bevándorlóknak.

Ezek a döntések elő fogják mozdítani a bevándorlók beilleszkedését; a migráns munkavállalók nem jelentenek veszélyt munkaerőpiacaink számára. Az uniós kék kártyáról szóló jelentés a vonzóbb befogadási feltételeknek köszönhetően a diplomás és magasan képzett bevándorlók számára könnyebbé fogja tenni az Európai Unió tagállamainak munkaerőpiacaira való belépést.

Európa bebizonyította, hogy képes elfogadni egy tiszteletet érdemlő, szilárd és nyitott bevándorlási politikát.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Gaubert úr azt az üzenetet szeretné a külvilágnak küldeni, hogy Európa nyitott a legális bevándorlásra, hiszen a legális bevándorlók mindenféle jogokat biztosít, és szűkebbre szabja a tagállamok azon lehetőségét, hogy korlátozzák a saját polgáraikkal és a bevándorlókkal szembeni általános egyenlő bánásmódot, más szóval kötelezővé teszi Európa számára a pozitív megkülönböztetést.

Gaubert úr biztos lehet abban, hogy közismert tény minden országban, ahova bevándorolnak, hogy Európa olyan, mint egy szűrő. Minden évben legális és illegális bevándorlók százezrei lépnek be Európába, akiket nem a munkalehetőségek vonzanak (Franciaországba a legális bevándorlók csupán 7%-a jön dolgozni), hanem a még mindig túl sok szociális ellátás és egyéb jogok, amelyeket felkínálnak, sőt bizonyos esetekben fenntartanak nekik anélkül, hogy közben bármit is megkövetelnének tőlük, vagy anélkül, hogy lehetőség lenne arra, hogy bármit is megköveteljenek tőlük cserébe, még a befogadó ország nyelvének minimális ismeretét sem – Gaubert úr szavaiból erre következtek.

Egy olyan időszakban, amikor országaink recessziót élnek át, amikor a globalizáció negatív hatásai érezhetőek gazdasági és szociális modelljeinkben, amikor ugrásszerűen nő a munkanélküliek vagy a szegény európai munkavállalók száma, ellensúlyozásképpen minden szektorban sürgősen szükség van a nemzeti és közösségi preferencia elvének alkalmazására.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Akárcsak az EP kék kártyáról alkotott véleménye esetében, annak ellenére, hogy a Parlament elfogadta azokat a módosításokat, amelyeket megszavaztunk, és amelyek enyhítik a tartózkodási és munkavállalási engedélyre irányuló egységes kérelmekkel kapcsolatos „egységes kérelmezési eljárásra” vonatkozó javaslat néhány negatív vetületét, úgy gondoljuk, hogy ezek a módosítások nem változtatják meg az Európai Bizottság által a Tanácsnak benyújtott irányelvre vonatkozó javaslatnak sem az indítékát, sem pedig a központi célkitűzéseit.

Ahogy parlamenti képviselőcsoportunk hangsúlyozta, az „egységes kérelmezési eljárás” célja az eljárások és a bevándorlók jogainak harmonizálása; azonban bizonyos alapvető szempontokból inkább korlátozza ezeket, mintsem megerősítené. Igaz ez például arra, hogy a bevándorlást függővé teszi a munkaszerződés *a priori* meglététől, valamint hogy a „kék kártya” feltételeit nem terjeszti ki a bevándorlókra általában, azaz nem teremt egyenlő feltételeket.

Más szóval ez az „egységes kérelmezési eljárás” és a „kiutasításról szóló irányelv” (amely növelni fogja az önkényes kiutasítást, és tovább fogja súlyosbítani a családegyesítés nehézségeit és akadályait) ugyanannak az érmének a két oldala. Más szóval ugyanannak a politikának egymással összhangban lévő eszközei és pillérei: az EU embertelen bevándorlási politikájának, amely kriminalizálja és kiutasítja, illetve kizsákmányolja, aztán félredobja a bevándorlókat.

Ezért a jelentés ellen szavaztunk.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom a munkavállalók jogait, ezért szavaztam a jelentés mellett. A jelentés megteremti a harmadik országbeli munkavállalók számára a tartózkodására és munkavállalására vonatkozó egységes engedély sokkal egyszerűbb rendszerét.

Carl Schlyter (Verts/ALE), írásban. – (SV) Tartózkodom a szavazástól, mivel a „nem” szavazatot úgy lehetne értelmezni, hogy a bevándorlás ellen vagyok, ami nem igaz, de a jelentés problémás, mivel az egységes eljárás azt jelenti, hogy az EU-nak befolyása lesz a bevándorlási politikára, ami magában hordozza annak a veszélyét, hogy a bevándorlási politika nem lesz megfelelő.

Olle Schmidt (ALDE), írásban. – (SV) Úgy döntöttem, hogy a módosítás ellen szavazok, nem azért, mert önmagában rossznak gondolom, hanem azért, mert ki akarom várni a Bizottság által kidolgozandó átfogóbb és átgondoltabb irányelvet. Lényegesnek tartjuk, hogy ne tegyünk elhamarkodott jogalkotási javaslatokat ezen a fontos területen.

- Jelentés: Neil Parish (A6-0368/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) A borral kapcsolatos fő kérdés a nemrég elfogadott közös piacszerzés tartalma, amely véleményünk szerint tartalmaz néhány nagyon negatív szempontot, különösen a portugál termelésre nézve, amely alapvetően kis és középméretű mezőgazdasági üzemeken alapul. Gyakorlati hatásait már lehet is érezni, ahogy sok mezőgazdasági termelőtől hallottam, akikkel kapcsolatban vagyok.

Azonban úgy tűnik, hogy nincsenek nagy nehézségek a borágazatnak egy egységes közös piacszerzésbe való beemelésével, amely egyesíteni fogja a piacot szabályozó összes eszközt, legyenek azok közösek vagy

nem közősek a különböző ágazatokban. Lehetséges, hogy csak egyszerűsítés kérdése ez, feltéve, hogy nem jelenti az eszközök megszüntetését vagy nincs egyéb jogi jelentése.

Mivel a borral kapcsolatos probléma oka az akaratunk ellenére már elfogadott és végrehajtott reform, most eléggé lényegtelen, hogy ez az ágazat része lesz-e az egységes közös piacszervezésnek vagy nem, mivel ez nem módosítja a gyakorlati hatásokat.

Ezért döntöttünk úgy, hogy tartózkodunk.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Júniusi Lista szerint jó dolog a jelenlegi 21 ágazatspecifikus piaci rendtartás felülvizsgálata és egyesítésük egy rendtartássá a jogszabályok ésszerűsítése és egyszerűsítése érdekében. Azonban a Bizottság szerint az alapvető politika nem változott.

A Júniusi Lista így a jelentés ellen szavazott, mivel nem támogatjuk a jelenlegi közös agrárpolitikát.

Christa Kläß (PPE-DE), írásban. – (DE) Elnök asszony, biztos úr, csak azért szavaztam a bor közös piacszervezésének az összes többi mezőgazdasági termék egységes közös piacszervezésébe való integrálására vonatkozó bizottsági javaslat mellett, mert a Bizottság a tegnapi vitában biztosított minket arról, hogy amint a tanácsi javaslat elfogadásra kerül, az EUR-Lex keresőprogramba felvesznek egy olyan funkciót, amely az egyes közös piacszervezések (pl. bor, tej vagy gyümölcsök és zöldségek) felhasználóinak lehetővé teszi, hogy csak a saját termékükkel kapcsolatos cikkeket hívják le. Ezenkívül a Bizottság ígéretet tett arra nézve, hogy a jövőbeli változások mindig csak az egyes termékekre fognak vonatkozni, és nem fognak önkényesen más termékeket is érinteni. A vita során világossá vált, hogy a jövőben ugyan a jelenlegi 21 dokumentum helyett csak egy dokumentum lesz, de ez olyan átfogó lesz, mint a 21 egyedi dokumentum. Azonban az egységes közös piacszervezés így létrejövő, nagyon bonyolult dokumentumának adminisztrációját a lehetőségek szerint minél egyszerűbbé kell tenni.

- Jelentés: Pervenche Berès (A6-0450/2008)

Dragoş Florin David (PPE-DE), írásban. – (RO) A tagállamok fizetési mérlegéhez középtávú pénzügyi támogatást nyújtó mechanizmus létrehozásáról szóló uniós rendelet módosítása mellett szavaztam. Ez azt jelenti, hogy a pénzügyi támogatás felső határa 12 milliárd euróról 25 milliárd euróra nő azon tagállamok esetén, amelyek nem tartoznak az euroövezethez, és nehézségeik vannak a fizetési mérlegükkel. Az Európai Parlament úgy gondolja, hogy az euroövezeten kívüli tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy először az EU-n belül keressenek lehetséges középtávú pénzügyi támogatást a mérleg hiányának leküzdésére, mielőtt még nemzetközi szinten folyamodnának támogatásért. A jelenlegi helyzet is az euró hasznosságát bizonyítja, hiszen az euró védelmet jelent az euroövezethez tartozó tagállamok számára, és ez az euroövezeten kívüli tagállamokat arra ösztönzi, hogy minél hamarabb csatlakozzanak az euroövezethez, ezáltal eleget téve a Maastrichti Szerződés követelményeinek.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – A jelenlegi pénzügyi helyzet az euró védelmező hatását bizonyítja, ezért mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy az euroövezeten kívüli tagállamokat az euró bevezetésére ösztönözzük, amint megfelelnek a követelményeknek. Egyetértek azzal is, hogy azon euroövezeten kívüli uniós tagállamoknak, amelyeknek pénzügyi támogatásra van szükségük, először uniós szinten kell megpróbálniuk megszerezni ezt, mielőtt még nemzetközi szinten próbálkoznának. Ezen okokból támogatam a jelentést.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Júniusi Lista úgy gondolja, hogy a tagállamok számára nagyon fontos, hogy az európai térségben jó gazdasági pozíciót töltsenek be, valamint támogatja a független európai szomszédságpolitikát.

Azonban úgy gondoljuk, hogy egy középtávú pénzügyi támogatási mechanizmushoz létrehozott közös európai támogatási rendszer sem biztosítékot, sem megoldást nem kínál erre. Egy ilyen rendszer egy olyan felesleges és bürokratikus eljárást hoz létre, amelyben a támogatást igénylő tagállamok valójában alárendelt helyzetbe kerülnek a GMU országaihoz képest, hiszen kívülállókat által meghatározott követelményeknek kell megfelelniük, és „politikai és gazdasági intézkedéseket” kell végrehajtaniuk. Azokat az országokat, amelyek tagjai az Európai Uniónak (jogosan), de nem tagjai a monetáris uniónak (szintén jogosan), arra kényszerítik, hogy rögzített euroátváltási árfolyamot tartsanak fenn, méghozzá a legfontosabb kereskedelmi partnereikkel. Azt gondoljuk, hogy nem egészséges dolog az, hogy a monetáris uniót kívüli országoknak rögzített átváltási árfolyamot kell választaniuk, aztán pedig nagy regionális és/vagy nemzetközi szervezetek segítségére szorulnak.

A Júniusi Lista ezért azon a véleményen van, hogy a tagállamok fizetési mérlegének támogatásához felesleges a 25 milliárdos felső határ. Úgy gondoljuk, hogy a monetáris unión kívüli tagállamoknak lebegő árfolyamrendszert kell fenntartaniuk. Akkor ez a probléma meg fog szűnni, és az adófizetők megtakarítanak 25 milliárd eurót.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Az Európai Unió és PNR-adatok (B6-0615/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) Kétségtelen, hogy mind a terrorizmus, mind a szervezett bűnözés szörnyű fenyegetést jelentenek, amelyek ellen lehetőség szerint minél hatékonyabb eszközökkel kell küzdeni.

Fontos, hogy elkerüljük, hogy minden tagállam saját PNR-rendszert hozzon létre. Eddig három tagállam hozott létre ilyet, és az eredmény az lett, hogy a három rendszer között különbségek vannak mind a fuvarozók számára előírt kötelezettségek, mind a célkitűzések területén.

Azonban az adatvédelem alapszabálya, hogy bármilyen új eszközt csak akkor lehet elfogadni, ha előbb alaposan megvizsgálták a személyes adatok továbbításának szükségességét és az adattovábbítás különleges céljait.

A Bizottság által előterjesztett javaslat túl homályos, és nem tisztázza sem azt, milyen hozzáadott értéket fog a PNR-adatok gyűjtése magával hozni, sem azt, milyen viszonyban lesz az uniós tagállamokba való belépéskor jelenleg alkalmazott biztonsági ellenőrző intézkedésekkel, úgymint a SIS-sel (Schengeni Információs Rendszer), a VIS-sel (Vízuminformációs Rendszer) és az APIS-szal (Előzetes Utasinformációs Rendszer).

Véleményem szerint a végső döntés meghozatala előtt elengedhetetlen világosan megmutatni ezen adatok hasznosságát, valamint az általuk elérni kívánt célokat biztosítandó az arányosság elvének figyelembevételét és a megfelelő jogi biztosítékok megteremtését.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Az utasnyilvántartási adatok (PNR) bűnüldözési célú felhasználásáról szóló tanácsi kerethatározatra irányuló javaslatról szóló állásfoglalás (B6-0615/2008) mellett szavaztam. Azért tettem így, mert ezen a területen minden javaslatnak arányosnak kell lennie, és meg kell felelnie az Emberi Jogok Európai Bíróságának és az Európai Unió Alajogi Chartájának. A Bizottság javaslata jelentős hatással lehet az európai polgárok magánéletére, viszont nem sorakoztat fel elégséges bizonyítékot arra nézve, hogy szükség van az adatok tömeges gyűjtésére európai uniós szinten.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Bizottság szeretné, ha a bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelem érdekében európai uniós szinten történne az utasinformációk gyűjtése és cseréje. A gyűjtendő és a bűnüldöző hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk között van a légiutasok hitelkártyaszáma és elérhetősége, valamint információk a poggyászuokról, repülési szokásaikról, nyelvtudásukról, illetve arról, hogy milyen igényeik voltak a repülőgépen való helyfoglalás kapcsán, ezenkívül a gyermekkel utazó valamennyi személy kora, neve, elérhetősége és a gyermekhez fűződő kapcsolatának jellege.

Ez a fajta tömeges adatfelvétel kétségtelenül a magánélet megsértéséhez vezet. A javaslat nem veszi figyelembe a szubszidiaritás és arányosság gyakran hangoztatott, de ritkán alkalmazott elveit.

Üdvözljük azt a tényt, hogy az Európai Parlament kritikus a Bizottság javaslatával szemben, és szeretnénk hangsúlyozni, hogy kétséges, hogy ilyen típusú uniós jogszabályokra van-e szükség. Ezért az Európai Parlament állásfoglalása mellett szavaztunk, mivel az elzárkózik a Bizottság által javasolt intézkedésektől.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Bár nem értünk egyet az állásfoglalás bizonyos szempontjaival, különösen azzal, hogy elmulasztja a „terrorizmus elleni küzdelem” meghatározását, figyelembe vesszük, hogy megerősít néhány komoly fenntartást az EU-n belüli (a légitársaságok utasaira vonatkozó) PNR-rendszer létrehozásáról.

Egyebek között az állásfoglalás:

- sajnálattal veszi tudomásul, hogy az EU PNR-rendszerének létrehozására vonatkozó javaslat indoklása sok jogbizonytalanságot hagy maga után az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) való összeférhetőség szempontjából;

- úgy véli, hogy a javaslat célja nem a nemzeti rendszerek harmonizációja (hiszen ezek nem léteznek), hanem inkább az, hogy a tagállamok számára kötelezettséget teremtsen e rendszerek létrehozására;

- aggodalmát fejezi ki, hogy a javaslat alapján véve a bűnüldözési hatóságoknak indokolás nélküli hozzáférést biztosít minden adathoz;

- ismételten hangot ad a PNR-adatok profilalkotás és kockázatértékelési paraméterek meghatározása érdekében történő, válogatás nélküli alkalmazását lehetővé tevő intézkedések kapcsán felmerülő aggályainak;

- hangsúlyozza, hogy az Egyesült Államok soha sem tudta egyértelműen bizonyítani, hogy az PNR-adatok tömeges és rendszeres felhasználása szükséges a „terrorizmus elleni küzdelemben”.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az in 't Veld asszony által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság nevében előterjesztett, az utasnyilvántartási adatok (PNR) bűnüldözési célú felhasználásáról szóló tanácsi kerethatározatra irányuló javaslatról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam.

Teljes mértékben osztom a képviselőtársaim által említett célokat és aggályokat, mind a Bizottság által javasolt intézkedések arányosságával, mind ezen intézkedések jogalapjával, mind azon, a személyes adatok védelmét érintő veszélyekkel kapcsolatban, amelyeket számos alkalommal megfogalmaztam az Állampolgári Jogi Bizottság ülésein. Az állampolgárok számára a magas fokú biztonság garantálása szent és sérthetetlen cél, és úgy vélem, hogy jelenleg sok rendszer létezik erre. Úgy vélem, hogy a további intézkedések bevezetése előtt ki kell értékelnünk a jelenlegi mechanizmusok teljes, szisztematikus működését annak elkerülése érdekében, hogy a leküzdendő problémáknál még nagyobb problémákat idézzünk elő.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Pénzügyi támogatási mechanizmus a tagállamok fizetési mérlegéhez (B6-0614/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), írásban. – Az állásfoglalás 2. bekezdése az euroövezettel foglalkozik. Az Egyesült Királyság konzervatív küldöttségének az euróval kapcsolatos kérdésekre vonatkozó megállapodása értelmében a végső szavazáson tartózkodtunk.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Kongói Demokratikus Köztársaság (RC-B6-0590/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Az állásfoglalás mellett szavaztam, de jobban szerettem volna, ha a szöveg az 1. módosítással (19. bekezdés) került volna elfogadásra, amely azonban sajnálatos módon kis többséggel elutasításra került. A módosítás még erősebbé tette volna elkötelezettségünket ezen a nagyon nehezen kezelhető és hatalmas válságban lévő területen. Mindazonáltal remélem, hogy az állásfoglalás elfogadása az Európai Unió beavatkozásához fog vezetni.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) Az Európai Uniónak a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén kialakult, romló helyzetre adott válaszáról szóló közös állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam, mivel úgy gondolom, hogy ami történik, az nagyon aggasztó, gondoljunk a halottak millióira, a menekültek százazreire és a védtelenek ellen elkövetett kegyetlen bűncselekményekre. Ráadásul annak a lehetősége is fennáll, hogy a konfliktus áterjed a szomszédos országokra.

Ez az állásfoglalásra irányuló indítvány a helyes irányba mutat, különösen mivel arra szólít fel, hogy az emberiség elleni bűntettek elkövetőit állítsák bíróság elé, valamint hogy történjenek erőfeszítések a létrejött megállapodások megerősítésére és végrehajtására, vagy úgy, hogy a MONUC-nak több forrást biztosítsanak, vagy pedig nemzetközi nyomás gyakorlásával.

Szeretném hangsúlyozni azt is, hogy az állásfoglalás felszólítja az Európai Uniót, hogy gondoskodjon arról, hogy az európai vállalatok ne kereskedjenek az erről a területről származó ásványokkal, mivel az ezekkel folytatott kereskedelem a konfliktus alapját képezi.

Minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk egy újabb afrikai tragédia megelőzésére.

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzet rettenetes. Teljes szívünkkel támogatjuk az ENSZ együttműködése keretében megvalósítandó nemzetközi megoldásokat. Azonban nem gondoljuk, hogy az EU-nak nemzetközi válságokat és konfliktusokat kellene külpolitikája megerősítésére használnia.

Ezért az állásfoglalás ellen szavaztunk.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az egész EU-nak együttesen, egyes erős tagállamoknak pedig külön-külön is komoly felelősséget kell vállalniuk a Kongói Demokratikus Köztársaságban a polgárháború

következtében kialakult, már amúgy is tragikus helyzet romlása ügyében. Felelősséget kell vállalnunk a Kongói Demokratikus Köztársaság népéért, valamint az afrikai kontinens valamennyi népéért. A múltban az európai gyarmatosítók fosztották ki hosszú ideig módszeresen ezt az országot és általában egész Afrikát, ma pedig az imperialisták teszik ezt. Saját érdekeik érvényesítése érdekében konfliktusokat szítanak vagy használnak ki. E múltbeli és jelenlegi események eredménye az, hogy a Föld leggazdagabb kontinensén, Afrikában él a legtöbb éhes, szegény és elnyomott ember.

Az uniós beavatkozás különböző formáinak megerősítésére tett javaslatnak – ami főként az ENSZ katonai erői keresztül történik, a szóban forgó ország egyidejű politikai vagy egyéb tevékenységeinek kizárása nélkül – semmi köze sincs az ország népének állítólagos humanitárus védelméhez, mint ahogy azt a liberálisok, a szociáldemokraták és a zöldek álszent módon állítják a közös állásfoglalásban. A humanitárius érdek csak ürügy. Az EU tagállamainak alapvető célja, hogy nagyobb piaci részesedést biztosítsanak, ami – ahogy az állásfoglalás indirekt módon be is ismeri – természetesen egyet jelent az ország gazdag ásványkincskészletének további zavartalan és általános kifosztásával.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Az európai űrpolitika (B6-0582/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström és Åsa Westlund (PSE), írásban. – (SV) Mi, svéd szociáldemokraták úgy gondoljuk, hogy a világűr nem szabad militarizálni, és úgy véljük, hogy a kutatásnak és a befektetéseknek kizárólag békés célokra szabad irányulniuk.

Azonban nem támogatjuk a 6. módosítást, amely visszautasítja a világűr bármiféle, közvetetten katonai módon való használatát, mivel számos olyan katonai természetű alkalmazás van, mint például a műholdas navigációs és kommunikációs rendszerek, amelyeket a békefenntartásban is felhasználnak. Ez a technológia nagyon hasznos a civil társadalom számára is, és nem gondoljuk, hogy a civil felhasználását korlátozni kellene amiatt, mert katonai célokra is fel lehet használni.

Giles Chichester (PPE-DE), írásban. – Bár támogatom az állásfoglalás fő irányvonalát, de én és brit konzervatív képviselőtársaim teljes mértékben ellenezzük a Lisszaboni Szerződést, ezért nem tudjuk támogatni az 1. bekezdésnek a Lisszaboni Szerződésre való hivatkozását.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Támogattam a „hogyan hozzuk le a világűr a földre” témáról szóló állásfoglalást (B6-0582/2008), mivel úgy gondolom, hogy támogatnunk kell az európai űrpolitikát. Írországban egyre több fiatal választja a tudományt életpályának – és ez a tendencia jellemző Európa-szerte. Az űrkutatás inspiráló a fiatalok számára, és arra ösztönzi őket, hogy tudományos vagy technikai pályát válasszanak; ez erősíti az európai kutatási potenciált is. Azonban az a véleményem, hogy az űrt kizárólag nem katonai célokra szabad használni, ezért vissza kell utasítanunk a rendszerek, pl. a Galileo minden közvetlen vagy közvetett katonai célú használatát.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az Európai Parlamentnek az európai űrpolitikáról szóló állásfoglalásában hangsúlyozott fontos kérdések és prioritások mellett ez a rövid szavazatindoklás fel kívánja hívni a figyelmet arra a tényre, hogy a Tisztelt Ház többsége támogatja a világűr katonai célú használatát.

Ezt a következtetést vonhatjuk le abból, hogy visszautasították azokat a módosításokat, amelyeket képviselőcsoportunk terjesztett elő, megismételve, hogy a világűr kizárólag békés, nem katonai célokra szabad használni, azaz vissza kell utasítani minden, közvetlen vagy közvetett katonai használatot.

Ezzel ellentétben a Parlament többsége úgy véli, hogy „a környezetvédelem, a közlekedés, a kutatás, a védelem és a biztonság terén a megoldások előmozdítása érdekében egyre komolyabb érdekek fűződnek ahhoz, hogy az EU erős és vezető szerepet töltsön be az európai űrpolitikában.”

Ebből a szempontból a Parlament többsége felkéri a Tanácsot és a Bizottságot „a világűr terén a civil és biztonsági fejlemények közötti szinergia ösztönzésére; rámutat arra, hogy az európai biztonsági és védelmi lehetőségek többek között a műholdas rendszerek elérhetőségétől függenek”.

Más szóval a világűr fel lehet használni az EU militarizálása és a fegyverkezési verseny érdekében.

Margie Sudre (PPE-DE), írásban. – (FR) Őszintén sajnálom, hogy az európai űrpolitika jövőjéről szóló állásfoglalásra irányuló, most elfogadott kitűnő javaslat nem hivatkozik a kourou-i űrközpontra.

Európa űrrel való kapcsolatának története tagadhatatlanul kötődik Guyanához. Ez annyira nyilvánvaló mindenki számára, hogy már el is felejtjük hangsúlyozni, hogy az összes Ariane rakétát a kourou-i űrközpontban szerelik össze, helyezik a kilövőpályára, és innen indítják.

Köszönet a francia elnökségnek, amelyet Jean-Pierre Jouyet képviselt, akinek volt annyi lélekjelenléte, hogy a tegnapi vita során megemlítsen ezt a tényt.

Véleményem szerint az európai űrstratégiába haladéktalanul be kell építeni az Európai Űrkikötő jövőbeli fejlesztésének alapos megfontolását mind az infrastruktúra és a személyzet, mind a kutatási projektek szempontjából.

Kourou az európai űrprogram ablaka. Guyana, amely az Európai Unió legtovábbi régiója, megérdemli, hogy elismerjük a stratégiai politikához való múltbeli és jövőbeli hozzájárulását.

Szeretném, ha a Parlament tiszteletét fejezné ki a guyanai űrközpont iránt, és nyomatékosan hangot adna annak, hogy az űrközpont minden európai büszkeséggel tölti el. Csak néhány évtized, és Kourou európai identitásunk szerves részévé válik.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: Kazettás bombák (B6-0589/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) A 2008-ban 107 állam által elfogadott, kazettás bombákról szóló egyezményt december 3-án megnyitják aláírásra, és 30 ratifikáció után hatályba fog lépni.

Az egyezmény a fegyverkategóriaként tiltani fogja a kazettás bombák használatát, gyártását, felhalmozását és szállítását, és a részes államokat az ilyen bombakészletek megsemmisítésére fogja kötelezni.

Az általunk támogatott állásfoglalásra irányuló indítvány valamennyi államot felhívja, hogy az első adandó alkalommal írja alá és ratifikálja a kazettás bombákról szóló egyezményt, valamint nemzeti szinten tegyen lépéseket az egyezmény végrehajtásának megkezdése érdekében még annak ratifikálása előtt.

Az állásfoglalásra irányuló indítvány valamennyi államot felhívja, hogy ne használjon, vásároljon, halmozzon fel, gyártson, szállítson vagy exportáljon kazettás bombákat a kazettás bombákról szóló egyezmény hatálybalépéséig.

Ezenkívül valamennyi tagállamot felhívja, hogy nyújtson segítséget az érintett lakosságnak, és támogassa a visszaradt kazettás bombák eltávolítását és megsemmisítését.

Végezetül pedig felhívja valamennyi tagállamot, hogy ne tegyenek olyan lépéseket, amelyek megkerülhetik vagy veszélyeztethetik a kazettás bombákról szóló egyezményt és annak előírásait, különös tekintettel arra, hogy ne fogadjanak el a hagyományos fegyverekről szóló olyan esetleges egyezményt, amely megengedi a kazettás bombák használatát.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, a kazettás bombákról szóló egyezmény 2008 vége előtti hatálybalépésének szükségességéről szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam. Ez a javaslat, amelyet teljes mértékben támogatok, a fegyverek egy egész kategóriájaként tiltani fogja a kazettás bombák használatát, gyártását, felhalmozását és szállítását.

Szintén helyeslem, hogy a múltban kazettás bombákat használó uniós tagállamok kötelesek lesznek technikai és pénzügyi támogatást nyújtani a visszaradt kazettás bombák eltávolítására és megsemmisítésére. Végezetül pedig üdvözlöm képviselőtársam azon kezdeményezését, hogy valamennyi tagállamot felhívják, hogy az egyezmény ratifikálásától függetlenül se használjon, vásároljon, halmozzon fel, gyártson, szállítson vagy exportáljon kazettás bombákat.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), írásban. – A brit konzervatív képviselőcsoport az állásfoglalás mellett szavazott az ENSZ nemrég elfogadott, kazettás bombákról szóló egyezményének támogatása érdekében. Úgy gondoljuk, hogy az egyezmény sikeresen egyesíti az elvi és gyakorlati humanitárianizmust a felelős fegyveres erők katonai követelményeinek figyelembevételével.

Következésképpen ragaszkodtunk ahhoz az állásponthoz, hogy a kazettás bombák valamennyi típusának válogatás nélküli betiltása negatív hatással lehet fegyveres erőink hadműveleteinek hatékonyságára. Ezért különös figyelmet szenteltünk annak, hogy az egyezmény tiltása ne vonatkozzon a bombák világosan meghatározott, következő, „intelligensebb” generációjára, amelyek képesek lesznek önmagukat megsemmisíteni, és minimális veszélyt jelentenek a civil lakosságra. Nagy-Britannia honvédelmi minisztériuma jelenleg egy olyan bomba kifejlesztésén dolgozik, amely megfelel a mentesség feltételeinek.

Általánosságban azt gondolom, hogy fontos megőriznünk az arányérzékünket a fegyveres erőink által végzett kockázatkezeléssel kapcsolatban. A brit fegyveres erők mindig megpróbálják minimalizálni a polgári lakosság veszélyeztetését, és korlátozták a járulékos veszteségeket, de soha nem szabad elfelejtenünk azt a

tényt, hogy terroristák és lázadó elemek ellen harcolunk, akik lelkiismereti aggályok nélkül választják meg módszereiket az ártatlan emberi életek válogatás nélküli kioltására. Ezek ellen az elemek ellen kell harcolnunk.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: HIV/AIDS (RC-B6-0581/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, az állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam. A korai diagnózis és a kutatás az egészségvédelem megbízható alapja. A HIV esetében az elmúlt évek eredményei azt mutatják, mennyire fontos a kutatás előmozdítása. Ezért minden akadályt el kell hárítanunk a kutatás útjából, mivel az a HIV-fertőzöttek számára valódi reményt jelenthet a minőségileg kielégítőbb életvitelre.

Ezt a követelményt a Bizottságnak konkrétan is támogatni kell politikai, gazdasági és pénzügyi források segítségével. Ugyanakkor a Tanácsnak és a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a HIV-fertőzöttek megkülönböztetését valamennyi tagállamban nyilvánítsák jogsértőnek.

Carlos Coelho (PPE-DE), írásban. – (PT) A portugál PSD (Szociáldemokrata Párt) támogatja az állásfoglalást, amely valamennyi tagállamban előmozdítja a HIV-fertőzés korai diagnózisának és a fertőzöttek korai gondozásának bevezetését. A legtöbb jelenlegi statisztika nemcsak arra mutat rá, hogy az EU-ban nő a HIV-fertőzöttek száma, hanem arra is, hogy a HIV-fertőzöttek egy jelentős részét még nem is diagnosztizálták.

Sok uniós tagállamban a HIV-fertőzés gyors terjedésének egyik oka az a tény, hogy az intravénás kábítószeres fogyasztói közül sokan fertőződnek meg és fertőznek meg másokat a közös tűk használata miatt. Az EuroHIV által az Európai Unióban szokásos kábítószer-fogyasztási tendenciákról készített éves jelentés azt mutatja, hogy a kábítószer-fogyasztók között Portugáliában van a legtöbb diagnosztizált HIV/AIDS-fertőzött.

Az egészségügyi gondozásról szóló éves felmérés (Euro Health Consumer Index - EHCI) 2008-ban azt mutatta, hogy Portugália az európai egészségügyi ellátórendszerek listájának valahol az alján található. A portugál egészségügyi rendszer ellen felhozott egyik kritikus megjegyzés az, hogy még mindig nincs megoldva az ellátáshoz való hozzáférés és a várakozási idők kérdése. Az Eurostat szerint még mindig Portugália az az ország, ahol a legmagasabb az AIDS-szel kapcsolatos halálozási arány. Portugália és a többi uniós ország adatainak összehasonlító elemzése rámutat, hogy valami nincs rendben a nemzeti stratégiánkkal. Fel kell ismernünk és elemeznünk kell, hogy mi nem működik.

Edite Estrela (PSE), írásban. – (PT) A HIV/AIDS korai diagnózisáról és gondozásáról szóló közös állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam, mivel véleményem szerint sürgősen szükséges az e betegség diagnózisára és kezelésére tett intézkedések és lépések megerősítése az Európa Unió új HIV-fertőzöttjei számának riasztó növekedése miatt.

A betegség megelőzésére és kezelésére tett lépések elengedhetetlenek a fertőzés rohamos terjedésének feltartóztatására. Ezért véleményem szerint alapvető fontosságú, hogy támogassuk az információkhoz, a tanácsadáshoz, az egészségügyi ellátáshoz és a szociális szolgáltatásokhoz való könnyebb hozzáférést.

Ezenkívül nagyon fontos, hogy a tagállamok olyan rendelkezéseket hozzanak, amelyek hatékonyan tiltják a HIV/AIDS-fertőzöttekkel szembeni megkülönböztetést.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, örömmel mondom el, hogy a HIV-vírus korai diagnózisáról és gondozásáról szóló állásfoglalásra irányuló indítvány mellett szavaztam. Az európai polgárok és egészségük védelme érdekében a Bizottságnak kötelessége támogatni a korai diagnózist és csökkenteni a betegséggel kapcsolatos kutatások akadályait, valamint lehetővé tenni a korai gondozást, és annak fontosságát kommunikálni.

Tekintettel az EuroHIV és az UNAIDS jelentései által megerősített tényre, hogy az Európai Unióban és a szomszédos államokban ijesztő mértékben nő a HIV-fertőzöttek száma, és hogy némely országban a HIV-fertőzöttek becsült száma a hivatalos adatoknak csaknem a háromszorosa, üdvözlöm a javaslatot, amely felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre olyan HIV/AIDS-csökkentési stratégiát, amely a kábítószerfüggőkre és az intravénás kábítószeres fogyasztókra összpontosít.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: A méhészeti ágazat (B6-0579/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Szeretnénk az általunk támogatott állásfoglalás néhány szempontját hangsúlyozni, különös tekintettel a következőkre: „az ágazat a közösségi piacra harmadik országokból importált termékek tisztességtelen versenyének van kitéve”, és „a méhállomány a pollen- és nektárforrások rohamos csökkenése következtében komoly fogyásnak indulhat”. Ezeket a problémákat a

közösségi preferencia alkalmazásával kell megoldani, azaz meg kell szüntetni a harmadik országokból származó mezőgazdasági termékek tisztességtelen versenyt. A méhállományt megtizedelő paraziták és betegségek, köztük a géntechnológiával módosított szervezetek, valamint azok eredetének kutatását haladéktalanul meg kell erősíteni kiegészítő kutatási költségvetési források rendelkezésre bocsátásával.

Az állásfoglalásból hiányzik az a szempont, hogy az egész problémáért a közös agrárpolitika reformja a felelős. Az elsivatagosodás, a termelés leállítását hatalmas területeken és a géntechnológiával módosított fajok a biodiverzitás csökkenéséhez vezettek. Ezenkívül olyan termelési módszereket vezettek be, amelyek figyelmen kívül hagyják az egyes régiók sajátos adottságait, úgymint a termőtalajt és az éghajlati tényezőket.

A fent említett intézkedések mellett szükség lenne egy ezzel a tendenciával ellentétes irányú agrárpolitikára, mivel ez sokat segíthetne a méhészeti ágazat problémáinak megoldásában.

Christofer Fjellner (PPE-DE), írásban. – (SV) Ez az állásfoglalás azzal a ténnyel foglalkozik, hogy a méhállomány tisztázatlan okokból pusztul. Osztjuk azt a nézetet, hogy a kutatásnak megoldást kell keresnie erre a problémára.

Azonban nem osztjuk azt a nézetet, hogy a méhészeknek több támogatást kellene adni, valamint hogy a környező világ ellen nagyobb védelmet kellene biztosítani (protekciónizmus).

Hélène Goudin és Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az Európai Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága által előterjesztett javaslatnak vannak jó és kevésbé jó szempontjai. Támogatjuk a Bizottságnak a méhállományt tizedelő parazitákkal és megbetegedésekkel kapcsolatos kutatásra irányuló kezdeményezését.

Azonban az állásfoglalás olyan javaslatokat is tartalmaz, amelyeket nem tudunk támogatni. Például az Európai Parlament „sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot pénzügyi támogatási mechanizmusra a méhállomány pusztulása következtében nehézségekkel küzdő méhészeket segítésére” (11. bekezdés). Nem támogatjuk, hogy ilyen költségeket hárítsanak az EU költségvetésére, és az Európai Parlament föderalista többségének nem kellene támogatnia ezt a javaslatot annak pénzügyi következményeinek ismerete nélkül.

Ezért teljes mértékben az állásfoglalás ellen szavaztunk.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), írásban. – (RO) A méhállomány drámai megfogyatkozása és ennek következtében a beporzás csökkenése veszélyezteti az Európai Unió gyümölcs- és zöldségtermesztését. A méhek számának fogyatkozását a levegőben és a rovarirtó permetezőszerekben lévő különböző paraziták és gombák okozzák. A varroa paraziták által okozott fertőzés a fő probléma, ez a méhek szárnyának és potrohának eldeformálódásában, valamint alulfejlett, repülni képtelen és nagyon rövid élettartamú méhekben mutatkozik meg. Ha a betegséget nem kezeljük, a varroa néhány hónapon belül egy egész méhkolónia eltűnéséhez vezethet. A rovarirtók hosszan tartó használata is a méhállomány pusztulását okozza, bár ezeket éppen a gombák és paraziták ellen használják. Egyes tudósok szerint a jelenségért a mobiltelefonok által kibocsátott elektromágneses hullámok is felelősek, mivel ezek megzavarják a méhek navigációs rendszerét, és így nem tudnak visszatérni a kaptárba. Ezen a területen elő kell mozdítani a kutatást, hogy megoldásokat találjunk a méheket érintő betegségek leküzdésére. Ezenkívül a mezőgazdasági termelőknek arra kell törekedniük, hogy a virágzás alatt minél ritkábban használjanak növényvédő szereket – ez is segíteni fog a méhek pusztulásának megállításában.

Christel Schaldemose (PSE), írásban. – (DA) Ole Christensen, Poul Nyrup Rasmussen, Dan Jørgensen, Britta Thomsen és Christel Schaldemose nevében.

Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportjának dán küldöttsége a méhészeti ágazat helyzetéről szóló állásfoglalás ellen szavazott. Véleményünk szerint az állásfoglalás a protekciónizmus jegyeit viseli magán, és kísérletet tesz az uniós mezőgazdasági termelők támogatásának növelésére.

Véleményünk szerint a méhek pusztulása óriási probléma, amelyet uniós szinten kell kezelni, de a megfelelő módszerekkel. Ilyenek például a kiegészítő kutatás, az ökoszisztéma fokozott védelme, beleértve a rovarirtók használatának korlátozását.

- Állásfoglalásra irányuló indítvány: A tagállamokban folytatott környezetvédelmi ellenőrzések (B6-0580/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – A tagállamokban végzett környezetvédelmi ellenőrzések minimumkövetelményeinek megállapításáról szóló 2001/331/EK ajánlás felülvizsgálatáról szóló állásfoglalás

(B6-0580/2008) mellett szavaztam. A közösségi környezetvédelmi jogszabályok megfelelő és szabályos végrehajtása elengedhetetlen, hiányos végrehajtása nem tesz eleget a polgárok elvárásainak, és aláássa a Közösségnek a környezet eredményes védelmezőjeként kivívott jó hírnevét. Ha azt akarjuk, hogy jogszabályaink hitelesek legyenek, akkor gondoskodni kell hatékony végrehajtásukról is.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), írásban. – (PT) Kétségtelen, hogy nagyobb figyelmet kell szentelnünk a környezetvédelmi kérdéseknek, és olyan intézkedéseket kell bevezetnünk, amelyek megelőzik az állandó környezeti károkat, amelyek veszélyeztetik bolygónk jelenét és jövőjét, valamint polgáraink életminőségét.

Ezért jobban oda kell figyelniük a környezetvédelmet biztosító szabályok betartására, valamint az egyes országok sajátosságaira, köztük a társadalmi feltételekre. Ezenkívül szolidárisabb politikára van szükség, amely figyelembe veszi a fejlettségi szintek és gazdasági lehetőségek különbözőségeit.

Az EU környezetvédelmi jogszabályai nem biztosítják megfelelően mindezeket a szempontokat, valamint politikái sem megfelelően következetesek. Ezért komoly kétségeink annak az Európai Bizottságnak az ezen komplex probléma megoldására irányuló politikai akaratával kapcsolatban, és véleményünk szerint az állásfoglalásban előterjesztett javaslatok a regionális és szociális egyenlőtlenségek fokozódásának kockázatát vonják maguk után.

Ezért döntöttünk úgy, hogy tartózkodunk.

Duarte Freitas (PPE-DE), írásban. – (PT) Gratulálok a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságnak a szóbeli kérdés és az állásfoglalásra irányuló indítvány megszövegezéséért, mivel egyértelműen megfogalmazták a közösségi környezetvédelmi jogszabályok pontos végrehajtásának szükségességét. Ezért sürgetik a Bizottságot, hogy terjessze elő a környezetvédelmi ellenőrzésekről szóló irányelvre vonatkozó javaslatot, amely tisztázza a meghatározásokat és kritériumokat, valamint kiterjeszti az alkalmazási kört.

Mindkét dokumentum hangsúlyozza a környezetvédelmi jog végrehajtásának és alkalmazásának elősegítésére létrehozott európai uniós hálózat (IMPEL) megerősítésének, valamint a környezetvédelmi oktatás és tájékoztatás támogatásának szükségességét, amelynek pontos tartalmát helyi, regionális vagy nemzeti szinten kell meghatározni az adott térség igényei és az ott felmerülő problémák alapján.

Ha az EU nem szigorú környezetvédelmi jogszabályainak végrehajtásában, akkor nem tesz eleget a polgárok elvárásainak, és aláássa a Közösségnek a környezet eredményes védelmezőjeként kivívott jó hírnevét.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az állásfoglalásra irányuló indítvány ellen szavaztunk, amely azt az álláspontot képviseli, hogy a Közösség környezetvédelmi jogszabályainak megfelelő és azonos módon történő végrehajtása alapvető fontosságú, azonban ezek a jogszabályok nem a környezetet védik; ezek a jogszabályok az EU monopóliumainak létfontosságú érdekeit védik.

A környezetvédelmi felügyeleti közösségi szerv létrehozására történő felhívás közvetlen beavatkozás a tagállamok belügyeibe annak érdekében, hogy biztosítsák a „szennyező fizet” elv alkalmazását, amely csekély ellenszolgáltatás megfizetése ellenében megengedi a környezetszennyezést, a „zöld adót”, amely az alsóbb rétegeket sújtja, a kibocsátási egységek kereskedelmét, a vállalkozók és a versenyképesség támogatását – mint az innovatív „környezetvédelmi” technológiák fejlesztésének, a mezőgazdaságban a géntechnológiával módosított szervezetek használatának, valamint az óvintézkedések és a megelőzés elveinek tulajdonképpeni eltörlésének meghatározó kritériumait.

Az EU és környezetvédelmi politikája, amely a nagyvállalatok érdekeit szolgálja, tovább növeli az élelmiszerekkel kapcsolatos bűnözést, a városközpontok „modern szennyezőanyagokkal” való légszennyezését, az erdők és a talaj pusztulását, valamint a tengerek és vizek kiszáradását és szennyezését. A környezet üzletággá fog válni, amelynek célja a gazdasági oligarchia nyereségének maximalizálása. A környezet meg fogja szenvedni a természeti erőforrások meggondolatlan és felelőtlen kiaknázásának következményeit. A környezetet tönkre fogja tenni a kapitalista barbárság.

(Az ülést 13.00-kor felfüggesztik, és 15.00-kor újra megnyitják.)

8. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

ELNÖKÖL: GÉRARD ONESTA ÚR

alelnök

9. Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet

10. Kérelem a parlamenti mentelmi jog fenntartására: lásd a jegyzőkönyvet

11. A Tanács közös álláspontjainak közlése: lásd a jegyzőkönyvet

12. Vita az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről (vita)

12.1. Szomália

Elnök. - A következő napirendi pont a Szomáliáról szóló állásfoglalásra irányuló hat indítvány.⁽²⁾

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, Szomália népe szörnyű és kaotikus körülmények között él, amelyek veszélyeztetik jólétüket és életüket. A Tisztelt Ház – illetve a nemzetközi közösség általában – időről-időre foglalkozik az elfogadhatatlan szomáliai helyzettel. Az EU, az ENSZ, valamint egyéb külföldi ügynökségek eddig is sok pénzügyi és egyéb támogatást adtak Szomália népének, és ez ezután is így lesz.

Az ország súlyos helyzetét tovább rontják az úgynevezett iszlám bíróságok. Ezek tulajdonképpen annak a gyakorlatnak a manifesztációi, hogy a bűnözők és a polgártársaikat terrorizáló gonosz emberek a vallást – ebben az esetben az iszlámot – használják ürügyül.

Egy másik példa erre a gyakorlatra az a nemrégiben történt eset, amikor a nemi erőszak áldozatává vált 13 éves lányt, Aisha Ibrahim Duhulow-ot halálra kövezték. A fokozatosan széthulló szomáliai társadalom legaggasztóbb jelenségei nemcsak ezeknek a barbár és embertelen tetteknek a terjedése, hanem az a tény is, hogy a fent említett szörnyű tettet egy 50 férfiből álló csoport hajtotta végre kb. ezerfős nézősereg előtt. A szadista viselkedésnek ezt a szörnyű megnyilvánulását könnyű elítélni, de nehéz megérteni a szociálpszichológiai emberileg elfogadott paramétereinek mentén.

Szomália kormányának a nemzetközi közösség és az Afrikai Unió segítségével haladéktalanul meg kell szüntetnie a gonosz iszlám bíróságokat, és fel kell lépnie azok ellen, akik támogatják vagy hirdetik ezt a gyakorlatot az országban.

Manuel Medina Ortega, szerző. – (ES) Elnök úr, az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja nevében szeretnék hangot adni annak, hogy teljes mértékben elítéljük a Szomália ezen régiójában az isten nevében elkövetett gyilkosságokat. A legtöbb embertelenséget mindig isten vagy a vallás nevében követik el.

Különösképpen elítélendő az, ahogy ezt a kegyetlen gyilkosságot elkövették: egy 13 éves lányt megerőszakoltak, majd házasságtöréssel vádolták, aztán öt férfi – ha nevezhetjük őket egyáltalán férfinak – halálra kövezte egy stadionban kb. 1000 néző szeme láttára – valaki próbálta megmenteni, de megakadályozták ebben.

Ez az esemény, valamint a kalózkodás – amely eddig idén majdnem 100 hajót érintett Szomália partjainál – együttesen teljesen elfogadhatatlan humanitárius helyzetet teremtenek.

A nemzetközi közösség nem maradhat közömbös. Nem maradhat közömbös a gyávaság láttán, valamint azzal szembesülve, hogy a vallást használják fel az embertelen gonosztettek elkövetésének igazolására. Ezért helyre kell állítanunk a rendet Szomália legitim kormányának támogatása révén, hogy az visszanyerhesse a kormányzást az ország egésze felett, és olyan jogállamot hozhasson létre, amely tiszteletben tartja az emberi jogokat.

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Azt hiszem, nagyon ritkán fordult elő, hogy egy ennyire világos helyzetben kellett fellépniünk. Véleményem szerint mi, egy 500 millió embert és 27 országot tömörítő közösség, a világ legfontosabb közössége, nem maradhatunk közömbösek. Közbe kell lépniünk. Nem tudom, hogyan tudjuk megtenni, de meg kell tennünk, méghozzá gyorsan.

A Szocialista Képviselőcsoport nem ért egyet az utolsó pillanatban előterjesztett módosításokkal, amelyeket nem is vitattunk meg megfelelően. Támogatjuk a közös állásfoglalásra irányuló indítvány szövegét, és reméljük, hogy ez az Európai Unió komoly munkájának kezdetét fogja jelölni ebben a humanitárius kérdésben, valamint jelzi majd, hogy az Európai Unió elítéli a vallással való visszaélést, az isten nevében elkövetett gonosztevéket.

Ryszard Czarnecki, szerző. – (PL) Elnök úr, számos emberi jogi vitában vettem már részt a Parlamentben, de a mai talán a szokottnál is jobban megindított, mivel az az igazság, hogy amikor nagy számokról, ezernyi halottról beszélünk, akkor az egy idő után már kisebb hatást tesz az emberre. Azonban amikor egyetlenegy személy meggyilkolásáról beszélünk, egy gyermekéről, a 13 éves Aisha Ibrahim Duhulow nevű kislányéről, akkor a gyilkosság kegyetlensége arra ösztönöz, hogy fontoljuk meg, mit tehetnénk.

Természetesen a somáliai helyzet nem korlátozódik erre az egyetlen, rettentő, kegyetlen gyilkosságra, amelyet a helyi iszlám vallási jog szentesít. Hiszen ott vannak még – és ezt érdemes megemlíteni, bár az előző felszólalók nem említették – az öngyilkos merényletek, amelyekben nemrég is harminc ember halt meg. És ott vannak még a nyilvános megkorbácsolások, amelyeket az ország fővárosában hajtanak végre a radikális muzulmánok hatalmának demonstrálására. Tehát az emberi jogok sokféle megsértéséről van szó. Szeretném felhívni a figyelmet még egy esetre, amelyről ritkábban esik szó: arra az emberrablásra, amikor a két olasz katolikus apácát elrabolták Kenyából, és most Szomáliában tartják fogva őket.

Ma tehát mindegyikre egybehangzó „nemet” kell mondanunk!

Urszula Gacek, szerző. – Elnök úr, csütörtök délutánonként a strasbourgi plenáris üléseken mindig új és új tragédiákról, aljas bűntettekről, kegyetlenségekről és súlyos igazságtalanságokról hallunk. A sürgősségi vitákra engedélyezett három helyért mindig „versengés” folyik: talán ez mutatja a legjobban, hogy az ember folyamatosan kegyetlenségeket követ el embertársaival szemben.

Nehéz elképzelni, hogy egy ilyen sötét háttérfüggöny előtt még bármi is képes lenne sokkolni bennünket. Úgy gondolhatjuk, hogy nekünk már nem lehet újat mondani. Aztán néha kiderül, hogy nem volt igazunk, mert olyan elképzelhetetlen kegyetlenségről hallunk, ami mégis sokkol. Ilyen eset a 13 éves somáliai kislány halálra kövezése: először tömeges nemi erőszak áldozatává vált, ezért bűnösnek találták házasságtörés vétségében, míg a nemi erőszakot elkövetőket nem találták bűnösnek, végül pedig a legkegyetlenebb halálbüntetésre ítélték. Ahogy képviselőtársaim már említették, 50 férfi kövezte halálra a kislányt, és ezren nézték ezt a kegyetlenséget.

Javukra mondhatjuk, hogy az összegyűlt tömegből néhányan megpróbálták megmenteni a kislányt. Azonban a nemzetőrség tüzet nyitott azokra, akikben volt annyi tisztesség, hogy megpróbálták megmenteni a kislányt, aki egy embertelen és elvakult szokás áldozata lett. Egy fiatal fiú az életével fizetett, a nemzetőrség lövöldözésének áldozata lett.

Mit tehetünk ezzel a rettenetes bűncselekménnyel szembeállva? Minden támogatást meg kell adnunk Szomália ideiglenes szövetségi kormányának, mivel csak a radikális ellenzéki csoportok ellenőrzése alatt lévő országrészek feletti irányítás visszaszerzésével és a jogállamiság megerősítésével lehet bármi esély arra, hogy elkerüljük az ilyen és hasonló kegyetlenségek megismétlődését.

A somáliai kormánynak vissza kell adnia Aisha Ibrahim Duhulow becsületét. A Parlament szeretné kifejezni őszinte részvétét Aisha családjának.

Én javasoltam, hogy Aisha esete szerepeljen a mai napirendben. Köszönöm, hogy támogatták javaslatomat. Bárcsak soha többé ne kellene ilyen vagy hasonló esetet megvitatnunk a Parlamentben!

Filip Kaczmarek, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, egy olyan somáliai esetről beszélünk itt ma, amelyet egy átlagos európai el sem tud képzelni. Az ember első reakciója az, hogy nem hajlandó elhinni. Egyszerűen nem akarja elhinni, hogy ilyesmi megtörténhet. Azonban be kell látnunk, hogy mégis megtörténhet, hiszen Szomáliában olyan a helyzet, hogy rengeteg elfogadhatatlan és elképzelhetetlen dolog megtörténhet. Ráadásul a somáliai helyzet hatással van a Szómáli-félszigeti helyzetre, ami már amúgy is nehéz és bonyolult.

Az emberi jogok helyzete a térségben és az országban csak akkor lesz jobb, ha a politikai helyzet megváltozik. Ezért támogatnunk kell a dzsibuti békeszerződés megvalósítását, mivel béke, stabilitás, nagyobb biztonság és felelős kormány nélkül sajnos még sok olyan tragédiáról fogunk majd hallani, mint Aisha halála.

Paulo Casaca, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, csatlakozom előttem szóló képviselőtársaimhoz. Szomália is olyan ország, amelyben vallási fanatizmus uralkodik, és ahol a vallás mögé rejtőzve, az igazság nevében civilizációnk egészének alapvető elveit vonják kétségbe. Ez a helyzet teljességgel elfogadhatatlan.

Az eddig elhangzottakhoz szeretném még hozzátenni, hogy semmiképpen nem szabad megfedkezünk a régiót, Szomáliát és Etiópiát sújtó éhínségről. Természetesen ennek semmi köze a történetekhez, és nem lehet mentség a történetekre, de meg kell vizsgálnunk a Szomáliában jelenleg kialakulóban lévő, nagyon komoly humanitárius problémát.

Urszula Krupa, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, mai témánk, az emberi jogok megsértése Szomáliában, túlmutat az állásfoglalásban idézett eseteken, amelyek valóban drámai bizonyítékot szolgáltatnak a leggyengébbekkel, köztük lányokkal, asszonyokkal és elrabolt apáccal való barbár bánásmódra.

Szomália, ahol a lakosság 95%-a muszlim, a világ egyik legszegényebb országa. A lakosság többsége nyomorban él, az analfabetizmus eléri a 70%-ot, a várható átlagos élettartam pedig 47 év. Habár Szomália már több mint 40 éve visszanyerte függetlenségét, a törzsek között még mindig konfliktusokat okoz a legelőért és a vízért folytatott versengés.

A függetlenség kikiáltása előtt a konfliktusokat a gyarmati hatalmak elfojtották. A függetlenség elnyerése után Szomáliában polgárháború tört ki, amelyet tovább súlyosbított a gazdaság összeomlása. Ilyen körülmények között a terrorizmus és a kalóztámadások elleni küzdelemnek mindenekelőtt azon kell alapulnia, hogy a legszegényebbek számára juttatott humanitárius segélyekkel és a fejlődés előmozdításával számoljunk fel a szegénységet és a nyomort.

Azonban Szomália nehezen megszerzett stabilitását megingatta a terrorizmus elleni küzdelem nevében tett külső beavatkozás. A megosztott, szegény, iskolázatlan és könnyen manipulálható szomáli törzseket könnyen lehetett úgy irányítani, hogy folytatódjék az anarchia és a viszály.

Minden népnek joga van megválasztania saját gondolkodásmódját és életmódját, és a nemzetközi segélyeket az adományozónak nem szabad saját ideológiája és befolyása terjesztésére használni. Nem most fordul elő először, hogy a szemben álló felek a vallást használják arra, hogy lejárássák a másikat, és növeljék saját hatalmukat. Nemcsak Szomáliában történik ez, hanem Vietnámban és Indiában is, ahol a katolikusok üldözése a választási kampány részét képezi.

De ha keresztényüldözésről van szó, a Parlament baloldali liberális tagjai nem teszik lehetővé az üldözésnek és az emberi jogok megsértésének megakadályozását célzó vitát.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, nem kormányzati szervezetek arra figyelmeztetnek, hogy Szomália a leginkább figyelmen kívül hagyott humanitárius tragédiák példájává vált, amely érdektelen az egész világ számára. Rengetegen halnak éhen és szomjan, pusztítanak a betegségek, és minden negyedik szomáliai gyerek öt éves kora előtt életét veszti. Az ország fővárosa, Mogadishu, elnéptelenedett. Ágyúval lönek civilekre. A civil lakosság rettegésben él az öngyilkos merénylők miatt. Kalózkodnak Szomália partjainál, míg a szárazföldön a szomáliai Talibán fegyveres csoportjai fokozatosan nyomulva előre a főváros felé egyre nagyobb területeket foglalnak el, és bevezetik a kíméletlen saría jogrendszert. Ne legyenek illúzióink, a törvényeket önkényesen, saját céljaik elérése érdekében alkalmazzák. Ha mindehhez még hozzávesszük az aszály és az árvizek okozta katasztrófákat, akkor még nyilvánvalóbbá válik a tragédia valódi mérete. A természeti katasztrófákat legalább értjük, de hogy lehet az, hogy egy olyan szegény országnak, mint Szomália, ennyi fegyvere van? Véleményem szerint bizonyos országok cinikus magatartásának eredményeképpen, amelyek Afrika ezen szegény részében akarják lebonyolítani gyakran piszkos üzleteiket, míg mi örvendezve hozzájárulunk a kínai Olimpiai Játékokhoz.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Elnök úr, biztos úr, az instabil szomáliai helyzet a hivatásos kalózkodás formájában testesült meg. A jelenleg az Európai Parlament által tárgyalt eset nem kapott ekkora figyelmet: természetesen Aisha Ibrahim Duhulow megkövezéséről beszélek. Pedig ezt sokkal nagyobb tragédiának is tarthatnánk, mint a kalóztámadásokat. Hiszen ez az eset egy középkori iszlám államról alkotott elképzeléseinkbe illik.

Az közös állásfoglalásra irányuló indítvány talán túlságosan is határozottan támogatja Szomália ideiglenes szövetségi kormányát. A Kormányközi Fejlesztési Hatóság Minisztereinek Tanácsa, amely a régió országainak

képviselőiből áll, nemrég ülésezett. Helytelenítették, hogy a somáliai kormány nem hajlandó a Kormányközi Fejlesztési Hivatal állásfoglalásai és békepolitikája irányába munkálkodni. A régió más országainak képviselői úgy vélik, hogy a kormányból hiányzik a politikai akarat és kezdeményezés a béke megteremtésére, és ez a legnagyobb kihívás a bizonytalan helyzet felszámolása során. Azonban a Parlament állásfoglalása fontos Aisha szempontjából, ezért képviselőcsoportunk készen áll elfogadni azt. De nem vagyunk hajlandók a somáliai kormánnyal elintézettnak tekinteni az ügyet a béke megteremtésére tett erőfeszítéseink során.

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök úr, Aisha Ibrahim Duhulow még csak tizenéves volt. Valószínűleg soha nem hallott az Európai Unióról vagy annak Parlamentjéről. Amikor tömeges erőszak áldozatává vált, vagy amikor a kövesben haldoklott, valószínűleg nem jutott eszébe, hogy valahol távol majd politikusok fognak beszélni szenvedéseiről és megemlékezni rövid életéről. De biztos vagyok benne, hogy amikor meg kellett halnia, tudta, hogy súlyos igazságtalanság áldozata lett.

A szörnyű bűncselekményt, amelynek áldozatává vált, még sokkolóbbá teszik a valószerűtlen részletek: ezerfős tömeg; a stadion mint helyszín, mintha valami látványos sporteseményről lenne szó; a rengeteg kő, amelyeket kifejezetten erre a célra gyűjtöttek össze; a fegyveresek, akik tüzet nyitottak azokra, akik – becsületükre legyen mondva – próbálták megmenteni a szegény lány életét.

Szomália tragikus helyzetben lévő ország, és az EU a gyakorlatban keveset tehet a kormány ellenőrzésén kívül eső területeket megtámadó különböző törzsek és iszlám milíciák ügyében.

Azonban egy dologban mégis állást foglalhatunk: hangsúlyozhatjuk saját értékeinket, amelyek összeegyeztethetetlenek a saria jogrendszerrel. Ez nem csak az én véleményem, hanem az Emberi Jogok Európai Bíróságának véleménye is. Ez a tragikus eset megerősíti eltökéltségünket, hogy nehezen kivívott demokratikus szabadságunkat soha ne szolgáltassuk ki a maradiság szellemének.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Elnök úr, Szomália évek óta kegyetlen csaták, jogtalanság és kalóztámadások színhelye. Nemrég két lengyel került emberrablók kezébe. De ami október 27-én történt, az meghaladja az emberi képzeletet.

Egy 13 éves lányt, Aisha Ibrahim Duhulow-ot, halálra köveztek. A kislányt három férfi megerőszakolta. Az elkövetőket nem tartóztatták le és nem állították bíróság elé. Kismayoban ötven férfi halálra kövezte a kislányt kb. ezer szemtanú jelenlétében. Az iszlám törvénnyel összhangban Aishát büntették meg az ellene elkövetett nemi erőszak miatt.

Ez a sokkoló eset nem elszigetelt, hanem az iszlám törvény brutális gyakorlata egy olyan isten nevében, aki az áldozatot bünteti meg az ellene elkövetett bűnért. Felszólítom Szomália kormányát, hogy vessen véget ennek a barbár szokásnak, szabjon ki elrettentő büntetést az elkövetőkre, és rehabilitálja Aishát.

Colm Burke (PPE-DE). - Elnök úr, október 27-én egy Aisha Ibrahim Duhulow nevű – ne felejtjük el ezt a nevet – 13 éves lányt 50 férfi halálra kövezett a Szomália déli részében fekvő Kismayo nevű kikötővárosban, egy stadionban, nagyjából ezerfős nézőközönség szeme láttára. Az iszlám törvények megsértéséért, pontosabban házasságtörésért ítélték el, de valójában nemi erőszak áldozata lett, három férfi erőszakolta meg. Azokat, akik megerőszakolták, nem tartóztatták le, és nem helyezték őrizet alá.

Teljes mértékben elítélem Aisha Ibrahim Duhulow megkövezését és kivégzését, és elborzaszt a 13 éves, nemi erőszak áldozatává vált lány ellen elkövetett barbár tett. Ahogy az Unicef a lány tragikus halála kapcsán megfogalmazta, a gyermek kétszer is áldozattá vált: először a nemi erőszakot elkövető férfiak áldozatává, aztán az igazságszolgáltatás áldozatává.

A saria jogrendszer szerint semmiféleképpen nem lehet ilyen kegyetlenül bánni egy nővel. Az eset nemcsak a somáliai lányok és asszonyok kiszolgáltatott helyzetét mutatja, hanem azt is, milyen hátrányos megkülönböztetést kell elviselniük.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Elnök úr, ma egy somáliai lány halálra kövezéséről beszélünk. Tudjuk azt is, hogy két katolikus apácát elraboltak és fogva tartanak Szomáliában. A képet még sötétebbé teszik a somáliai partokon kegyetlenkedő kalózok. Úgy tudjuk, hogy mindez annak a ténynek a következménye, hogy a somáliai kormány gyakorlatilag nem működik. Hol vannak ilyenkor a világ hatalmasai? Hol van a hatalmas és civilizáltnak tartott Egyesült Államok, Kína, Oroszország, és hol van az Európai Unió? Ezek az országok nem nevezhetik magukat civilizáltnak, ha nem képesek beavatkozni a leggyengébbek védelme érdekében, akikkel a helyi hatalmasok kegyetlenkednek. Hol vagyunk ilyenkor mi? Elnök úr, a világ hatalmasaihoz szólok: Tegyenek igazságot! Tegyék a kötelességüket!

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, a Bizottság és Michel biztos nevében szeretnék néhány észrevételt tenni erről a somáliai emberi jogi kérdésről.

Először is szeretném aggodalmamat kifejezni a folytatódó somáliai konfliktushelyzet és bizonytalan politikai helyzet miatt. Szomália továbbra is olyan ország, ahol fegyveres csoportok megsértik az alapvető jogokat és az alapvető emberi méltóság tiszteletét, hiszen rendszeresen széles körű támadásokat intéznek a civil lakosság ellen.

Az elmúlt néhány hónapban Szomália déli és középső részén humanitárius segítő, békeaktivisták és jogvédők elleni támadások hulláma söpört végig. Csak 2008 januárja és szeptembere között legalább 40 somáli jogvédőt és humanitárius segítőt öltek meg. E támadások eredményeképpen számos humanitárius szervezet kényszerült kivonulni Mogadishuból; a humanitárius tevékenység újabb csapásokat szenvedett el; az emberi jogok helyzete és a humanitárius feltételek tovább romlottak.

A tagállamokkal és más nemzetközi szereplőkkel együtt a Bizottság kötelességének érzi, hogy segítséget nyújtson ebben a kritikus helyzetben.

Az EU támogatja az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosa Hivatalának és Shamsul Barinak, a somáliai emberi jogok független szakértőjének törekvéseit egy olyan mechanizmus létrehozására, amely minden oldalról megvizsgálja az emberi jogok rendszeres megsértését.

Ennek létrehozása során az EU-nak is komoly feladatai vannak az emberi jogi szervezetek támogatásában, különösen az emberi jogok megsértésének azonosításával, dokumentálásával és megfigyelésével kapcsolatos képzés és finanszírozás, valamint a jogi segítségnyújtás területén. A Bizottság egyre inkább bevonja a civil társadalmat bármely, az újjáépítésre és nemzeti megbékélésre irányuló programba, köztük a civil társadalom és más helyi szervezetek csereprogramjaiba, a jogi asszisztensek képzésébe, a közvéleményt tájékoztató kampányokba, valamint azon női csoportok munkájába, amelyek erősíteni akarják politikai képviseletüket és részvételüket a békefolyamatban. Ezenkívül az EU támogatja a törvények betartatására és az igazságszolgáltatás megszilárdítására irányuló programokat.

Mindeközben dolgoznunk kell a biztonság megszilárdításán és a somáli békefolyamat előmozdításán. A bizonytalanság légköre csak az emberi jogi helyzet további romlását és a nemzetközi humanitárius jog további megsértését szolgálja. Szomália tartós békéjének a somáliai konfliktus során a szemben álló felek által elkövetett, emberi jogok elleni bűncselekmények elkövetőinek felelősségre vonásán és az igazságszolgáltatáson kell nyugodnia.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a viták után kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), írásban. – (FI) Elnök úr, az e heti sürgősségi állásfoglalások közül a somáliai eset volt a leginkább felkavaró. Három héttel ezelőtt egy 13 éves lányt, Aisha Ibrahim Duhulow-ot halálra köveztek, miután három férfi megerőszakolta. Ezeknek a férfiaknak semmi bántódásuk nem esett, de a lányt a saria jogrendszer szerint házasságtörésért elítélték.

A megkövezés Szomália déli részén, Kismayo város stadionjában történt. 50 férfi hajtotta végre a kivégzést 1000 néző jelenlétében. Az ítéletet a Kismayo városát ellenőrzése alatt tartó Al-Shabab milícia mondta ki. Egy fiút is megöltek, aki próbálta megakadályozni Duhulow megkövezését. A saria jogrendszernek ez a durva és embertelen értelmezése, amely szerint a házasságtörést a bűnös halálra kövezésével kell büntetni, felfoghatatlanul kegyetlen dimenziókat hozott magával; egy ártatlan gyermek meggyilkolásához vezetett, aki előtte egy bűncselekmény áldozatává vált.

Fontos, hogy elítéljük ezt az ítéletet és a halálra kövezést, és ugyanezt megköveteljük a somáliai kormánytól és az Afrikai Uniótól is, valamint hogy felszólítsuk őket arra, hogy tegyenek mielőbb konkrét lépéseket annak érdekében, hogy ilyen ítéleteket a jövőben ne hozhassanak. Támogatjuk a somáliai kormánynak a Kismayo városa feletti irányítás átvételére való törekvését, de ugyanakkor fel kell hívnunk a kormányt arra is, hogy Duhulow megerőszakolójait állítsák bíróság elé. Ahogy a Szomáliáról szóló állásfoglalás javasolja, az EU tagállamainak többet kell tenniük Szomália támogatására, hogy az országnak demokratikus kormánya lehessen, és hogy a kormány megkapja a szükséges segítséget ahhoz, hogy az ország minden régiója felett átvehesse az irányítást.

12.2. Halálbüntetés Nigériában

Elnök. - A következő napirendi pont a nigériai halálbüntetésről szóló állásfoglalásra irányuló hat indítvány vitája.⁽³⁾

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, Nigéria igazságszolgáltatási rendszere tele van hiányosságokkal, hanyagsággal és korrupcióval. Ezt a szörnyű tényállást tovább rontja, hogy Nigéria államainak egyharmadában anakronisztikus iszlám saría bíróságok tárgyalják a büntetőjogi eljárásokat. A beteges fanatikusok által vezetett vallási bíróságok továbbra is halálos ítéletekkel, korbácsolással és a megcsonkítással tartják rettegésben a lakosságot.

Mi, európaiak, természetesen elítéljük az ilyen anakronisztikus vallási bíróságok működését, de mit gondol róla az iszlám világ? Az iszlám politikusok és az iszlám államok – amelyek között vannak globális vagy regionális szinten nagyon erősek és befolyásosak is, és amelyek közül néhányan kereskedelmi kapcsolatokat ápolunk – miért nem vállalnak felelősséget ebben a kérdésben, és miért nem küzdenek határozottan a saría jogrendszer, az iszlám bíróságok és a hasonló embertelenségek ellen? A modernebb iszlám országok vallási vezetői miért nem ítélik el az iszlám vallás ilyenét felhasználását? Véleményem szerint hallgatásuk vagy langyos reakciójuk csendes egyetértést jelent, és ez a hozzáállásuk szerintem éppen annyira bűnös, mint a saría jogrendszer tényleges gyakorlása.

Fejezzük ki felháborodásunkat az iszlám fundamentalizmus ilyen megnyilvánulási formáival szemben azok felé, akiknek a dolgok jobbra fordulása érdekében drasztikus változásokat kellene végrehajtaniuk, de sajnálatos módon nem tesznek semmit.

Paulo Casaca, szerző. – (PT) Elnök úr, úgy gondolom, hogy a nigériai helyzet ugyan nyilvánvalóan nem összehasonlítható a szómáliaival, de fennáll a veszélye annak, hogy hasonlóvá fog válni. Ahogy már elhangzott, az ország egyharmadában a saría jogrendszert alkalmazzák a gyakorlatban, és az emberi jogok súlyosan sérülnek.

Ezen a ponton el kell mondanom, mielőtt még a vallási vezetőkről, különösen az iszlám vallási vezetőkről beszélnék, vagy elítélném őket, hogy a mi alapvető szerepünk az, hogy párbeszédet folytassunk azokkal a muszlim vezetőkkal, akik nem osztják a fanatikus nézeteket, és hogy támogassuk őket.

Biztosíthatom Önöket, hogy sok ilyen vezető van, én magam is sok ilyet ismerek. Az a probléma, hogy az európai intézmények ahelyett, hogy azokkal az országokkal és azokkal a muszlimokkal tartanának fenn kapcsolatot, akik a miénkkel megegyező értékeket és nézeteket vallanak, éppen az ellenkezőjét teszik. Úgy tűnik, hogy az európai intézmények azzal vannak elfoglalva, hogy megbékítsék a legfanatikusabb és legnagyobb bűnösöket, akik megsértik a muszlimok emberi jogait, hiszen a muszlimok a helyzet fő áldozatai, és ezt nem szabad elfelejtenünk. Ezek a muszlimok a fő szövetségeseink. Velük kell együttműködnünk. Ők azok, akikkel együttműködve nekünk, szocialistáknak biztosan sikerülni fog megbirkózunk ezekkel a kihívásokkal.

Ryszard Czarnecki, szerző. – (PL) Elnök úr, ez a vita természetesen bizonyos értelemben magáról a halálbüntetésről szól, de nem akarok elmenni ebbe az irányba, mert most ezt a konkrét helyzetet kell megvitatnunk.

Természetesen ismerjük azokat a jelentéseket, amelyek arról számolnak be, hogy a halálbüntetések számának az utóbbi időben történő mérséklése nem csökkentette az ország bűnözési rátáját. Ez arra ösztönzi a halálbüntetés támogatóit, hogy továbbra is kiálljanak a halálbüntetés mellett. De az igazság az, hogy tavaly az Afrikai Unió ötvenhárom országa közül csak hétben hajtottak végre halálos ítéleteket, míg tizenháromban betiltották, további huszonkettőben pedig a gyakorlatban egyszerűen nem alkalmazzák a halálos ítéletet.

Véleményem szerint Nigériának is ebbe az irányba kell elmozdulnia, esetleg az Európai Unió nyomására. Szeretném hangsúlyozni azt a tényt is, hogy nagyon fiatalokat is halálra ítélnék. Nigériában is legalább negyven ilyen esetről tudunk. Különösen megrázó, amikor ilyen fiatal emberekre vár kivégzés.

Természetesen ez a téma sokkal messzebbre mutat. Nigériában nagyon könnyű valakit halálra ítélni, főleg mivel Nigéria területének egynegyedén a saría jogrendszert alkalmazzák, egy olyan iszlám/muszlim

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

jogrendszert, amely megengedi a csonkítást (a kéz vagy a láb levágását) és a korbácsolást. Ez a helyzet elfogadhatatlan. Fel kell emelnünk a hangunkat ebben a kérdésben.

Michael Gahler, a vélemény előadója. – (DE) Elnök úr, Nigéria Afrika egyik legnagyobb és politikai, valamint gazdasági értelemben az egyik legjelentősebb állama. Ennek következtében nekünk is az egyik fő partnerünk. Sajnálatos módon a jogállamiság terén sok kívánnivalót hagy maga után, különösképpen ami az igazságszolgáltatási rendszert illeti. A vita során a halálbüntetésre összpontosítottunk. Nigériában sokan vannak siralomházban. Egynegyedük már 5 éve vár a fellebbezés elbírálására, 6%-uk pedig már 20 éve van siralomházban. Ez a helyzet elfogadhatatlan, ezért felszólítjuk az Európai Bizottságot, hogy támogassa a nigériai hatóságokat a jogállamiság megalapozásában, és tegyen olyan ajánlásokat, amelyek ebben segíthetnek. Az elnök is létrehozott olyan bizottságokat, amelyek ajánlásokat tettek Nigéria számára a változások helyes irányáról. Azonban véleményem szerint ezen a területen nagyobb politikai nyomásra van szükség.

Ewa Tomaszewska, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, Nigériában realitás az, hogy valakit azért ítélnék halálra, mert szegény. Felszólítom a nigériai hatóságokat, hogy a kivégzésekre rendeljenek el moratóriumot, és a halálos ítéleteket változtassák meg.

A halálra ítélték számai nem engedhetik meg maguknak a jogi képviseletet. Kínzással kikényszerített vallomások alapján lettek elítélve, nincsen lehetőségük jogi képviselőt alkalmazni, nincs esélyük arra, hogy az öt vagy akár tizenöt évvel korábban eltűnt dokumentumok előkerüljenek – mindeközben embertelen körülmények között várnak a kivégzésükre. Celláik ablaka gyakran a veszőhelyre néz. Az elítéltek közül legalább negyvenen fiatalok. Állítólagos bűneiket 13–17 éves korukban követték el. A fellebbezés átlagosan öt évig tart, de néha akár húsz évig is elhúzódhat. Az elítéltek 41%-a nem adott be fellebbezést. Ügyirataik eltűntek, vagy nem tudják egyedül kitölteni a fellebbezési kérelmet, és nem engedhetnek meg maguknak ügyvédet. A nigériai törvények tiltják a kínzást. Nem ismerik el érvényes vallomásnak a kínzással kikényszerített vallomásokat. A rendőrség mégis alkalmazza a kínzást. A tárgyalások hosszan elhúzódhatnak. A kínzással kikényszerített vallomás gyakran az egyetlen bizonyíték az ügyben. A szegények számára gyakorlatilag lehetetlen, hogy igazságos elbírálásban részesüljenek.

Erik Meijer, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (NL) Elnök úr, a halálbüntetés már önmagában is borzasztó dolog. Ahelyett, hogy segítenének jobb emberré válni azoknak, akik ártottak embertársaiknak vagy a társadalom egészének, inkább halálbüntetéssel állnak bosszút rajtuk. Ez helyrehozhatatlan döntés, ami ráadásul bizonyos esetekben igazságtalan ítéleten alapul. A halálbüntetés még borzasztóbb, ha nem rendkívüli bűncselekményeket büntetnek vele. Nigériában a halálbüntetés oka sok esetben az igazságszolgáltatás elégtelen megszervezettsége és a kaotikus adminisztráció.

További, egyre jelentősebbé váló ok az északi szövetségi államok primitív, fundamentalista nézeteinek továbbélése, amelyek szerint az isten meghatalmazta az embert, hogy semmisítse meg bűnös embertársait. Az előző napirendi pontban tárgyalt Szomáliától eltérően Nigéria működőképes állam. Azonban egymástól függetlenül működő szövetségi államokból áll, amelyeket egy központi hatalom koordinál, amely gyakran az államcsíny eszközei révén katonai kézbe kerül. Jelenleg jobbnak tűnik a helyzet Nigériában a múlt diktatúrája és erőszakos konfliktusai nélkül. Az ország északi területeinek egy része a középkorba való visszatérést kísérli meg, akárcsak Irán, Szomália egyes részei és Pakisztán északnyugati része. Ez egyfajta osztályalapú igazságszolgáltatást is jelent. Az elítéltek többnyire szegények, és nem rendelkeznek jogi képviselettel. Minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk, hogy megmentsük ezeket az embereket a káosztól, az önkénnytől és a fanatizmustól.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Az Európai Parlament legfontosabb üzenete ma a nigériai szövetségi és állami kormányoknak, hogy haladéktalanul szüntessék be a kivégzéseket, a halálbüntetésre rendeljenek el moratóriumot, és végképp töröljék el a halálbüntetést.

Hiszen az Egyesült Nemzetek Szervezetének 192 tagja közül 137 eltörölte a halálbüntetést. Az Afrikai Unió 53 tagja közül Nigéria azon kevesek közé tartozik, ahol még mindig végrehajtják a halálbüntetést.

A Nigériában működő nemzeti munkacsoport és elnöki bizottság is a halálbüntetés eltörlését javasolta, mivel az nem csökkenti a bűnözést.

Felszólítom a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használjanak ki minden rendelkezésre álló lehetőséget, valamint a nigériai állami hatóságok intézményeivel fennálló minden kapcsolatot annak érdekében, hogy a ne lehessen többé a nigériai törvény nevében embereket, különösen ne kiskorúakat meggyilkolni.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Elnök úr, a halálbüntetés mindig gondolkodásra ösztönöz, és kérdéseket vet fel. Először is azt, hogy van-e az embernek joga ahhoz, hogy egy másik ember életéről döntsön. Másodszor azt, hogy lehet-e ilyen döntést hozni, ha a vallomást kénzással kényszerítették ki. A kiskorú bűnözőket ki kell-e végezni vagy inkább nevelni kell őket? Még rengeteg kérdést lehetne feltenni, de a válasz mindig ugyanaz: senki nem jogosította fel az embert a halálbüntetésre. Az ember jogosította fel rá saját magát. És mivel így van, az ember el is törölheti ezt a jogot, azaz eltörölheti a halálbüntetést. Szavaimat a nigériai hatóságoknak szánom, de mindazoknak is, akik azt gondolják magukról, hogy élet és halál urai.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, függetlensége kivívása óta Nigériában csak három civil kormányzat volt, viszont 29 évig katonai kormányzat volt hatalmon.

Kilenc éve Nigéria tett egy lépést a demokrácia irányába, hiszen ismét polgári kormányzat vette át a hatalmat, bár azóta minden választást éles kritika ért a szabálytalanságok, a csalás és erőszak miatt. A 2007 áprilisi választások jó példát mutathattak volna más országok számára, de a lehetőséget elmulasztották, és az új kormány kétséges legitimitással lépett hivatalba. Ebből kifolyólag, valamint nem feledkezve meg arról, hogy egész Afrika számára milyen fontos Nigéria stabilitása, le kell rakni egy olyan stratégia alapjait, amelynek segítségével konstruktív párbeszédet folytathatunk a nigériai kormánnyal az emberi jogokról.

A Bizottság teljes mértékben osztja a tisztelt képviselők által kifejezett aggályokat a halálbüntetés kérdésében, és egyetért azzal, hogy a halálbüntetés teljes eltörlésére várva azonnali moratóriumot kell elrendelni valamennyi kivégzésre.

Ugyanakkor el kell ismerni, hogy a polgári kormányzat visszatérése óta az emberi jogok helyzete általánosságban nézve fejlődött Nigériában. Az országban bizonyos lépések történtek a halálbüntetés hasznosságáról, azaz elrettentő hatásáról szóló vita elindítása felé. Idén számos halálraítélt kegyelmet kapott Nigériában, és Nigéria elkötelezte magát az EU-val folytatandó, intenzív, magas szintű politikai párbeszéd mellett, amely többek között az emberi jogok témájáról szól.

A Bizottság jelentős mértékben hozzájárult e folyamat elindításához, amely átfogó uniós politikai stratégiához vezethet Nigériát illetően, és amely máris egy fontos, háromoldalú miniszteri párbeszédhez és egy átfogó közös közleményhez vezetett.

Ezen párbeszéd keretei között lehetségessé válik az emberi jogi kérdések konstruktív megvitatása, valamint sor kerülhet számos együttműködési tevékenységre olyan döntő fontosságú területeken, mint a béke és a biztonság, valamint a kormányzat és az emberi jogok. A megfontolandó együttműködési kezdeményezések többek között a következők: a nigériai rendőrség nyomozási tevékenysége fejlesztésének támogatása; az igazságszolgáltatás hozzáférhetősége és a börtönök reformjának támogatása; a korrupcióellenes tevékenység támogatása; a demokratikus folyamat támogatása; valamint az emberkereskedelemmel, illegális kábítószerrel, emberi jogokkal és hamisított gyógyszerekkel kapcsolatos ügyekkel foglalkozó szövetségi intézmények támogatása.

A hatékonyság érdekében ezekről a tevékenységekről tájékoztatni kell a civil társadalmat és az átlagpolgárt. A Bizottság a helyi tömegtájékoztatási eszközök és kulturális kezdeményezések összekapcsolására alapozott stratégiát fog kidolgozni az együttműködési kezdeményezések támogatására, valamint oktató célú üzenetek eljuttatására a közvéleményhez az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásáról, a demokrácia alapértékeiről, a felelősségteljes kormányzásról, a környezetvédelemről és így tovább.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a viták után kerül sor.

Írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 142. cikke)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), írásban. – (RO) Az emberi jogok kérdése még akkor is megköveteli a figyelmünket, amikor az egész világ gazdasági válsággal néz szembe. A szegénység, valamint a politikai és gazdasági kilátástalanság mindig ront az emberek életkörülményein. Az emberi jogok tiszteletben tartásának kérdése valahol a sürgős problémák listájának végén szerepel, így saját gazdasági problémáinktól elvakítva könnyen elfeledkezhetünk a tényről, hogy vannak a világon olyan helyek, ahol még mindig létezik a halálbüntetés. Szeretnék itt Nigériára utalni, amelynek lakossága 140 millió, és ahol az Amnesty International szerint ez év februárja óta 725 férfi és 11 nő vár halálbüntetésre olyan bűnökért, mint fegyveres rablás, gondatlanságból elkövetett emberölés vagy hazaárulás. Ezenkívül aggasztó jelentések hangsúlyozzák, hogy a halálraítéltek közül sokuknak nem volt megfelelő bírósági tárgyalása, és kénzással kikényszerített bizonyítékok alapján ítélték őket halálra. Ezeket az embereket fel fogják akasztani – talán olyan bűnökért,

amelyeket el sem követtek, mivel Nigériában a szegények az igazságszolgáltatási rendszertől nem kapnak jogi védelmet, habár az ország a Nemzetközi Büntető Törvényszék tagállama. A nemzetközi közösség kötelessége, hogy minden szükséges erőfeszítést tegyen annak érdekében, hogy a nigériai kormány valamennyi kivégzésre rendeljen el azonnali moratóriumot, és az összes halálos ítéletet változtassa börtönbüntetésre.

12.3. Az al-Kurd család ügye

Elnök. - A következő napirendi pont az al-Kurd család ügyéről szóló állásfoglalásra irányuló hat indítvány vitája. ⁽⁴⁾

Marios Matsakis, szerző. – Elnök úr, hadd kezdjem azzal, hogy kijelentem, hogy erről a témáról személyes minőségben beszélek.

Hadd mondjam el azt is, hogy tudatában vagyok, mint ahogy bizonyára Önök is, hogy bármi is hangzik el a Parlamentben Izraellel kapcsolatban, azt az izraeli hatóságok részletesen megvizsgálják, aztán pedig, ami a tartalmát illeti, teljes mértékben figyelmen kívül hagyják. Az egyetlen reakció az, hogy támadják azokat a képviselőket, akik bármilyen módon vagy formában bírálják az Izraelben történő igazságtalanságokat.

Ezt személyesen tapasztaltam. A Parlament újabb keletű, az Izraelben fogva tartott palesztin foglyokról szóló vitái során erős kifejezéseket használtam az izraeli kormánytisztviselők ellen. Azért tettem ezt, hogy hangsúlyozzam, hogy a palesztin foglyokkal szemben tanúsított magatartásuk teljes mértékben embertelen és botrányos volt – és attól tartok, hogy még most is az.

Felszólalásomat követően nemcsak Izrael ciprusi nagykövete kezdett politikai rágalmozó hadjáratot ellenem, hanem ami még fontosabb, az izraeli parlament (Knesszet) elnöke, Dalia Itzik hivatalos panaszlevelet írt ellenem az Európai Parlament elnökének. Pöttering úr a lehető legdiplomatikusabban válaszolt – köszönöm neki, hogy megvédte az Európai Parlament tagjainak szólásszabadsághoz való jogát a Parlament vitái során. Köszönöm neki azt is, hogy lemásolta számomra Itziknek küldött válaszát. Ez a másolat itt van nálam, bemutatam a titkárságnak, hogy legyen bizonyíték arra, hogy amit mondok, az igaz.

Ezenkívül a következőt üzenem Itziknek: az Európai Parlamentben és általában az EU-ban jogunk van szabadon és demokratikusan hangot adni véleményünknek. Itzik asszony, talán Önnek is ugyanezt kellene tennie a saját parlamentjében és országában.

Ami ezen állásfoglalás tárgyát illeti, a következőket szeretném elmondani. Először is, ez nem bírósági ügy, ahogy talán sok félrevezetett és másokat is félrevezető képviselő gondolja: ez nyilvánvalóan politikai ügy; az egymást követő izraeli kormányok azon politikájának fenntartása, hogy a palesztinokat kiűldözik otthonaikból és területeikről, és erőszakkal – vagy jogi trükkök alkalmazásával – az elfoglalt területekből minél többet Izrael államba olvasztanak.

Másodszor pedig, az EU-ba delegált izraeli küldöttség megpróbálja az Európai Parlament bizonyos tagjainak elküldött dokumentummal alátámasztani, hogy a szóban forgó ingatlanok történelmi okokból az izraeliek tulajdonát képezik. Ebben a dokumentumban azt állítják, hogy két zsidó nem kormányzati szervezet vásárolta meg azt a földet, amelyen a vitatott kerület épületeit emelték az ottomán birodalom alatt. Őszintén szólva ezt az állítást nem lehet komolyan venni, és nem is érdemel további megfontolást.

Végül hadd mondjam el még egyszer az állásfoglalásomat, hogy ne legyen félreértés: tiszteletben tartom a zsidó nép jogát arra, hogy saját állama legyen, de az izraeli kormánynak is tiszteletben kell tartania, hogy a palesztin népnek is joga van ugyanerre.

Véronique De Keyser, szerző. – (FR) Elnök úr, ennek a nehéz problémának, az al-Kurd család kilakoltatásának, két szempontja van: egy politikai és egy humanitárius.

A politikai szempont Kelet-Jeruzsálem státusza, amelyet az izraeliek Izrael szerves részének tartanak. Ne felejtjük el, hogy sem Európa, sem a nemzetközi közösség nem ismerte el Kelet-Jeruzsálemet Izrael részeként.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsának 252. határozata világosan kimondja, hogy az Izrael által alkalmazott jogi és közigazgatási intézkedések – köztük a területek és az ingatlanok kisajátítása, amelynek célja a jogi státusz megváltoztatása - érvénytelenek, és nem változtatnak a jogi státuszon.

⁽⁴⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Amikor 1980-ban Izrael intézkedéseket fogadott el az egyesített Jeruzsálem fővárossá tételére, a Biztonsági Tanács emlékeztette Izraelt a fentiekre, a 476. határozat pedig felszólította a szent város jellegét és státuszát érintő politikák és intézkedések haladéktalan beszüntetésére. A 478. határozat megerősíti, hogy a város státuszának módosítására irányuló minden intézkedés érvénytelen és semmisnek tekintendő. Sem az ENSZ, sem Európa nem változtatta meg álláspontját ebben a kérdésben.

Még hozzá azért, mert a Parlamentnek az izraeli függetlenség és igazságszolgáltatás iránt tanúsított minden tisztelete ellenére jól tudjuk, hogy ez csak az ország törvényein alapulhat, amelyek itt ellentmondásba kerülnek a nemzetközi joggal, és azt is tudjuk, hogy a nemzetközi jog nem biztosít Izraelnek joghatóságot Kelet-Jeruzsálem fölött.

Ezért az al-Kurd család kilakoltatását politikai szempontból kell nézni, nem pedig mint pusztán tulajdonjogi vitát. Az al-Kurd családot egy olyan zsidó család érdekében lakoltatták ki, akik csak nemrég vándoroltak ki Izraelbe. 40 év küzdelem után megfosztották őket tulajdonjoguktól. Azok a képviselőtársaim, akik találkoztak velük, jobban tudják érzékelteni a kilakoltatás jelentette emberi drámát.

Üdvözlöm azt a tényt, hogy párhovatarozástól függetlenül arra hívunk fel, hogy szolgáltsanak igazságot, és adják vissza az al-Kurd családnak a tulajdonát.

(Taps)

Luisa Morgantini, szerző. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, november 9-én, az éjszaka közepén a palesztin al-Kurd családot az izraeli rendőrség kilakoltatta házából Sheikh Jarahban, Kelet-Jeruzsálemben. A család tagjai az anya, a félig lebénult és szívproblémákkal küzdő apa, valamint öt gyermekük. A család 1948-ban menekült el hazájából, kilakoltatták őket kelet-jeruzsálemi házukból palesztinok ezreivel együtt.

És a családnak ma ismét nincs háza, holott megvették azt a házat, és 1956 óta ott éltek. Szélsőséges telepesek egy csoportja – nem azok a szegény zsidók, akik megszenvedték és túléltek a holocaust rettentő tragédiáját, hanem fundamentalisták, akik úgy vélik, hogy a terület isteni jogon az övék – tulajdoni igényt támaszt a házra és a kerület további 26 házára, ahogy Matsakis úr is mondta, egy vitathatatlanul hiteles, 19. századból származó ottomán törvénykönyv alapján, amelyet még az USA hatóságai is vitattak. Ennek ellenére már terv is van: egy izraeli egyesület 200 otthont akar építeni a kilakoltatandó palesztinok házainak romjain.

A múlt héten az elfoglalt palesztin területekre delegált, az összes képviselőcsoport tagjaiból összeálló európai parlamenti küldöttséggel meglátogattuk az al-Kurd családot a házukban, így közvetlenül láthattuk, hogy nap mint nap bántalmazásoknak és erőszaknak vannak kitéve a telepesek részéről, akik a házak egy részét már elfoglalták.

Most pedig a családnak már nincs otthona. Állásfoglalásunk 4. bekezdésében felszólítunk arra, hogy adják vissza az al-Kurd családnak a házukat. Sajnálatos, hogy a PPE, aki a megegyezés mellett van, és a bekezdés mellett szavazott, most részenkénti szavazást kér, mert a megegyezésben mindenki egyetértett. Ma nemhogy házuk nincs, de már sátruk sem, mivel a palesztinok tulajdonában lévő ház udvarára felállított sátrukat kétszer is lerombolták izraeli buldózerek. Sheikh Jarahban további 500 család fogja ugyanezt a sorsot elszenvedni, ha nem avatkozunk be nagyon határozottan ezekbe a bűncselekményekbe – a továbbra is engedélyezett folyamatos rombolásba.

Ezért egyetérték De Keyser asszonnyal abban, hogy a Kelet-Jeruzsálemmel kapcsolatos izraeli politika gyarmati politika, amelyet a nemzetközi közösség nem fogad el. Itt az ideje, hogy ne csak nyomatékosan mondjuk, hogy „Izrael, kérünk, tartsd tiszteletben a nemzetközi jogot”, hanem konkrét lépéseket is tegyünk a palesztinok és izraeliek közötti békét aláásó intézkedések folytatásának megakadályozására.

Ryszard Czarnecki, szerző. – (PL) Elnök úr, úgy érzem, hogy ez az ügy különbözik a korábban tárgyalattól. A barbár tömeg szeme láttára meggyilkolt tizenhárom éves, szomáliai lány drámája, valamint a nigériai halálbüntetés és a kivégzésükre váró százak ügye különbözik a most vitatott ügytől.

Azt kell mondanunk, hogy egy palesztin család drámájának vagyunk szemtanúi, és oda kell figyelniünk rá. Másrészt szeretném hangsúlyozni, hogy a nigériai és szomáliai ügytől eltérően ez az eset nem annyira fekete-fehér. A terület bonyolult történelme az elmúlt ötven évben azt mutatja, hogy mind a zsidók, mind a palesztinok gyakran váltak áldozattá. A két oldal által okozott károk bizonyára nincsenek egyensúlyban, de ez a vita most nem erről szól. Azért szólaltam fel, hogy elmondjam, hogy a jövőben meg kell próbálnunk ezeket az ügyeket tágabb összefüggéseikben szemlélni. Akkor talán igazságosabb ítéleteket tudunk hozni, mert most nem mindig ez a helyzet.

Bernd Posselt, *a vélemény előadója*. – (DE) Elnök úr, Izrael népének történelme a kiűzések végtelen története. Kétezer évvel ezelőtt kiűztek hazájukból, és szétszóródtak szerte a világon. A századok során sok üldöztetésben volt részük, és kiűzték őket azokból az országokból, ahol menedéket találtak. Ennek a folyamatnak rettenetes csúcspontja volt a holocaust, ez az emberiség elleni bűntett, amely ahhoz vezetett, hogy sok zsidó visszatért a Szentföldre, őseik földjére, aminek eredményeképpen a Szentföld ismét összeütközések, kiűzések és jogi viták színhelyévé vált.

Egy ilyen helyzetben az Európai Parlament nem tehet mást, mint hogy legjobb képessége szerint támogatja Izrael állam és a palesztin lakosság békeszerető részének – amelynek méretét nem tudom felbecsülni – kinyilvánított szándékát a békés és megegyezésen alapuló megoldásra. Nincs értelme annak, hogy egy nehéz helyzetben egy egyedi esetet kiválasztunk, majd ellentmondást nem tűrve úgy döntünk, hogy majd valamelyik csütörtökön megoldjuk Strasbourghban. Azonban világos okai vannak annak, hogy miért vettünk részt ebben az állásfoglalásban. Részesei akartunk lenni a vitafolyamatnak, és hisszük, hogy az emberi jogok oszthatatlanok.

Természetesen nem közömbös számunkra a al-Kurd család sorsa, és szeretnénk megvitatni az ügyet. Azonban nem hisszük, hogy ezt ex cathedra megtehetjük. Ezért úgy gondoljuk, hogy a 4. pont dogmatikus, és nem szolgáltat igazságot az ügyben. Ezért nézetünk szerint az emberi jogok, a békefolyamat és természetesen az al-Kurd család nevében be kell avatkoznunk, de ezt csak a két féllel folytatott párbeszéd részeként tehetjük, nem pedig egyoldalú állásfoglalással. Ezért erőteljesen támogatjuk a határozatot, de a 4. pont esetében részenkénti szavazást kérünk, mivel ez egy olyan kérdés, amelyet a helyszínen kell eldönteni. Erre a célra felajánljuk szolgálatainkat.

Jana Hybášková, *a PPE-DE képviselőcsoport nevében*. – (CS) Elnök úr, qui bonum, engedje meg, hogy kifejezzem, hogy nem értek egyet azzal a móddal, ahogyan a Parlament esztelenül beleavatkozott a palesztin-izraeli konfliktus feleinek sajátos politikai érdekeibe. Mindez a 242. határozat – amely idősebb, mint én magam – alapvető félreérthetősége miatt van, mivel a határozat nem határozza meg pontosan, hogy Kelet-Jeruzsálem mely bíróságok joghatósága alá tartozik. Polgári jogi vitáról van szó? Nem. Vonatkozik rá a 4. Genfi Egyezmény? Nem.

Elővigyázatlanul megelőlegezzük egy jövőbeli békekonferencia tárgyalásait anélkül, hogy jogunk lenne erre. A palesztinai küldöttség vezetőjét belevonták egy törvényesen elítélt család meglátogatásába, ami az izraeli tisztviselők provokációja, majd létrejött egy állásfoglalás, amelynek sajnálatos módon semmi eredménye nem lesz. Meg kellene teremteni annak előfeltételeit, hogy az Európai Parlament nézőpontja Izrael közösségi programokban való részvételével kapcsolatosan alapvető politikai változáson menjen keresztül, és elő kellene mozdítani a politikai kapcsolatokat, amit sajnálatos módon demokratikus eszközökkel eddig nem tudtunk elérni. A demokratikus megoldás helyett az Európai Parlament tagjai csak provokálják az izraelieket. A problémák megoldása helyett csak olajat öntünk a tűzre. Ez nem méltó a Parlamenthez.

Proinsias De Rossa, *a PSE képviselőcsoport nevében*. – Elnök úr, örömmel mondhatom, hogy két héttel ezelőtt tagja voltam a Parlament palesztin területekre delegált hivatalos küldöttségének, és meglátogattuk az al-Kurd családot. Akkor még azt remélték, hogy az izraeli bíróságok igazságos döntést fognak hozni. Sajnos ez hiú remény volt, azóta kilakoltatták őket otthonukból, ráadásul otthonuk közvetlen környékéről is elűldözték őket, ahol egy sátorban laktak.

Ha a palesztin nép elleni lemorzsoló háborúra gondolunk, amelynek legutóbbi látogatásunk alkalmával mi is tanúi voltunk, és amelyet ez a kilakoltatás is jól példáz, akkor nehéz megőriznünk akár a remény apró morzsáját is azzal kapcsolatban, hogy lehetséges még a két állam között egy fenntartható megoldás. Érthetetlen, hogy ebben a helyzetben az Izraellel való kapcsolatokat fejlesztését fontolgatjuk, amikor oly sokszor megsértik a nemzetközi jogot, családokat lakoltatnak ki, és telepéseket költöztetnek a helyükre. Tizenegyezer palesztin fogoly van a börtönökben. A palesztin nép negyven megválasztott képviselője is börtönben van, köztük a képviselőház elnöke, valamint háromszáz 18 év alatti gyermek, köztük 12 évesek is. Ez elfogadhatatlan egy olyan államtól, amely demokratikusnak tartja magát, és azt állítja, hogy betartja a nemzetközi jog előírásait. De ez nem igaz.

Az EU-nak ragaszkodnia kell ahhoz, hogy az izraeli kormány engedje vissza az al-Kurd családot otthonába. Félreérthetetlen módon Izrael tudomására kell hozni, hogy amennyiben üzleti kapcsolatban akar maradni az EU-val, mind a gyakorlatban, mind retorikailag be kell tartania a demokratikus és humanitárius normákat. A bizonyos tagállamok által javasolt, az EU és Izrael kapcsolatának fejlesztésére irányuló terveket természetesen el kell vetni mindaddig, amíg ezek az igazságtalanságok folytatódnak.

És végezetül egy ügyrendi javaslatot szeretnék tenni. Véleményem szerint a csütörtök délutáni, szóbeli módosításokra tett javaslat – olyan módosítások, amelyek nem az alapvető tényekre reflektálnak, és amelyek nem élvezik az állásfoglalás társszerzőinek támogatását – a szóbeli módosítások lehetőségével való visszaélésről tanúskodik. Véleményem szerint ezt a kérdést meg kell vizsgálnia a Parlament titkárságának, és javaslatokat kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy ez ne történjék meg ismét.

Elnök. - De Rossa úr, természetesen figyelembe fogjuk venni javaslatát. El fogjuk juttatni a megfelelő helyre tudva, hogy a csütörtöki szóbeli módosítások nem egészen helyénvalóak, mert ha történetesen túl kevés képviselő áll fel, és helyezkedik szembe velük, a Parlament még mindig ellenük szavazhat.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr, bár ebben az esetben egyáltalán nem értek egyet a szóbeli módosításokkal, mindazonáltal meg fogom védeni a képviselők azon jogát, hogy csütörtök délután is tehessenek szóbeli módosításokat, és határozottan elítélem azokat a képviselőcsoportokat – köztük is elsőként a sajátomat –, amelyeknek tagjai nem képesek itt lenni csütörtök délután.

Elnök. - Biztos vagyok benne, hogy megérti, hogy erről most nem akarok vitát indítani.

Csak szeretnék utalni a Parlamentben alkalmazott szabályokra. Természetesen minden képviselőnek joga van a csütörtök délutáni szavazások órája alatt szóbeli módosításokat előterjeszteni. Szabályaink értelmében lehetséges, hogy bizonyos képviselők a módosítások ellen lesznek. Szeretnék utalni arra is, hogy ezekről a kérdésekről a múltban a legmagasabb szinten született döntés. Természetesen, ha egy képviselő egy szóbeli módosítást, amelyet a Tisztelt Ház nyilvánvalóan nem támogat, rosszindulatúan csupán azért vetne fel, mert túl kevesen vannak jelen, akik ellene lennének, akkor visszatérnénk az eredeti szöveghez annak elkerülése érdekében, hogy olyan szóban módosított szöveget kapjunk, amely elfogadhatatlan.

Ha kívánják, természetesen pontos és részletes információkat tudok szolgáltatni a korábbi ilyen esetekről.

Charles Tannock, a PPE-DE Képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, mielőtt még elkezdene ketyegni az óra, én is szeretnék hozzászólni ehhez a kérdéshez. Teljesen szabálytalannak és elfogadhatatlannak tartom, hogy a Parlament szabályzatát módosítani lehet csak azért, mert bizonyos képviselők úgy döntenek, hogy csütörtök délután nem jelennek meg. Ez az ő problémájuk – nem a miénk –, és nekünk teljes mértékben jogunk van a Parlament szabályzatának keretei között dolgozni, amelynek a strasbourgi ülések munkahetének minden részében azonosnak kell lennie.

Hálás lennék, ha most újraindítaná az órát a felszólalásomhoz.

Elnök úr, ezeken a sürgősségi üléseken olyan eseteket tárgyalunk, amelyekben súlyosan sérülnek az emberi jogok, köztük olyan eseteket, mint kínzás, nemi erőszak és gyilkosság. A kelet-jeruzsálemi al-Kurd család ügye még csak a közelébe sem esik ezeknek a kategóriáknak. Ez egy polgári jogi vita két magánfél között, és nem dolgozunk, hogy egy ilyen vitába beavatkozzunk. A családot kilakoltatta a rendőrség, amely az izraeli legfelsőbb bíróság határozatát hajtotta végre. A család előre tudta, hogy kilakoltatási eljárásra fog sor kerülni. A család 40 éve nem fizette ki a bérleti díjat az erre felszólító bírósági végzés ellenére. Ennek az esetnek nincs sok jelentősége az izraeli-palesztin konfliktus megoldásának tágabb kontextusában.

Ezeket a vitákat általában kétpárti módon bonyolítják le. Azonban ez a vita egyszerűen egy újabb példája az Izrael elleni ellenszenv kifejezésének, főleg a Parlament másik oldala részéről. Akármennyire is próbálják, nem tudják elleplezni a tényt, hogy Izrael demokratikus állam, ahol a jogállamiság és az igazságszolgáltatás függetlensége mindenkifelett való. Bárcsak ugyanezt mondhatnánk a Hámász vezette hatalomról a gázai övezetben.

Tisztelt kollégák, nincsenek sokkal sürgetőbb emberi jogi ügyek a nagyvilágban, amelyek megérdemelnék a figyelmünket?

Elnök. - Hölgyeim és uraim, hadd tisztázzak egy dolgot, hogy megértsük egymást.

Az Európai Parlament szabályai nem módosulnak csütörtök délutánonként. Különbözőek csütörtök délutánonként, az eljárási szabályzatunk az, ami különböző. Például csütörtök délutánonként a „catch-the-eye” eljárás vitái során inkább két beszélőnk van, mint öt.

Ha azért van visszautalásra irányuló kérelem, mert nincs határozatképesség, akkor a javaslatot nem terjesztik elő, hanem meg lesz semmisítve. A szóbeli módosításokra vonatkozó kérelmekre is más szabályok vonatkoznak, nem az ülés elnöke által elrendelt szabályok, hanem az eljárási szabályzat tartalmazta szabályok.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, november 9-én, vasárnap éjszaka izraeli fegyveres erők kilakoltatták az al-Kurd családot Kelet-Jeruzsálemben, Sheikh Jarrahban lévő otthonukból, ahol több mint 50 éve éltek. A kilakoltatás az izraeli legfelsőbb bíróság tavaly júliusi határozatának eredményeképpen történt, amely egy, az izraeli bíróságokon és az izraeli hatóságok előtt folyó, hosszas és ellentmondásos bírósági tárgyalás végére tett pontot.

Hangsúlyoznunk kell, hogy a családot a nemzetközi közösség határozott tiltakozása ellenére lakoltatták ki otthonából, valamint hogy a legfelsőbb bíróság határozata tulajdonképpen a kerület további 26 házának kisajátítása előtt nyitja meg az utat. Az al-Kurd család sorsa, valamint az a számos eset, amikor az izraeli hatóságok kelet-jeruzsálemi palesztin családok otthonait rombolták le, aggodalomra adnak okot. Az ilyen intézkedéseket a nemzetközi jog nem engedi meg, és a nemzetközi közösségnek, ill. különösen a Közel-keleti Kvartettnak mindent meg kell tennie, ami hatalmában áll, hogy megvédje az ezen kerületben és Kelet-Jeruzsálem más részein élő palesztinokat. Fel kell szólítanunk Izraelt, hogy vessen véget a telepek bővítésének és a biztonsági kerítés építésének az 1967-es határokon túl. Ezek az intézkedések ellentétesek a nemzetközi joggal, és komolyan veszélyeztetik a palesztinok és izraeliek közötti tartós béke esélyét.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Elnök úr, véleményem szerint ennek a vitának két alapvető pontja van. Az első az, hogy egy olyan igazságszolgáltatási rendszerrel van dolgunk, amely a legfüggetlenebbek közé tartozik a világon. Ez az igazságszolgáltatási rendszer nemrég még az ország elnökét is lemondásra kényszerítette.

A második pedig az, hogy ezt az évtizedek óta folyó, a tulajdonjogról és a bérleti díj ki nem egyenlítéséről szóló jogi vitát nem lehet összehasonlítani például az irakiak millióinak kitelepítésével, akik a legutóbbi időkig magukra voltak hagyva anélkül, hogy bárki is felvállalta volna az iraki kormány legitimitásának megkérdőjelezését, és hogy bárkinek is lett volna egyensúlyérzéke az egész régióban történő eseményekkel kapcsolatban. Ezért az egyensúly az, amiről beszélnünk kell. Ez a téma alapvető fontosságú. Azt kell mondanom, hogy ijesztő, amiket itt ma hallottam Izrael állam létének megkérdőjelezésével kapcsolatban.

Siim Kallas, a Bizottság alelnöke. – Elnök úr, a Bizottság nagyon aggályosnak találja a legújabb kelet-jeruzsálemi eseményeket, különösen a palesztinok házainak lerombolását és a kelet-jeruzsálemi telepek bővítését.

Ezek az intézkedések nagyon nem hasznosak egy olyan időszakban, amikor a bizalmat kiépítő intézkedésekre van sürgős szükség az Annapolisban megkezdett tárgyalási folyamatok előmozdítása érdekében. Az EU november 11-ei nyilatkozatában felszólította az izraeli hatóságokat, hogy azonnal vessenek véget ezeknek az intézkedéseknek.

Ezenkívül az EU az elmúlt hónapokban számos alkalommal kifejezte aggályát az izraeli hatóságok azon döntése ellen, hogy jóváhagyják a telepek bővítését Kelet-Jeruzsálemben. A tények eltorzítása aláássa a konfliktus tárgyalásos úton való rendezésének esélyeit. Jeruzsálem az egyik, úgynevezett végső státusszal kapcsolatos vita, amelyet a feleknek a tárgyalások során kell megoldaniuk.

A Bizottság eddig is segítséget nyújtott a palesztinok kelet-jeruzsálemi jelenlétének megvédésére, és a jövőben is elkötelezi magát e mellett.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a viták után kerül sor.

13. Szavazások órája

Elnök. - A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás eredménye és egyéb részletek: lásd Jegyzőkönyv)

13.1. Szomália (szavazás)

13.2. Halálbüntetés Nigériában (szavazás)

13.3. Az al-Kurd család ügye (szavazás)

- A B. preambulumbekzdésről szóló szavazás előtt

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök úr, szóbeli módosítást javaslok a B preambulumbekkezdéshez, mégpedig „a vitatott tulajdonjogra vonatkozó” kifejezés hozzáfűzését javaslom. Ha kívánják, felolvashatom az egész részt. Tehát: „mivel a kilakoltatást az izraeli legfelsőbb bíróság 2008. július 16-i ítélete alapján hajtották végre, amelyet a vitatott tulajdonjogra vonatkozó, hosszas és ellentmondásos bírósági és hatósági eljárások előztek meg”. Különben nem derül ki a vita tárgya. Pedig meg kell határozni, mi volt a bírósági eljárás tárgya.

Elnök. - Látható, hogy nem állt fel negyven képviselő a szóbeli módosítás felvételének elutasítására.

Ezért a B. preambulumbekkezdést mint szóban módosított preambulumbekkezdést elő fogom terjeszteni.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr, hogy többen támogassák a preambulumbekkezdést, szeretnék szóbeli módosítást beterjeszteni Tannock úr szóbeli módosítására vonatkozóan. Illesszük be a „látszólag” szót a „vitatott” szó el, tehát: „a látszólag vitatott tulajdonjogra vonatkozó”. Akkor Tannock úr is elégedett lesz, mert megnevezzük a preambulumbekkezdésben a vita tárgyát, de mégis nyitva hagyjuk a kérdést.

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök úr, attól tartok, hogy nem ismerem elég részletesen a szabályzatot, de nem hiszem, hogy a Parlamentben be lehetne terjeszteni egy szóbeli módosításra vonatkozó szóbeli módosítást, hacsak az egész Tisztelt Ház egyet nem ért. Én személyesen nem értek egyet, és gyanítom, hogy képviselőcsoportom többsége sem.

Nincs olyan, hogy „látszólagos” vita: a vita az vita. Bíróság elé vitték, és döntés született az ügyben. Csak szerettem volna meghatározni a vita tárgyát.

Elnök. - Arról tájékoztattak, hogy a joggyakorlat a következő: szóbeli módosításra vonatkozó szóbeli módosítás esetén, ha az első szóbeli módosítást előterjesztő személy konszenzusként elfogadja a második szóbeli módosítást, akkor a második szóbeli módosítást figyelembe vesszük. Ha az első szóbeli módosítás szerzője nem fogadja el a második szóbeli módosítást, akkor a második szóbeli módosítást nem bocsátjuk szavazásra.

Ezért sajnálom, Matsakis úr, de módosítását nem tudjuk figyelembe venni.

Azonban Tannock úr módosítását nem utasították el, mivel nem állt fel negyven képviselő, ezért most az kötelességem előterjeszteni.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Elnök úr, sajnálom, de nem vagyok teljes mértékben tisztában a szabállyal. Nem szavazhatnánk egyszerűen? Nem kerülhetjük meg a szavazást, mivel nincs meg a 45 vagy nem is tudom hány szükséges képviselő. Nem kerülhetjük meg a szavazást, mivel ez követelmény. Bizonyára szavazhatunk a szóbeli módosításról, nem? Szavazhatunk a „vitatott tulajdonjog” kifejezés beillesztéséről, és majd meglátjuk, hogy lesz-e többség?

Elnök. - Pontosan ezt akartam javasolni. Tehát akkor most szavazzunk a B preambulumbekkezdésre a Tannock úr által módosított formában.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

- A D. preambulumbekkezdés szavazása előtt

Charles Tannock (PPE-DE). - Elnök úr, sajnálom, hogy ismét ezt kell tennem, de a D. preambulumbekkezdés esetén ismét javaslom, hogy szúrjunk be két szót a világosság érdekében, mivel a korábbi beavatkozások némelyike bizonyosságot sugallt. Ez azonban ebben a formában nem igaz, így a módosított teljes preambulumbekkezdés így hangzana: „mivel a kilakoltatás nemzetközi tiltakozások ellenére történt meg; mivel az Egyesült Államok felvetette a kérdést az izraeli hatóságoknak; mivel a döntés további 26 ház kisajátítása előtt nyithatja meg az utat a kelet-jeruzsálemi Sheik Jarrah kerületben, ami 26 további család kilakoltatását jelenti; mivel az ügy politikai vonatkozással bír Kelet-Jeruzsálem jövőbeli státusza kapcsán”.

Nagyon világos. Nem mondhatjuk azt, hogy „fogja megnyitni az utat”. Ehelyett: „nyithatja meg az utat”, és ezt majd döntsék el a bíróságok, ne pedig képviselőtársaink vitái, mint korábban.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr, attól tartok, hogy el kell utasítanom tisztelt kollégám, Tannock úr szóbeli módosítását a Galit Peleg asszonytól, az EU-ba delegált izraeli küldöttség főtárgyalójától származó bizonyíték alapján. Itt van egy e-mail, amelyet Peleg asszony sok képviselőnek elküldött, gyanítom, hogy Tannock úrnak is.

Az első sor így hangzik: „az ottomán birodalom alatt két zsidó nem kormányzati szervezet vásárolta meg a földet, és építette a kerület épületeit”, tehát az egész környék épületeit – nemcsak egy házat, hanem a kerület összes épületét. Itt van, ha Tannock úr vagy bárki más meg akarja nézni.

Elnök. - Matsakis úr, szeretném emlékeztetni, hogy egy szóbeli módosítás elutasításának egyetlen módja az, hogy feláll, nem pedig az, hogy vitát kezd.

Megállapítom, hogy nem állt fel negyven képviselő.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - Elnök úr, Ön úgy értette, hogy teljesen egyetértünk, de félreértettük egymást. Úgy értettem, hogy nem kerülhetjük meg a módosítás szavazását, mivel nincs elegendő számú képviselő, de bizonyára szavazhatunk a Tannock úr által javasolt részekről. Ez azt jelenti, hogy csak a „nyithatja meg az utat” részből kellene szavaznunk, és ha ez megvan, akkor kellene döntenünk a D preambulumbeközdés többi részéről. Kicsit furcsa, hogy csak azért, mert nincs itt 45 ember, foglalkoznunk kell olyasmivel, aminek valószínűleg nem lenne többsége.

Elnök. - Fárasztó, hogy ismét el kell magyaráznom Önnek a szavazás menetét. Ha a többség a szóban módosított D preambulumbeközdés ellen szavaz, akkor visszatérünk a szóbeli módosítás előtti D preambulumbeközdéshez. Ezért amennyiben ellenzi a kiegészítést, akkor ellene kell szavaznia. Ha nincs többség a szóbeli módosítás ellen, akkor a D preambulumbeközdést a szóban módosított formában fogadjuk el. Az egyetlen lehetőség egy Ön által nem támogatott szóbeli módosítás elutasítására az, ha most ellene szavaz, mert most megnyitom a szavazást.

(A Parlament elfogadja az eredeti szóbeli módosítást)

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Van egy rövid észrevételem, elnök úr, amelyet szeretném, ha feljegyeznének a jegyzőkönyvbe.

Ez egy közös állásfoglalás, amely esetén vettük a fáradságot, hogy teljes mértékben megegyezést kereső módon vitassuk meg. Mindenki engedményeket tett. Sajnos úgy látom, hogy az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja jelentősen megváltoztatta nézetét a szóbeli módosítások – amelyekhez joguk van – és a külön szavazások révén. Ezért kíváncsi vagyok, hogy vajon az eljárásban részt vevő képviselőknek, akik a megegyezéseket kötötték, van-e megbízatásuk a képviselőcsoportjuktól, és a jövőbeli tárgyalások során ezt észben fogom tartani.

Elnök. - Természetesen figyelembe vesszük észrevételét, és be fog kerülni a jegyzőkönyvbe.

Marios Matsakis (ALDE). - Elnök úr, csak nagyon röviden szeretnék gratulálni a PPE-DE képviselőcsoportnak, mert sikerült egy csütörtök délután tagjaik többségének itt lennie, és így az emberi jogok megsértésében sikerült elérniük, amit akartak. Gratulálok nekik.

Proinsias De Rossa (PSE). - Elnök úr, csak arra szeretném kérni, hogy kerüljön feljegyzésre, hogy kifogásolom a szóbeli módosítások rendszerével való visszaélést, amit ma délután láhattunk.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). - (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, szeretném elmondani, hogy nagyon szomorúnak tartom, hogy egyezségek kötöttek, amelyeket aztán nem tartanak be, és ez különösen szomorú akkor, ha úgy gondoljuk, hogy az al-Kurd család nemcsak egy név, hanem valódi emberek, akiknek még azt sem engedik – és most Önhez fordulok, Casaca úr -, hogy egy sátorban éljenek, hiszen még azt sem engedték meg nekik, hogy a sátrukban maradjanak. Szomorú nap, amikor a képviselők csak a politikára gondolnak, nem pedig az embereknek e csoportjára.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Elnök úr, szeretném megköszönni Matsakis úrnak, hogy ilyen korrekt. Már minden képviselőcsoport élt a szóbeli módosítások lehetőségével, amely sürgős esetekben nagyon fontos, mert gyorsan keletkezhetnek hibák, amelyek néha kiigazításra szorulnak. Ezt tettük mi most ebben az esetben, és ugyanígy jártak el gyakran a szociáldemokraták, a zöldek és az összes többi képviselőcsoport. Fontos lenne, hogy ne sértődjenek meg csak azért, mert egy esetben nem volt meg a többségük.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Elnök úr, egyetértek azzal, hogy ma visszaélés történt az eljárási szabállyal. Azonban az eljárási szabályzat érvényes, és a szükséges 40 ellenzőre vonatkozó szabály is érvényes, még akkor is, ha tudjuk, hogy csütörtök délután soha nem lesz 40 ellenző. Elnök úr, szeretném megkérdezni, hogy Ön mit gondol erről. Nem gondolja úgy, hogy meg kellene változtatnunk azt a szabályt, hogy 40 emberre van szükség egy szóbeli módosítás elvetéséhez abban az esetben is, amikor olyan kevesen vannak jelen a Parlamentben, hogy ezt lehetetlen megvalósítani?

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Elnök úr, hadd mondjam el, hogy tisztellem az emberi méltóságot, akárkiről is legyen szó – ebben az esetben az al-Kurd családról –, bármely vallást is gyakoroljon, bárhonnan is jöjjön és bármilyen színű is legyen. Felháborítónak találom, hogy valaki ezt kétségbe vonta csak azért, mert egy adott jogalkotási aktusban más a véleményem, mint az övé.

Elnök. - Összegezve ezt az érdekes eszmecserét, azt javaslom, hogy a ma délutáni esetet juttassuk el az illetékes szervekhez, hogy megtudjuk, melyek a szükséges lépések.

Ami engem illet, én a lehető legpontosabban alkalmaztam ma délután a jelenlegi szabályzatot. Ahogy számos képviselő is utalt rá, én is úgy gondolom, hogy a probléma nem jelentkezne, ha a padosorokban egy kicsivel többen ülnének csütörtök délutánonként.

14. Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

15. A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet

16. Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet

17. Előirányzatok átcsoportosítása: lásd a jegyzőkönyvet

18. Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

**19. Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (az eljárási szabályzat 116. cikke):
lásd a jegyzőkönyvet**

20. A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet

21. A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet

22. Az ülészak megszakítása

Elnök. – Az Európai Parlament ülését berekesztem.

(Az ülést 16.25-kor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

13. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0813/08)

Tárgy: A palesztinai helyzet

Naprakész politikai értékeléssel szolgálna a Tanács a Palesztinában jelenleg fennálló politikai helyzetről?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A palesztin területeken uralkodó politikai helyzetet továbbra is a békefolyamat előrehaladása, az izraeli fellépések és tevékenységek, valamint a palesztinok belső megosztottsága határozza meg.

A helyzet javulása – a Tanács véleménye szerint – megköveteli egy olyan békemegállapodás mihamarabbi megkötését, amely lehetővé teszi a palesztin állam megalakulását. E tekintetben az annapolisi folyamat keretében rendezett diplomáciai tárgyalások sikeresen lefektették egy ilyen jellegű megállapodás alapjait, a megbeszéléseknek pedig – amelyek a végleges jogálláshoz kapcsolódó valamennyi kérdéskört felölelik – folytatódniuk kell. Az Európai Unió felhívja a feleket az útiterv keretében tett kötelezettségvállalásaik tiszteletben tartására, kiváltképpen ami a gyarmatosítás leállításának kiemelt kérdését illeti, Kelet-Jeruzsálemet is beleértve.

Az Európai Unió továbbra is teljes mértékben elkötelezett a tárgyalások előrehaladása iránt. Az Unió a Palesztin Hatóságot erőfeszítéseinek fenntartására ösztönzi, különösképpen a biztonság tekintetében, a 2007. december 17-én megrendezett párizsi konferencián ismertetett, reformról és fejlesztésről szóló terv végrehajtásának keretében.

A palesztin területeken fennálló politikai helyzetre továbbá Ciszjordánia és a Gázai övezet leválasztása is rányomja bélyegét. A Gázai övezet izraeli blokád alá helyezése súlyos humanitárius helyzetet eredményezett a térségben. Az Európai Unió az átkelőhelyek megnyitására szólít fel. A palesztin felek között Egyiptom égisze alatt megvalósuló párbeszéd a jelek szerint előrehaladást mutat. Egyiptom jelenleg komoly erőfeszítést fejt ki annak érdekében, hogy megoldást találjon a palesztin politikai válságra, és támogassa a palesztin egységet Abbász elnök kormányzása alatt. Ezen fellépés a Tanács támogatását élvezzi. Az Uniónak készen kell állnia egy olyan nemzeti egységkormány támogatására, amely tiszteletben tartja a PFSZ-kötelezettségvállalásokat, és eltökélten tárgyalásokra lép Izraellel.

*

* *

14. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0815/08)

Tárgy: Szomáliföld elismerése

Naprakész értékeléssel szolgálna a Tanács a Szomáliföldön jelenleg fennálló politikai helyzetről, és kifejtene a Tanács az EU álláspontját Szomáliföld jövőbeni politikai jogállását illetően?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács mindeztáig nem vizsgálta meg Szomáliföld politikai jogállásának kérdését. Mindazonáltal hadd szolgáljak az alábbi elemzéssel:

Először is, a nemzetközi közösség mindeztáig nem ismerte el a szóban forgó, négy millió lakossal rendelkező tartomány önkényesen kihirdetett függetlenségét.

Továbbá, ezen szomáliai tartomány jövőjének egy, a szomáliai hatóságokkal létrejött megállapodás tárgyát kell képeznie. Amennyiben mozgalom indulna Szomáliföld függetlensége elismerésének támogatására, az Afrikai Unión múlna a kezdeményezés megragadása.

Ami a tartományban végbement változásokat illeti, üdvözljük a szomáliföldi regionális hatóságok részéről a fejlesztés és a demokrácia terén elért előrehaladást. Az Európai Unió oly módon ösztönzi a szóban forgó eredmények elérését, hogy pénzügyi támogatást nyújt a szomáliföldi regionális hatóságok részére a demokratizálási folyamatra (a szavazók nyilvántartásba vételének támogatása a küszöbön álló 2009. évi elnökválasztással összefüggésben) és a fejlődésre (az EFA keretében finanszírozott projektek) irányuló erőfeszítéseikben.

Mindazonáltal az október 29-i, több tucatnyi halálos áldozattal és sérülttel járó terrortámadások felettébb aggasztóak. Az elnökség haladéktalanul elítélte ezen szörnyű támadásokat.

Ebben az összefüggésben fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy továbbra is kiemelt kérdés a szomáliai béke helyreállítása. Ennek érdekében támogatjuk a 2008. augusztus 19-i djibouti megállapodás, valamint a 2008. október 26-i megállapodás végrehajtását, amelyek az átmeneti szövetségi kormány és a Szövetség Szomália Újrafelszabadításáért közötti ellenségeskedés felszámolására irányulnak. Az EU és Szomáliföld tartomány közötti kapcsolat ennek keretében vizsgálendő.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0817/08)

Tárgy: A keresztények helyzete Iránban

Milyen intézkedéseket – amennyiben volt ilyen – hozott az elnökség az iráni keresztények jogainak védelmét illetően?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács szoros figyelemmel kíséri az Iránban fennálló emberi jogi helyzetet. Ez esetben egy folyamatosan romló helyzetről van szó.

A szóban forgó országban elkövetett nagyszámú emberi jogi jogsértések között szerepelnek az egyénnel szembeni, vallási meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés számon tartott esetei, kiváltképpen a vallásszabadságra vagy a vallási meggyőződés szabadságára és az istentiszteletre vonatkozó korlátozások bevezetése. Az elmúlt hónapokban egyre erősödött a vallási kisebbségek tagjaira gyakorolt nyomás. Ennek okán felhívták az elnökség figyelmét a keresztények, a bahá'i közösség tagjai és az iráni szunniták különböző formákban történő üldözésére.

A más hitre térők és a hitüket elhagyók helyzete szintén felettébb aggasztó. Az iráni parlament ténylegesen elindította a büntető törvénykönyv felülvizsgálatát, amely a hitehagyás halálbüntetéssel történő megtorlását eredményezheti. Az elnökség 2008. szeptember 26-i nyilatkozatában azon a véleményen van, hogy amennyiben a szóban forgó törvény jövőbeni elfogadására sor kerül, az „a vallásszabadság vagy vallási meggyőződés szabadsága elleni súlyos támadásnak minősül, amely szabadság magában foglalja egy másik vallásra való áttérés, valamint a vallásnélküliség jogát.” Egy ilyen jellegű törvény „sértené a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának 18. cikkét, amelyhez Irán önszántából csatlakozott”, továbbá veszélyeztetné számos iráni életét, akiket az elmúlt hónapok során vettek őrizetbe jogi eljárás nélkül, vallási meggyőződésük alapján.

Ezen helyzettel szembesülve a Tanács lépéseket tett. A helyszínen az uniós tagállamok nagykövetségei kapcsolatba léptek az iráni hatóságokkal. Eltökélt szándékunk, hogy emlékeztessük Iránt nemzetközi emberi jogi kötelezettségeire – amennyiben szükséges –, miközben azt reméljük, hogy Irán hamarosan készen áll majd a szóban forgó kérdések ügyében velünk folytatott párbeszéd ismételt elindítására.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin (H-0822/08)**Tárgy: Személyazonossággal való visszaélés**

Tekintve, hogy a személyazonossággal való visszaélés az Unió-szerte leggyorsabban terjedő bűncselekmények egyike, milyen lépések meghozatalát javasolja a Tanács a szóban forgó kérdés kezelése érdekében?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A személyazonosság-lopás eseteinek száma valóban növekedést mutat. Ezen aggasztó jelenség különösképpen az új technológiák kifejlesztéséhez és az Internethez kapcsolódik, amelyek elősegítik az ilyen típusú bűncselekmény elkövetését.

A számítógépes bűnözés elleni küzdelem azon kérdések egyike, amelyekkel a francia soros elnökség kiemelten foglalkozik. Júliusban egy olyan projektet ismertettünk a Tanács előtt, amelynek célja a számítógépes bűnözés elleni uniós terv kidolgozása.

A szóban forgó projekt kiváltképpen arra irányul, hogy létrehozzon egy európai platformot a bűncselekményekre való figyelmeztetés, valamint az internetes terrorista propaganda és toborzás elleni harc megerősítése érdekében. A terv alapját az Európai Tanács 2007. novemberi következtetései, valamint „A számítógépes bűnözés elleni küzdelemre vonatkozó általános politika felé” című, 2007. május 22-i bizottsági közlemény képezi.

Emellett fel kell tennünk a kérdést, hogy a személyazonosság-lopás sajátos esete indokoltá teszi-e egy rendelet elfogadását. Jelenleg a személyazonosság-lopást nem mindegyik tagállamban kezelik bűncselekményként. Igen hasznosnak bizonyulna, ha a személyazonosság-lopás Unió-szerte bűncselekménynek minősülne. Mindazonáltal a Bizottság feladata, hogy a jogszabályok kezdeményezésére irányuló hatáskörének keretei között a szóban forgó kérdéstről határozzon. A Bizottság bejelentette, hogy a jövőben konzultációt folytat annak megállapítása érdekében, hogy szükség van-e egy ilyen típusú rendeletre.

*

* *

18. kérdés, előterjesztette: Colm Burke (H-0824/08)**Tárgy: A Lisszaboni Szerződésről szóló kiterjesztett írországi népszavazás**

A Lisszaboni Szerződésről szóló második, kiterjesztett írországi népszavazásra irányuló javaslatom részletesen kifejti annak lehetőségét, hogy alkotmányos népszavazást tartsanak a Lisszaboni Szerződésre vonatkozó „igen” vagy „nem” válaszról, miközben ugyanazon a napon konzultatív népszavazásokra is sor kerülne a részvételt/kimaradást (opt-in/opt-out) érintő legfontosabb kérdésekről, mint az Európai Unió alapjogi chartája, valamint az európai biztonsági és védelmi politika. Amennyiben a kiterjesztett népszavazáson az ír szavazók a fent említett két terület bármelyikéből történő kimaradás mellett teszik le voksukat, az ír kormány különálló megállapodásra törekedhet az Európai Tanácsban, mind a 27 tagállam aláírásával, hasonlóan a dánokhoz, akik az edinburgh-i megállapodást szorgalmazták a Tanácsban 1992 decemberében (amely Dánia számára négy ponton mentességet engedélyezett a Maastrichti Szerződésben foglaltak alól, lehetővé téve, hogy a szerződést összességében ratifikálják). Ezen terv révén azoknak a tagállamoknak, amelyek már ratifikálták a Lisszaboni Szerződést, ezt nem kellene megismételniük. A szóban forgó kiterjesztett népszavazás választási lehetőséget kínálna az ír szavazók számára a tekintetben, hogy milyen mértékű szerepet kívánnak betölteni az EU-n belül.

Mi a Tanács véleménye javaslatom megvalósíthatóságáról?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A népszavazás óta az ír kormány aktív konzultációkat folytat – nemzeti szinten és más tagállamokkal egyaránt – annak érdekében, hogy egy közösen követendő irányt javasoljon. Az ír parlamentben épp heves vita folyik e kérdésben.

Mint tudvalévő, az október 15–16-i Európai Tanács alkalmával Brian Cowen miniszterelnök ismertette a Lisszaboni Szerződésről szóló ír népszavazás eredményeivel kapcsolatos elemzését.

Az ír kormány a jövőben is folytatja a konzultációkat, azzal a céllal, hogy hozzájáruljon a helyzet megoldásához vezető lehetőségek megteremtéséhez. Ennek alapján az Európai Tanács beegyeztetett abba, hogy 2008. decemberi ülésén visszatérjen a kérdéshez, a megoldás összetevői és a közösen követendő irány meghatározása érdekében.

Időközben tartózkodnunk kell attól, hogy találgatásokba bocsátkozzunk a lehetséges megoldásokat illetően.

Mindazonáltal – amint azt az Ön Alkotmányügyi Bizottságának is kifejtettem a legutóbbi plenáris ülés mellett rendezett ülésen – a kérdés bizonyos szempontból sürgető. A Lisszaboni Szerződés célja az Unió hatékonyabb és demokratikusabb működésének elősegítése.

Sokáig várhatunk még? A grúziai válság épp ennek ellenkezőjét bizonyítja. Ugyanez mondható el a pénzügyi válságról is. Egyébként pedig előttünk állnak a 2009-es határidők, így a helyzet tisztázásra szorul.

*
* *

19. kérdés, előterjesztette: Avril Doyle (H-0826/08)

Tárgy: Éghajlati és energiacsomag

Naprakész tájékoztatással szolgálna a francia soros elnökség az éghajlati és energiacsomag tekintetében mindezidáig elért előrehaladásról?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourg-i ülésén a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Október 15–16-án az Európai Tanács megerősítette arra irányuló elkötelezettségét, hogy tiszteletben tartsa a munkautemtervet, amelyről 2007 márciusában és 2008 márciusában született megállapodás, és minden tőle telhetőt megtegyen annak érdekében, hogy 2008 végére megállapodás jöjjön létre az éghajlati és energiacsomag összetevőiről.

Az elnökség már végrehajtotta az Európai Tanács arra irányuló megbízását, hogy a Bizottsággal karöltve fokozza a szóban forgó célkitűzés eléréséhez szükséges tevékenységet. A Coreper és az illetékes munkacsoportok számos találkozót szerveztek annak érdekében, hogy összeegyeztessék a csomag különféle alkotóelemei kapcsán felmerülő kulcsfontosságú kérdésekre vonatkozó küldöttségi álláspontokat, valamint olyan megbízatással ruházzák fel az elnökséget, amely lehetővé teszi számára, hogy hasznos módon kapcsolódjon be az Európai Parlamenttel első olvasatban tartott viták szakaszába.

Amint azzal a tisztelt képviselő is tisztában van – kiváltképpen tekintve, hogy ő az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztésére és kiterjesztésére irányuló irányelvjavaslat előadója –, a csomag összetevőiről folytatott háromoldalú párbeszéd november 4-én megkezdődött.

A Tanács soros elnöksége elkötelezett híve a megoldás elérésének, valamint meggyőződése, hogy az Európai Parlament meghatározó szerepet játszik majd az együtdöntési eljárás sikeres lezárásában, és teljes bizalommal tekint az éghajlatváltozás elleni küzdelem szolgálatában álló intézményeink elkötelezettségére.

*
* *

20. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0828/08)**Tárgy: Burma**

A Tanács bizonyosan tudomást szerzett a több mint egy évvel ezelőtti burmai eseményekről. Kifejtené a Tanács, hogy vajon nem találja-e aggasztónak, hogy Burma ismételtén kikerült a nemzetközi látótérből, ami folytonos brutalitást és szenvedést tesz lehetővé a katonai rezsim részéről? Kifejtené a Tanács, hogy jelenleg milyen intézkedéseket tesz – amennyiben van ilyen – a burmai lakosság, valamint a tavalyi felkelés óta bebörtönzött személyek helyzetének javítása érdekében?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Igen világosan kívánom közvetíteni Higgins úr felé, hogy Burma semmiképpen sem került ki a nemzetközi ellenőrzés hatálya alól.

Sőt, tovább megyek: a főbb szerepvállalók közül az Európai Unió messzemenően a legaktívabb a rezsimre gyakorolt állandó nyomás fenntartása terén. Számunkra a jelenlegi helyzet teljességgel elfogadhatatlan, és ennek megfelelően járunk el. A Tanács közelmúltbeli, november 10-én elfogadott következtetései ismételtén kifejezik az Európai Unió azzal kapcsolatos aggodalmát, hogy Burmában nem tapasztalható látható előrehaladás.

Milyen intézkedéseket teszünk?

- Először is, fenntartjuk a szankcióinkat, jóllehet folyamatosan felülvizsgáljuk és finomítjuk azokat. A szankciók kizárólag a rezsim tagjaira és azok családtagjaira irányulnak, és minden tőlünk telhetőt megteszünk annak elkerülése érdekében, hogy hatásuk a gazdaságra és a polgári lakosságra is kiterjedjen.

- Ugyanakkor tágabb megközelítést alkalmazunk. A burmai lakosság szenvedése nem enyhült: az állami elnyomáshoz a Nargis ciklon okozta humanitárius katasztrófa is hozzáadódott, amely mind a mai napig súlyos következményekkel jár.

Miközben nem a burmai kormánnyal karöltve munkálkodunk az ország újjáépítésén, helyi nem kormányzati szervezetekkel folytatunk együttműködést, amelyek a rezsimtől függetlenül működnek számos olyan területen, amelyekre a szankciók nem terjednek ki. Ily módon az EU aktív szerepvállalása számos projekt révén megvalósul, amelyek az újjáépítéshez, valamint hosszú távon az alapvető oktatáshoz és a gyógyászati megelőzéshez kapcsolódnak.

- Végezetül, a politikai foglyok helyzete – amelyre a tisztelt képviselő is rávilágított – változatlanul elfogadhatatlan. Jóllehet néhányukat nemrégiben szabadon bocsátották, számuk tovább növekedett. Aung Szan Szú Kji továbbra is házi őrizetben van, és semmi jele annak, hogy ott töltött idejének novemberi lejártával szabadon bocsátják. Biztosíthatom, hogy az Európai Unió a lehető legmagasabb szinten folyamatosan felveti a szóban forgó kérdést, ahogyan azt például a Pekingben megrendezett október 25-i ASEM-csúcstalálkozón, valamint a november 10-i, hétfői tanácsi következtetésekben is tette. Fassino úr, az EU különleges megbízottja, akinek megbízatását október 28-án újíttották meg, valamennyi partnerünkkel karöltve szintén fáradhatatlanul munkálkodik a burmai hatóságokra gyakorolt nemzetközi nyomás fenntartása érdekében.

*

* *

21. kérdés, előterjesztette: Chris Davies (H-0834/08)**Tárgy: Széndioxid-kivonásról és -megkötésről (CCS) szóló cselekvési terv**

Kifejtené a Tanács, hogy mikorra tervezi a széndioxid-kivonásról és -megkötésről szóló cselekvési terve részleteinek közzétételét?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Tanács 2007. március 8–9-én fogadta el az európai energiapolitikára vonatkozó cselekvési tervet (2007–2009). Ez a cselekvési terv mindenekelőtt felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy határozzák meg „a szükséges műszaki, gazdasági és szabályozási keretet [...] annak érdekében, hogy [...] lehetőleg 2020-ig bevezetésre kerüljenek a környezetvédelmi szempontból biztonságos széndioxid-kivonási és -megkötési technológiák.”

Ezen alkalomból az Európai Tanács üdvözölte „a Bizottságnak egy olyan mechanizmus kialakítására irányuló szándékát, amely 2015-ig tizenkét, a fenntartható fosszilizűzelőanyag-technológiák kereskedelmi célú villamosenergia-termelésben való felhasználhatóságát demonstráló üzem megépítését és üzemeltetését fogja ösztönözni.”

A szóban forgó cselekvési terv keretében a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló irányelvjavaslat az éghajlattal/energiával kapcsolatos csomag kulcsfontosságú alkotórésze. Csakúgy, mint a csomagban szereplő többi javaslat esetében, ez év végére szeretnénk a szóban forgó szövegről első olvasatban megállapodásra jutni.

Amint azzal a tisztelt képviselő is tisztában van, a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló irányelv megfelelő jogi keretet kínál a kísérleti demonstrációs projektek melletti elköteleződéshez. Az elnökség azt reméli, hogy a szóban forgó javaslattal kapcsolatos háromoldalú párbeszéd – amely november 11-én megkezdődött – lehetővé teszi számunkra, hogy gyors megállapodást érjünk el a szövegről.

Amint arról szintén tudomása van, az elnökség – a Parlamenttel és a Bizottsággal karöltve – olyan megoldást kíván találni, amely lehetővé teszi a projektek finanszírozását, az Európai Tanács kötelezettségvállalásaival összhangban. E célból a Tanács a lehető legkörültekintőbben megvizsgálja az Európai Parlament Környezetvédelmi Bizottságától érkező, a demonstráció finanszírozására vonatkozó innovatív javaslatokat.

A tavaly elfogadott SET-terv szintén hangsúlyozta az EU arra irányuló törekvését, hogy vezető szerepet vállaljon az új energiatechnológiák kifejlesztésében, amelyeknek a széndioxid-kivonási és geológiai tárolási technológiák egyértelműen részét képezik.

*
* *

22. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0836/08)

Tárgy: Korrupció az uniós tagállamokban

Vajon büszke a Tanács arra a tényre, hogy a Transparency International 2008. évi korrupció érzékelési indexének (CPI) rangsorában az uniós tagállamok elhelyezkedése az 1. helyezéstől (Dánia és Svédország) a 72. helyezésig (Bulgária) terjed, ahol az első helyet elfoglaló országot a világ legkevésbé korrump országának tekintik, míg a 180. helyezés a legkorrumpabb országot jelöli? Tekintettel ezen statisztikákra, úgy ítéli-e meg a Tanács, hogy a korrupció kezelésére irányuló meglévő uniós eszközök⁽⁵⁾ elégségesek? Amennyiben nem, milyen stratégiák mérlegelése folyik a korrupcióellenes programok tagállamokban történő megerősítése érdekében?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztozik a képviselő aggodalmában az Európai Unió különböző tagállamaiban folytatott korrupció elleni küzdelmet illetően. Ezzel összefüggésben a Tanács felhívja a figyelmet annak tényére, hogy uniós szinten már számos intézkedésre sor került, amilyen például a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló 2003/568/IB kerethatározat, valamint az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló, 1997. május 26-i egyezmény, amelyre korábbiakban a tisztelt képviselő is hivatkozott.

(5) Mint például az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezmény [HL C 195., 1997.6.25., 1. o.], amelyet 1997. május 26-án fogadtak el („az 1997. évi Egyezmény”), valamint a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló 2003/568/IB kerethatározat [HL L 192., 2003.7.31., 54. o.].

A Tanács továbbá komoly jelentőséget tulajdonít a nemzetközi szintű törekvéseknek. Ennek okán az Egyesült Nemzetek korrupció elleni egyezményéről⁽⁶⁾ folytatott tárgyalásokban az uniós tagállamok által képviselt álláspont tanácsi szinten koordináció tárgyát képezte. Ugyanez érvényes az uniós tagállamok részvételére is az említett egyezmény részes országainak konferenciáján.

Ami egy globális mechanizmus kialakítását illeti a korrupció elleni harc figyelemmel kísérése érdekében az Európai Unióban, a Tanács kétségtelenül tisztában van azzal, hogy el kell kerülni annak megismétlését, ami a nemzetközi szervezetekben már megvalósult.

A Tanács kifejezetten nagy jelentőséget tulajdonít a GRECO munkájának (korrupció elleni államok csoportja az Európa Tanácsban), amely komoly feladatot lát el, ideértve a nemzeti politikák értékelését is. 2005. április 14-én elfogadott állásfoglalásában a Tanács „felszólította a Bizottságot valamennyi életképes opció megfontolására, mint amilyen az Európa Tanács GRECO (korrupció elleni államok csoportja) mechanizmusában, vagy egy, az uniós eszközök értékelésére és ellenőrzésére irányuló mechanizmusban való részvétel, egy kölcsönös értékelési és ellenőrző mechanizmus létrehozása alapján, elkerülve bármiféle átfedést és ismétlődést.” Ily módon a Tanács egyetlen opciót sem zár ki, ugyanakkor felkéri a Bizottságot a tanácskozások folytatására.

Mindennek fényében a legfontosabb, hogy az intézkedések végrehajtása megvalósuljon a tagállamokban. A vitatott intézkedések végrehajtását a Bizottság kíséri figyelemmel. Ezzel összefüggésben hasznos megemlíteni a korábbiakban hivatkozott 2003/568/IB kerethatározat végrehajtásáról szóló legutóbbi, 2007. június 18-i jelentést.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Hannu Takkula (H-0842/08)

Tárgy: Gyűlöletkeltés Európában a Hamasz Al-Aqsa televíziós csatornáján sugárzott műsorokban

A H-0484/08⁽⁷⁾ sz. kérdésre adott válaszában a Tanács megerősítette és ismételten kifejtette, hogy a faji vagy vallási alapú gyűlöletkeltés sugárzása teljességgel elfogadhatatlan. A Hamasz terrorista szervezet tulajdonát képező, valamint annak irányítása alatt álló Al-Aqsa TV által a nézők számára Európa-szerte kínált tartalom, hangnem és képanyag kétségtelenül a gyűlöletkeltés egyik formájának minősül az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv (2007/65/EK⁽⁸⁾ irányelv) 3b. cikke értelmében, amely kimondja, hogy „a tagállamok megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatások ne tartalmazzanak fajon, nemem, vallási vagy nemzetiségi hovatartozáson alapuló gyűlöletkeltést.”

Milyen intézkedés meghozatalát tervezi a Tanács annak érdekében, hogy megakadályozza a Hamasz Al-Aqsa televíziós csatornáján közvetített gyűlöletkeltő programoknak az Eutelsat francia társaság által történő európai sugárzását?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő helyesen világított rá arra, hogy a Tanács – az Európai Parlament társjogalkotójaként – 2007. december 18-án elfogadta a 2007/65/EK irányelvet („audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv”), amely aktualizálta az Unióban megvalósuló televíziós műsorszolgáltatásra és audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozó jogi keretet, valamint arra is, hogy a szóban forgó irányelv 3. cikke megtiltja a fajon, nemem, vallási vagy nemzetiségi hovatartozáson alapuló gyűlöletkeltést tartalmazó műsorok sugárzását.

A jelek szerint az Al-Aqsa által sugárzott műsorok – amelyekre a tisztelt képviselő felhívta a figyelmünket, továbbá amelyek az EU déli térségeiben voltak foghatók, és azokat egy adott tagállam területén elhelyezett

⁽⁶⁾ Az Egyesült Nemzetek Szervezete Közgyűlésének 2003. október 31-i 58/4 sz. határozata által elfogadva.

⁽⁷⁾ 2008. július 8-i írásbeli válasz

⁽⁸⁾ HL L 332., 2007.12.18., 27. o.

vagy azon tagállam tulajdonát képező műholdas berendezésen keresztül sugározták –, az új irányelv és az azt megelőző, „Televízió határok nélkül” elnevezésű irányelv hatálya alá tartoznak.

A Tanács arról értesült, hogy a Bizottság azon tagállam szabályozó hatóságának figyelmébe ajánlotta a szóban forgó kérdést, amelynek hatáskörébe az adott műsorszórás tartozik, az említett állam szabályozó hatósága pedig jelenleg végzi az ügy kivizsgálását.

*
* *

24. kérdés, előterjesztette: Nils Lundgren (H-0845/08)

Tárgy: A tagállamok döntéshozatali joga az energiaadókhhoz kapcsolódó kérdésekben

Az Unió hatásköreinek típusairól és területeiről szóló I. cím 2c. cikke kimondja, hogy az Unió a tagállamokkal megosztott hatáskörrel rendelkezik bizonyos „fő” területeken, az energiaügyet is beleértve.

A Tanács véleménye szerint a Lisszaboni Szerződés felruházta az egyes tagállamokat azzal a joggal, hogy a továbbiakban is ők határozzanak saját nemzeti energiaadóikról?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő kérdése a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozik, amely szerződés tagállamok általi ratifikálása jelenleg folyamatban van. A Tanácsnak nem áll módjában megjegyzést fűzni a szóban forgó kérdéshez.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0851/08)

Tárgy: Szennyezési engedélyek a litván energiaágazat számára

Az „Elnökségi iránymutatások az energia/égőanyag csomaggal kapcsolatos munkálatok folytatására vonatkozóan” című, 2008. október 14-én közzétett tanácsi dokumentum (c) bekezdése kimondja, hogy „az energetikai ágazatban az árverésre bocsátott kibocsátási egységek aránya általában 100% lesz 2003-tól kezdve. Ha a konkrét, többek között a villamos energia európai piacának nem megfelelő integrációjából következő helyzetek indokolják, engedélyezhetők korlátozott, mennyiségre és időtartamra vonatkozó eltérések.”

Tekintettel Litvánia sajátos helyzetére, nevezetesen atomerőművének 2009-ben történő bezárására, amelynek nyomán megnövekszik a fosszilis tüzelőanyagok égésén alapuló energiaágazat által kibocsátott üvegházhatású gázok mennyisége, valamint tekintettel arra, hogy Litvánia nem kapcsolódik az európai villamosenergia-hálózathoz, vajon volna-e lehetőség korlátozott, mennyiségre és időtartamra vonatkozó eltérés alkalmazására, a fent említett elnökségi iránymutatásokban kifejtettek szerint? Továbbá befoglalható-e egy ilyen jellegű eltérés az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszeréről szóló irányelvbe (2003/87/EK)⁽⁹⁾ (2013-tól kezdődően egy új litvániai atomerőmű üzembe helyezéséig, amelyre várhatóan 2018-ban kerül sor), annak érdekében, hogy az országszerte működő, fosszilis tüzelőanyaggal üzemelő erőművek kiegészítő, éves szintű és át nem ruházható szennyezési engedélyekre tehessenek szert (hozzávetőlegesen 5 millió tonna évenként)?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. novemberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A tisztelt képviselő által említett dokumentum a francia soros elnökségtől származik. A dokumentumot a 2008. október 15–16-i európai tanács elé terjesztették, és az az elnökség által elképzelte irányvonalakat ismertette az energia/égőanyag csomag jövőbeli szakaszaira vonatkozóan.

⁽⁹⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

Az Európai Tanács megerősítette arra irányuló elkötelezettségét, hogy teljesítse az éghajlati és energiapolitikára vonatkozó, nagyra törő kötelezettségvállalásokat, amelyekről 2007 márciusában és 2008 márciusában megállapodott. Az Európai Tanács továbbá felhívást tett közzé – „szem előtt tartva az egyes érintettek sajátos helyzetét” – annak érdekében, hogy biztosítsák a „kielégítő, körültekintően kialakított költséghatékonysági arányt.”

Ez alapján folytatódik a Tanács előkészítő szerveiben zajló munka. Bizonyos számú kérdésben jelentős előrelépést sikerült elérni, míg egyéb, komoly gazdasági vagy politikai hatással járó kérdések továbbra is heves vita tárgyát képezik a Tanácsban. Ugyanakkor az Európai Parlament és a Tanács között novemberben elkezdődtek az energiával és éghajlatváltozással kapcsolatos jogalkotási csomagról folytatott tárgyalások.

A szóban forgó tárgyalások résztvevői előtt jól ismertek a tisztelt képviselő által felvetett kérdések.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0855/08)

Tárgy: Az Egyesült Államok Szíria elleni barbár támadása

Amint arról a hírekben is tudósítottak, október 26-án az Egyesült Államok hadserege villámataadást indított Szíria ellen. Konkrétabban szólva, négy amerikai helikopter megsértette Szíria légterét, majd leszállt a szíriai határ mentén fekvő, al-Sukkiraya nevű faluban, a megszállt iraki területekkel szomszédos határ közelében, ezt követően pedig a földet érő amerikai katonák tüzet nyitottak egy farmra és egy épületre, amely során nyolc polgári személy vesztette életét. Ez a támadás a térségben uralkodó feszült helyzet amerikai imperialisták okozta kiéleződéséhez vezetett, amelynek nyomán valószínűleg eltolódik majd a hangsúly a szíriai külpolitikával szembeni szóbeli fenyegetések özőnétől a szóban forgó ország ellen intézett terrorista háborús cselekmények irányába.

Elítéli-e a Tanács ezt a barbár támadást, amely megszegte egy független ország, az ENSZ egyik tagjának területi integritását, és nyolc ártatlan személy halálát okozta?

Válasz

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A szóban forgó kérdés konkrét megvitatására a Tanácsban nem került sor.

Általánosságban szólva meg kívánjuk ismételni, hogy az Irak és szomszédai közötti együttműködésnek van meglévő kerete: ez a szomszédos országokat bevonó folyamat, amelyben három munkacsoportból egy a biztonsággal foglalkozik (a másik kettő pedig a menekültek és az energia kérdésével). A biztonsági kérdésekkel foglalkozó munkacsoport 2008. április 13–14-én ülésezett Damaszkuszban, és üdvözljük annak tényét, hogy Szíria elvállalta a következő, november 22–23-i tanácskozás házigazdájának szerepét. Az Irak és szomszédai közötti együttműködés említett keretéből értelemszerűen adódik egymás területi integritásának tiszteletben tartása, Szíriáét is beleértve.

*
* *

27. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0857/08)

Tárgy: Az Ukrajnában fennálló helyzet

Mi a Tanács véleménye az Ukrajnában tapasztalható teljes politikai holtpontról, amelynek kapcsán a parlament és a kormány patthelyzetben van, Nyugat-Ukrajnában pedig egyre növekszik a nacionalista tendenciák térhódítása?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács különös figyelemmel és aggodalommal követte az ukrajnai politikai helyzet közelmúltbeli alakulását. Az országot jelenleg sújtó politikai válság kifejezetten sajnálatos a pénzügyi világválság fényében, amely Ukrajnát is súlyosan érinti, valamint tekintettel a grúziai konfliktus által eredményezett új geopolitikai helyzetre.

A Tanács az EU és Ukrajna között folytatott tanácskozások alkalmával – ideértve a szeptember 9-én Párizsban rendezett csúcstalálkozót is – kifejezte az ukrajnai politikai válsággal kapcsolatos aggodalmait az ország vezetői és hatóságai felé. A szóban forgó csúcstalálkozón az EU és Ukrajna vezetői egyetértettek abban, hogy a politikai stabilitás megteremtése, az alkotmányos reform, valamint a jogállamiság megerősítése elengedhetetlen feltétele az ukrajnai reformokra irányuló törekvéseknek, valamint az EU és Ukrajna közötti kapcsolatok elmélyítésének. A csúcstalálkozó résztvevői továbbá felvetették ezen kapcsolat stratégiai fontosságát, és elismerték, hogy Ukrajna – európai ország lévén – osztozik az Európai Unió országainak közös történelmében és értékeiben. Az EU és Ukrajna közötti kapcsolatok jövőbeni előrehaladása a közös értékeken alapul majd, kiváltképpen a demokrácián, a jogállamiságon, a felelősségteljes kormányzáson, valamint az emberi jogok és a kisebbségi jogok tiszteletben tartásán.

A szóban forgó csúcstalálkozón arról is határozat született, hogy az új megállapodás – amelyről jelenleg folynak a tárgyalások az EU és Ukrajna között – társulási megállapodás formáját ölti majd, amely utat nyit további folyamatos, előremutató lépések számára a két fél közötti kapcsolat terén. A megállapodásról szóló tárgyalások gyors előrehaladást mutattak, amelyek keretében a két fél között kifejezetten építő jellegű együttműködés valósult meg. Ez azt bizonyítja, hogy Ukrajna számára az EU-hoz történő ismételt közeledés kiemelt stratégiai lépés, amely valamennyi főbb politikai erő és a polgárok jelentős többségének támogatását élvezi.

Az Európai Unió a továbbiakban is felhívást intéz majd Ukrajna vezetőihez annak érdekében, hogy megoldást találjanak a jelenlegi politikai válságra, kompromisszumok és a demokratikus elvek tiszteletben tartása alapján. Megismétli a jogállamiság tiszteletben tartásának, valamint az igazságszolgáltatás függetlenségének jelentőségét, és határozottan ezen ágazat reformjára szólít fel.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Manolis Mavrommatis (H-0860/08)

Tárgy: A 2009. évi európai parlamenti választások és a gazdasági válság

A küszöbön álló 2009. júniusi európai parlamenti választások fényében milyen megbeszélések folynak a Tanácsban az európai politikai tervezésről a világgazdasági válság időszakában? Milyen módon tervezi a Tanács a választásokon való részvételre ösztönözni az Unió polgárait? Azon a véleményen van-e, hogy a napjainkban uralkodó általános légkör kihat majd az európai választásokon való részvételére? A Tanács várakozása szerint sor kerül-e a Lisszaboni Szerződés 2009. június 7. előtti ratifikálására? Amennyiben nem, milyen következmények várhatók uniós szinten, kiváltképpen az uniós intézmények számára?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A jelenlegi gazdasági válság kérdése számos vita alkalmával rendszeresen felmerült a Tanácsban. Emellett az Európai Tanács 2008. október 15–16-i ülésén folytatott viták fő tárgyát képezte, valamint az állam- vagy kormányfők november 7-én tartott informális találkozásának tárgyát, amelyet a nemzetközi pénzügyi rendszer reformjának elindítása céljából november 15-én megrendezendő washingtoni csúcstalálkozó előkészítése érdekében szerveztek.

Jóllehet a júniusi európai választások jelentős politikai eseménynek számítanak 2009-ben, nem a Tanács feladata állást foglalni a szóban forgó választásokon várható részvételi arányok kérdésében, sőt az sem, hogy találgatásokba bocsátkozzon a részvételt esetlegesen befolyásoló tényezőkről.

Végezetül, ami a Lisszaboni Szerződést illeti, október 15–16-i ülésén az Európai Tanács megállapodott abban, hogy decemberben visszatér a kérdésre annak érdekében, hogy meghatározza a megoldás összetevőit és a követendő közös irányt. Jelen körülmények között a Tanácsnak ezen a ponton nem áll módjában nyilatkozni a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséről.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0865/08)

Tárgy: A termelés és a foglalkoztatás védelme a különféle uniós tagállamok textil- és ruházati ágazatában

A textil- és ruházati termékek bizonyos kategóriáinak Kínából történő, különböző uniós tagállamokba irányuló exportjával összefüggésben alkalmazott közös felügyeleti rendszer (esetleges) 2008. december 31-i lejáratáról szóló, H-0781/08.⁽¹⁰⁾ sz. kérdésre adott bizottsági válasz fényében, valamint figyelembe véve a termeléssel felhagyó vagy azt áttelepítő vállalkozások növekvő számát, nevezetesen Portugáliában, ami munkanélküliséget és drámai társadalmi helyzeteket teremt, kifejtené a Tanács a következőket:

tekintettel arra, hogy a Bizottság tanácsi megbízatás alapján hajtja végre a közösségi kereskedelmi politikát harmadik országokkal és a nemzetközi szervezetekben (mint például a WTO-ban), miért nem javasolja a kettős ellenőrzési mechanizmus 2008. december 31-én túli meghosszabbítását a munkahelyek védelmének egyik módjaként az Unióban;

a szóban forgó szükséges fellépésre vonatkozóan érkezett-e javaslat bármely tagállam részéről a Tanácson, nevezetesen a 133. cikk szerinti bizottságon belül, és 2008 után hogyan kívánja megakadályozni a 2005-ben bekövetkezett helyzet megismétlődését, azaz a Kínából származó textil- és ruházati termékek behozatalának ugrásszerű növekedését?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Bizottság nem rendelkezik konkrét tanácsi megbízatással – a tisztelt képviselő által felvetett kérdés szerinti értelmezésben – a textiltermékek kereskedelmének ágazatában történő fellépésre. A szóban forgó ágazatban fennálló jelenlegi helyzet három egymást követő területen végbement sorozatos liberalizáció eredménye. Először is, sor került a kvóták, valamint további egyedi intézkedések, mint például a textil és ruházati WTO-megállapodásban (TRM) foglaltak eltörlésére, amely megállapodás 2004 végén veszítette hatályát. Másodsorban a harmadik országokkal létrejött kétoldalú megállapodások keretében egyéb liberalizációk végrehajtása is megvalósult. Végezetül a liberalizáció harmadik szakasza kifejezetten Kínához kapcsolódik. E szakasz több mint tizenöt éven át tartó, mélyreható tárgyalások témáját képezte, amelyek eredményeit a Kína WTO-hoz való 2001. évi csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv rendelkezései foglaltak egységes szerkezetbe. Az említett rendelkezések értelmében 2009. január 1-jétől a Kínából érkező textiltermékek kereskedelmének többé nincs egyedi alapja. Mindezt szem előtt tartva az Európai Parlament 2001. október 25-én elfogadta a Kína csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvet.

A kínai textiltermékekre irányuló kettős ellenőrzési rendszer 2008. évi bevezetése egy Kínával kötött megállapodás eredménye, amely 2009-ben nem kívánja meghosszabbítani a szóban forgó rendszer hatályát. Általánosságban szólva e kérdés rendszeres megbeszélések tárgyát képezi a Bizottsággal a Tanács kereskedelmi szerveiben.

Konkrétabban fogalmazva, a 133. cikk szerinti textilbizottság szeptember 23-i felkérésére a Bizottság beszámolt a helyzetről. Elemzésének következtetéseit október 10-én ismertette a 133. cikk szerinti bizottság póttagjaival. A Bizottság arról számolt be, hogy jóllehet bizonyos termékkategóriák esetében jelentős növekedés volt megfigyelhető, a Kínából érkező behozatal globális szintje kiegyensúlyozott maradt, és az észlelt növekedés nem jelentett veszélyt a közösségi piacra nézve. A Bizottság számára a jelenlegi helyzet semmiképpen sem hasonlítható össze a 2005-ben fennállt helyzettel, amely erőteljes intézkedésekkel végződött. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nincs szükség a rendelkezés 2009-re vonatkozó megújítására, ezért nem is terjesztett elő ilyen jellegű javaslatokat. Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy az intézkedések megújításának kérdését illetően a Tanács nem rendelkezik egységes állásponttal.

A Bizottság továbbá közleményt készített az importőrök számára, amelyben tájékoztatta őket a jelenlegi rendszer, valamint a január 1-jén hatályba lépő rendszer közötti átmeneti folyamatról.

⁽¹⁰⁾ 2008. október 21-i írásbeli válasz

Végezetül meg kell említeni, hogy a textilipar képviselői – különösen közösségi szinten – nem kérték a kettős ellenőrzési intézkedések meghosszabbítását.

*
* *

30. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0867/08)

Tárgy: Aktivista kegyetlen meggyilkolása egy törökországi börtönben

2008. október 8-án a 29 éves aktivista, Engin Çeber, egy törökországi baloldali szervezet tagja, kegyetlen kínzását követően életét vesztette az isztambuli Metris fegyházban. Szeptember 28-án vették őrizetbe három társával együtt, szervezetük folyóiratának terjesztéséért. A szóban forgó gyilkosság a legutóbbi eset a rendőrség és a félállami félkatonai erők által elkövetett erőszakos bűncselekmények hosszú sorában, mint amilyenek például a 17 éves Ferhat Gerçekre leadott rendőri lövések ugyanazon folyóirat utcai árusításáért. Az érintett személy életre szóló fogyatékossgot szerzett.

Hajlandó-e a Tanács arra, hogy elítélje az aktivisták ellen elkövetett bűncselekményeket, valamint a kínzást, amelyet mind a mai napig gyakorolnak – és amely ráadásul egyre inkább elfajul – a törökországi börtönökben, ezáltal igen kirívóan megsértve az alapvető személyiségi jogokat és demokratikus szabadságokat, mint például az élethez, az emberi méltósághoz és az eszmék szabad áramlásához való jogot?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanácsot tájékoztatták Çeber úr halálának tragikus körülményeiről, amelyekre a tisztelt képviselő hivatkozik, és amelyek miatt a török igazságügyi miniszter nyilvánosan bocsánatot kért. Az illetékes török hatóságok hivatalos nyomozást indítottak a szóban forgó haláleset körülményeit illetően, a Tanács pedig elvárja, hogy a nyomozás lefolytatására gyorsan és teljes pártatlansággal kerüljön sor.

A Tanács mindig is nagy jelentőséget tulajdonított a kínzás és a kegyetlen bánásmód elleni harcnak Törökországban. Ez a kérdés rövid távú prioritások tárgyát képezte a felülvizsgált tagsági partnerségben, és rendszeresen felmerült a Törökországgal folytatott politikai párbeszéd során, nevezetesen az EK–Törökország Társulási Tanács legutóbbi, 2008. májusi ülésén. Az elért előrehaladásról szóló közelmúltbeli bizottsági jelentés megerősíti, hogy Törökország jogi kerete immáron a szóban forgó gyakorlatokkal szembeni védelmek egész sorát magában foglalja, jóllehet továbbra is érkeznek bejelentések kegyetlen bánásmódról, ami értelemszerűen aggodalomra ad okot. Ebből adódóan egyértelmű, hogy a török hatóságoknak további erőfeszítésekre kell beleegyezniük, hogy a gyakorlatban és valamennyi szinten független mechanizmusok végrehajtására kerüljön sor a kínzás megelőzése, és ily módon a „zéró tolerancia” politikájának szavatolása érdekében.

Ahhoz, hogy a szóban forgó független mechanizmusok eredményes alkalmazása megvalósulhasson, alaposabb nyomozásokat kell folytatni a biztonsági erők által elkövetett emberi jogi jogsértésekkel kapcsolatban érkezett bejelentések ügyében. Az EK–Törökország Társulási Tanács legutóbbi ülésén az EU arra is emlékeztette Törökországot, hogy „elengedhetetlen fontosságú az Egyesült Nemzetek kínzás elleni egyezménye fakultatív jegyzőkönyvének ratifikálása.”

Mindezt szem előtt tartva, a Tanács biztosíthatja a tisztelt képviselőt afelől, hogy a szóban forgó kérdést a továbbiakban is igen szoros figyelemmel kísérik majd, és azt valamennyi megfelelő testületben Törökország elé tárják.

*
* *

31. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0872/08)

Tárgy: Az állami terror és elnyomás fokozódása Kolumbiában

Egyre fokozódik a kormány munkásmozgalom ellen irányuló zsarnoki fellépése és az állami terror. 2008. október 10-én az Alvaro Uribe vezette kormány szükségállapotot hirdetett az országban, arra irányuló törekvésének részeként, hogy erélyesen fellépjen a munkavállalók és az őshonos lakosság által szervezett tüntetések ellen, akik jogait követelték, valamint a kormány reakciós törvényeinek hatályon kívül helyezését.

Az állami és a félállami erők egyre nagyobb számban gyilkolják meg a szakszervezeti képviselőket. Az év eleje óta 42 szakszervezeti képviselőt gyilkoltak meg, miközben Uribe kormányzása alatt az őshonos lakosság 1 300 tagja esett gyilkosság áldozatául, 54 000 ember pedig lakóhelyének elhagyására kényszerült. Egyedül tavaly több mint 1 500 munkavállalót tartóztattak le. A fogva tartottakkal szemben alkalmazott kínzás és brutális bánásmód mindennapos. Több mint 6 500 politikai foglyot tartanak fogva a kolumbiai börtönökben.

Elítéli-e a Tanács a kormány és az állam részéről tanúsított, elnyomásban, terrorban, gyilkosságokban, letartóztatásokban és kínzásban való tömeges tobzódást?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az Európai Unió több ízben is komoly aggodalmát fejezte ki a társadalmi szervezetek és az emberi jogvédő szervezetek vezetői ellen irányuló gyilkosságok és halálos fenyegetések miatt Kolumbiában, és hangsúlyozta a civil társadalom képviselőinek arra irányuló legitim törekvését, hogy megteremtsék a békét Kolumbiában, valamint fellépjenek az emberi jogok védelme és előmozdítása érdekében az országban.

Az EU képviselői rendszeresen felvetik az emberi jogok tiszteletben tartásának kérdését a kolumbiai hatóságok előtt. Az utóbbiak határozottan kifejezték arra irányuló vágyukat, hogy folytassák az erőszak ezen formáival szembeni fellépést.

Az Európai Unió a múltban arra is ösztönözte a kolumbiai kormányt, hogy támogassa az igazságszolgáltatásra és a béke megteremtésére vonatkozó törvények valamennyi szempontjának gyors és eredményes végrehajtását, valamint biztosítsa az említett cél eléréséhez szükséges erőforrásokat.

Az Európai Unió a továbbiakban is eltökélten támogatja majd az emberi jogok védelmezőit Kolumbiában.

*
* *

32. kérdés, előterjesztette: Hans-Peter Martin (H-0873/08)

Tárgy: Az EBVP Lisszaboni Szerződés általi demokratizálása

Az európai biztonsági és védelmi politika (EBVP) demokratikus legitimitása négy pilléren nyugszik: először is az uniós polgárok beleegyezésén; másodsorban a nemzeti parlamentek hozzájárulásán és felügyeletén; harmadsorban az Európai Parlament hozzájárulásán és felügyeletén. A többi szakpolitikai területtől eltérően az EBVP legitimizálása – negyedsorban – a nemzetközi joghoz való viszonyon is alapul.

Wolfgang Wagner, a „Hessische Stiftung Friedens- und Konfliktforschung” (a béke- és konfliktuskutatás hesseni intézete) számára készített, az EBVP demokratikus legitimitásáról szóló tanulmányában arra a következtetésre jut, hogy „a demokratikus legitimizálás négy pillérének egyike sem kifejezetten szilárd, vagy – egy nehéz katonai művelet esetén – kellően rugalmas.”

A Tanács véleménye szerint milyen konkrét intézkedésekről született megállapodás a Lisszaboni Szerződésben, és annak mely cikkeiben, annak elősegítése érdekében, hogy az EBVP szóban forgó négy pillérének legitimitását megerősítsék?

Válasz

(FR) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagállamokra nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2008. októberi strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az európai biztonsági és védelmi politika kialakítása megfelel az uniós polgárok elvárásainak, és tiszteletben tartja a nemzetközi jogot. Olyan szakpolitika lévén, amelynek értelmében a katonai jellegű műveletekhez a részes tagállamok beleegyezése szükséges, ez esetben a demokratikus ellenőrzés feladata elsősorban a nemzeti parlamentekre hárul. Következésképpen az utóbbiak szerepének nemzeti szintű megerősítését tartják az EBVP demokratikus ellenőrzésének javításához vezető legelőnyösebb útnak. Magától értetődő, hogy az Európai Parlament is kifejezheti véleményét az EUSz. 21. cikke értelmében. Ami a civil természetű műveleteket illeti, az Európai Parlament szintén fontos szerepet játszik Biztonsági és Védelmi Politikai Albizottsága, valamint az EBVP költségvetéséről tartott éves szavazás révén. Ami a Lisszaboni Szerződésben foglalt

rendelkezések értelmezését illeti – amely szerződés tagállamok általi ratifikálásának folyamata jelenleg zajlik –, a Tanácsnak nem áll módjában megjegyzéseket fűzni a szóban forgó kérdéskörhöz.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK

38. kérdés, előterjesztette: Colm Burke (H-0825/08)

Tárgy: Az Európáról szóló kommunikáció Lisszabon után

A Lisszaboni Szerződésről szóló írországi népszavazás nemleges eredménye főként a feltett kérdés ismeretének vagy értésének hiányából adódott, alapvetően azonban annak tudható be, hogy az ír választópolgárok számára ismeretlen az uniós intézmények felépítése és működése.

Annak fényében, hogy a Lisszaboni Szerződés ratifikálásának kérdéséről elkerülhetetlen a második írországi népszavazás, kifejtene a Bizottság, hogy melyek az Európáról szóló kommunikációs stratégia legfőbb tanulságai? Különösképpen azon projektekre gondolok, amelyek rávilágítanak a Bizottság, a Parlament és a Miniszterek Tanácsa közötti különbségre. Azon a véleményen van-e a Bizottság, hogy az Európáról szóló kommunikáció összehangoltabb megközelítésére van szükség, kiváltképpen a különböző intézmények különféle feladatkörét illetően?

Válasz

(EN) A szerződések ratifikálásának feladata az aláíró tagállamokra hárul. Ugyanakkor az ír népszavazás elemzése ismételten megerősítette, hogy az uniós tagállamoknak és az uniós intézményeknek együtt kell működniük annak érdekében, hogy erősítsék a polgárok és az uniós politikai döntéshozók közötti kommunikációs csatornákat. Az EU-nak nem csak azt kell bemutatnia, amit sikerült elérnie, és hogy mindaz miért hoz tényleges változást a polgárok életében, hanem az uniós szintű fellépés hiányával járó költségeket is meg kell magyaráznia.

Múlt héten tett írországi látogatása során a Bizottság alelnöke – aki egyben az intézményi kapcsolatokért és a kommunikációs stratégiáért felelős biztos – az ír hatóságokkal együttműködésben egy, az ír hatóságokkal kialakítandó egyedi partnerség kidolgozásán munkálkodott, a szóban forgó kérdések közös kommunikálása érdekében. Több tagállammal is létrejöttek hasonló partnerségek. Az alelnök asszony reméli, hogy Írország mihamarabb szándéknyilatkozatot ír alá.

Az együttműködés ezen megközelítését nemrégiben politikai szinten is megerősítették, amikor a Bizottság, a Parlament és a Tanács október 22-én politikai megállapodást írt alá a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” tárgyában.

Ez esetben első ízben állapodott meg a Parlament, a Tanács és a Bizottság a kommunikáció közös partnerségben történő megközelítéséről. Mindez új lendületet ad az uniós intézmények közötti együttműködésnek a tervezés, a prioritások meghatározása és a partnerség három elve alapján. Emellett hasznos intézményközi mechanizmust hoz létre az információk hatékonyabb megosztására és a közös tervezésre – központilag és helyi szinten egyaránt –, továbbá annak érdekében, hogy évente azonosíthassák a közös kommunikációs prioritásokat, és együttműködés valósulhasson meg a tagállamok és az uniós intézmények kommunikációs osztályai között.

A politikai megállapodás gyakorlati végrehajtása már megkezdődött, aminek keretében első ízben állapodtak meg a 2009-re szóló közös kommunikációs prioritásokról: a 2009. évi európai választások, energia és éghajlatváltozás, valamint a vasfüggöny leomlásának huszadik évfordulója. A Bizottságot felkérték arra, hogy minden év elején számoljon be a közös kommunikációs prioritások végrehajtásáról.

*
* *

39. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-0829/08)

Tárgy: Az Európai egységről szóló kommunikáció

Megfontolná-e a Bizottság annak lehetőségét, hogy valamennyi tagállam beleegyezését kérje egy bizonyos nap – Robert Schuman napként, vagy egyéb elfogadott alternatívaként – hivatalos ünnepnappá történő

nyilvánításához Uniós-szerte, amelynek keretében az uniós polgárok együtt ünnepelhetnék közös európai identitásukat és egységüket – hasonlóképpen a függetlenség napjának egyesült államokbeli megünnepléséhez –, azzal a közös mottóval, hogy egység lakozik a sokféleségben, és amelyen keresztül mi, a polgárok támogatásunkat fejezhetjük ki az európai projekt iránt.

Válasz

(EN) A Bizottság osztja a tisztelt képviselő véleményét, miszerint fontos a közös európai identitás együttes megünneplése, valamint annak bemutatása, hogy a polgárok között EU-szerte egység uralkodik a sokféleségben.

Az Európai Tanács 1985. évi milánói ülésén május 9-ét Európa Nappá nyilvánította, ily módon emlékezve Robert Schuman 1950. május 9-én tett nyilatkozatára. Azóta május 9. Európa egyik jelképévé vált, és alkalmat biztosít olyan tevékenységek és ünnepségek számára, amelyek célja közelebb hozni Európát a polgárokhoz.

Helyi szinten az ünnepségeket a tagállamokban működő bizottsági képviselők és az Európai Parlament információs irodái szervezik és/vagy támogatják. Brüsszelben az Európa Nap alkalmával a Bizottság – egyéb kezdeményezések mellett – hagyományosan nyílt napokat rendez az épületeiben, ami 2008-ban hozzávetőlegesen 35 000 látogatót vonzott.

Egyéb esetekben továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik a hivatalos ünnepnapok kijelölése saját területükön. Ezen a ponton a Bizottság nem tervezi, hogy a tagállamok beleegyezését kérje egy bizonyos nap hivatalos ünnepnappá történő nyilvánításához.

*
* *

40. kérdés, előterjesztette: Jo Leinen (H-0859/08)

Tárgy: A Lisszaboni Szerződésről szóló kommunikáció

2008. október 22-én – válaszul a Lisszaboni Szerződés írországi népszavazáson történő elutasítására, valamint több olyan tanulmány fényében, amelyek azt mutatják, hogy számos ír állampolgár elegendő információ hiányában szavazott a szerződés ellen – az uniós intézmények első ízben fogadtak el közös nyilatkozatot az európai kommunikációs politikáról. Milyen módon tervezi a Bizottság a szóban forgó politika írországi végrehajtását annak biztosítása érdekében, hogy az írek kellő tájékozottsággal rendelkezzenek az EU-ról és az új szerződésről?

Válasz

(EN) A Bizottság, a Parlament és a Tanács által 2008. október 22-én aláírt politikai nyilatkozat elősegíti az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és a Bizottság közötti együttműködést az Európáról szóló kommunikáció terén.

Az intézmények egy pragmatikus partnerségi megközelítésben állapodtak meg, amely a közös kommunikációs prioritások éves szintű kiválasztásán, valamint az egyes kommunikációs osztályaik gyakorlati együttműködésén alapul.

A politikai nyilatkozat – mint olyan – kulcsfontosságú eszköze a közvélemény meggyőzésének az Európai Unió előnyeit illetően. Mindez kifejezetten fontossá válik majd az elkövetkező hónapokban, az Európai Parlamenti választásokat közvetlenül megelőző időszakban.

A nyilatkozat nem a Lisszaboni Szerződés írországi elutasítására adott válasz, hanem több évig tartó munka és tárgyalások eredménye. A Bizottság 2007 októberében tett javaslatot arra az intézményközi megállapodásra, amely később ezen nyilatkozat alapjául szolgált, a szorosabb együttműködés keretének elképzelése pedig először a kommunikációs politikáról szóló fehér könyvben vetődött fel, amelyet 2006 februárjában ismertettek.

A végrehajtás már megkezdődött. A tagállamokban működő bizottsági képviselők és európai parlamenti irodák szorosan együttműködnek majd a nemzeti kormányokkal annak érdekében, hogy megszervezzék a 2009-re kiválasztott közös kommunikációs prioritások köré csoportosuló tevékenységeket, amely prioritások a következők: az európai választások, energia és éghajlatváltozás, a Közép- és Kelet-Európában bekövetkezett demokratikus változások huszadik évfordulója, valamint a növekedés, a munkahelyek és a szolidaritás fenntartása.

Ami a Lisszaboni Szerződést illeti, a tagállamok a szerződés aláírói, és az ő felelősségük annak ratifikálása. A Bizottság egyik tagállamban sem részese egyetlen ratifikálásra irányuló kampánynak.

Mindazonáltal a népszavazás eredményeinek elemzése rávilágított az Európai Unióról és annak politikáiról való tájékozottság hiányára Írországban. Következésképpen a Bizottságnak szándékában áll a kommunikációs és információs tevékenységek fokozása, különösképpen olyan személyeket célozva, akik kevésbé tájékozottak vagy kevésbé érdeklődnek mindennapi életük európai dimenziója iránt. Ezek a tényyszerű és tárgyilagos információk szemléltetni fogják mindazokat az előnyöket, amelyeket az EU a polgárai számára kínál, és elősegítik az uniós politikák tájékozott megvitatását.

*
* *

41. kérdés, előterjesztette: Sarah Ludford (H-0862/08)

Tárgy: Az Unió intézmények weboldalai

Az európai parlamenti választásokra jövőre kerül sor, az európai parlamenti képviselők pedig szeretnék kifejezésre juttatni választópolgárai számára, hogy mennyire nyitott és demokratikus az Európai Unió. Milyen konkrét intézkedéseket tesz a Bizottság – 2007. decemberi közleményét követően – annak biztosítása érdekében, hogy a polgárok számára gyorsan és könnyen elérhetővé váljanak az unióval kapcsolatos információk az EUROPA weboldalon keresztül, nem utolsósorban – ígéretéhez híven – nagyobb hangsúlyt helyezve egy „tematikus és felhasználói szemléletre, az intézményi szemlélet helyett”?

Konkrétabban szólva, mit tett a Bizottság annak érdekében, hogy az EUROPA portálon osztozó bizottsági, tanácsi és parlamenti weboldalak esetében közös arculati jellemzőket vezessen be, mint például böngészési tippeket és keresési kritériumokat, valamint biztosítsa, hogy a jogszabályok útját könnyen és egyszerűen nyomon lehessen követni a tervezet kidolgozásától egészen az elfogadásáig?

Válasz

(EN) A Bizottság épp komoly változtatásokat végez annak érdekében, hogy az Európai Unió EUROPA weboldalát fokozottan felhasználóbaráttá, böngészhetővé és interaktívvá tegye, összhangban az „Európáról szóló internetes kommunikáció – A polgárok bevonása” című, 2007. december 21-én elfogadott⁽¹¹⁾ politikai dokumentumával.

Az EUROPA weboldalnak a Bizottság megbízásából 2007-ben készült független értékelése arra a következtetésre jutott, hogy a webes látogatók többsége (85%-a) megtalálta a keresett információt. Ugyanakkor azt is megállapították, hogy az adott információ megtelelése túl sokáig tartott, ezért szükségessé vált annak kevésbé bonyolult és egységesebb módon történő közvetítése.

A folyamatban lévő változások az EU honlapjának és a Bizottság honlapjának átalakítására egyaránt kiterjednek, és azokat várhatóan 2009 közepére sikerül megvalósítani. Egy új böngészőstruktúra kialakításával az oldalak könnyebben olvashatóvá válnak, és egyben biztosított az is, hogy fokozottabban összpontosítsanak meghatározott felhasználói csoportokra (pl. a nagyközönség, társaságok) és népszerű feladatokra (pl. finanszírozás, rendezvények). A fejlesztéseket azok bevezetését megelőzően fókuszcsoportokon tesztelik majd, a felhasználóknak pedig lehetőségük nyílik a visszacsatolásra és javaslataik ismertetésére. A Bizottság honlapján működő keresőprogram javított változatát már el is indították. Az EU sajtószoja is átalakításon esett át.

A Bizottság belső együttműködési struktúráján is javított. A Kommunikációs Főigazgatóság szorosan együttműködik a Bizottság valamennyi szolgálatának internetes szerkesztőivel, a Bizottság új internetes stratégiájának részeként létrehozott hálózat keretében. E hálózat tevékenysége arra összpontosul, hogy fejlessze a Bizottság szolgálatainak saját weboldalait, valamint ösztönözze a bevált gyakorlat szerkesztők közötti cseréjét.

Az intézményközi együttműködés az intézményközi internetes bizottság (Comité éditorial interinstitutionnel – CEIII) révén rendszeresen megvalósul. A bizottság technikai és tartalmi kérdésekkel egyaránt foglalkozik, és feltárja az uniós weboldalak felhasználóinak élményét javító megoldásokat. A jelenleg vizsgált területek egyike annak lehetősége, hogy valamennyi intézményre kiterjedő, közös keresőprogram álljon rendelkezésre, amely elősegíti a felhasználók számára az uniós kérdésekkel kapcsolatos információk könnyebb lelivását.

⁽¹¹⁾ SEC(2007)1742

A CEIII 2008. október 2-i ülésén a Parlament bemutatta az európai választásokról szóló új weboldalát, amely várhatóan 2009 januárjában indul. A Bizottság kiemelkedő helyet biztosít az EUROPA honlapon az európai parlamenti választásokról szóló tudósításnak, ideértve az Európai Parlament választásokkal foglalkozó weboldalának internetes hivatkozásait is.

Ami annak biztosítását illeti, hogy a jogszabályok útját könnyen és egyszerűen nyomon lehessen követni a tervezet kidolgozásától egészen az elfogadásáig, a Bizottság hangsúlyozni kívánja az EUROPA honlapon elérhető PRELEX weboldalak⁽¹²⁾ jelentőségét, amelyek kimerítő és hasznos információkkal szolgálnak.

*
* *

47. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0838/08)

Tárgy: Az Európai Nukleáris Kutatóintézet (CERN) nagy hadronütköztetőjének (LHC) meghibásodása

Az Európai Nukleáris Kutatóintézet (CERN) nagy hadronütköztetője (LHC) meghibásodott, pár nappal az úgynevezett „évszázad kísérletének” elindítását követően, amelynek keretében a CERN tudósai az „ősrobbanást” próbálták modellezni.

Milyen mértékű közösségi támogatásban részesül a CERN, kiváltképpen az „évszázad kísérletének” végrehajtásához? Van-e tudomása a Bizottságnak arról, hogy mi okozta a berendezés meghibásodását? Mikor válik az LHC ismét üzemképessé?

Válasz

(EN) A CERN olyan nemzetközi szervezet, amelyet 1954-ben hoztak létre atom- és részecskefizikai kutatások céljából. A szervezet a CERN Tanács 20 tagországának – ideértve 18 uniós tagállamot és 2 nem uniós államot – égisze alatt végez kutatásokat. A szóban forgó 20 ország közösen biztosítja a CERN éves működési és befektetési költségvetését. Az EB csupán megfigyelői státussal rendelkezik a CERN Tanácsában. Nem vesz részt a döntéshozatali folyamatban, és nem járul hozzá az éves költségvetéshez.

Bármely más kutatási szervezethez hasonlóan a CERN esetében is fennáll annak lehetősége, hogy induljon a közösségi kutatási keretprogram égisze alatt meghirdetett pályázatokon. A CERN több, egymást követő keretprogramok égisze alatt meghirdetett pályázaton is indult, különféle más európai kutatási szervezetekkel közösen nyújtva be a pályázatot.

A hatodik és hetedik keretprogram részeként az EB eddig hozzávetőlegesen 60 millió eurót biztosított a CERN számára a pályázati versenyfelhívások alapján kiválasztott projektekben való részvételért. A szóban forgó projektek többek között a számítógépes infrastruktúra európai hálózatának kialakítására, a gyorsítók és detektorok jövőbeni terveinek közös kidolgozására, illetve a fiatal kutatók közös képzési programjaira irányultak. Ezen projektek továbbá közvetett módon segítették a CERN-t a nagy hadronütköztető megépítésére irányuló erőfeszítéseiben.

Az EB-nek tudomására jutott, hogy a CERN vizsgálatot indított a 2008. szeptember 19-én bekövetkezett baleset okainak feltárására. A CERN arra a következtetésre jutott, hogy az incidenst a gyorsító két mágnes közötti elektromos összeköttetés meghibásodása okozta. Ez műszaki üzemzavart eredményezett, valamint azt, hogy a mágnesek hűtésének vákuumszigeteléséből hélium került az alagútba. A CERN bejelentette, hogy a nagy hadronütköztető ismételt üzembe helyezését 2009 tavaszára tervezik. További információkért a baleset okaival, valamint a meghozandó intézkedésekkel kapcsolatban érdemes közvetlenül a CERN Tanácsához és annak tagországaikhoz fordulni.

A részecskefizikai kísérlettel kapcsolatos bővebb tájékoztatást illetően a Bizottság felhívja a tisztelt képviselő figyelmét a Marios Matsakis által előterjesztett, E-5100/08. sz. írásbeli választ igénylő kérdésre⁽¹³⁾ adott válaszára.

*
* *

⁽¹²⁾ <http://ec.europa.eu/prelex/apcnet.cfm?CL=en>

⁽¹³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

48. kérdés, előterjesztette: Alojz Peterle (H-0844/08)**Tárgy: Rákkutatás**

Ez év április 10-én az Európai Parlament elfogadta „A rák elleni küzdelem a kibővített EU-ban” című állásfoglalást. Elismerve a rákkutatás széttagoltságát Európa-szerte, az Európai Parlament jobb együttműködésre és kevesebb ismétlődésre szólított fel a különféle kutatási erőfeszítések között, annak érdekében, hogy a kutatás gyümölcsei gyorsabban eljuthassanak a rákos betegekhez.

Mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy a hetedik keretprogram égisze alatt még inkább ösztönözze és támogassa a transznacionális rákkutatást?

Miként tervezi a Bizottság a ritka és nehezen kezelhető ráktípusok – mint például a gyermekk rák – kutatásának támogatását, amelyek esetében a piaci ösztönzők gyakran nem serkentik a kutatásba való üzleti befektetést?

Válasz

(EN) A hatodik kutatási és technológiafejlesztési keretprogram (FP6, 2002–2006) égisze alatt a transzlációs rákkutatás (azaz az alapkutatás eredményeinek klinikai alkalmazásokba való átültetése) terén tett erőfeszítések eredményeként jelenleg 108 kutatási projekt részesül támogatásban, amelynek globális összege 485 millió EUR. A szóban forgó projektek – multidiszciplináris megközelítést követve – a megelőzéshez, a korai diagnózishoz, a rák megértéséhez és a célzott gyógyszerek azonosításához, valamint a gyógyászati stratégiákhoz, az új technológiákhoz és a palliatív kezeléshez kapcsolódó különféle kérdésekkel foglalkoznak⁽¹⁴⁾.

Ezenfelül az EUROCAN+PLUS⁽¹⁵⁾ megvalósíthatósági tanulmányáról készült jelentés – amelyet 2008 februárjában ismertettek az Európai Parlamentben – a transzlációs és klinikai kutatások fokozottabb összehangolására és iránymutatására szólított fel, ideértve a hálózatok irányítását, valamint az átfogó rákközpontok platformjának kialakítását is.

Ezen törekvések értelmében a hetedik kutatási keretprogram (FP7, 2007–2013) „Együttműködés” elnevezésű egyedi programja – az „Egészség” témakör keretében – prioritásként határozta meg a klinikai alkalmazásokra irányuló transzlációs rákkutatás további megerősítését, valamint a széttagolódás kérdésének kezelését, figyelembe véve az EUROCAN+PLUS eredményeit, továbbá „A rák jelentette teher csökkentése”⁽¹⁶⁾ elnevezésű dokumentummal kapcsolatos európai tanácsi következtetések ajánlásait, valamint „A rák elleni küzdelem a kibővített EU-ban” című európai parlamenti állásfoglalást⁽¹⁷⁾.

És valóban, a 2007. évi ajánlattételi felhívások ajánlott kutatási területekre összpontosítanak, mint például a szűrés, az életvégi gondozás és a kutatási erőfeszítések széttagoltsága az ERA-NET rendszer⁽¹⁸⁾ révén megvalósuló ráknyilvántartási központok vonatkozásában.

Az „Egészség” témakör keretében tett következő ajánlattételi felhívás – amelynek közzétételére 2009-ben kerül sor – várhatóan tovább foglalkozik a széttagoltság kérdésével azáltal, hogy ösztönzi az összehangolt transzlációs rákkutatási programok kidolgozását Európa-szerte, valamint figyelmet szentel a ritka és a gyermekkori ráktípusokról szóló kutatásnak – ez utóbbi egy jelentős kezdeményezéscsomagra épül, amelyet a hatodik keretprogram égisze alatt dolgoztak ki (mint például a KidsCancerKinome, EET-Pipeline, Conticanet, Siopen-R-Net, stb.). Mindez pedig kiegészül olyan kezdeményezésekkel, amelyek – az Európai Gyógyszerügynökséggel (EMA) összehangolt törekvésben – a lejárt szabadalmú gyógyszerek gyermekgyógyászati célokra történő felhasználásának támogatására irányulnak⁽¹⁹⁾.

(14) <http://cordis.europa.eu/lifescihealth/cancer/cancer-pro-calls.htm#tab3>

(15) www.eurocanplus.org/

(16) 9636/08 SAN 87

(17) P6_TA(2008)0121 ([www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-](http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0121&language=EN)

0121&language=EN)

(18) ec.europa.eu/research/fp6/era-net.html

(19) <http://www.emeaxuropa.eu/htmls/human/paediatrics/prioritv1ist.htm>

Végezetül, a Bizottság jelenleg mérlegeli a rákkal kapcsolatos jövőbeni uniós fellépéseket – egy európai platform lehetőségét annak érdekében, hogy megvalósulhasson a legjobb gyakorlatok cseréjére, valamint a tagállamok támogatása a rák elleni hatékonyabb küzdelemre irányuló erőfeszítésükben, az érdekelt felek teljes skáláját egy összehangolt cselekvés köré egyesítve. A Bizottság továbbá épp most fogadott el javaslatokat általában véve a ritka betegségekre irányuló európai stratégiára vonatkozóan⁽²⁰⁾, az említett cselekvések által elősegített együttműködés és fokozott hatékonyság pedig várhatóan a szóban forgó területen végzett kutatásokra is ösztönzőleg hat majd.

*
* *

51. kérdés, előterjesztette: Robert Evans (H-0802/08)

Tárgy: Humanitárius segítségnyújtás Srí Lankán

Gratulálni szeretnék Michel biztosnak a 2008. szeptember 15-én tett nyilatkozatáért a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásáról Srí Lankán.

Meggyőződésem, hogy a Bizottság – önmagamhoz hasonlóan – rendkívüli aggodalommal figyeli az erőszak fokozódását Srí Lankán, és annak az ártatlan polgári lakosságra gyakorolt hatásait. Konkrétabban szólva, miként válaszolt a Bizottság a Srí Lanka-i kormány közelmúltbeli döntésére, miszerint valamennyi ENSZ és nemzetközi segélyszervezetet és segítségnyújtásra irányuló erőfeszítést ki kell vonni a válságkezelésből?

Ennek fényében milyen további nyomást kíván a Bizottság gyakorolni a Srí Lanka-i kormányra és az LTTE (A Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei) csoportra, annak biztosítása érdekében, hogy tiszteletben tartják a nemzetközi humanitárius jogot, a segélyek eljutnak a leginkább rászorulókhhoz, és mihamarabb sikerül megelni a konfliktus békés megoldását?

Válasz

(EN) A Srí Lanka-i kormány döntése – miszerint az Egyesült Nemzetek Szervezetét (ENSZ) és a nemzetközi segélyszervezeteket ki kell vonni a válságkezelésből – biztonsági megfontolásokon alapult. Kivonásukat követően a Bizottság és egyéb humanitárius szerepvállalók szorgalmazták a biztonságos humanitárius konvojok rendszerének kialakítását annak érdekében, hogy élelmiszert és egyéb létfontosságú ellátmányokat juttathassanak el a vanni térségben élő rászorulókhöz. Emellett annak engedélyezéséhez is ragaszkodtak, hogy a konvojokat független megfigyelők kísérhessék, annak biztosítása érdekében, hogy az ellátmányok megkülönböztetés nélkül eljussanak a rászorulókhöz. A konfliktusban érintett mindkét fél beleegyezését adta. Az ENSZ lobogója alatt utazó négy konvoj már sikeresen megérkezett a vanni térségbe, a Világélelmezési Program (WFP) által biztosított, igencsak szükséges élelmiszerekkel. A következő hetekben konvojok rendszeres indítását tervezik.

Ezenfelül a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága (ICRC) számára engedélyezték, hogy nemzetközi személyzetével folytassa a vanni térségben végzett tevékenységeit. Az ICRC kulcsfontosságú szerepet tölt be azáltal, hogy kommunikációs csatornákat tart fenn a konfliktusban érintett mindkét féllel, valamint segítséget nyújt – például szálláshelyek és alapvető háztartási cikkek formájában –, amire igen nagy szükség van. A Bizottság a továbbiakban is támogatni fogja az ICRC és a WFP égisze alatt megvalósuló műveleteket. E két szervezet Srí Lanka-i működéséhez 2008-ban 5,5 millió EUR finanszírozásban részesült. Amennyiben szükséges, a Bizottság megfontolja annak lehetőségét, hogy az év egy későbbi szakaszában további humanitárius finanszírozásban részesítse a szóban forgó szervezeteket.

Ugyanakkor egyértelmű, hogy bőven van még tennivaló annak biztosítása érdekében, hogy elegendő segély jusson el a rászoruló népességhez. A Bizottság becslései szerint jelenleg az élelmiszerszükségleteknek mindössze 45%-át sikerül ténylegesen fedezni. Emellett sürgősen szükség van építőanyagokra a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek szálláshelyének kialakítása céljából, tekintettel a közelgő monszunidőszakra. A Bizottság a továbbiakban is felszólal majd a vanni térség fokozott megközelíthetősége érdekében, nem csak az ENSZ-szervezetek, hanem azon nemzetközi nem kormányzati szervezetek számára is, amelyek szeptemberben távozásra kényszerültek, mivel ezen szervezetek kulcsfontosságú szerepet vállaltak a humanitárius segítségnyújtásban.

⁽²⁰⁾ 2008. november 11-i COM(2008)679 és COM(2008)726

Ami a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásának biztosítását illeti, a Bizottság a továbbiakban is megragad minden lehetőséget annak érdekében, hogy a konfliktusban érintett mindkét felet emlékeztesse e tekintetben fennálló kötelezettségeikre, valamint támogassa a konfliktus békés úton történő rendezését.

*
* *

52. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-0804/08)

Tárgy: Humanitárius segítségnyújtás Zimbabwe számára

2002 óta az EU összesen több mint 350 millió EUR humanitárius segítségnyújtásban részesítette Zimbabwét, ideértve az idén szeptemberben bejelentett 10 millió eurót is. Tekintettel az országban dúló politikai viharra, valamint a Mugabe- kormány által a humanitárius műveletekre vonatkozóan bevezetett korlátozásokra, milyen eszközökkel rendelkezik a Bizottság a szóban forgó segítségnyújtás hatékonyságának mérésére, valamint annak biztosítására, hogy az eljusson a rászorulókhhoz?

Válasz

(FR) A Bizottság az EU humanitárius segélyezését partnerek révén hajtja végre, amelyek uniós székhellyel rendelkező nemzetközi szervezetek vagy nem kormányzati szervezetek. Ezen humanitárius szervezetek szerződésben meghatározott felelőssége az uniós finanszírozásból megvalósuló humanitárius segítségnyújtás kezelése.

A finanszírozásban részesülő műveletek megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében – a humanitárius műveletekre irányuló projektek élettartamának különféle szakaszaiban – egy sor ellenőrzési és felügyeleti rendszer bevezetése valósult meg. A főbb jellemzők a következők:

- Az európai nem kormányzati szervezetekkel és nemzetközi szervezetekkel aláírt partnerségi keretmegállapodás értelmében szigorú kiválasztási és minőségbiztosítási mechanizmusok bevezetésére kerül sor;
- A finanszírozásban részesülő cselekvések azonosítására alkalmazott rendszerek szigorúan a ténylegesen fedezendő szükségleteken alapulnak;
- A projektek ellenőrzését a Bizottság megbízásából eljáró helyi szakértők (technikai asszisztensek) világszintű hálózata végzi. Ezek a humanitárius segítségnyújtással foglalkozó szakértők állandó jelleggel a helyszínen tartózkodnak annak érdekében, hogy elősegítsék és maximálisan növeljék a Bizottság által finanszírozott humanitárius műveletek hatását, bármely országban vagy térségben;
- A partnerek kötelesek időközi és végleges jelentésekkel szolgálni, és kiadásait megindokolni;
- A Bizottság rendszeres időközönként értékeli humanitárius műveleteit;
- A Bizottság által finanszírozott és a humanitárius szervezetek által végrehajtott tevékenységeket pénzügyi ellenőrzésnek vetik alá, amelyet a befejezett projektek esetében (kétévente) a Bizottság partnereinek központjában, a folyamatban lévő projektek esetében pedig a helyszínen végeznek. A Bizottság például már ellenőrizte a Zimbabwében végrehajtott humanitárius projektekkel összefüggésben benyújtott költségtérítési kérelmek egyharmadát.

Szeptember elején – miután eltörölték a nem kormányzati szervezetek helyszíni tevékenységének felfüggesztését, amire a kormány júniusban adta ki az utasítást – a partnerek kevés hozzáférési problémáról számoltak be, és folytatódhatott az élelmiszer kiosztása.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-0816/08)

Tárgy: Lányok oktatása a fejlődő világban

A nők fejlődő világban történő oktatását „a szegénység felszámolásának legnagyobb reménységeként” szokták jellemezni, az egykori ENSZ főtitkár, Kofi Annan szavaival élve pedig ez „napjaink világának egyetlen legmagasabb megtérüléssel járó társadalmi befektetése.”

Mit tesz a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy a lányok számára nyújtott nappali tagozatos oktatáshoz kapcsolódó, meghatározott társadalmi, kulturális és gyakorlati kihívások teret kapjanak az oktatási és fejlesztési stratégiákban?

Továbbá tekintettel arra, hogy számos társadalom a fiúk oktatását részesíti előnyben, valamint hogy az iskolaelhagyók aránya a lányok esetében magasabb – mivel házassági vagy munkavállalási okokból kiemelhetik őket az oktatási rendszerből –, milyen intézkedések állnak a Bizottság rendelkezésére ahhoz, hogy az oktatási rendszerben maradásra ösztönözzék a lányokat, mégpedig a második millenniumi fejlesztési célban megfogalmazott alapfokú oktatáson túl?

Válasz

(FR) Az európai fejlesztési politikáról szóló konszenzus hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség elengedhetetlen szerepét a millenniumi fejlesztési célok (MFC) elérésében. Az oktatással kapcsolatos munkája terén a Bizottság kiemelt fontosságot tulajdonít az általános alapfokú oktatásról szóló második MFC, valamint a nemek közötti egyenlőségről szóló harmadik MFC elérésének. Következésképpen a partnerországokkal végrehajtott ágazati programok azonos figyelmet szentelnek a lányok részvételének az oktatási rendszer valamennyi szintjén.

Egyiptom legszegényebb térségeiben a lányok csekély oktatásban részesülnek, iskola-elhagyási arányuk pedig igen magas. Ezen problémákkal foglalkozik a lányok oktatására irányuló, „Girls' Education Initiative” elnevezésű kezdeményezés a Nemzeti Gyermek- és Anyavédelmi Tanács (NCCM) vezetésével. A szóban forgó nemzeti terv – amely az alapfokú oktatásra összpontosít – fő célkitűzése a lányok számára nyújtott alapvető oktatás minőségének javítása, valamint az ahhoz való hozzáférés elősegítése számukra.

Más országokban – mint amilyen például Burkina Faso és Tanzánia – a Bizottság a teljes oktatási szféra reformját támogatja, egyéb finanszírozó felekkel összehangoltan. Ezzel párhuzamosan az EB párbeszédet folytat az adott szférával annak érdekében, hogy befolyást gyakoroljon bizonyos döntésekre és prioritásokra, valamint hogy kulcsfontosságú mutatók segítségével értékelje a reformok eredményeit. Ezen mutatók között szerepel – Burkina Faso esetében – „az oktatásban részt vevő nők bruttó aránya” és „az írni-olvasni tudó nők száma”. Tanzániában a hangsúly a női tanárok számán van, valamint egy olyan iskolai környezet kialakításán, amely előmozdítja a lányok oktatását.

Egyre több állam részesül támogatásban, így módon lehetővé téve számukra a szociális védelemre irányuló programok kidolgozását, amelyek egyben azt is jelentik – azáltal, hogy pénzt vagy élelmiszert juttatnak a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő családokhoz –, hogy a családoknak nem kell foglalkozniuk a lányaik számára kínált oktatási lehetőségek költségeivel.

Végezetül, felsőoktatási mobilitási programjaiban (lásd a külső együttműködésről szóló Erasmus Mundus programmal, valamint a jövőbeli Mwalimu Julius Nyerere programmal foglalkozó weboldalt) a Bizottság 50%-os női részvételi arányt tűzött ki célul.

*

* *

55. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-0831/08)

Tárgy: Uniós humanitárius segítségnyújtás

„A fejlesztés kérdése sürgetőbb, mint valaha” – hangzanak a fejlesztésért és humanitárius segítségnyújtásért felelős biztos igencsak helyénvaló szavai.

Vajon biztosítani tudja a Bizottság a Parlamentet afelől, hogy a jelenlegi pénzügyi világválság nem lesz hatással annak büszke tényére, hogy az EU-t világviszonylatban a humanitárius segítségnyújtás legnagyobb adományozójaként tartják számon?

Válasz

(EN) Világviszonylatban a 2007-ben biztosított globális humanitárius segítségnyújtás teljes összege elérte a 7,7 milliárd dollárt (azaz 5,2 milliárd eurót, a 2007. december 31-én érvényes átváltási árfolyam alapján).⁽²¹⁾

⁽²¹⁾ Forrás: OCHA pénzügyi követő rendszer (<http://www.reliefweb.int>)

Az EU összességében továbbra is a humanitárius segítségnyújtásra irányuló finanszírozás legnagyobb adományozója világviszonylatban, és 2007-ben a humanitárius segítségnyújtáshoz való globális hozzájárulások 46,8%-át biztosította (amelyből 13,7 % az EB-től, 33,1% pedig a tagállamoktól származó finanszírozás volt).

A Bizottság által biztosított humanitárius segélyek összegét a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi terv (MFF) határozza meg. A humanitárius segítségnyújtásra rendelkezésre álló éves összeg hozzávetőlegesen 750 millió EUR évente. Ezen források kiegészülhetnek még a gyorssegélytartalékból biztosított hozzávetőlegesen 240 millió euróval évente, amennyiben az év során előreláthatatlan események merülnek fel. A gyorssegélytartalék mozgósításának feltételei – amelyeket a Parlament, a Tanács és a Bizottság között létrejött intézményközi megállapodás rögzít – meglehetősen szigorúak, és kiterjednek a tagsággal nem rendelkező országok támogatási kötelezettségeire is, olyan eseményeket követően, amelyek a költségvetés meghatározásakor még nem voltak előreláthatóak. A Bizottság által biztosított humanitárius segítségnyújtás összege az elmúlt évek során viszonylag állandó maradt, és a költségvetési hatóság jogait tiszteletben tartva az valószínűleg továbbra is az MFF hatálya alá esik majd.

2008-ban a humanitárius segítségnyújtásról és az élelmiszersegélyről szóló költségvetési tétel részére elkülönített források – amelyeket a Bizottság kezel – 180 millió euróval egészültek ki az élelmiszer, az üzemanyag és az áruk árának emelkedése miatt, mégpedig olyan források formájában, amelyek javarészt a gyorssegélytartalékból származtak.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Bart Staes (H-0835/08)

Tárgy: Szellemi tulajdonjogok mint a fenntartható energiatechnológia Európából a fejlődő országokba irányuló átadásának akadályai

Louis Michel biztos több ízben is támogatását fejezte ki a fenntartható energiatermelési technológia fejlődő országoknak történő átadása iránt. Mindez elengedhetetlen fontosságú a környezetvédelmi igazságosság érdekében, valamint az éghajlatváltozás globális megközelítésének részeként. Ugyanakkor a gyakorlatban bizonyos mechanizmusok – mint például a szellemi tulajdonjogok – szemmel láthatóan késleltetik és/vagy megakadályozzák a fenntartható energia délre irányuló átadását.

Milyen intézkedéseket tesz a Bizottság – vagy milyen fellépést javasol – a szóban forgó akadályok gyakorlati leküzdésére, annak biztosítása érdekében, hogy a technológiaátadás ténylegesen elindulhasson?

Válasz

(FR) A Bizottság felismeri a szellemi tulajdonjogok olyan rendszerének fontosságát, amely megfelelően működik a fejlődő országokban. Egy ilyen rendszer megteremti a technológiaátadás előmozdításának szükséges keretét, mivel a kereskedelmi társaságok kevesebb hajlandóságot tanúsítanak az olyan országokba irányuló technológiaátadás iránt, ahol gyenge és hanyagul alkalmazott, szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezések vannak érvényben.

Ugyanakkor az esetek bizonyos számában a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezéseknek figyelembe kell venniük a fejlődő országok aggodalmait, kiváltképpen azokban az esetekben, amikor a szabadalmak megnövelik a fejlődés szempontjából elengedhetetlen termékek árát. Ez a helyzet áll fenn például a gyógyszerek esetében: a Bizottság vezető szerepet vállal azon nemzetközi kezdeményezésekben, amelyek célja, hogy a fejlődő országok számára megfizethető áron biztosítsák a létfontosságú gyógyszerekhez való hozzáférést.

Mindezek ellenére a fenntartható energiatermelési ágazatban (fotoelektromos, biomassza- és szélenergia) nincs arra utaló egyértelmű bizonyíték, hogy a szellemi tulajdonjogok kedvezőtlen hatást gyakoroltak a fejlesztésre és a technológiaátadásra. A háttértechnológiák szabadalmi réges-rég lejártak, míg néhány szabadalmaztatott technológia egymással verseng, ily módon csökkentve a szóban forgó technológiák költségeit. A villamos áram előállítására alkalmazott különféle technológiák között is verseny áll fenn. Amennyiben a fejlődő országokban működő társaságok termelőként kívánnak belépni az új technológiák ezen területére, megfizethető áron juthatnak működési engedélyhez. Például indiai és kínai társaságok már megjelentek a fotoelektromos energia piacán. A biomassza-ágazatban az új biotechnológiák kizárólagos üzemeltetésének joga esetlegesen problémákat okozhat. Ugyanakkor a gyakorlatban a vámok és a kereskedelem egyéb akadályai jelentik a nagyobb gátat.

Tulajdonképpen számos modern termék vagy technológia nem a szellemi tulajdonjogok miatt drága, hanem pusztán azért, mert bonyolult az előállítási módjuk, magasak az anyagköltségek, valamint magasak az üzembe helyezés és az üzemeltetés költségei is, amit gyakran a helyi képzett munkaerő hiánya is súlyosbít.

A Bizottság épp ezért biztosít a fejlődő országok számára komoly pénzüsségeket a fenntartható energiatermelési technológiák felhasználásának előmozdítása érdekében, kiváltképpen az AKCS⁽²²⁾–EU energiaprogram révén, amely 2006-ban indult. Ezzel magyarázható, hogy a szóban forgó program – amely a megújuló energia valamennyi forrására kiterjed – olyan projektek finanszírozását látja el, amelyek túlmutatnak az új technológiák pusztá bemutatásán, és olyan kérdésekkel foglalkozik, mint a technológiák alkalmazkodásához, üzemeltetéséhez, karbantartásához és népszerűsítéséhez szükséges készségek.

A programra a várakozások szerint csaknem 200 millió eurót különítenek majd el a tizedik európai fejlesztési alap (EFA) keretében. Ezek a pénzüsségek célzottabban irányulnak majd a megújuló energiaforrásokra, és ily módon nagyobb helyi szintű hozzáférést biztosítanak a fenntartható energiaellátáshoz.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Justas Vincas Paleckis (H-0847/08)

Tárgy: Fejlesztési együttműködési támogatás a pénzügyi válság idején

Még az EU fejlesztési együttműködési politikájának pénzügyi alapjai sem immunisak a Wall Streeten kirobbant válsággal szemben, amely az egész világot megrázta. Az uniós fejlesztési támogatások megszakításának veszélyével szembesülő fejlődő országok ismét áldozattá válnak, jóllehet semmilyen szempontból nem okolhatók a pénzügyi válságért. Fontos biztosítani, hogy a fejlődő országok irányába tett, a 2013-ig terjedő időszakra szóló, fejlesztési együttműködési támogatásra vonatkozó uniós kötelezettségvállalások – amelyekre a Bizottság még a pénzügyi válság kezdete előtt ígéretet tett – összegüket tekintve ne csökkenjenek a jelenlegi pénzügyi problémák miatt.

Milyen formában szándékozik a Bizottság új, fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos finanszírozási prioritásokat meghatározni a pénzügyi válság fényében?

Válasz

(FR) A jelenlegi pénzügyi válság fejlesztési együttműködésre gyakorolt hatásainak kérdése különösen időszerű a monterreyi konszenzus végrehajtásának áttekintéséről szóló nemzetközi fejlesztésfinanszírozási nyomon követési konferencia fényében, amelynek megrendezésére november 29. és december 2. között a katarai Dohában került sor.

Mindeközben 2008. október 29-én a Bizottság közzétette „A pénzügyi válságtól a fellendülésig” című közleményét, amely többek között hangsúlyozza annak fontosságát, hogy osztozzanak a fenntartható növekedés előnyeiben, valamint megvalósítsák a millenniumi fejlesztési célokban foglalt kihívásokat.

Dohában az Európai Unió által ismertetni tervezett következtetések egyik fő alkotóeleme arra irányuló szilárd elkötelezettségének ismételt megerősítése, hogy megemelje a hivatalos fejlesztéstámogatás (ODA) mértékét, és ily módon az ODA együttes összege 2010-re elérje a bruttó hazai termék (GDP) 0,56%-át, 2015-re pedig a GDP 0,7%-át. A tagállamok gördülő többéves indikatív menetrendeket dolgoznak ki annak szemléltetésére, hogy miként kívánják elérni a hivatalos fejlesztéstámogatáshoz kapcsolódó célkitűzéseket.

A pénzügyi válság ellenére a szóban forgó kötelezettségvállalás nem kétséges. Épp ellenkezőleg, válság idején rendkívül fontos az ODA szintjének fenntartása. A tapasztalatok azt mutatják, hogy az ODA csökkentése közvetlenül összefügg a szélsőséges irányzatok térhódításával és a világban uralkodó bizonytalansággal.

Következésképpen az EU – az ODA legnagyobb adományozója, amely 2007-ben nem kevesebb, mint 61,5 milliárd dollárt biztosított a világviszonylatban adományozott 104 milliárd USD teljes összegből – felhívja valamennyi további adományozót, hogy egyenlő módon nyújtsanak fejlesztési finanszírozást, és a GDP 0,7%-ára növeljék hivatalos fejlesztéstámogatásukat a célkitűzésben foglaltak szerint, valamint arra ösztönzi valamennyi további adományozót, hogy dolgozzanak ki gördülő többéves indikatív menetrendeket annak szemléltetésére, hogy miként kívánják elérni a szóban forgó célkitűzéseket.

(22) Afrika, Karib-térség, csendes-óceáni térség

Jóllehet az ODA a fejlődés pillére, nem az egyedüli megoldás. Több munkát kell fektetni a finanszírozás innovatív forrásaiba, különösképpen azokba, amelyek a végrehajtáshoz kapcsolódnak. Az új kihívásokat – kiváltva az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást, valamint az élelmiszer- és energiabiztonságot és az ahhoz szükséges finanszírozást – mindenképpen kezelni kell. A felelősségteljes gazdasági és pénzügyi kormányzást – ideértve a csalás, a korrupció és az adókijátszás elleni küzdelmet – fenn kell tartani, végezetül pedig munkálkodnunk kell a nemzetközi pénzügyi rendszer tényleges reformján.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Anne Van Lancker (H-0853/08)

Tárgy: Illendőségi hézag

Az Európai Parlament az ötödik millenniumi fejlesztési céllal foglalkozó 2008. szeptember 4-i állásfoglalásában (P6_TA(2008)0406) hangsúlyozza, hogy a reprodukív egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés világszerte a nemzetközi közösség egyik fejlesztési célkitűzése, és felhívja a Bizottságot, hogy fordítsa a lehető legtöbb rendelkezésre álló forrást e célkitűzés elérésére.

2002-ben a Bizottság ígéretet tett az UNFPA és az IPPF támogatására az „illendőségi hézag” pótlása érdekében, amely azt követően jelentkezett, hogy a Bush-kormány nem volt hajlandó finanszírozást biztosítani. A szóban forgó program lejártának időpontja 2008 vége. Ez év egy korábbi szakaszában Bush elnök ismét vétójának adott hangot. Így fennáll annak veszélye, hogy újabb illendőségi hézag keletkezik, amennyiben a Bizottság szintén felhagy a finanszírozással.

Hajlandó-e a Bizottság a tizedik EFA felhasználásával pótolni az illendőségi hézagot, és a lehető legtöbb rendelkezésre álló forrást fordítani az ötödik millenniumi cél elérésére?

Válasz

(FR) Az anyák egészségének és halálozási arányának javítása mindig is a Bizottság folyamatos törekvése volt az egészségügy és fejlődés terén végzett munkája során. Minden erőfeszítésünk ellenére azonban az ötödik millenniumi fejlesztési cél valószínűleg a legnehezebben elérhető millenniumi fejlesztési célnak bizonyul. 2008-ban az Európai Unió megkétszerezte erőfeszítéseit annak elismeréseként, hogy a nemzetközi közösség által a millenniumi fejlesztési célok előmozdítására tett intézkedések valós fordulóponthoz érkeztek, valamint hogy kitűzze a célt, miszerint a politikai nyilatkozatoktól elindul a gyakorlati cselekvés irányába.

Milyen gyakorlati cselekvések valósulnak meg?

A költségvetési tételekből (Európai Fejlesztési Alap (EFA) és az általános költségvetés) finanszírozott cselekvéseket úgy tervezték meg, hogy azok tartós hatást gyakoroljanak a nemzeti egészségügyi rendszert érintő politikákra. Nehéz különbséget tenni az EFA-ból, valamint a szexuális és reprodukív egészségre és jogokra (SRHR) irányuló költségvetésből származó hozzájárulások között, amelyekre rendszerint az egészségügyi ágazat részére általánosságban biztosított támogatásként tekintenek, vagy a kiemelt fontosságúnak minősített szektorokra irányuló támogatásként, illetve még gyakrabban, a tevékenységek tágabb keretében például „makrogazdasági támogatásként”. A 2002 és 2008 között létrejött kétoldalú regionális együttműködési megállapodások keretében a Bizottság által nemrégiben (a teljesség igénye nélkül) készített felmérés szerint hozzávetőlegesen 1 50 millió eurót különítettek el olyan projektek finanszírozására, amelyek jelentős reprodukív egészségügyi komponenssel rendelkeznek.

A 2003–2006-os időszakra szóló, reprodukív egészségre vonatkozó tematikus költségvetési tételek keretében több mint 73 millió eurót különítettek el a fejlődő országokban megvalósuló, szexuális és reprodukív egészséggel és jogokkal foglalkozó politikákra és cselekvésekre.

Ami az EFA-t illeti, 31 fejlődő országban tervezzük az egészségügyi szféra támogatását⁽²³⁾. Tevékenységeink haszonélvezői olyan országok, amelyekben rendkívül magas az anyák halálozási aránya, az egészségügyi rendszer pedig igen gyengén teljesít. Ezenfelül annak érdekében, hogy a támogatás kiszámíthatóbbá váljon,

⁽²³⁾ AKCS (4%, az általános költségvetési támogatást nem beleértve): Libéria, Elefántcsontpart, Kongó, Kongói Demokratikus Köztársaság, Angola, Zimbabwe, Burundi, Csád, Kelet-Timor, Saint Vincent, Lesotho, Szváziföld, Dél-Afrika, Zambia, Mozambik; Ázsia (17%): Afganisztán, Burma, India, Fülöp-szigetek, Vietnam; Latin-Amerika (társadalmi kohézió): Honduras és Ecuador; Észak-Afrika/Közel-Kelet és Kelet-Európa (8,8%): Algéria, Marokkó, Egyiptom, Szíria, Líbia, Jemen, Ukrajna, Moldova, Grúzia.

a Bizottság több partnerországban is új finanszírozási eszközt vezet be – az úgynevezett „millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos szerződést” –, amelynek keretében a költségvetési támogatás hosszú távon a millenniumi fejlesztési célok terén elért tényleges eredményekhez kötött. Mindez megkönnyíti a kormányok számára, hogy viseljék az egészségügyi rendszerekhez kapcsolódó visszatérő költségeket – például az egészségügyi személyzet bérét –, ami alapvető fontosságú, amennyiben növelni kívánják az egészségügyi alapellátáshoz történő hozzáférést, ideértve a szülési szolgáltatásokat is, ami pedig elengedhetetlen az ötödik millenniumi fejlesztési cél eléréséhez.

Mindezek ellenére az anyák egészségének javítására irányuló jelenlegi intézkedések távolról sem elégségesek. Következésképpen nagyobb erőfeszítésre van szükség a helyzet megváltoztatása érdekében. Az Európai Unió Tanácsa ezért június 24-én elfogadta az EU MFC cselekvési tervet, amelyben a Bizottság és a tagállamok (egyebek mellett) kötelezettséget vállalnak arra, hogy 2010-ig további 8 millió euróval (amelyből 6 millió eurót Afrika számára különítenek el) növelik az egészségügyi szférának biztosított támogatásukat a fejlődő országokban.

Ami az ötödik millenniumi fejlesztési célt illeti, az EU MFC cselekvési terv két jelentős, 2010-ig elérendő célkitűzést említ:

1) további 21 millió, képzett egészségügyi személyzet által levezetett szülés

2) további 50 millió nő hozzáférése modern fogamzásgátlókhoz Afrikában

Végezetül, rendelkezésre áll még az „emberi erőforrásokba való befektetés” elnevezésű eszköz, amelynek keretében 44 millió eurót különítenek el a 2009-re és 2010-re szóló, reprodukzív egészségre vonatkozó kairói menetrend végrehajtására. Ezen források egy részét nem kormányzati szervezetek projektjeinek finanszírozására fordítják majd a partnerországokban.

A Bizottság nem tervezi, hogy 2008 után is pótolja az „illendőségi hézagot” azáltal, hogy kiegészítő finanszírozást nyújt az IPPF⁽²⁴⁾ és az UNFPA⁽²⁵⁾ számára, a fent említett, már rendelkezésre álló eszközöknek köszönhetően.

*
* *

60. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-0814/08)

Tárgy: Kábítószeres és az EU közegészségügyi programja

Milyen tervekkel rendelkezik az Európai Bizottság az illegális és tiltott kábítószeres használatával járó veszélyek kihangsúlyozására a 2008–2013-as időszakra szóló uniós közegészségügyi program keretében?

Válasz

(EN) Az EU 2008–2013-as időszakra szóló, egészségügyre vonatkozó programja⁽²⁶⁾ továbbra is kiemelt területként kezeli a drogprevenciót „az egészség előmozdítása – az egészséget befolyásoló tényezőkkel kapcsolatos cselekvés” égisze alatt, amint arra a korábbi közegészségügyi program keretében is sor került „az egészséget befolyásoló tényezők” címszó alatt.

Az egyedi prioritások kiválasztása a továbbiakban is összhangban áll majd az EU kábítószer-ellenes stratégiájával⁽²⁷⁾ és cselekvési terveivel⁽²⁸⁾, a „Drogprevenció és felvilágosítás” elnevezésű programmal⁽²⁹⁾, valamint a kábítószer-függőséggel kapcsolatos egészségkárosodás megelőzéséről és csökkentéséről szóló tanácsi ajánlással⁽³⁰⁾. A 2009–2012-es időszakra szóló uniós cselekvési tervre irányuló új javaslat⁽³¹⁾ –

(24) Nemzetközi Családtervezési Szövetség

(25) Egyesült Nemzetek Népesedési Alapja

(26) <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:EN:PDF>

(27) 12555/2/99 CORDROGUE 64 REV 2

(28) http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2005/c_168/c_16820050708en00010018.pdf

(29) HL L 257., 2007.10.3.

(30) HL L 165., 2003.7.3.; (2003/488/EK)

(31) COM(2008) 567/4

amelynek megvitatását a Tanács jelenleg végzi – felhívja az EU-t, hogy tovább javítsa a kábítószer-fogyasztás és az azzal járó következmények csökkentésére irányuló intézkedések hatékonyságát. Ez magában foglalja a veszélyeztetett csoportokra fordított különös figyelmet, valamint a politoxikomán droghasználat (az illegális és legális szerek kombinált használatának) megelőzését.

*
* *

61. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-0818/08)

Tárgy: Golfklubok létesítése különleges természetmegőrzési területeken

Rendelkezik-e a Bizottság konkrét szabályokkal, amelyek tiltják a golfklubok és egyéb rekreációs létesítmények kialakítását a különleges természetmegőrzési területeken?

Válasz

Közösségi szinten nem léteznek olyan szabályok, amelyek kifejezetten tiltják a golfklubok és egyéb rekreációs létesítmények kialakítását a különleges természetmegőrzési területeken.

Az élőhelyvédelmi irányelv⁽³²⁾ 6. cikkének (3) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy végezzék el mindazon projektek vizsgálatát (a golfpályákat is ideértve), amelyek várhatóan jelentős hatást gyakorolnak a Natura 2000 területekre. A szóban forgó vizsgálat a lehetséges alternatívák értékelésére és az enyhítő intézkedések kidolgozására egyaránt kiterjed. Amennyiben a vizsgálat nyomán arra a következtetésre jutnak, hogy a tervezett projekt nem befolyásolja kedvezőtlenül a terület épségét, a projekt megvalósulhat.

Arra az esetre, amikor is a projektről bebizonyosodik, hogy az várhatóan kedvezőtlenül hat a terület épségére, az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (4) bekezdése meghatározza a követendő eljárásokat. A projekt továbbra is megvalósulhat, amennyiben tiszteletben tartanak bizonyos feltételeket, valamint meghozzák a kiegyenlítő intézkedéseket.

A Bizottság átfogó útmutatót tett közzé az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének alkalmazására vonatkozóan. Ezen útmutató a „Természet és biológiai sokféleség” címszó alatt⁽³³⁾ érhető el a Bizottság környezetvédelmi honlapján.

*
* *

62. kérdés, előterjesztette: Marco Cappato (H-0821/08)

Tárgy: Életvégi döntések és élő végrendeletek

Tekintve, hogy a kötelező egészségügyi ellátás számos országban jogellenes, és azt nemzetközi egyezmények – mint például az ovidói egyezmény – tiltják, miközben a rejtett eutanáziát széles körben alkalmazzák azokban az országokban, amelyekben azt betiltották, azonban mindenféle szükséges óvintézkedés, eljárás és korlátozás nélkül, egyetért-e a Bizottság azzal, hogy hasznos lenne az egészségügyi ellátáshoz kapcsolódó életvégi döntésekre vonatkozó empirikus adatok összegyűjtése, elemzése és összehasonlítása a bevált gyakorlatok előmozdítása érdekében, ideértve az élő végrendeletek elismerését, valamint az ellátáshoz való szabad hozzáférés biztosítását és a betegek kéréseinek tiszteletben tartását Európa-szerte?

Válasz

(EN) A Bizottság nem gyűjti az életvégi döntésekre vonatkozó adatokat, és nincsenek tervei a szóban forgó kérdéskörhöz kapcsolódó bevált gyakorlatok cseréjét illetően. Az eutanázia betiltása vagy engedélyezése olyan kérdés, amely teljes mértékben a tagállamok hatáskörét képezi.

Ami az ellátáshoz való hozzáférést illeti, valamennyi uniós polgár szabadon kérhet bármilyen jellegű egészségügyi szolgáltatást egy, a biztosítás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban. Az Európai Bíróság ítélete értelmében ez a jog a Szerződés 49. cikkéből ered, amely a szolgáltatásnyújtás szabadságával foglalkozik.

⁽³²⁾ A Tanács 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelve a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről, az egységes szerkezetbe foglalt változat itt elérhető:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:01992L0043-20070101:EN:NOT>

⁽³³⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Marian Harkin(H-0823/08)

Tárgy: Emberi jogok Belaruszban

Tekintettel a Belaruszban továbbra is fennálló emberi jogi kérdésekre, és különös tekintettel a Belaruszban uralkodó jelenlegi helyzetre az országból kiutazó belarusz állampolgárok vízumeljárását illetően, milyen lépéseket javasol a Bizottság annak elérése érdekében, hogy a belarusz hatóságok fokozottabban tiszteletben tartsák az emberi jogokat, biztosítva, hogy megszüntetik az országot elhagyni kívánó gyermekek utazási tilalmát, ami lehetővé teszi számukra, hogy ifjúsági programokban vegyenek részt, ideértve a pihenési és rekreációs célú üdületeket is?

Válasz

(EN) A demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása Belarusszal fenntartott kapcsolataink központi eleme, ami a jövőben is így marad, legyen szó akár a civil társadalommal, akár a belarusz hatóságokkal ápolat kapcsolatokról.

A Bizottság képviselői november 4–5-én Minszkbe látogattak annak érdekében, hogy a belarusz civil társadalom és az ellenzék képviselői, valamint a hatóságok részvételével nyomon kövessék az október 13-i tanácsi következtetéseket.

A szankciók részleges és feltételhez kötött felfüggesztése, valamint a miniszteri párbeszéd folytatása – ami a tanácsi következtetésekből fakad – lehetővé teszi számunkra, hogy közvetlenebb módon közvetítsük arra vonatkozó üzenetünket, hogy mit várunk el Belarustól a demokratizálás, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság irányába történő előrehaladás tekintetében.

Elvárásainkat korábban már kifejtettük a „Mit adhat az EU Belarusznak” című dokumentumban, amelyet a külkapcsolatokért és az európai szomszédsági politikáért felelős biztos 2006-ban hozott nyilvánosságra. A belarusz hatóságokhoz intézett legfontosabb megújult üzeneteink az annakidején közvetített üzenetünkre épülnek.

Többek között azt várjuk Belarustól, hogy biztosítsa a személyek szabadságához és biztonságához való jogot. Ez magában foglalja a belarusz gyermekek és fiatalok akadálytalan részvételét az uniós csereprogramokban. Emellett arra is kiterjed, hogy Belarusz felülvizsgálja a civil társadalom és az ellenzék bizonyos tagjai ellen bevezetett utazási tilalmat.

Ami az úgynevezett „Csernobil gyermekei” számára fenntartott utazási tilalom konkrét kérdéséről, ez esetben kétoldalú ügyről van szó, amely kétoldalú megoldásokat tesz szükségessé, mivel a helyzet az érintett tagállamokban eltérő.

Jóllehet a kérdés nem tartozik a Bizottság beavatkozási hatáskörébe, a Bizottság szoros figyelemmel kíséri az ügy alakulását.

*
* *

64. kérdés, előterjesztette: Michl Ebner (H-0837/08)

Tárgy: A kerozinadó bevezetése

A légi közlekedési ágazat rendkívül dinamikus fejlődést tapasztalt az elmúlt évek során, a légi közlekedés pedig egyre fontosabb közlekedési móddá lép elő.

Tekintve, hogy a légi közlekedés jelenleg az európai széndioxid-kibocsátás 3%-áért felelős, ez a tendencia pedig tovább növekszik majd, mérlegelni kell a kerozinadó bevezetésének lehetőségét.

A környezetvédelmi politika szempontjából ésszerűnek tűnik, hogy adót vessenek ki a repülési üzemanyagokra, legalábbis az EU határain belül. Ez az egyedüli mód, amely garantálja a repülési üzemanyagok fokozottan környezetbarát megközelítését.

Egyéb fosszilis tüzelőanyagokra is vetnek ki adót, a helyzet pedig összehangolásra szorul.

Még az utasokra háruló kisebb járulékos költségek is hozzáadott értéket teremtenének a környezet számára, vagyis egy kisebb kerozinadó mind a környezetre, mind pedig a fogyasztókra nézve előnyös lehet.

Milyen intézkedést tesz a Bizottság a kerozinadóról folytatott vitával összefüggésben?

Válasz

(EN) A Bizottság a repülés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának csökkentéséről szóló 2005. évi közleményében⁽³⁴⁾ ismertette a repülési üzemanyag megadóztatásával kapcsolatos álláspontját. A közlemény megerősítette, hogy a Bizottság a repülési üzemanyag kezelésének mihamarabbi normalizálását részesítené előnyben, a repülést szabályozó nemzetközi jogi kereten belül.

A 2003/96/EK⁽³⁵⁾ tanácsi irányelv értelmében a tagállamok belföldi repülőjáratok esetében már bevezethetik az üzemanyag megadóztatását. Kölcsönös megállapodással a szóban forgó irányelv értelmében be lehet vezetni a két tagállam között közlekedő járatok üzemanyagának megadóztatását is.

A gyakorlatban azonban a tagállamok nehézségekkel szembesülnek a kerozin megadóztatása terén, mivel annak bevezetése a verseny torzulását eredményezné az uniós és nem uniós légitársaságok között. Mindez azért lehetséges, mert a tagállamok és a nem uniós országok között kétoldalú, légi közlekedési szolgáltatásokról szóló megállapodások vannak érvényben, amelyek jogilag kötelező erejű adómentességekről rendelkeznek. Ezek megnehezítik az üzemanyag megadóztatásának alkalmazását a közösségen belüli útvonalakon, ahol a nem uniós légi fuvarozók közlekedési jogokkal rendelkeznek, és továbbra is adómentességet élveznek a vonatkozó kétoldalú megállapodások értelmében.

A Bizottság aktívan törekszik a szóban forgó, nem uniós államokkal létrejött kétoldalú, légi közlekedési szolgáltatásokról szóló megállapodások feltételeinek újratárgyalására, annak érdekében, hogy felvethesse az uniós és nem uniós légi fuvarozók számára biztosított üzemanyag egyenlő mértékű megadóztatásának lehetőségét. Ugyanakkor elismeri, hogy e folyamat óhatatlanul időigényes. Mindeztől eddig csaknem 450 kétoldalú megállapodás módosítására került sor ezzel a céllal, a nem uniós országokkal folytatott tárgyalások során.

Tekintettel az említett nehézségekre, az energiaadók légi közlekedésre történő tágabb alkalmazása nem tekinthető azon stratégia kulcsfontosságú pillérének, amely a légi közlekedés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának rövid és középtávú csökkentésére irányul.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Paolo Bartolozzi (H-0841/08)

Tárgy: Az 1400/2002/EK rendeletről szóló értékelő jelentés

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy a gépjárművek forgalmazására vonatkozó 1400/2002/EK⁽³⁶⁾ rendeletről szóló 2008. május 28-i értékelő jelentés arra utal – megfelelő indokolás nélkül –, hogy a jogszabály tartalma komoly felülvizsgálatra szorul, annak ellenére, hogy a rendelet hatálybalépésének elmúlt öt évében az érintett piacokon megnőtt a verseny?

Vajon a jelentés nem ellentétes-e a Bizottság álláspontjával, amely elismeri a gépjárművek forgalmazásával és az értékesítés utáni szolgáltatásokkal foglalkozó ágazat sajátosságait, valamint különös rendelkezések szükségességét annak érdekében, hogy fedezzék a mintegy 2,8 millió embert foglalkoztató 350 000 kis- és középvállalkozás szükségleteit?

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy nem indokolt a rendelet hatályon kívül helyezése, ami megsértené a megbízhatóság általános elvét, az Európai Közösségek Bíróságának ítélezési gyakorlatában elismertek szerint?

⁽³⁴⁾ COM(2005)459, a Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: A repülés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának csökkentése

⁽³⁵⁾ A Tanács 2003. október 27-i 2003/96/EK irányelve az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről

⁽³⁶⁾ HL L 203., 2002.8.1., 30. o.

Nem bizonyulna-e jobb megoldásnak a hatályos jogszabály javítása, a hatályon kívül helyezés lehetősége helyett?

Válasz

(EN) A felülvizsgálati eljárás jelenlegi szakaszában a Bizottság egyelőre nem határozott arról a szabályozási keretről, amely a gépjárműágazatra 2010 után alkalmazandó. Az értékelő jelentésről⁽³⁷⁾ folytatott konzultáció során érkezett beadványokat hamarosan közzéteszik a Versenypolitikai Főigazgatóság honlapján. A jelentéssel karöltve ez szolgáltat majd alapot a felülvizsgálati folyamat következő lépéséhez. Miután hatásvizsgálatot végeztek a különféle opciókról, különös figyelmet fordítva bármiféle jövőbeni jogi keret KKV-kra gyakorolt hatásaira, a Bizottság tervbe veszi egy közlemény közzétételét 2009-ben, a szóban forgó ágazatra alkalmazandó jövőbeni versenyjogi keret témájában.

A Bizottság biztosítani kívánja a tisztelt képviselőt az iránti szilárd elkötelezettsége felől, hogy a gépjárműágazatban gondoskodik a verseny megfelelő szintű védelméről, függetlenül attól a jogi kerettől, amelyet 2010 után – a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárás eredményeképpen – a szóban forgó ágazatra alkalmaznak.

*
* *

67. kérdés, előterjesztette: Gerardo Galeote (H-0846/08):

Tárgy: Újabb tengeri balesetek a Gibraltári-öbölben: környezeti következmények

Október 11-én és 12-én két további tengeri baleset történt a Gibraltári-öbölben, amelyekben libériai lobogó alatt hajózó hajók voltak érintettek: a Fedra és a Tawe. A környezeti következmények megállapítására még nem került sor. Ezen balesetek három korábbi, 2007-ben bekövetkezett incidenst követnek a sorban, amelyek a Samotakis (januárban), a Sierra Nava (februárban) és a New Flame hajókat érték; ennek eredményeképpen a Gibraltári-öböl olyan uniós part menti területté vált, amely a környezeti katasztrófák legsúlyosabb tartós veszélyének van kitéve.

Tájékoztatták-e a spanyol vagy a brit hatóságok a Bizottságot a kialakult helyzetről?

Felkérték-e az érintett hatóságok az Európai Tengerbiztonsági Ügynökséget, hogy nyújtson segítséget a szennyezés csökkentésében?

Mérlegel-e a Bizottság bármilyen kezdeményezést, hogy ösztönözze a megfelelő hatóságokat valamiféle terv végrehajtására, az ilyen jellegű incidensek megismétlődésének megakadályozása érdekében?

Válasz

(FR) A Bizottság szoros figyelemmel kísérte a tavaly októberben bekövetkezett hajózási baleseteket, amelyekben a FEDRA és a Tawe voltak érintettek. A Bizottság különös örömmel vette tudomásul, hogy a FEDRA fedélzetén tartózkodó valamennyi tengerészt sikerült megmenteni, a viszontagságos időjárási viszonyok ellenére.

A Bizottság szolgálatai – különösen a Környezetvédelmi Főigazgatóság égisze alatt működő, polgári védelemért felelős Megfigyelő és Információs Központ (MIC) – szoros kapcsolatban álltak a spanyol és a brit hatóságokkal.

Válaszul a spanyol hatóságoktól érkező megkeresésekre, az Európai Tengerbiztonsági Ügynökségen (EMSA) keresztül műholdas felvételeket biztosítottak az Algecirasi-öböl érintő esetleges olajszennyezés feltérképezésére. Ezenfelül – a Megfigyelő és Információs Központ (MIC) révén – Spanyolország úgy határozott, hogy beveti az EMSA-val kötött szerződés keretében üzemeltetett szennyezésmentesítő hajók egyikét. A szóban forgó hajó – a spanyol hatóságok parancsnoksága alatt működő BAHIA TRES – hozzávetőlegesen 50 tonnányi olajat sikeresen visszanyert.

Tágabb értelemben a Bizottság rámutat arra, hogy az Európai Unió a tengeri közlekedés biztonságára és a tengeri környezet védelmére vonatkozóan nagyra törő politikákat vezetett be. A tengeri közlekedés biztonsága érdekében kidolgozott harmadik intézkedéscsomagban foglalt új kezdeményezések jelentős javulást hoznak majd, például a hajóforgalom megfigyelése és az üzemeltetők felelőssége terén.

⁽³⁷⁾ http://ec.europa.eu/comm/competition/sectors/motor_vehicles/documents/evaluation_report_en.pdf

Ezen új eszközök hozzájárulnak majd a tagállamokban annak elősegítéséhez, hogy felvegyék a harcot a szennyezőkkel szemben, valamint hogy megakadályozzák és leküzdjék a szennyezést.

A Bizottságot arról is tájékoztatták, hogy a spanyol és az egyesült királyságbeli hatóságok (ideértve a gibraltári képviselőket is) soron következő közös ülésének napirendjére esetlegesen egy szennyezés elleni kampány Algecirasi-öbölben történő megszervezésének lehetősége is felkerülhet.

*

* *

68. kérdés, előterjesztette: Jacky Hénin (H-0848/08)

Tárgy: Tengerszorosok biztonságossága az Európai Unióban

2008 októberében két Libériában lajstromba vett teherhajó balesetet szenvedett a Gibraltári-szoros partvidékének közelében. A legsúlyosabb következményeket az Európai Tengerbiztonsági Ügynökség szolgálatkész és hatékony fellépése jóvoltából sikerült megakadályozni. Mindazonáltal az ismétlődő balesetek, valamint a veszélyes áruk tengeri szállításának növekedése újra sürgetővé teszi az Európai Unió valamennyi tengerszorosára irányadó biztonsági előírások szigorításának ügyét, valamint annak kérdését, hogy miként biztosítható a szóban forgó szabályok tiszteletben tartása. Konkrétabban szólva, az ilyen szorosokat és megközelítési útvonalait „Seveso-területekké” kellene nyilvánítani.

Milyen konkrét intézkedések meghozatalát javasolja a Bizottság annak érdekében, hogy fokozza az Unió tengerszorosainak biztonságosságát?

Válasz

(FR) Az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezménye értelmében a nemzetközi szorosokban a hajókat megilleti a tranzitálhatóság joga, amely nem akadályozható meg. Ez nem gátolja a szorosokkal határos államokat olyan intézkedések meghozatalában, amelyek a tengeri közlekedés biztonságát szavatolják. Következésképpen a tagállamok megfigyelik a hajóforgalmat az Unió kiemelkedő szorosaiban, mint például Gibraltáron, mégpedig a hajóforgalmi szolgálatok (MTS) révén, amelyekkel a hajózási útvonalak és a hajózási naplók is összekapcsolhatók.

A Prestige hajó balesete óta az Európai Unión belül több lépést is tettek a tengeri közlekedés biztonságára irányuló közösségi jogszabályok egész sorának megerősítésére, valamint a hajókból származó szennyezés megakadályozására. Ily módon a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról szóló 2002/59/EK irányelv végrehajtása a hajóforgalom hatékonyabb megfigyeléséhez, valamint a veszélyes rakományokat illetően a tagállamok között megvalósuló információ-megosztás javulásához vezetett.

Ezenfelül a Bizottság 2005 novemberében elfogadta a tengeri közlekedés biztonsága érdekében kidolgozott, hét intézkedésből harmadik intézkedéscsomagot, e munka megszilárdítása érdekében, azáltal, hogy megerősíti a megelőző intézkedések meglévő tárházát, miközben eljárásokat dolgoz ki, amelyek révén biztosítja a balesetek következményeire történő jobb reagálást. Ez a csomag konkrétan kiterjed a tengeri forgalom megfigyeléséhez kapcsolódó rendelkezések megerősítésére is.

Ami a tengeri szennyezés kockázatának elhárítását illeti, az Európai Tengerbiztonsági Ügynökségnek (EMSA) a hajókból származó szennyezés elleni küzdelemben betöltött jelentős szerepe fontos lépés, ami nem csekély működési támogatást nyújt a tagállamok számára. Az EMSA e célból hozta létre a CleanSeaNet szolgáltatást.

Az EU/ESA Kopernikus kezdeményezés jelentős előrelépés a jelenlegi CleanSeaNet olajkiömlést figyelő tevékenység terén. A MARCOAST projektben foglalt, az olajfoltok mozgására vonatkozó utólagos és előzetes prognózzal kapcsolatos komponensek jelentős mértékben segítik majd a mentési munkálatokat és a kiömlés forrásának azonosítását. Ezen szolgáltatásokat azután a jövőbeni Kopernikus programba is átemelik, hosszú távú fenntartásuk érdekében. 2011-től kezdődően a „Kopernikus Sentinel 1” műholdas missziói tartják fenn a létfontosságú földmegfigyelő infrastruktúrát azáltal, hogy az ESA ENVISAT missziójának befejeztét követően is folytatják a megfigyelést.

Ami a tengerszorosoknak, valamint megközelítési útvonalainak „Seveso-övezetekké” történő nyilvánítását illeti, a Seveso-irányelv (96/82/EK irányelv) csupán azon létesítményekre alkalmazandó, ahol veszélyes anyagok vannak jelen. A veszélyes anyagok tengeri szállítása az irányelv hatályán kívül esik.

*
* *

69. kérdés, előterjesztette: Olle Schmidt (H-0849/08)

Tárgy: Újrafajta protekcionizmus a pénzügyi válság után

Olyan információ látott napvilágot, miszerint a pénzügyi válságot követően nyújtott állami támogatás immáron más ágazatokra is kihat. A Financial Times 2008. október 21-i száma alapján az immáron az autógyártók banki tevékenységéhez is elérhető lesz Franciaországban és Németországban. Ugyanazon a napon az Európai Parlament előtt elhangzott felszólalásában Sarkozy elnök megemlítette egy európai autós csomag szükségességét, az amerikai csomag példájára. Mit tesz a Bizottság annak érdekében, hogy megfékezze az ilyen jellegű, szupranacionális állami támogatásra irányuló felhívásokat, ami a protekcionizmus veszélyét hordozza?

Mi a garancia arra, hogy mindezek az újszerű támogatások nem torzítják a versenyt, mivel a múltban pénzügyeiket gondosan kezelő vállalkozások elveszítik ügyfeleiket olyan vállalkozások javára, amelyeket korábban gyengén igazgattak, most mégis a lehető legvonzóbbnak tűnnek, pusztán azért, mert az állam védelmét élvezik?

Válasz

(EN) Annak érdekében, hogy szembenézzon a pénzügyi válsággal, a Bizottság értékelte és elfogadta azokat a sürgősségi mentőcsomagokat, amelyekről a tagállamok pénzügyi intézményeik javára, az állami támogatásra vonatkozó meglévő szabályok alapján, igen rövid idő alatt határoztak, azzal a céllal, hogy megakadályozzák a kedvezőtlen hatások továbbgyűrűzését a pénzügyi ágazatból a gazdaság egészébe.

Tekintettel az állítólagos kockázatokra – miszerint például egy új állami támogatás felé való bármiféle elmozdulás a verseny torzulását vagy erősebb protekcionizmust eredményezne –, a Bizottság emlékeztetni kíván arra, hogy az állami támogatások meglévő kerete teljes egészében hatályban marad. Következésképpen a tagállamok által javasolt bármilyen intézkedésnek továbbra is összhangban kell állnia a szóban forgó kerettel.

Ezzel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a pénzügyi intézmények számára az említett keret értelmében biztosított állami támogatásoknak elvileg kedvező hatást kéne gyakorolniuk a többi ágazatra, abban az értelemben, hogy e támogatások célja a gazdasági szereplők közötti pénzügyi kapcsolatok stabilizálása. Mindez azonban nem értelmezhető az állami támogatásra vonatkozó meglévő szabályok és gyakorlatok felszámolásaként: a tagállamok saját pénzügyi piacaik számára biztosított sürgősségi támogatási csomagjait úgy alkották meg, hogy szigorúan minimálisra korlátozzák az állami beavatkozást, különös figyelemmel a belső piaci szabályokra.

Ebben az értelemben az autóipar közvetett módon már most is részesül a banki ágazatnak nyújtott állami támogatás előnyeiből. Az állami támogatásra vonatkozó szabályok folyamatos alkalmazása biztosítja, hogy a verseny indokolatlan torzulására ne kerülhessen sor. A szóban forgó ágazat támogatására javasolt valamennyi intézkedésnek meg kell felelnie az alábbi feltételnek: vagy eleve nem számít állami támogatásnak, vagy olyan állami támogatás, amely összhangban áll a meglévő szabályokkal.

*
* *

70. kérdés, előterjesztette: Manolis Mavrommatis (H-0852/08)

Tárgy: Intézkedések a tanulási nehézségekkel küzdők megsegítésére

2006-ban Írország a 2010-ig tartó oktatási és képzési program részeként elindította az ún. laptop-kezdményezést, amelynek keretében 31 középiskolát választottak ki a részvételre, és felkérték őket, hogy nyújtsanak visszacsatolást egy diszlexiás tanulókat segítő, szükséges szoftver kifejlesztéséhez. 2008-ban a MINERVA kezdeményezés – az információs és kommunikációs technológia (ICT), valamint a nyitott távoktatás (ODL) terén folytatott európai együttműködés részeként – egy kombinált oktatási megközelítést alkalmaz, amely emberi felügyelet mellett megvalósuló elektronikus interakciót is magában foglal, a diszlexiás tanulók integrálásának elősegítése érdekében.

Ezenkívül milyen egyéb kezdeményezéseket tett a Bizottság annak érdekében, hogy elősegítse a tanulási nehézségekkel rendelkező tanulók számára az oktatási környezetükhöz való alkalmazkodást? Tekintettel arra, hogy az EU-ban 30 millió ember szembesül ilyen jellegű nehézségekkel, szükségesnek tartja-e a Bizottság,

hogy e téren végzett törekvéseit kiterjessze annak érdekében, hogy minden szinten – az iskolában és a munkahelyen egyaránt – megkönnyítse a szóban forgó személyek életét? Elvárják-e az uniós tagállamoktól, hogy kötelező programokat kövessenek, amelyeket azzal a céllal terveztek, hogy új módszerek kidolgozását tegyék lehetővé a diszlexiával vagy egyéb tanulási nehézségekkel küzdő fiatal gyermekek oktatásához?

Válasz

(EN) A Bizottság arról kívánja tájékoztatni a tisztelt képviselőt, hogy az EK-Szerződés 149. cikkével összhangban a diszlexiával vagy egyéb tanulási nehézségekkel küzdő fiatal gyermekek támogatása tagállami hatáskörbe tartozik.

Ugyanakkor az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram keretében a bármiféle speciális oktatást igénylő tanulók részére nyújtott támogatás valamennyi európai kezdeményezés és tevékenység szerves részét képezi.

Az Európai Parlament és a Tanács 2006. évi, az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló ajánlása (2006/962/EK) azt ajánlja a tagállamok számára, hogy biztosítsák megfelelő intézkedések meghozatalát azon személyek érdekében, akiknek oktatási hátrányuk nyomán – a tanulási nehézségeket is ideértve – különleges támogatásra van szükségük ahhoz, hogy tanulási képességeiket kiaknázhassák.

„A tanárképzés minőségének javítása” című közleményében ⁽³⁸⁾ a Bizottság hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a tanárokat megfelelő készségekkel lássák el, amelyek segítségével azonosíthatják minden egyes tanuló sajátos szükségleteit, és azokra a tanítási stratégiák széles skálájának alkalmazásával válaszolhatnak.

A koordináció nyílt módszere révén immáron szakértői csoportok végzik mind az ajánlás, mind pedig a közlemény nyomon követését.

Az „Előrelépések az oktatásra és képzésre vonatkozó lisszaboni célkitűzések megvalósítása terén” című éves jelentések összehasonlítható adatokkal látják el a tagállamokat a speciális oktatást igénylő tanulókra irányuló intézkedésekről.

A Bizottság 2008. évi, „A XXI. századi kompetenciák fejlesztése: Az iskolákról szóló európai együttműködés menetrendje” című közleménye ⁽³⁹⁾ kimondja, hogy a különleges oktatási igényűek támogatása – többek között – magában foglalja az oktatási támogatás szervezésére irányuló politikák újragondolását, valamint az iskolák és más szolgálatok közötti együttműködést. Ugyanezen dokumentumban a Bizottság azt javasolja, hogy a tagállamok közötti jövőbeni együttműködés összpontosítson a klasszikus iskolarendszer keretein belüli, kellő időben nyújtott és személyre szabott oktatási megközelítésekre a különleges nevelési igényű tanulók számára.

2009-ben a Bizottság javaslatot terjeszt elő az esetleges jövőbeni konkrét lépésekre vonatkozóan a koordináció nyílt módszerének keretében, a szóban forgó kérdések kezelése érdekében.

Ezenfelül a diszlexiával vagy egyéb tanulási nehézségekkel küzdő tanulók a Bizottság támogatási programjainak előnyeiből is részesülhetnek.

Az egész életen át tartó tanuláshoz szóló program ⁽⁴⁰⁾ keretében egyértelműen felismerték, hogy támogatni kell a hátrányos helyzetű csoportokból származók hozzáférését, valamint aktívan foglalkozni kell a fogyatékkal élők speciális oktatási igényeivel, a program valamennyi részének végrehajtása során. A 12. cikk továbbá elismeri, hogy a program végrehajtása során kellő figyelmet kell fordítani annak biztosítására, hogy gondoskodnak a különleges nevelési igényű tanulókról, különösen a többségi oktatásba és képzésbe való integrációjuk előmozdításának elősegítésével.

Emellett a különféle ICT-orientált kutatási projektekből, amelyeket az elmúlt 15 év során az EB kiválasztott az e-integráció/elektronikus hozzáférhetőség témakörök égisze alatt történő finanszírozásra, továbbá kezdetben a TIDE kezdeményezésben, valamint azóta a negyedik, ötödik, hatodik, immáron pedig a hetedik keretprogramban is a tanulási nehézségekkel, és konkrétan a diszlexiával küzdő személyek – különösképpen a gyermekek – támogatása rendszeresen célzott törekvés maradt.

⁽³⁸⁾ COM (2007) 392 végleges

⁽³⁹⁾ COM(2008)425

⁽⁴⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. november 15-i 1720/2006/EK határozata az egész életen át tartó tanulás terén egy cselekvési program létrehozásáról

Továbbá a Jean Monnet program keretében a Bizottság támogatja az Európai ügynökség a sajátos nevelési igényű tanulók oktatásának fejlesztéséért elnevezésű szervezetet, és azzal szoros együttműködést folytat annak érdekében, hogy segítse a tagállamokat megfelelő támogatási rendszerek kialakításában a különleges nevelési igényű személyek számára, és különösen abban, hogy előmozdítsák a hagyományos környezetbe való integrálásukat.⁽⁴¹⁾

Végezetül, a fogyatékkal élő személyek oktatáshoz való egyenlő hozzáférése szintén az EU fogyatékkal élőkkel kapcsolatos cselekvési tervének egyik kiemelt célja, amint arra „A fogyatékkal élők helyzete az Európai Unióban” című, közelmúltbeli bizottsági közlemény⁽⁴²⁾ is hivatkozik. Ez teljes mértékben összhangban áll a fogyatékkal élők jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel, amelyet a Közösség és valamennyi tagállam aláírt. Az egyezmény 24. cikke egyértelmű kötelezettséget fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy megvalósítsák a fogyatékkal élő személyek oktatáshoz való jogát, megkülönböztetés nélkül és az egyenlő esélyek alapján, többek között azáltal, hogy befogadó oktatási rendszert biztosítanak minden szinten.

*
* *

71. kérdés, előterjesztette: Antonios Trakatellis (H-0854/08)

Tárgy: A rákszűrésre vonatkozó tanácsi ajánlás felülvizsgálata

Elismert tény, hogy a korai diagnosztizálás és a megelőzés a rák elleni küzdelem két legfontosabb intézkedése, és az esetek mintegy 70%-át lefedi.

Tekintettel arra, hogy immáron egy év telt el, amióta az Európai Parlament elfogadta egy írásbeli nyilatkozat (P6_TA(2007)0434) szövegét, amelyben felhívja a Bizottságot valamennyi meglévő intézkedés felülvizsgálatára annak érdekében, hogy naprakész és integrált stratégiát dolgozzanak ki a rák megfékezésére, mindeztől milyen intézkedéseket hozott a Bizottság e cél elérése érdekében?

Szem előtt tartva, hogy a rák elleni küzdelemről szóló, 2008 áprilisában elfogadott európai parlamenti állásfoglalás (P6_TA(2008)0121) hangsúlyozta a rákszűrésről szóló 2003/878/EK⁽⁴³⁾ tanácsi ajánlás felülvizsgálatának szükségességét annak érdekében, hogy az jobb diagnosztikai technikákra és több ráktípusra is kiterjedjen, a Bizottság mikorra tervezi a szóban forgó ajánlás felülvizsgálatát, és annak az Európai Parlamenthez történő beterjesztését?

Válasz

(EN) A rákszűrésről szóló 2003. december 2-i tanácsi ajánlás (2003/878/EK) elismeri, hogy az emlőrák, a méhnyakrák, valamint a vastag- és végbélrák esetében kellő bizonyíték áll rendelkezésre ahhoz, hogy valamennyi tagállam tekintetében szervezett lakossági szűrővizsgálatokat ajánljanak, miközben kiváló minőséget kell biztosítani a szűrési eljárás valamennyi szakaszában.

A Bizottság szoros figyelemmel kíséri a rákkutatás terén elért előrehaladást, különösképpen a prosztatarákra, a tüdőrákra, a vastag- és végbélrákra, valamint a petefészekrákra irányuló lakossági szűrővizsgálatok halálozási arányra gyakorolt hatását. Való igaz, hogy számos ráktípus esetében rendelkezésre állnak szűrővizsgálatok, mielőtt azonban új szűrővizsgálatok bevezetésére kerül sor, eredményességüket megfelelő módon kell értékelni és szemléltetni.

November végére a Bizottság ismertetni kívánja a tanácsi ajánlás végrehajtásáról szóló első jelentését. Alapjául a 2008 egy korábbi szakaszában ismertetett, a European Cancer Network (ECN) és a European Network for Information on Cancer (EUNICE) által készített külső jelentés szolgál⁽⁴⁴⁾, amely azt mutatja, hogy erőfeszítéseink ellenére még félúton sem járunk a meglévő tanácsi ajánlás végrehajtása terén. Azon népességnek, amelyre az ajánlás értelmében a szűrővizsgálatoknak ki kell terjednie, valamivel kevesebb, mint fele veszi azokat ténylegesen igénybe; és a vizsgálatok kevesebb, mint felét végzik az ajánlásban

⁽⁴¹⁾ <http://www.european-agency.org/>

⁽⁴²⁾ COM (2007) 738

⁽⁴³⁾ HL L 327., 2003.12.16., 34. o.

⁽⁴⁴⁾ Rákszűrés az Európai Unióban – Jelentés a rákszűrésről szóló tanácsi ajánlás végrehajtásáról (http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/genetics/documents/cancer_screening.pdf)

foglaltakkal összhangban végrehajtott szűrőprogramok részeként. Már a tevékenységek jelenlegi szintjén is jelentősek az emberi és pénzügyi erőforrások tekintetében jelentkező költségek.

A szóban forgó erőforrások mértéke, valamint a szűrővizsgálatok előnyei és hátrányai közötti helyes egyensúly fenntartásának kihívása megfelelő és hatékony intézkedések azonosítását teszi szükségessé a jelenlegi és jövőbeni szűrővizsgálatok minőségének, eredményességének és költséghatékonyságának biztosítása érdekében. A rákszűrő programok végrehajtására irányuló rendszeres, módszeres vizsgálatok, az ellenőrzés, az értékelés és az EU-szerte végzett helyzetjelentés a továbbiakban is támogatja majd a sikeres fejleményekkel kapcsolatos információcserét, valamint azonosítja a fejlesztésre szoruló gyengébb területeket.

Végezetül, a Bizottság aktívan mérlegeli a rákkal kapcsolatos jövőbeni cselekvéseket, különösképpen egy európai platform létrehozásának lehetőségét a bevált gyakorlatok megosztása, valamint a tagállamok támogatása érdekében arra irányuló törekvésükben, hogy hatékonyabban lépjenek fel a rákkal szemben azáltal, hogy az érdekelt felek széles skáláját bevonják egy közös kezdeményezésbe, amelyet a rák elleni fellépés iránti közös elkötelezettség fémjelez. Ez szintén az Európai Bizottság 2009-re szóló kiemelt kezdeményezéseinek egyike. 2008. október 29-én ötletgyűjtő munkaértekezletet rendeztek meghívott érdekelt felek jelenlétében annak megvitatása érdekében, hogy milyen felépítésben működjön a számos különféle érdekelt felet tömörítő platform, valamint azzal a céllal, hogy azonosítsák az ennek keretében kezelt sürgős területeket és cselekvéseket, a rákszűrőket is ideértve.

*
* *

72. kérdés, előterjesztette: Anne E. Jensen (H-0856/08)

Tárgy: Az IMO-megállapodás rövid távú tengeri szállításra gyakorolt hatása

Az E-3951/07. sz. írásbeli választ igénylő kérdésre adott 2007. október 18-i válaszában a Bizottság kifejti, hogy amennyiben nem sikerül megállapodásra jutni az IMO-ban, a Bizottság jogalkotási javaslatokat nyújt be a hajókról történő légszennyezés csökkentésére, és ennek során egyaránt figyelembe veszi a költséghatékonyságot és a rövid távú tengeri szállításra gyakorolt hatást. Mindeközben az IMO már elfogadott egy éghajlatról és környezetvédelemről szóló megállapodást, amely ugyanakkor kedvezőtlenül hathat a rövid távú tengeri szállításra a tekintetben, hogy például nem biztosít választási lehetőséget a végrehajtás módszerét illetően.

A Bizottság véleménye szerint a megállapodás figyelembe veszi-e annak tényét, hogy a hajók sok különféle módon képesek csökkenteni kibocsátásaikat, és mindegyik módszer eltérő pénzügyi következményekkel jár?

Miként kívánja a Bizottság biztosítani, hogy az IMO-megállapodás nem válik az észak-európai rövid távú tengeri szállítás kárára, és következésképpen nem ellentétes az EU arra irányuló stratégiájával, hogy az áruszállítást az utakról a tengerre helyezze át?

Válasz

(EN) A Nemzetközi Tengerészeti Szervezet – Tengerikörnyezet-védelmi Bizottságának (2008. október 6–10-én megrendezett) 58. ülésén – módosításokat fogadott el a hajókról történő légszennyezésről szóló jogszabályra, azaz a MARPOL IV. mellékletére vonatkozóan. A módosítás értelmében a kén-oxidok kibocsátását 2015-re mintegy 93%-kal csökkentik a különleges ellenőrzött területeken, 2020-ra pedig 85%-kal világszerte. Emellett 2016-tól a nitrogén-oxidok kibocsátását is mintegy 80%-kal csökkentik a különleges területeken. Azonfelül, hogy sikeresen elfogadta a légszennyezés mérséklésére irányuló intézkedéseket, az IMO igen csekély előrelépést tanúsított az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését célzó intézkedések terén.

A Bizottság üdvözli a szóban forgó módosításokat, mivel azok a hajókról történő légszennyezés fontos csökkentését jelentik, ami határozottan javítja majd az emberi egészséget és a környezet állapotát. Noha a hajók általában véve energiahatékonyak, mindeztidig kevés erőfeszítés történt a légszennyezés csökkentésére, a MARPOL-módosítás pedig áthidalja majd a hajók és egyéb közlekedési módok között a környezeti teljesítmény szempontjából húzódo szakadék egy fontos részét.

Az újonnan megállapodott kibocsátási határértékek célközpontúak, így a hajók üzemeltetői szabadon dönthetnek az új kibocsátási előírások betartásának módjáról. A kén-oxidok esetében megállapított határértékek betartásának választható módjai közé tartozik az alacsony kéntartalmú üzemanyag vagy a

szennyezéscsökkentő technológiák alkalmazása, miközben a nitrogén-oxidok esetében az opciók a „motorbeli” változtatásokat vagy a szennyezéscsökkentő technológiákat foglalják magukban.

Ami a rövid távú tengeri szállítást érintő esetleges negatív következményeket illeti, a Bizottság hamarosan megbízást ad egy tanulmány elkészítésére a gazdasági hatásokról és az esetleges kedvezőtlen közlekedési módosítástól, ezt pedig egy átfogóbb tanulmány követi, amely többek között a tágabb értelemben vett kereskedelmi hatásokat is megvizsgálja.

Fontos megjegyezni, hogy az 1999/62/EK irányelv (az „Eurovignette” irányelv) nemrégiben javasolt felülvizsgálata – annak elfogadása esetén – tovább segítené a tagállamok arra irányuló fellépését, hogy internalizálják a nehéz tehergépjárművek extern költségeit.

*
* *

73. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0858/08)

Tárgy: Az egészségügyi szolgáltatások lengyelországi reformja

Az egészségügyi szolgáltatások lengyel kormány által javasolt reformja – számottevő költségvetési forrásokat foglalva magában, amelyeket privatizált egészségügyi szolgáltatások támogatására is elkülönítenek – összhangban áll-e az uniós joggal?

Válasz

(EN) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 152. cikkének (5) bekezdése szerint „a népegészségügy terén való közösségi fellépés során teljes mértékben tiszteletben kell tartani a tagállamoknak az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás szervezésére és nyújtására vonatkozó hatáskörét.” Következésképpen az egészségügyi ellátás szervezéséhez és finanszírozásához kapcsolódó jogokra és kötelezettségekre irányadó szabályok elfogadása nemzeti hatáskörbe tartozik, feltéve, hogy ezen szabályok összhangban állnak az általános közösségi joggal, különösképpen a versenyre (mint például az állami támogatásra irányuló szabályok) és a belső piacra vonatkozó jogszabályokkal.

E tekintetben meg kell említeni, hogy az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése előrevetíti a közösségi szabályok alkalmazásának elmulasztását, amennyiben a szóban forgó szabályok alkalmazása akadályozza az általános gazdasági érdekű szolgáltatások (a továbbiakban SGEI) működését. A közösségi ítélkezési gyakorlattal összhangban a tagállamok tág mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a szolgáltatások SGEI-ként történő besorolása tekintetében, az egészségügyi szolgáltatások pedig a jelek szerint jellemzően ebbe a kategóriába tartoznak.

Továbbá, 2005 júliusában a Bizottság elfogadta az SGEI „csomagot” annak érdekében, hogy nagyobb jogbiztonságról gondoskodjon az általános gazdasági érdekű szolgáltatások finanszírozásához, azon feltételek meghatározása révén, amelyek teljesülése esetén a társaságok számára az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásáért biztosított ellentételezés összeegyeztethető az állami támogatásra vonatkozó szabályokkal. Az SGEI csomag az alábbi összetevőkből áll: „A közszolgáltatással járó ellentételezés formájában nyújtott állami támogatásról szóló közösségi keretszabály”⁽⁴⁵⁾, valamint a Bizottság határozata „az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról”⁽⁴⁶⁾. A „csomagban” az SGEI ellentételezésének összeegyeztethetőségét alátámasztó három feltétel az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdéséből levezethető, és ezen feltételek a következők: a közszolgáltatás világos fogalom meghatározása, az ellentételezés átláthatósága és pártatlansága, valamint a közszolgáltatás biztosításáért nyújtott túlzott mértékű ellentételezés elmaradása.

A 2005. évi bizottsági határozat nyomán, a rájuk bízott általános gazdasági érdekű szolgáltatások biztosítása során felhalmozott költségekért a kórházak ellentételezésére irányuló állami támogatás mentesül az EK-Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség alól.

⁽⁴⁵⁾ A közszolgáltatással járó ellentételezés formájában nyújtott állami támogatásról szóló közösségi keretszabály, HL C 297., 2005.11.29.

⁽⁴⁶⁾ A Bizottság 2005. november 28-i határozata az EK-Szerződés 86. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásoknak közszolgáltatással járó ellentételezés formájában megítélt állami támogatásokra történő alkalmazásáról, HL L 312., 2005.11.29.

*
* *

74. kérdés, előterjesztette: Britta Thomsen (H-0863/08)

Tárgy: A 2002/73/EK irányelv végrehajtása

2007 márciusában a Bizottság felszólító levelet intézett a dán kormányhoz a 2002/73/EK⁽⁴⁷⁾ irányelv dániai végrehajtását illetően. Kifejtené a Bizottság az ügy jelenlegi állását, valamint hogy mikorra várhatók újabb fejlemények?

A dán kormány véleménye szerint a KVINFO (Nőkkel és Nemi Kérdésekkel Foglalkozó Információs Központ), az Institut for Menneskerettigheder (Emberi Jogi Intézet) és a Ligestillingsnævnet (Nemek Közötti Egyenlőség Testülete) megfelel az irányelvben foglalt követelményeknek, miszerint azoknak független testületként kell működniük (vö. a 8a. cikk). Ugyanakkor mind a KVINFO, mind pedig az Emberi Jogi Intézet tiltakozott a Bizottság által kért szerep kör felvállalása ellen. Milyen megjegyzést kíván mindehhez fűzni a Bizottság?

Dániában a Nemek Közötti Egyenlőség Testülete csupán bizonyos panaszokkal foglalkozhat. Nem áll módjában panaszleveleket vagy eljárási dokumentumokat készíteni az áldozatok számára. Minden olyan ügyet el kell utasítania, amely nem rendezhető írásbeli beadványok alapján. Megfelel-e a szóban forgó testület az irányelvben foglalt követelményeknek, amilyen például a segítségnyújtás az áldozatok számára?

Válasz

(EN) A Bizottság jelenleg véglegesíti arról szóló értékelését, hogy a dán jog megfelel-e a 2002/73/EK⁽⁴⁸⁾ irányelvnek.

Ezzel összefüggésben a Bizottság különleges figyelmet szentel a szóban forgó irányelv 8. cikke (a) bekezdése átültetésének, amely kimondja, hogy a tagállamok olyan független testületet vagy független testületeket jelölnek ki, amelyek elősegítik, elemzik, ellenőrzik és támogatják a nemek közötti egyenlő bánásmódot. A Bizottság valóban úgy véli, hogy az ilyen testületek létrehozása – amelyeket fel kell ruházni a szükséges hatáskörökkel és erőforrásokkal – elengedhetetlen a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó közösségi jogszabályok hatékony alkalmazásának biztosításához, ideértve a megkülönböztetés áldozatai számára kínált segítségnyújtás eszközét is.

A szóban forgó elemzés alapján a Bizottság határozhat úgy, hogy indokolással ellátott véleményt tesz közzé, amennyiben azt találja, hogy a dán jog nem felel meg a 2002/73/EK irányelvnek.

*
* *

75. kérdés, előterjesztette: Timothy Kirkhope (H-0864/08)

Tárgy: A Bizottság hivatalos közleménye a számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzatáról

A Parlament nemrégiben elfogadta a számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzatáról (CRS) szóló kompromisszumos szöveget (COM(2007)0709, P6_TA(2008)0402), amelyről a Tanáccsal és a Bizottsággal első olvasatban született megállapodás. A szöveg elfogadását megelőzően tartott vita során a Bizottság elhatározta, hogy a rendelet (véltetően 2009. márciusi) hatálybalépése előtt hivatalos közleményt dolgoz ki és tesz közzé a Hivatalos Lapban, iránymutatásként a rendeletben tárgyalt leginkább ellentmondásos kérdést, azaz a „tulajdonos fuvarozó” fogalom meghatározását illetően.

Hozzáfogott-e már a Bizottság a „tulajdonos fuvarozó” fogalom meghatározásáról szóló hivatalos közlemény kidolgozásához? Melyek azok a főbb minőségi és mennyiségi kritériumok, amelyek mentén meghatározhatók az alábbi fogalmak: „tőkerészesedés egy rendszerszolgáltatóban, vagy képviselő a rendszerszolgáltató igazgatótanácsban, felügyelőbizottságban vagy bármely más irányító testületében”, valamint „olyan befektetés, [...] melynek révén – egyedül vagy másokkal együttesen – döntő befolyás gyakorolható a rendszerszolgáltató működése felett”? Milyen formában és milyen szinten értékeli majd azon véletlenszerű befektetéseket,

⁽⁴⁷⁾ HL L 269., 2002.10.5., 15. o.

⁽⁴⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK irányelve a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról, HL L 269., 2002.10.5.

amelyek révén – egyedül vagy másokkal együttesen – nem gyakorolható „döntő befolyás” a vállalkozás működése felett?

Válasz

(EN) A Parlament 2008. szeptember 4-én első olvasatban elfogadta a számítógépes helyfoglalási rendszerek ügyviteli szabályzatáról (CRS) szóló új rendeletet. A rendelet Tanács általi hivatalos elfogadása a következő hónapokban várható.

Ami a „tulajdonos fuvarozó” fogalommeghatározását illeti, a Bizottság megerősíti, hogy közleményt tesz közzé, amelyben kifejti a rendelet alkalmazásának tervezett módját. A közleményt időben elkészítik, hogy még a rendelet hatálybalépését megelőzően közzétehessek, így módon gondoskodva a szükséges jogbiztonságról valamennyi érdekelt fél számára.

A Bizottságnak alaposan meg kell vizsgálnia a légi fuvarozók vagy vasúttársaságok minőségét a CRS „tulajdonos fuvarozó” meghatározásával összefüggésben, mivel a tulajdonos fuvarozói minőséghez komoly kötelezettségek társulnak. A vizsgálat kiterjed a CRS tulajdonosi szerkezetének, valamint az alapszabályok és az esetleges részvényesi megállapodások elemzésére. A közlemény ismerteti azon kritériumokat és eljárásokat, amelyeket a Bizottság felhasznál annak megállapítására, hogy egy légi fuvarozó vagy vasúttársaság a CRS rendszerszolgáltató tulajdonos fuvarozója-e. Ezek a kritériumok figyelembe veszik a meglévő versenyjogi gyakorlatokat.

*
* *

76. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0866/08)

Tárgy: A termelés és foglalkoztatás védelme a különféle uniós tagállamok textil- és ruházati ágazatában

A textil- és ruházati termékek bizonyos kategóriáinak Kínából történő, különböző uniós tagállamokba irányuló exportjával összefüggésben alkalmazott közös felügyeleti rendszer (esetleges) 2008. december 31-i lejáratáról szóló, H-0782/08.⁽⁴⁹⁾ sz. kérdésre adott válasz fényében, valamint figyelembe véve a termeléssel felhagyó vagy azt áttelepítő vállalkozások növekvő számát, nevezetesen Portugáliában, ami munkanélküliséget és drámai társadalmi helyzeteket teremt, kifejtene a Bizottság a következőket:

hány vállalkozás hagyott fel a termeléssel és/vagy telepítette azt át, és hány munkahely szűnt meg a textil- és ruházati ágazatban (tagállamok szerinti bontásban nyújtott adatok szerint) 2007-ben és 2008-ban;

melyek azok a „kis számban” említendő tagállamok, amelyek intézkedések meghozatalát kérték, és milyen ezen intézkedések természete;

2004-hez és 2007-hez viszonyítva az idei évben milyen százalékos növekedés figyelhető meg a szóban forgó tíz kategóriában a kínai behozatalok terén;

hogyan kívánja megakadályozni, hogy a 2005-ben előállt helyzet – nevezetesen a textil- és ruházati termékek kínai behozatalának ugrásszerű növekedése – 2008 után megismétlődjön, és miért nem javasolja a kettős ellenőrzési mechanizmus 2008. december 31-én túli meghosszabbítását?

Válasz

(EN) Az elmúlt két évben 350 000 munkahely szűnt meg a textil- és ruházati ágazatban, ami 2005-höz képest 15%-os csökkenést jelent az európai textilipari foglalkoztatottság terén. Ugyanezen időszakban 5%-kal csökkent a társaságok száma. Mindezek a lépések különféle tényezőkből fakadnak, nevezetesen a termelés áthelyezéséből és a szerkezetátalakítási folyamatból. Sajnálatos módon nincs lehetőség arra, hogy a tisztelt képviselő számára tagállami bontásban nyújtsunk 2008-ra vonatkozó adatokat. A vállalkozások szerkezeti statisztikáiból 2007-re vonatkozóan néhány tagállam esetében rendelkezésre állnak előzetes adatok a vállalkozások és a foglalkoztatott személyek számát illetően. Ebből a forrásból legutóbb 2006-ban voltak elérhetők olyan adatok, amelyek Málta kivételével valamennyi tagállamra kiterjedtek. A jelenleg rendelkezésre álló előzetes adatok arra utalnak, hogy a termelés az elmúlt két év során kiegyensúlyozott maradt.

A második kérdést illetően a Bizottság feltételezi, hogy a tisztelt képviselő azon megbeszélésekre hivatkozik, amelyek a Bizottság és a tagállamok között zajlottak a kettős ellenőrzéssel működő felügyeleti rendszer

⁽⁴⁹⁾ 2008. október 22-i írásbeli válasz

lejártának közeledtével. A megbeszélések alkalmával a legkülönbözőbb kérések merültek fel, az egyszeres ellenőrzéssel működő rendszertől az egyszerű vámfelügyeletig, miközben a legtöbb tagállam kifejezte a különféle lehetőségekkel kapcsolatos véleményét. Végezetül megállapodtak abban, hogy a teljes körű liberalizáció a kereskedelmi forgalom felügyeletével karöltve jelenti a továbblépés útját 2009-ben. A Bizottság mindenképpen szoros figyelemmel kíséri majd a tényleges kereskedelmi statisztikák (Comext) és a vámadatok 2009. évi alakulását.

Ami a Kínából származó behozatal 2008. évi alakulását illeti⁽⁵⁰⁾ 2007-hez és 2004-hez viszonyítva, a statisztikai adatok azt mutatják, hogy az említett tíz kategóriában megvalósuló kínai behozatal 2007-hez képest átlagosan 50,8%-kal nőtt 2008-ban (változó növekedést mutatva az egyes kategóriákon belül, 11,1%-tól a 115. kategória esetében egészen 105,9%-ig az 5. kategóriában). A 2008-ra és a 2004-re vonatkozó adatok összehasonlítása átlagosan 305,6%-os növekedést mutat (változó növekedéssel, amely a 2. kategóriában mért 104,9%-tól a 6. kategóriára jellemző 545,1%-ig terjed).

Ezeket az adatokat az EU beszállítóitól és a Kínából származó teljes textil- és ruházati behozatal tágabb összefüggésében is meg kell vizsgálnunk. Mindkét fent említett időszak esetében a növekedés sokkal mérsékeltebb. A Kínából érkező teljes textil- és ruházati behozatal 2007-hez képest 6,6%-kal, 2004-hez képest pedig 76,6 %-kal nőtt 2008-ban. Az EU valamennyi beszállítójától – Kínát is ideértve – érkező teljes textil- és ruházati behozatal 2007-hez képest 1,8%-kal, 2004-hez képest pedig 16,4%-kal nőtt 2008-ban. Ezenfelül a tíz kategóriában megvalósuló, valamennyi beszállítótól – Kínát is ideértve – származó behozatal 2007-hez képest 5,1%-os mérsékelt növekedést, 2004-hez képest pedig 29%-os emelkedést mutatott 2008-ban. Összességében ebben az összefüggésben kell elvégezni a Kínából származó behozatal elemzését.

Ami 2009-et illeti, Kína nem kívánja fenntartani a kettős ellenőrzésen alapuló felügyeleti rendszert. Mindenesetre a Bizottság azon a véleményen van, hogy a 2008-ban megvalósuló zökkenőmentes átállás célkitűzését sikerült elérni. 2009-ben továbbra is szoros figyelemmel kísérik majd a tényleges kereskedelmi statisztikák (Comext) és vámadatok alakulását, azonban a textilkereskedelem liberalizációjának immáron meg kell valósulnia. És valóban, miután 2005 után több évig is védelmet élvezett, az EU ipara felismerte annak szükségességét, hogy versenyképességét szerkezetátalakítás útján javítsa, és objektíven többé nem indokolt, hogy a textilágazatot határozatlan időre különleges ágazatként kezeljék. A kérdés most már nem az, hogy miként kerülhető el a 2005-ben kialakult helyzet 2009-ben történő megismétlődése, hanem az, hogy a szóban forgó ágazat miként tud majd versenyezni a liberalizált környezetben.

*
* *

77. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0868/08)

Tárgy: A mezőgazdasági árak drámai csökkenése

Az EU és a görög kormány politikája – amely a közelmúltbeli KAP-reformokon alapul, ideértve a KAP „állapotfelméréséből” adódóakat is, és a WTO-megállapodások keretében valósul meg – aláásta a mezőgazdasági ágazatot, és pusztító csapást mért a kis és közepes méretű gazdaságokra, miközben irigylésre méltó hasznot biztosított a nagyvállalkozások számára. Az alapvető mezőgazdasági termékek görögországi ára mélyrepülésbe kezdett. Például kilogrammonként 12 centre esett a kukorica ára, 25 centre a gyapoté, és 30 cent alá a durumbúzáé. Az extraszűz olívaolaj ára kilogrammonként 2,37 euróra csökkent, ami még a termelési költséget sem fedezi. Az ND és a PASOK vezette kormányok beleegyezésével a gazdaságok részére nyújtott uniós támogatások a legtöbb termék esetében többé nem a termeléshez kapcsolódnak, és megrekedtek a 2000–2002 közötti időszak hároméves átlagának szintjén.

A Bizottságnak szándékában áll-e folytatni ezt a politikát, amely a kis és közepes méretű gazdaságok felszámolásához vezet, és ily módon a földterületek tulajdonjogát és a termelést kevesebb ember kezébe összpontosítja, valamint növeli a nagyvállalkozások hasznát, miközben a vidéki térségek gazdasági és társadalmi hanyatlásához vezet?

Válasz

(EN) A tisztelet képviselő bizonyos mezőgazdasági termékek árának közelmúltbeli görögországi csökkenését a termeléstől még inkább függetlenített kifizetésekre irányuló bizottsági stratégiával, valamint a közös agrárpolitika nemrégiben végrehajtott reformjaival hozza összefüggésbe. Valójában – ahogyan azt valamennyi

⁽⁵⁰⁾ A teljes 2008-as évre vonatkozó behozatal értékelése az első nyolc hónap behozatalán alapul.

belső és külső elemzés is szemlélteti – az árak illetően alakulása sokkal inkább kapcsolódik a világpiaci fejleményekhez, valamint a termékárak olyan szintű kiigazításához, amely alacsonyabb az elmúlt évben tapasztalt kivételes áraknál.

A Bizottság hangsúlyozni kívánja, hogy miközben az árak közelmúltbeli alakulása különféle hatásokkal járt a mezőgazdasági termelőkre nézve EU-szerte, az árak szintje termékenként változott, de a 2000–2003 közötti időszak átlaga felett maradt. Következésképpen a szóban forgó görögországi árváltozásokat ebben az összefüggésben kell vizsgálnunk.

Még azokban az időszakokban is, amikor a ráfordítások és a termékekért a mezőgazdasági termelőknek kifizetett árak egyaránt emelkedtek, és a mezőgazdasági termelők a piac révén jelentős bevételre tettek szert, a Bizottság mindvégig rávilágított arra, hogy noha számos mezőgazdasági termelőnek sikerült hasznot elérnie, másokra kifejezetten kedvezőtlenül hatott ez a helyzet, mivel érzékenyebben érintette őket a ráfordítások növekedése.

Az a fontos, hogy a mezőgazdasági termelők már jóval korábban egyértelmű jelzéseket kapjanak, ami lehetőséget biztosít számukra, hogy megtervezzék jövőbeni tevékenységüket. Az EU-ban ez olyan formában garantált, hogy lehetővé teszi számukra termelésük kiigazítását a piacokról érkező jelzések alapján, és ezzel egy időben jövedelemtámogatást biztosítanak számukra a termeléshez nem kötődő közvetlen kifizetések révén.

*
* *

78. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0869/08)

Tárgy: A görög rendőrség bevándorlók elleni támadásai

Egy 29 éves pakisztáni személy életét vesztette, további hárman pedig megsérültek, amikor az athéni rendőrség kegyetlen csapást mért több száz külföldi állampolgárra, akik egész éjjel nyomorúságos körülmények között várakoztak az Idegenrendészeti Hivatal előtt azért, hogy benyújthassák politikai menedékjog iránti kérelmüket. Ez a támadás a legfrissebb az egyre növekvő számban előforduló esetek sorában, amikor is indokolatlan rendőri erőszakot, kínzást, verést és nyilvános megszégyenítést alkalmaznak a bevándorlókval és menekültekkel szemben az utcákon és a rendőrkapitányságokon. Ez a helyzet egy, az EU és a görög kormány által követett általánosabb bevándorló- és menekültellenes politika eredménye.

Elítéli-e a Bizottság az ilyen brutális incidenseket és módszereket, amelyekkel a bevándorlók és a menekültek szembesülnek, mintha jogokkal nem rendelkező személyek lennének?

Válasz

(EN) A Bizottságnak nincs tudomása a rendőrségi brutalitás görögországi esetéről, amelyre a tisztelt képviselő hivatkozik.

Valamennyi tagállam rendőrségi rendszerét a demokratikus ellenőrzésnek, az egyéni jogok tiszteletben tartásának, az átláthatóságnak, az integritásnak és a nyilvánossággal szembeni felelősségnek kellene jellemeznie. Ezért a Bizottság mélységes sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a bűnüldöző szervek beavatkozása esetlegesen összefüggésben állhat egy személy halálával.

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés és az Európai Unióról szóló szerződés értelmében a Bizottság nem rendelkezik általános hatáskörrel az alapvető jogok terén, valamint a nemzeti büntető igazságszolgáltatási rendszer napi szintű működtetésébe történő beavatkozáshoz. Erre csak akkor van lehetősége, ha az európai közösségi jogot érintő kérdéssel van szó. A kapott információk alapján nem állapítható meg ilyen összefüggés. Ez okból a Bizottságnak nincs lehetősége fellépni a szóban forgó ügyben.

Amennyiben a rendőrségi brutalitás állítólagos áldozatai nem elégedettek a görög bíróságok válaszával, és úgy vélik, hogy jogaik sérültek, lehetőségük van arra, hogy panaszt nyújtsanak be az Európa Tanács égisze alatt működő Emberi Jogok Európai Bíróságához (Európa Tanács, 67075 Strasbourg-Cedex, Franciaország⁽⁵¹⁾). Ugyanez vonatkozik az elhunyt személy törvényes örököseire is.

*
* *

⁽⁵¹⁾ <http://www.echr.coe.int/ECHR>

79. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0870/08)

Tárgy: A bolti eladókra és az önálló vállalkozókra súlyos csapást mérő javaslatok

A görög kormány – behódolva az erősebb piaci pozíciókra törekvő multinacionális kiskereskedők folyamatos nyomásának – a vásárnapi árusítás bevezetését szorgalmazza, azaz egy olyan lépést, amely a kisvállalkozások és önálló vállalkozók számára ellehetetleníti a versenyt, és kiszorítja őket a piacról. Ugyanakkor a multinacionális óriások a nyitvatartási idők szélesebb körű deregulációját követelik. A vásárnapi árusítás bevezetése, a nyitvatartási időkre vonatkozó immáron szabályozatlan megoldásokkal együtt korlátlan szabadságot biztosít ezen társaságok számára ahhoz, hogy hatványozottabban kizsákmányolják munkavállalóikat, és még inkább megfosszák őket attól a minimális szabadidőtől, amelyet még a pihenésre, a társas tevékenységekre és a magánéletükre tudnának fordítani.

Egyetért-e a Bizottság a nyitvatartási idők javasolt meghosszabbításával, valamint a munkavállalók által elnyert, vásárnapi pihenéshez való jog felszámolásával? Véleménye szerint egy ilyen lépés nem egyszerűen csak a multinacionális társaságok piaci pozícióját erősíti-e majd, miközben súlyos csapást mér munkavállalókra ezreire, kiszorítva az önálló vállalkozókat a piacról, és több ezer kisvállalkozás bezárását eredményezve?

Válasz

(EN) A Bizottság emlékeztetni kíván arra, hogy a munkaidő-szervezésről szóló irányelv⁽⁵²⁾ az Európai Közösség valamennyi munkavállalója⁽⁵³⁾ számára garantálja a minimális heti pihenőidőhöz való jogot. Az irányelv értelmében valamennyi tagállamnak biztosítania kell, hogy hétfőnként valamennyi munkavállaló 24 órás, megszakítás nélküli minimális pihenőidőre legyen jogosult.

Ugyanakkor a közösségi munkajog nem írja elő, hogy a heti minimális pihenőidőnek vasárnapra kell esnie. Az irányelv⁽⁵⁴⁾ eredetileg egy olyan mondatot is tartalmazott, amely kimondta, hogy a heti pihenőidőnek elviekben a vasárnapot is magában kell foglalnia. A C-84/94. sz. ügyben⁽⁵⁵⁾ hozott döntésében azonban a Bíróság megsemmisítette ezt a mondatot. Rámutatott, hogy a munkaidő-szervezésről szóló irányelvet az egészségvédelemmel és biztonsággal foglalkozó irányelvként fogadták el, és úgy vélte, hogy a Tanács hatáskörén kívül járt el, amikor abba a vasárnapra vonatkozó rendelkezést belefoglalta, mivel „elmulasztotta kifejezni, hogy a vasárnap – heti pihenőnapként – miért áll szorosabb összefüggésben a munkavállalók egészségével és biztonságával, mint a hét bármely másik napja.”

Ez nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy a szóban forgó kérdést illetően jogszabályokat fogadjanak el. A gyakorlatban számos tagállam nemzeti jogszabálya⁽⁵⁶⁾ rendelkezik arról, hogy a heti pihenőidő elviekben vasárnapra essen, jóllehet az elv alóli kivételek is engedélyezhetők.

Ami a kiskereskedelmet illeti, amint arra a tisztelt képviselő a kérdésében utalt, a kis, magántulajdonban lévő üzletek esetében előfordulhat, hogy már vasárnaponként is nyitva tartanak. Azaz amilyen mértékben korlátozások érvényesek a vásárnapi árusítást illetően ebben az ágazatban, azok kizárólag az áruházakra és a nagyobb üzletekre vonatkoznak. Ezenfelül eltéréseket kínálnak az ilyen üzletek számára, nevezetesen amikor azok idegenforgalmi térségekben helyezkednek el. A Bizottság nem rendelkezik arra utaló bizonyítékkal, hogy a vásárnapi nyitva tartás a kisebb magántulajdonban lévő üzletek eltűnéséhez vezet. Valójában cáfolni kívánja azt az elképzelést, miszerint az ilyen üzletek egyedüli esélye a versenyben maradásra, ha vásárnapi nyitva tartással működhetnek, amikor nagyobb versenytársaik zárva tartanak, mivel ez arra utalna, hogy a kisebb üzletek alapvetően nem hatékonyak, és ezért a fogyasztóknak sem érdekük ott vásárolni, amit a Bizottság kétségbe kíván vonni. A Bizottság a jövőben felülvizsgálja majd a szóban forgó kérdést a kiskereskedelmi piac nyomom követéséről szóló közleményében, amelynek várható elfogadására 2009 novemberében kerül sor.

⁽⁵²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/88/EK irányelve a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól, HL L 299., 2003.11.18.

⁽⁵³⁾ A munkaidő-szervezésről szóló irányelv hatálya nem terjed ki az önálló vállalkozókra.

⁽⁵⁴⁾ A Tanács 1993. november 23-i 93/104/EK irányelve a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól, HL L 307., 1993.12.13. Ezt az irányelvet egységes szerkezetbe foglalta és hatályon kívül helyezte a 2003/88/EK irányelv.

⁽⁵⁵⁾ C-84/94. sz. ügy, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra az Európai Unió Tanácsa, EBHT 1996., I-5755, 37. pont

⁽⁵⁶⁾ Például Belgium, Bulgária, Dánia, az Egyesült Királyság, Észtország, Finnország, Franciaország, Görögország, Hollandia, Írország, Luxemburg, Németország, Olaszország, Portugália, Spanyolország és Szlovákia.

*
* *

80. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-0871/08)

Tárgy: Repülőtéri kiutazási illeték

Kifejtene a Bizottság, hogy véleménye szerint az ír kormány által a 2008. októberi költségvetésében bevezetett repülőtéri kiutazási illeték – nevezetesen 2 EUR illeték a 300 kilométernél rövidebb járatok, valamint 10 EUR illeték a 300 kilométert meghaladó járatok esetében – összeegyeztethető-e az EU-Szerződéssel? Felvetette-e a Bizottság az új illetékek kérdését az ír hatóságok előtt, és amennyiben igen, milyen válasz érkezett? Milyen fellépésre kerül sor a Bizottság részéről, amennyiben arra a következtetésre jut, hogy a szóban forgó illeték nem áll összhangban az EU-Szerződéssel?

Válasz

(EN) A Bizottság a jövőben felveszi a kapcsolatot az ír hatóságokkal annak érdekében, hogy részletesebb tájékoztatást kérjen az „air travel tax” elnevezésű repülőtéri kiutazási illetékről.

A rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság úgy tudja, hogy a szóban forgó illetéket az írországi repülőterekről felszálló utasokra róják ki. Az illeték ugyanakkor a távolsági kritérium alapján különbséget tesz a rövidebb és hosszabb járatok között. A 10 euro összegű magasabb illetéket a 300 kilométernél hosszabb járatokon kiutazó utasokra vetik ki, míg a 300 kilométernél rövidebb járatok utasaira 2 euro illeték hárul.

A Bizottság bármely további intézkedése az ír hatóságoktól érkező válasz értékelésétől függ, valamint attól, hogy az illeték rendelkezik-e a közösségi jogot esetlegesen sértő szempontokkal.

*
* *

82. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikenė (H-0876/08)

Tárgy: Kelet-Európa helyzete és kilátásai a pénzügyi válság összefüggésében

Kelet-Európa sérülékenysége a pénzügyi válság idején aggodalomra ad okot az uniós politikai döntéshozók körében. A kelet-európai országok vezetői úgy érzik, hogy gazdaságuk sebezhetőbb nyugati partnereikénél. Mely főbb fenyegetésekre hívna fel a Bizottság a figyelmet a kelet-európai és a balti országok tekintetében, kiváltképpen a jelenlegi pénzügyi válság idején? A Bizottság véleménye szerint milyen kilátások várhatók a kelet-európai és a balti országok számára, különösképpen a közeljövőben (2009–2010-ben), és milyenek hosszabb távon? Részletesebb magyarázatot fűzne a Bizottság „A pénzügyi válságtól a fellendülésig” című közleményéhez, szem előtt tartva a kelet-európai országok helyzetét?

Válasz

(EN) A kelet-európai és balti országok 2009–2010-re szóló kilátásaival kapcsolatos bizottsági véleményt a Bizottság szolgálatainak november 3-án közzétett őszi előrejelzése ismerteti. Az előrejelzés azon a feltételezésen alapul, hogy a pénzügyi piacok működése csupán fokozatosan áll majd helyre az elkövetkező hónapokban, valamint hogy a válságnak a pénzügyi ágazatra és a tágabb értelemben vett gazdaságra gyakorolt kedvezőtlen hatásai a 2009–2010-es időszakban tartósan fennmaradnak.

A közép- és kelet-európai gazdaságokra nyilvánvalóan kihat a világszintű pénzügyi zavar. Ugyanakkor a közép-európai gazdaságok esetében a 2009–2010-es időszakban átlagosan várhatóan kedvezőbb növekedési rátákról számolnak majd be, mint az EU-15 országokban, miközben az előrejelzések szerint a balti országokban markáns visszaesés tapasztalható majd a korábbi években rohamosan emelkedő növekedési ráták terén. Ez a szükséges kiigazítás eredménye – a komoly túlfűtöttség időszakát követően –, amit tovább súlyosbítanak a pénzügyi világválság kedvezőtlen hatásai.

A balti országok fellendülésének időszakát a finanszírozás jelentős mértékű beáramlása jellemezte, közvetlen külföldi befektetések (FDI) és egyéb típusú finanszírozások formájában. E finanszírozás jelentős részét a belföldi fogyasztásra termelő ágazatokban használták fel. A költségvetési oldalon a gazdasági fellendülésből származó váratlan bevételeket javarészt a magasabb kiadásokba fektették, egy olyan környezetben, ahol a költségvetési politikának ugyanakkor korlátozottabb jelleget kellett volna öltenie, ily módon megfelelő jelzéseket is közvetítve a piaci szereplők számára. Az üzleti és fogyasztói bizalom immáron tíz év óta a legalacsonyabb szintre esett, miközben a hatóságok csekély költségvetési játéktérrel rendelkeznek a hanyatlás kedvezőtlen hatásainak ellensúlyozására.

A Bizottság első ízben az október 29-én közzétett, „A pénzügyi válságtól a fellendülésig: európai cselekvési keret” című közleményében járult hozzá a jelenlegi válságra és az azt követő időszakra adandó legjobb válaszokról folytatott vitához. November 26-án a Bizottság részletesebb uniós fellendülési keretet javasol majd, a növekedésre és munkahely-teremtésre irányuló lisszaboni stratégia égisze alatt. Ez a keret célzott rövid távú kezdeményezések egész sorát fogja össze, amelyeket annak érdekében dolgoztak ki, hogy fellépjenek a tágabb értelemben vett gazdaságra gyakorolt hatásokkal szemben, valamint hogy a lisszaboni stratégia közép- és hosszú távú intézkedéseit a válság figyelembevételével kiigazítsák. Ezen keret alapján decemberben országspecifikus, az egyes országok sajátos helyzetéhez igazított intézkedésekre tesznek javaslatot.

*
* *

83. kérdés, előterjesztette: Ona Juknevičienė (H-0877/08)

Tárgy: Az atomerőművekről szóló törvény és a 2003/54/EK irányelv összeegyeztethetősége

Az atomerőművekről szóló litván törvény módosításainak 2008. február 1-jén történő elfogadása megteremtette egy új energetikai holdingtársaság – a „Litván Elektromos Társaság” (LEO) – létrehozásának feltételeit. A LEO felel majd az ország villamosenergia-előállító, -átviteli és -elosztó hálózataiért.

A Bizottság felkérte Litvánia kormányát, hogy nyújtson részletes tájékoztatást a LEO megalapításának különböző szempontjairól. Kötelezte-e a Bizottság Litvánia kormányát arra, hogy az atomerőművekről szóló törvényben foglalt rendelkezéseket összhangba hozza a 2003/54/EK⁽⁵⁷⁾ irányelvvel, és meghatározta-e a szóban forgó folyamat időkeretét? Amennyiben nem, miért nem?

Lezárta-e a Bizottság a „VTS” részvénytársaság privatizációjával és államosításával kapcsolatos elemzését? Amennyiben igen, mikor bocsátják rendelkezésre a Bizottság következtetéseit?

Mikor szándékozik a Bizottság válaszolni a Versenypolitikai Főigazgatósághoz 2008. június 6-án általam benyújtott panaszra (ügy: 148/2008. sz. panasz), amely a LEO létrehozásával összefüggésben esetlegesen jogellenesen nyújtott állami támogatás kérdésével foglalkozik?

Válasz

(EN) Miután kézhez kapta az állami támogatásra vonatkozó, Szerződésben foglalt rendelkezések állítólagos megsértésével foglalkozó panaszt, a Bizottság – eljárási szabályaival összhangban – észrevételezés céljából az érintett tagállamhoz továbbította azt, valamint kérdéseket tett fel az üggyel kapcsolatban. A Bizottság tehát állami támogatásra irányuló előzetes vizsgálatot folytat azon feltételeket illetően, amelyek alapján sor került az új energetikai holdingtársaság – a „Litván Elektromos Társaság” (LEO) – megalapítására.

A Bizottságot valamennyi olyan nemzeti intézkedésről tájékoztatni kell, amely a 2003/54/EK⁽⁵⁸⁾ irányelv rendelkezéseit ülteti át. Ebben a konkrét esetben a 2003/54/EK irányelv érintett rendelkezése a 6. cikk, amely az új termelési kapacitások engedélyezési eljárásával foglalkozik. A villamos energiáról szóló irányelv 6. cikkében foglalt rendelkezéseket a villamos áramról szóló, 2000. július 20-i, VIII. – 1881. sz. litván törvény ülteti át a nemzeti jogba, ez esetben annak 14. cikke, 2004. július 10-i hatállyal. Litvánia nem értesített egyéb olyan nemzeti intézkedésekről, amelyek módosítanák a 2003/54/EK irányelv 6. cikkében foglalt rendelkezések átültetését. Ugyanakkor a Bizottságnak tudomása van az atomerőművekről szóló, 2008. február 1-jei, X. – 1231. sz. új törvényről, és jelenleg vizsgálja, hogy az összhangban áll-e a hatályos energetikai jogszabályokkal.

A Bizottság egyelőre nem zárta le a „VTS” részvénytársaság privatizációjával és államosításával kapcsolatos elemzését. Ez az ügy része az állami támogatáshoz kapcsolódó, alábbi panasznak.

Ami az állami támogatással kapcsolatos panaszt illeti – amelyet a tisztelt képviselő 2008. június 6-án nyújtott be a LEO létrehozásával összefüggésben esetlegesen jogellenesen biztosított állami támogatást illetően –, 2008. október végén a litván hatóságok újabb információkkal szolgáltak a Bizottságnak. Ezen beadvány, valamint a litván hatóságok által – a Bizottsághoz beérkezett panasz továbbítására adott válaszként – 2008. szeptemberében nyújtott információk vizsgálata jelenleg folyik.

⁽⁵⁷⁾ HL L 176., 2003.7.15., 37. o.

⁽⁵⁸⁾ HL L 176., 2003.7.15.

Az elemzés részeként a Bizottságnak azt is meg kell állapítania, hogy immáron rendelkezésre áll-e minden olyan információ, amely lehetővé teszi a panasszal kapcsolatos álláspontjának kialakítását. Amennyiben nem, újabb kérdéseket intéznek az érintett tagállamhoz.

Miután lezárta a beérkezett beadvány elemzését, a Bizottság határoz a következő eljárási cselekményről, és arról megfelelő időben tájékoztatja a panaszost.

*
* *

84. kérdés, előterjesztette: Jan Mulder (H-0878/08)

Tárgy: GMO engedélyezési eljárás és zéró tolerancia, valamint annak gazdasági következményei

A Bizottságban 2008. május 7-én a GMO-k tárgyában rendezett vita során megerősítették, hogy „technikai megoldást” kell találni a nem engedélyezett GMO-k alacsony szintű jelenlétére „mihamarabb, de legkésőbb 2008 nyarára”. Ugyanakkor 2007 októberében Vassiliou biztos, valamint az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság tisztviselői javasolták, hogy az új GMO-k engedélyezési eljárásának felgyorsítása révén gyakorlatibb módon kezelhetnék az összehangolatlan engedélyezések problémáját, mint a zéró toleranciáról szóló jogszabály ismételt megnyitásával.

Miként összeegyeztethetők Vassiliou biztos javaslatai a „technikai megoldás” kidolgozásának feladatával, amellyel a 2008. május 7-i bizottsági vita során öt felruházták?

Milyen gyors lesz az új GMO-k gyorsított engedélyezési eljárása? Garantálni tudja-e a Bizottság, hogy az új GMO-k engedélyezési eljárásának javasolt felgyorsítása megakadályozza az uniós állattartók gazdasági helyzetének további romlását, amit a GMO-események késedelmes jóváhagyása eredményezett az EU-ban?

Válasz

(EN) A Bizottság nagyon is tisztában van az engedélyezetlen GMO-k takarmánybehozatalban való esetleges jelenlétével járó gazdasági hatásokkal.

Ez okból a bizottsági testület májusban felszólította a Bizottság szolgálatait, hogy keressenek technikai megoldást az engedélyezetlen GMO-k alacsony szintű jelenlétének kérdésére.

A bizottsági testületben folytatott vitát követő időszakban a Bizottság szolgálatai a helyzet intenzív és konstruktív elemzésére törekedtek. A cél mindvégig egyértelmű volt: a tények feltárása, valamint egy olyan megközelítés kialakítása, amely biztosítja a takarmánytermékek beszerzési forrásait, és egyben tiszteletben tartja az uniós jogszabályokban foglalt, engedélyezetlen GMO-kal szembeni zéró tolerancia elvét.

Különbéle technikai és jogi elemek mérlegelésére van szükség, mielőtt sor kerülhet egy olyan technikai intézkedés meghatározására, amely megfelel a szóban forgó feltételeknek. A Bizottság szolgálatainak előbb be kell fejezniük technikai munkájukat, ami azután lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy ismertesse szövegtervezetét.

A tapasztalatok mindenekelőtt azt mutatják, hogy az összehangolatlan engedélyezések, valamint az engedélyezetlen GMO-események jelenlétére irányuló ellenőrzésekkel kapcsolatos szerteágazó megközelítések együttes hatása bizonytalan környezetet teremt az uniós gazdasági szereplők számára, ily módon pedig a kereskedelem esetleges zavarát okozza. Az ellenőrzések összehangolásának technikai intézkedése kezelhetné a még engedélyezetlen GMO-k nyomokban történő előfordulásának problémáját, ezáltal mérsékelve az összehangolatlan engedélyezések takarmánybehozatalra gyakorolt hatását, az új GM-események piaci értékesítésének első szakaszaiban a harmadik országokban. Ugyanakkor nem terjedne ki az EU-ban még nem engedélyezett GM-események széles körű kereskedelmi termeléséből fakadó esetleges szennyezésre.

A kulcsfontosságú tényezők egyike a GMO-k engedélyezési eljárásainak időtartambeli különbsége a harmadik országok és az EU között, emellett pedig a megfelelő elkülönítési mechanizmusok hiánya az exportáló országokban, valamint a vetőmagipar globális értékesítési stratégiái.

Ezenfelül fontos emlékezni a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseire, hogy (gyorsan) feldolgozza a GM-események engedélyezési kérelmét (mint például a GA21-es kukorica, valamint a Liberty Link és a Roundup Ready2 szójabab), amelyeket a harmadik országokban már jóváhagytak azért, hogy elkerüljék a kereskedelmi fennakadásokat az uniós takarmány- és állattartó ágazat számára.

Emellett az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatósággal (EFSA) folytatott megbeszélések lehetővé tették a hatékonyság növelését az engedélyezési eljárás időtartamát tekintve, anélkül, hogy csorbult volna az EFSA tudományos értékelésének minősége. Az EFSA-értékelés keretében végzett teljességi ellenőrzés előzetes szakaszának lerövidítése jó példaként szolgál. A GM-dossziék tudományos értékelésére vonatkozó követelményekről szóló iránymutatások bizottsági rendeletben való jövőbeli jóváhagyása szintén hozzájárulhat az engedélyezés időtartamának lerövidítéséhez. Ez a rendelet pontosan meghatározza majd, hogy mit várnak a biotechnológiai kérelmezőktől annak igazolása érdekében, hogy termékeik tiszteletben tartják a magas szintű élelmiszerbiztonsági előírásokat, így az javítja a kérelmek minőségét, ezáltal pedig gyorsítja az értékelési folyamatot.

*

* *